

U S T A W A

z dnia 2016 r.

Prawo wodne¹⁾²⁾

DZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, w szczególności kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991);
- 2) dyrektywy 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanym przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991);
- 3) dyrektywy 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE 327 z 22.12.2000);
- 4) dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającej dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 37);
- 5) dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. Urz. UE L 372 z 27.12.2006, str. 9);
- 6) dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. Urz. UE L 288 z 06.11.2007, str. 27);
- 7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).
- 8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84).
- 9) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów, ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, ustawę z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

Art. 2. Ustawa reguluje sprawy własności wód oraz gruntów pokrytych wodami, a także zasady gospodarowania tymi składnikami jako mieniem Skarbu Państwa.

Art. 3. 1. Gospodarowanie wodami prowadzi się z zachowaniem zasady racjonalnego i całościowego traktowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych, z uwzględnieniem ich ilości i jakości.

2. W gospodarowaniu wodami uwzględnia się zasadę wspólnych interesów i wymaga się współdziałania administracji publicznej, użytkowników wód i przedstawicieli lokalnych społeczności w zakresie pozwalającym uzyskać maksymalne korzyści społeczne.

3. Gospodarowanie wodami opiera się na zasadzie zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniających koszty środowiskowe i koszty zasobowe oraz analizę ekonomiczną.

4. Gospodarowanie wodami prowadzi się w zgodzie z interesem publicznym, nie dopuszczając do wystąpienia możliwego do uniknięcia pogorszenia ekologicznych funkcji wód oraz pogorszenia stanu ekosystemów lądowych od wód zależnych.

Art. 4. Zarządzanie zasobami wodnymi służy zaspokajaniu potrzeb ludności, gospodarki, ochronie wód i środowiska związanego z tymi zasobami, w szczególności w zakresie:

- 1) zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody dla ludności;
- 2) ochrony przed powodzią oraz suszą;
- 3) ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem oraz niewłaściwą lub nadmierną eksploatacją;
- 4) utrzymywania lub poprawy stanu ekosystemów wodnych i od wody zależnych;
- 5) zapewnienia wody na potrzeby rolnictwa oraz przemysłu;

ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, ustawę z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i organach administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ustawę z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, ustawę z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

- 6) tworzenia warunków dla energetycznego, transportowego oraz rybackiego wykorzystania wód;
- 7) zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką, sportem oraz rekreacją.

Art. 5. Instrumenty zarządzania zasobami wodnymi obejmują:

- 1) planowanie w gospodarowaniu wodami;
- 2) zgody wodnoprawne;
- 3) opłaty za usługi wodne oraz inne należności;
- 4) kontrolę gospodarowania wodami;
- 5) kataster wodny.

Art. 6. Zarządzanie zasobami wodnymi jest realizowane z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy, regiony wodne i zlewnie..

Art. 7. 1. Ustanawia się następujące obszary dorzeczy:

- 1) obszar dorzecza Wisły obejmujący, oprócz dorzecza Wisły znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, również dorzecza Słupi, Łupawy, Łeby, Redy oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na wschód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Wiślanego;
- 2) obszar dorzecza Odry obejmujący, oprócz dorzecza Odry znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także dorzecza Regi, Parsęty, Wieprzy, Ücker oraz pozostałych rzek uchodzących bezpośrednio do Morza Bałtyckiego na zachód od ujścia Słupi, a także wpadających do Zalewu Szczecińskiego;
- 3) obszary dorzeczy:
 - a) Dniestru,
 - b) Dunaju,
 - c) Banówki,
 - d) Łaby,
 - e) Niemna,
 - f) Pregoly,
 - g) Świeżej

– obejmujące znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej części międzynarodowych dorzeczy.

2. Ustanawia się następujące regiony wodne:

- 1) na obszarze dorzecza Wisły:
 - a) region wodny Małej Wisły,
 - b) region wodny Górnej Wisły,
 - c) region wodny Środkowej Wisły,
 - d) region wodny Dolnej Wisły;
- 2) na obszarze dorzecza Odry:
 - a) region wodny Górnej Odry,
 - b) region wodny Środkowej Odry,
 - c) region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego,
 - d) region wodny Warty;
- 3) na obszarze dorzecza Dniestru - region wodny Dniestru;
- 4) na obszarze dorzecza Dunaju:
 - a) region wodny Czarnej Orawy,
 - b) region wodny Czadeczki,
 - c) region wodny Morawy;
- 5) na obszarze dorzecza Banówki - region wodny Banówki;
- 6) na obszarze dorzecza Łaby:
 - a) region wodny Izery,
 - b) region wodny Łaby i Ostrożnicy (Upa),
 - c) region wodny Metuje,
 - d) region wodny Orlicy;
- 7) na obszarze dorzecza Niemna - region wodny Niemna;
- 8) na obszarze dorzecza Pregoty - region wodny Łyny i Węgorapy;
- 9) na obszarze dorzecza Świeżej - region wodny Świeżej.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ewidencjonowania przebiegu granic obszarów dorzeczy;
- 2) przyporządkowanie jednolitych części wód podziemnych oraz wód przybrzeżnych do właściwych obszarów dorzeczy;
- 3) sposób ewidencjonowania przebiegu granic regionów wodnych;
- 4) sposób ewidencjonowania przebiegu granic zlewni.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów będzie się kierować podziałem hydrograficznym kraju oraz zróżnicowaniem warunków hydrologicznych

i hydrogeologicznych na obszarze dorzecza, a także lokalizacją jednolitych części wód podziemnych i sposobem ich wykorzystania.

Art. 8. 1. Organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
- 2) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 3) dyrektor urzędu morskiego;
- 4) wojewoda;
- 5) starosta;
- 5) wójt, burmistrz, prezydent miasta.

2. Do postępowania przed Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

3. W sprawach należących do zakresu działania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, organem właściwym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

4. Od decyzji wydanych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie nie przysługuje odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może wystąpić z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 9. W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy zarządzanie zasobami wodnymi wymaga:

- 1) koordynowania działań określonych w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części dorzeczy, o których mowa w art. 7 ust. 1;
- 2) podejmowania działań na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi władzami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, na których terytoriach znajdują się pozostałe części dorzeczy, o których mowa w art. 7 ust. 1.

Art. 10. 1. W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami, w szczególności ochrony zasobów wodnych oraz ochrony ludzi i mienia przed powodzią, uzgodnienia z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie wymaga:

- 1) projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, projekt strategii rozwoju województwa oraz projekt planu zagospodarowania przestrzennego województwa;

- 2) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 3) projekt decyzji o warunkach zabudowy oraz projekt decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego
- 4) projekt ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego.

2. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności:

- 1) przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego;
- 2) obszarów, o których mowa w art. 16 pkt 34;

3. Dokonując uzgodnień, o których mowa w ust. 1, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie uwzględni prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi oraz kryterium zarządzania ryzykiem powodziowym, a także, stan obecnego zagospodarowania terenu i jego dotychczasowego przeznaczenia.

4. Uzgodnienie o którym mowa w ust. 1, w zakresie zagospodarowania obszarów, o których mowa w art. 16 pkt 34 lit. b, powinno uwzględniać w szczególności zakazy określone przepisami ustawy.

5. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie zwalania z zakazów określonych w art. 77, art 166 i art. 177 oraz obowiązków określonych w art. 176 i art. 178.

Art. 11. Przepisy ustawy stosuje się do wód śródlądowych oraz morskich wód wewnętrznych.

Art. 12. 1. Przepisy ustawy stosuje się do wód morza terytorialnego w zakresie planowania w gospodarowaniu wodami, ochrony przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych oraz ochrony przed powodzią, a w pozostałym zakresie – w przypadkach określonych w ustawie.

2. Przepisy ustawy stosuje się do wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadkach określonych w ustawie.

Art. 13. Przepisów ustawy nie stosuje się do morskich wód wewnętrznych oraz wód morza terytorialnego, w zakresie, w jakim korzystanie z tych wód oraz gruntów pokrytych tymi wodami jest uregulowane w przepisach ustawy z dnia z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Art. 14. W zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196), ustawy nie stosuje się do:

- 1) poszukiwania i rozpoznawania wód podziemnych;

- 2) solanek, wód leczniczych oraz termalnych;
- 3) wprowadzania do górotworu wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych oraz wykorzystanych wód, o których mowa w pkt 2.

Art. 15. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do usług wodnych w zakresie magazynowania, uzdatniania lub dystrybucji wód powierzchniowych i podziemnych oraz odbioru ścieków, objętych przepisami ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2015 r. poz. 139).

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do korzystania z wody zgromadzonej za pomocą urządzeń oraz instalacji technicznych niebędących urządzeniami wodnymi.

Rozdział 2

Objaśnienie wyrażeń ustawowych

Art. 16. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) budowlach przeciwpowodziowych - rozumie się przez to sztuczne zbiorniki wodne posiadające rezerwę powodziową, suche zbiorniki przeciwpowodziowe, wały przeciwpowodziowe wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie, poldery przeciwpowodziowe, kanały ulgi, kierownice w ujściach rzek do morza, stacje pomp zapobiegające powodziom lub podtopieniom, wrota przeciwpowodziowe i przeciwsztormowe, falochrony oraz budowle ochrony brzegów morskich;
- 2) budowlach piętrzących - rozumie się przez to każdą budowlę umożliwiającą stałe lub okresowe piętrzenie wód powierzchniowych ponad przyległy teren lub naturalny poziom zwierciadła wód;
- 3) celach środowiskowych dla wód morskich - rozumie się przez to:
 - a) pożądany stan podstawowych cech i właściwości wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych,
 - b) presje i oddziaływania na wody morskie, w tym na dno i skałę macierzystą znajdujące się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych- określone jakościowo lub ilościowo;

- 4) celach zarządzania ryzykiem powodziowym - rozumie się przez to ograniczenie potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;
- 5) ciekach naturalnych - rozumie się przez to rzeki, strugi, strumienie i potoki oraz inne wody płynące w sposób ciągły lub okresowy, naturalnymi lub uregulowanymi korytami;
- 6) dobrym potencjale ekologicznym - rozumie się przez to taki stan silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji potencjału ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego potencjału, jest określony co najmniej jako dobry;
- 7) dobrym stanie chemicznym wód podziemnych - rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu chemicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;
- 8) dobrym stanie chemicznym wód powierzchniowych - rozumie się przez to taki stan chemiczny jednolitych części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu chemicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;
- 9) dobrym stanie ekologicznym - rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód powierzchniowych innych niż silnie zmienione jednolite części wód powierzchniowych lub sztuczne jednolite części wód powierzchniowych, który na podstawie klasyfikacji stanu ekologicznego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony co najmniej jako dobry;
- 10) dobrym stanie ilościowym wód podziemnych - rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, który na podstawie oceny stanu ilościowego tych wód, dokonanej z uwzględnieniem definicji klasyfikacji tego stanu, jest określony jako dobry;
- 11) dobrym stanie wód podziemnych - rozumie się przez to taki stan jednolitych części wód podziemnych, w którym stan ilościowy wód podziemnych oraz stan chemiczny tych wód jest określony co najmniej jako dobry;
- 12) dobrym stanie środowiska wód morskich - rozumie się przez to stan środowiska wód morskich, w którym wody morskie są czyste, zdrowe i urodzajne w odniesieniu do panujących w nich warunków, natomiast wykorzystanie środowiska morskiego zachodzi na poziomie zrównoważonym i gwarantującym zachowanie możliwości użytkowania

i prowadzenia działalności przez człowieka, dla którego osiągnięcia podejmuje się działania oparte na podejściu ekosystemowym i w którym:

- a) struktura, funkcje i procesy zachodzące w składających się na wody morskie ekosystemach morskich oraz powiązane z nimi czynniki fizjograficzne, geograficzne, geologiczne i klimatyczne umożliwiają ekosystemom morskim prawidłowe funkcjonowanie i zachowanie odporności na zmiany środowiskowe powstałe w wyniku działalności człowieka, a także chroni się gatunki i siedliska występujące w wodach morskich oraz zapobiega powstawaniu w wyniku działalności człowieka zanikania naturalnej różnorodności biologicznej, a równowaga funkcjonowania różnorodnych składników biologicznych jest zachowana,
 - b) właściwości hydromorfologiczne, fizyczne i chemiczne ekosystemów morskich, w tym właściwości będące wynikiem działalności człowieka na wodach morskich, umożliwiają prawidłowe funkcjonowanie tych ekosystemów,
 - c) substancje i energia, w tym podmorski hałas, wprowadzane do środowiska wód morskich w wyniku działalności człowieka, nie powodują zanieczyszczenia wód morskich;
- 13) dostępnych zasobach wód podziemnych - rozumie się przez to zasoby wód podziemnych stanowiące średnią roczną z wielolecia wielkość całkowitego zasilania wód podziemnych określonej jednolitej części wód podziemnych pomniejszoną o wielkość średnią z wielolecia przepływu wód wymaganego dla osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych związanych z określoną jednolitą częścią wód podziemnych, tak aby nie dopuścić do:
- a) znacznego pogorszenia stanu ekologicznego tych jednolitych części wód powierzchniowych,
 - b) powstania szkód w ekosystemach lądowych zależnych od wód podziemnych;
- 14) dorzeczu - rozumie się przez to obszar, z którego całkowity odpływ wód powierzchniowych do wód morskich następuje ciekami naturalnymi przez jedno ujście, estuarium lub deltę;
- 15) eutrofizacji - rozumie się przez to wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód;

- 16) gruntach pokrytych wodami - rozumie się przez to grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych, w granicach linii brzegu, a także grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, będące gruntami pokrytymi wodami powierzchniowymi przed wykonaniem urządzeń piętrzących;
- 17) gatunku - rozumie się przez to gatunek w rozumieniu art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.³⁾);
- 18) gatunku obcym - rozumie się przez to gatunek obcy w rozumieniu art. 5 pkt 1c ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 19) jednolitych częściach wód podziemnych - rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych;
- 20) jednolitych częściach wód powierzchniowych - rozumie się przez to oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak:
 - a) jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny,
 - b) sztuczny zbiornik wodny,
 - c) struga, strumień, potok, rzeka, kanał lub ich części,
 - d) morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub wody przybrzeżne;
- 21) kanałach - rozumie się przez to sztuczne koryta prowadzące wody w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna co najmniej 1,5 m przy ich ujściu lub ujęciu;
- 22) kąpielisku - rozumie się przez to wyznaczony przez radę gminy, wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, wykorzystywany przez dużą liczbę osób kąpiących się, pod warunkiem że w stosunku do tego kąpieliska nie wydano stałego zakazu kąpieli; kąpieliskiem nie jest: pływalnia, basen uzdrowiskowy, zamknięty zbiornik wodny podlegający oczyszczaniu lub wykorzystywaniu w celach terapeutycznych, sztuczny, zamknięty zbiornik wodny, oddzielony od wód powierzchniowych i wód podziemnych;
- 23) klasyfikacji wody w kąpielisku - rozumie się przez to przyporządkowanie wody w kąpielisku do odpowiedniej klasy, ze względu na jej właściwości, dokonane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej na podstawie oceny jakości wody;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 628, 842 i 835 oraz z 2014 r. poz. 805, 850, 926 i 1001.

- 24) kosztach środowiskowych - rozumie się przez to wartość materialną strat w środowisku powodowanych przez korzystanie z wód;
- 25) kosztach zasobowych - rozumie się przez to wartość utraconych korzyści, które mogłyby być osiągnięte, gdyby zasoby wodne i ich zdolność do samoodtwarzania nie były zmniejszane przez podmioty aktualnie je użytkujące;
- 26) liście obserwacyjnej – rozumie się przez to, sporządzaną przez Komisję Europejską, listę zawierającą wykaz substancji lub grup substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, zawierającą matryce do monitorowania tych substancji i odpowiednie metody analizy tych substancji;
- 27) matrycy – rozumie się przez to element środowiska wodnego będący wodą, osadami, florą lub fauną;
- 28) miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli - rozumie się przez to wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, niebędący kąpieliskiem, wykorzystywany do kąpieli;
- 29) morskich wodach wewnętrznych - rozumie się przez to morskie wody wewnętrzne, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 30) najlepszych dostępnych technikach - rozumie się przez to najlepsze dostępne techniki w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska
- 31) obszarze dorzecza - rozumie się przez to obszar lądu i morza, składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi, morskimi wodami wewnętrznymi, wodami przejściowymi i wodami przybrzeżnymi, będący główną jednostką przestrzenną gospodarowania wodami;
- 32) obszarach chronionych – rozumie się przez to:
 - a) jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - b) jednolite części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych,
 - c) obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych,
 - d) obszary przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowione w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie;

- 33) obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi - rozumie się przez to obszary, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi;
- 34) obszarach szczególnego zagrożenia powodzią - rozumie się przez to:
 - a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie, a częstotliwość wystąpienia powodzi wynosi średnio raz na 100 lat,
 - b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie, a częstotliwość wystąpienia powodzi wynosi średnio raz na 10 lat,
 - c) obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, na którym wybudowano wał przeciwpowodziowy, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 224, stanowiące działki ewidencyjne,
 - d) pas techniczny;
- 35) odchodach zwierzęcych - rozumie się przez to wszelkie odchody wydalone przez inwentarz żywy lub mieszaninę ściółki i odchodów wydalanych przez inwentarz żywy, także w formie przetworzonej;
- 36) ograniczaniu emisji do wód - rozumie się przez to działania mające na celu ograniczenie emisji bezpośrednio do wód lub do ziemi, w szczególności przez nieprzekraczanie dopuszczalnych wartości emisji, a także ograniczenia i warunki odnoszące się do sposobu oddziaływania, rodzaju lub innych niż rodzaj cech emisji oraz do ustanowionych na potrzeby działalności zakładów norm mających wpływ na wielkość emisji do wód lub do ziemi;
- 37) organizatorze - rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi kąpielisko lub miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli albo podjęła się organizacji kąpieliska lub miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli;
- 38) osłonie hydrologiczno-meteorologicznej - rozumie się przez to zespół czynności polegających na wykonywaniu i udostępnianiu prognoz meteorologicznych oraz hydrologicznych, mających na celu informowanie społeczeństwa i administracji publicznej o zjawiskach meteorologicznych oraz hydrologicznych, a także ostrzeżenie przed nimi;
- 39) pasie technicznym - rozumie się przez to pas techniczny w rozumieniu art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

- 40) polderze przeciwpowodziowym - rozumie się przez to urządzenie wodne odgrodzone od koryta rzeki, mogące okresowo przetrzymywać nadmiar wód powodziowych, zalewane, a następnie odwadniane przy pomocy urządzeń wlotowych i upustowych, samoczynnie lub w sposób kontrolowany;
- 41) powodzi - rozumie się przez to czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, w szczególności wywołane przez wezbranie wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, z wyłączeniem pokrycia przez wodę terenu wywołanego przez wezbranie wody w systemach kanalizacyjnych;
- 42) profilu wody w kąpielisku - rozumie się przez to zespół danych i informacji, dotyczących cech fizycznych, geograficznych i hydrologicznych wody w kąpielisku oraz wód powierzchniowych, mających wpływ na jej jakość, wraz z identyfikacją i oceną przyczyn występowania zanieczyszczeń mogących wywierać niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku i stan zdrowia osób z niego korzystających;
- 43) przerzutach wody - rozumie się przez to ujmowanie i przemieszczanie wód powierzchniowych oraz niezanieczyszczonych wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych, w celu zwiększenia zasobów wodnych innych cieków naturalnych, kanałów, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych a także wód podziemnych;
- 44) regionie wodnym - rozumie się przez to część obszaru dorzecza wyodrębnioną na podstawie kryterium hydrograficznego na potrzeby zarządzania zasobami wodnymi lub znajdującą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej część międzynarodowego dorzecza;
- 45) rowach - rozumie się przez to sztuczne koryta prowadzące wodę w sposób ciągły lub okresowy, o szerokości dna mniejszej niż 1,5 m przy ujściu;
- 46) ryzyku powodziowym - rozumie się przez to kombinację prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;
- 47) siedlisku - rozumie się przez to siedlisko roślin, siedlisko zwierząt lub siedlisko grzybów w rozumieniu art. 5 pkt 18 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 48) silnie zmienionej jednolitej części wód powierzchniowych - rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych, której charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka;

- 49) stanie ekologicznym - rozumie się przez to określoną jakość struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z jednolitymi częściami wód powierzchniowych;
- 50) stanie ilościowym wód podziemnych - rozumie się przez to określony poziom, w jakim pobór wody ma wpływ na jednolitą część wód podziemnych;
- 51) stanie wód podziemnych - rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód podziemnych, który określa się na podstawie oceny stanu ilościowego wód podziemnych oraz oceny stanu chemicznego tych wód, przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy ze stanów;
- 52) stanie wód powierzchniowych - rozumie się przez to ogólny stan jednolitych części wód powierzchniowych, który określa się w przypadku:
 - a) silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych lub sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych - na podstawie potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego,
 - b) jednolitych części wód powierzchniowych innych niż wymienione w lit. a - na podstawie stanu ekologicznego oraz stanu chemicznego
– przy czym o ogólnym stanie decyduje gorszy wynik;
- 53) stanie środowiska wód morskich - rozumie się przez to ogólny stan środowiska wód morskich, z uwzględnieniem struktury, funkcji i procesów zachodzących w składających się na te wody ekosystemach morskich wraz z naturalnymi czynnikami fizjograficznymi, geograficznymi, biologicznymi, geologicznymi i klimatycznymi, jak również uwarunkowaniami fizycznymi, akustycznymi i chemicznymi, w tym uwarunkowaniami będącymi wynikiem działalności człowieka;
- 54) substancjach priorytetowych - rozumie się przez to substancje stanowiące zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych oraz zagrożenie, które może spowodować w szczególności ostrą i chroniczną toksyczność dla organizmów wodnych, akumulację zanieczyszczeń w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, i których emisje do wód należy stopniowo ograniczać, a w przypadku priorytetowych substancji niebezpiecznych - substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację, oraz inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący, które stopniowo należy usuwać ze środowiska wodnego w celu ich wyeliminowania;

- 55) substancjach szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego - rozumie się przez to substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe oraz zdolne do bioakumulacji, a także inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący;
- 56) substancji zanieczyszczającej - rozumie się przez to substancję mogącą spowodować zanieczyszczenie, w szczególności:
- a) organiczne związki chlorowcowe lub substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym,
 - b) związki fosforoorganiczne,
 - c) związki cynoorganiczne,
 - d) substancje lub preparaty, lub produkty ich rozkładu, o udowodnionych właściwościach rakotwórczych lub mutagennych lub właściwościach mogących zakłócać w środowisku wodnym lub przez to środowisko funkcje: reprodukcyjne, steroidogenowe, hormonów tarczycy lub inne funkcje endokrynologiczne,
 - e) trwałe węglowodory oraz trwałe i bioakumulujące się toksyczne substancje organiczne,
 - f) cyjanki,
 - g) metale lub ich związki,
 - h) arsen lub jego związki,
 - i) produkty biobójcze lub środki ochrony roślin,
 - j) substancje w zawiesinie,
 - k) substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji, przede wszystkim związki azotu i fosforu,
 - l) substancje wywierające niekorzystny wpływ na bilans tlenu, których pomiaru można dokonać przy użyciu wskaźników takich jak: pięciodobowe biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT_5) i chemiczne zapotrzebowanie na tlen ($ChZT_{Cr}$);
- 57) systemie kanalizacji zbiorczej - rozumie się przez to sieć w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2015 r. poz. 139), zakończoną oczyszczalnią ścieków albo końcowym punktem zrzutu ścieków;
- 58) sztucznej jednolitej części wód powierzchniowych - rozumie się przez to jednolitą część wód powierzchniowych powstałą w wyniku działalności człowieka;
- 59) ściekach - rozumie się przez to wprowadzane do wód lub do ziemi:
- a) wody zużyte, w szczególności na cele bytowe lub gospodarcze,

- b) ciekłe odchody zwierzęce, z wyjątkiem gnojówki i gnojowicy przeznaczonych do rolniczego wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625),
 - c) wody odciekowe ze składowisk odpadów oraz obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w których są składowane odpady wydobywcze niebezpieczne oraz odpady wydobywcze inne niż niebezpieczne i obojętne, miejsc magazynowania, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, wykorzystane solanki, wody lecznicze i termalne,
 - d) wody pochodzące z odwodnienia zakładów górniczych, z wyjątkiem wód wtłaczanych do górotworu, jeżeli rodzaje i ilość substancji zawartych w wodzie wtłaczanej do górotworu są tożsame z rodzajami i ilościami substancji zawartych w pobranej wodzie, z wyłączeniem niezanieczyszczonych wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych,
 - e) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb łososiowatych,
 - f) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate albo innych organizmów wodnych, o ile produkcja tych ryb lub organizmów, rozumiana jako średnioroczny przyrost masy tych ryb albo tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego, przekracza 1500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu;
- 60) ściekach bytowych - rozumie się przez to ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków;
- 61) ściekach komunalnych - rozumie się przez to ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, odprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych;
- 62) ściekach przemysłowych - rozumie się przez to ścieki, niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także

będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu;

- 63) urządzeniach wodnych - rozumie się przez to urządzenia lub budowle służące kształtowaniu zasobów wodnych lub korzystaniu z nich, a w szczególności:
- a) piętrzące, przeciwpowodziowe i regulacyjne, a także kanały i rowy,
 - b) sztuczne zbiorniki lub stopnie wodne usytuowane na wodach płynących oraz obiekty związane z tymi zbiornikami lub stopniami,
 - c) stawy, w szczególności stawy rybne oraz stawy przeznaczone do oczyszczania ścieków lub rekreacji,
 - d) obiekty służące do ujmowania wód powierzchniowych oraz wód podziemnych,
 - e) obiekty energetyki wodnej,
 - f) wyloty urządzeń kanalizacyjnych służące do wprowadzania ścieków do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych oraz wyloty służące do wprowadzania wody do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych,
 - g) stałe urządzenia służące do połowu ryb lub do pozyskiwania innych organizmów wodnych,
 - h) urządzenia służące do chowu ryb lub innych organizmów wodnych w wodach powierzchniowych,
 - i) mury oporowe, bulwary, nabrzeża, mola, pomosty, przystanie, kąpieliska,
 - j) stałe urządzenia służące do dokonywania przewozów międzybrzegowych;
- 64) warstwie wodonośnej - rozumie się przez to warstwowane lub niewarstwowane utwory skalne przepuszczalne i nasycone wodą, wykazujące wystarczającą porowatość i przepuszczalność umożliwiającą znaczący przepływ wód podziemnych lub pobór znaczących ilości wód podziemnych;
- 65) wodach granicznych - rozumie się przez to wody, którymi przebiega granica państwa, lub wody w tych miejscach, w których są one przecięte granicą państwa;
- 66) wodach podziemnych - rozumie się przez to wszystkie wody znajdujące się pod powierzchnią ziemi w strefie nasycenia, w tym wody gruntowe pozostające w bezpośredniej styczności z gruntem lub podglebiem;
- 67) wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi - rozumie się przez to:
- a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, przygotowania żywności lub innych celów domowych, niezależnie od jej

- pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci dystrybucyjnej, cystern, w butelkach lub pojemnikach,
- b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo produkcji żywności do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów albo substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- 68) współrzędnych - rozumie się przez to współrzędne w geodezyjnym układzie odniesienia PL-ETRF2000, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 69) wyłącznej strefie ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej - rozumie się przez to wyłączną strefę ekonomiczną, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 70) zakładach - rozumie się przez to podmioty korzystające z wód w ramach usług wodnych, wykonujące urządzenia wodne lub wykonujące inne działania wymagające zgody wodnoprawnej;
- 71) zanieczyszczeniu - rozumie się przez to emisję w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁴⁾), która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, w tym jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, powodować szkodę w dobrach materialnych, pogarszać walory estetyczne środowiska lub kolidować z uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska, w szczególności powodować zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych;
- 72) zanieczyszczeniu wód morskich - rozumie się przez to będące wynikiem działalności człowieka bezpośrednio lub pośrednio wprowadzanie do środowiska wód morskich, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, morskich wód wewnętrznych, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, substancji lub energii, w tym podmorskiego hałasu, które wywołuje lub może wywoływać negatywne skutki, takie jak:
- a) straty w żywych zasobach i ekosystemach morskich, w tym utratę różnorodności biologicznej,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101 i 146 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277 i 478.

- b) zagrożenie dla zdrowia ludzkiego,
 - c) utrudnienia w działalności morskiej, w tym w zakresie rybołówstwa, żeglugi, turystyki i rekreacji, oraz w innych sposobach korzystania z wód morskich,
 - d) pogorszenie jakości wód morskich i zmniejszenie ich walorów estetycznych lub ograniczenie możliwości zrównoważonego korzystania z zasobów i usług morskich;
- 73) zanieczyszczeniu wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli rozumie się przez to obecność skażenia mikrobiologicznego lub innych organizmów lub odpadów niekorzystnie wpływających na jakość wody i stanowiących zagrożenie dla zdrowia kąpiących się;
- 74) zlewni - rozumie się przez to obszar lądu, z którego cały spływ powierzchniowy wód jest odprowadzany przez system strug, strumieni, potoków, rzek i kanałów do jeziora albo do wybranego przekroju cieku;
- 75) związkach azotu - rozumie się wszelkie substancje zawierające azot, z wyjątkiem gazowego azotu cząsteczkowego.

Art. 17. Przepisy ustawy dotyczące:

- 1) właścicieli - stosuje się odpowiednio do posiadaczy samoistnych oraz użytkowników wieczystych, a w przypadku eksploatacji instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska - do prowadzącego instalację;
- 2) właściciela wody - stosuje się odpowiednio do organów administracji publicznej, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, osób prawnych lub osób fizycznych, wykonujących prawa właścicielskie w stosunku do wód;
- 3) urządzeń wodnych - stosuje się odpowiednio do:
 - a) urządzeń melioracji wodnych niezaliczonych do urządzeń wodnych,
 - b) obiektów mostowych, rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, prowadzonych przez wody powierzchniowe oraz wały przeciwpowodziowe,
 - c) robót w wodach oraz innych robót, które mogą być przyczyną zmiany naturalnych przepływów wód, stanu wód stojących i wód podziemnych;
- 4) wykonania urządzeń wodnych – stosuje się odpowiednio do odbudowy, rozbudowy, nadbudowy, przebudowy, rozbiórki lub likwidacji tych urządzeń, z wyłączeniem robót związanych z utrzymywaniem urządzeń wodnych w celu zachowania ich funkcji.

Rozdział 3

Wody oraz jednolite części wód

Art. 18. Wody dzielą się na wody powierzchniowe i wody podziemne.

Art. 19. Wody, z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych i wód morza terytorialnego są wodami śródlądowymi.

Art. 20. Wodami powierzchniowymi są wody morza terytorialnego, morskie wody wewnętrzne oraz śródlądowe wody powierzchniowe.

Art. 21. Śródlądowe wody powierzchniowe dzielą się na śródlądowe wody płynące oraz śródlądowe wody stojące.

Art. 22. Śródlądowymi wodami płynącymi są wody w:

- 1) ciekach naturalnych oraz w źródłach, z których te cieki biorą początek;
- 2) jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym albo okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych;
- 3) sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących;
- 4) kanałach.

Art. 23. 1. Śródlądowymi wodami stojącymi są wody śródlądowe w jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych niezwiązanych bezpośrednio, w sposób naturalny, z powierzchniowymi śródlądowymi wodami płynącymi.

2. Przepisy o śródlądowych wodach stojących stosuje się odpowiednio do wód znajdujących się w zagłębieniach terenu powstałych w wyniku działalności człowieka, niebędących stawami.

Art. 24. Dla potrzeb zarządzania wodami, w tym planowania w gospodarowaniu wodami, wody dzieli się na jednolite części wód, uwzględniając:

- 1) jednolite części wód powierzchniowych, w tym jednolitych części:
 - a) wód przejściowych lub przybrzeżnych,
 - b) wód sztucznych lub silnie zmienionych;
- 2) jednolite części wód podziemnych, z wyodrębnieniem wód podziemnych w obszarach bilansowych, będących jednostkami hydrogeologicznymi wytypowanymi w celu ustalenia zasobów odnawialnych i zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, wraz

z oceną stopnia zagospodarowania tych wód, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.

Art. 25. Wodami przejściowymi są wody powierzchniowe znajdujące się w ujściach rzek lub w pobliżu ujść rzek, które z uwagi na bliskość wód słonych wykazują częściowe zasolenie, pozostając w zasięgu znaczących wpływów wód słodkich oraz morskie wody wewnętrzne Zatoki Gdańskiej.

Art. 26. 1. Wody przybrzeżne obejmują obszar wód powierzchniowych od linii brzegu, których zewnętrzną granicę wyznacza odległość jednej mili morskiej po stronie w kierunku morza, liczonej od linii podstawowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014 oraz z 2015 r. poz. 1642), z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych Zatoki Gdańskiej oraz przyległych do nich wód morza terytorialnego.

2. Jeżeli zasięg wód przejściowych jest większy niż pas wód przybrzeżnych, zewnętrzna granica tego zasięgu stanowi zewnętrzną granicę wód przybrzeżnych.

Art. 27. Przepisów art. 22 pkt 2 i 3 nie stosuje się dla potrzeb badania i oceny stanu wód powierzchniowych, prowadzonych w ramach monitoringu wód.

Art. 28. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, granice między śródlądowymi wodami powierzchniowymi, a morskimi wodami wewnętrznymi i wodami morza terytorialnego, kierując się znaczeniem gospodarczym oraz sposobem wykorzystywania tych wód.

DZIAŁ II

KORZYSTANIE Z WÓD

Rozdział 1

Korzystanie z wód i usługi wodne

Art. 29. Korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, poza przypadkami określonymi w ustawie, w szczególności nie może naruszać ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, powodować marnotrawstwa wody, lub marnotrawstwa energii wody, a także nie może wyrządzać szkód.

Art. 30. Wody podziemne wykorzystuje się przede wszystkim do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

Art. 31. 1. Dopuszcza się korzystanie z każdej wody w rozmiarze i w czasie wynikającym z konieczności:

- 1) zwalczania poważnych awarii, klęsk żywiołowych, pożarów lub innych miejscowych zagrożeń;
- 2) zapobieżenia poważnemu i nagłemu niebezpieczeństwu grożącemu życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu znacznej wartości, którego w inny sposób nie można uniknąć.

2. Prawo, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stanowi prawa do wykonywania urządzeń wodnych bez wymaganej zgody wodnoprawnej.

Art. 32. 1. Każdemu przysługuje prawo do powszechnego korzystania ze śródlądowych powierzchniowych wód publicznych, morskich wód wewnętrznych oraz z wód morza terytorialnego, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Powszechne korzystanie z wód służy do zaspokajania potrzeb osobistych, gospodarstwa domowego lub rolnego, bez stosowania specjalnych urządzeń technicznych, a także do wypoczynku, uprawiania turystyki, sportów wodnych oraz, na zasadach określonych w przepisach odrębnych, amatorskiego połowu ryb.

3. Powszechnym korzystaniem z wód nie jest:

- 1) wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu;
- 2) korzystanie z wód w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych;
- 3) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi;
- 4) organizacja wypoczynków lub sportów wodnych w ramach działalności gospodarczej.

4. Rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, powszechne korzystanie z wód powierzchniowych innych niż wymienione w art. 33 ust. 1, służące zaspokajaniu wyłącznie potrzeb osobistych, gospodarstwa domowego lub rolnego i ustalić dopuszczalny zakres tego korzystania.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właścicielowi wody przysługuje z budżetu gminy odszkodowanie na warunkach określonych w ustawie.

Art. 33. 1. Właścicielowi gruntu przysługuje prawo do zwykłego korzystania z wód stanowiących jego własność oraz z wody podziemnej znajdującej się w jego gruncie.

2. Prawo do zwykłego korzystania z wód nie uprawnia do wykonywania urządzeń wodnych bez wymaganej zgody wodnoprawnej.

3. Zwykłe korzystanie z wód służy zaspokojeniu potrzeb własnego gospodarstwa domowego oraz gospodarstwa rolnego.

4. Zwykłym korzystaniem z wód nie jest:

- 1) nawadnianie gruntów lub upraw wodą podziemną;
- 2) pobór wody powierzchniowej lub podziemnej w ilości większej niż 5 m³ na dobę;
- 3) korzystanie z wód na potrzeby działalności gospodarczej;
- 4) rolnicze wykorzystanie ścieków lub wprowadzanie do wód lub do ziemi oczyszczonych ścieków, jeżeli ich łączna ilość jest większa niż 5 m³ na dobę.

Art. 34. Szczególnym korzystaniem z wód jest korzystanie z wód wykraczające poza powszechne korzystanie z wód oraz zwykłe korzystanie z wód, obejmujące:

- 1) nawadnianie lub odwadnianie gruntów;
- 2) użytkowanie wód znajdujących się w stawach i rowach;
- 3) wprowadzanie, do urządzeń kanalizacyjnych będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1;
- 4) wykonywanie robót i obiektów mających wpływ na zmniejszenie naturalnej retencji terenowej;
- 5) rybackie korzystanie ze śródlądowych wód powierzchniowych;
- 6) rolnicze wykorzystanie ścieków;
- 7) wykorzystywanie wód do celów żeglugi oraz spławu;
- 8) przerzuty wody oraz sztuczne zasilanie wód podziemnych
- 9) wydobywanie z wód powierzchniowych, w tym z morskich wód wewnętrznych wraz z wodami wewnętrznymi Zatoki Gdańskiej oraz wód morza terytorialnego, kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu;
- 10) uprawianie na wodach sportów wodnych przy pomocy jednostek pływających wyposażonych w silnik spalinowy o mocy przekraczającej, 9,9 KM, z wyłączeniem dróg wodnych;
- 11) chów ryb w sadzach;
- 12) zapewnienie wody dla funkcjonowania urządzeń umożliwiających migrację ryb.

Art. 35. 1. Usługi wodne polegają na zapewnieniu gospodarstwom domowym, podmiotom publicznym oraz podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą możliwości korzystania z wód w zakresie wykraczającym poza zakres powszechnego korzystania z wód, zwykłego korzystania z wód oraz szczególnego korzystania z wód.

2. Gospodarstwom domowym, podmiotom publicznym oraz podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą zapewnia się dostęp do usług wodnych na zasadach określonych w ustawie.

3. Usługi wodne obejmują:

- 1) pobór wód podziemnych lub powierzchniowych;
- 2) piętrenie, magazynowanie lub retencjonowanie wód podziemnych i powierzchniowych oraz korzystanie z tych wód;
- 3) uzdatnianie wód podziemnych i powierzchniowych oraz ich dystrybucję,
- 4) odbiór i oczyszczanie ścieków;
- 5) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, obejmujące także wprowadzanie ścieków do urządzeń wodnych, z wyjątkiem kanałów, o których mowa w art. 22 pkt 4;
- 6) korzystanie z wód do celów energetyki, w tym energetyki wodnej;
- 7) wprowadzanie do wód lub do ziemi wód opadowych lub roztopowych z systemów kanalizacji deszczowej;
- 8) odwadnianie gruntów, obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych a także odprowadzanie wód pochodzących z odwodnienia gruntów, obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych do wód lub do ziemi
- 9) odprowadzanie do wód lub do ziemi wód pobranych i niewykorzystanych.

Art. 36. 1. Pobór wód powierzchniowych lub podziemnych wymaga stosowania urządzeń umożliwiających pomiar ilości pobranej wody.

2. Wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi wymaga stosowania urządzeń umożliwiających pomiar ilości wprowadzonych ścieków.

Rozdział 2

Wody wykorzystywane do kąpielii

Art. 37. 1. Rada gminy określi w drodze uchwały sezon kąpielowy w okresie między 1 czerwca a 30 września.

2. Rada gminy określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 20 maja wykaz kąpielisk na terenie gminy lub na polskich obszarach morskich przyległych do danej gminy.

3. Organizator kąpieliska jest obowiązany do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego sezon kąpielowy, w którym kąpielisko ma być otwarte, przekazać wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta wniosek o umieszczenie w wykazie kąpielisk, o którym mowa w ust. 2, wydzielonego fragmentu wód powierzchniowych, na których planuje utworzyć kąpielisko.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres organizatora;
- 2) nazwę i adres kąpieliska oraz opis granicy kąpieliska na aktualnej i w odpowiedniej skali mapie topograficznej albo ortofotomapie lub wykaz współrzędnych punktów załamania granicy kąpieliska;
- 3) wskazanie długości linii brzegowej kąpieliska;
- 4) wskazanie przewidywanej maksymalnej liczby osób korzystających dziennie z kąpieliska;
- 5) wskazanie terminów otwarcia i zamknięcia kąpieliska;
- 6) opis infrastruktury kąpieliska, w tym urządzeń sanitarnych.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3 dołącza się:

- 1) kopię zgody wodnoprawnej na wykonanie kąpieliska;
- 2) informacje dotyczące planowanego kąpieliska:
 - a) aktualny profil wody w kąpielisku,
 - b) status kąpieliska w poprzednim sezonie kąpielowym (czynne, nieczynne) albo wzmianka, że wniosek dotyczy kąpieliska nowo utworzonego,
 - c) sposób gospodarki odpadami,
 - d) ocena jakości wody i klasyfikacja wody w kąpielisku w poprzednim sezonie kąpielowym, jeżeli wniosek dotyczy istniejącego kąpieliska,
 - e) udogodnienia i środki podjęte w celu promowania kąpeli;
- 3) zgodę właściciela wody oraz właściciela gruntu przylegającego do kąpieliska na utworzenie kąpieliska;

6. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest niekompletny wójt, burmistrz lub prezydent miasta wzywa do jego uzupełnienia w terminie 7 dni.

7. W przypadku braku uzupełnienia wniosku, o którym mowa w ust. 3, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

8. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przygotowuje projekt uchwały, o której mowa w ust. 2, obejmujący wykaz planowanych kąpielisk, sporządzony po rozpatrzeniu wniosków, o których mowa w ust. 3, oraz wydzielonych fragmentów wód powierzchniowych, na których planuje utworzyć kąpieliska, dla których będzie organizatorem.

9. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta podaje do publicznej wiadomości projekt uchwały, o której mowa w ust. 2, w sposób zwyczajowo przyjęty, określając formę, miejsce i termin składania uwag oraz propozycji zmian do tego projektu uchwały, nie krótszy niż 21 dni od dnia podania do publicznej wiadomości.

10. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta rozpatruje uwagi oraz propozycje, o których mowa w ust. 9, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia upływu terminu ich składania.

11. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 2, wraz z wnioskami, o których mowa w ust. 3, i dokumentami, o których mowa w ust. 5, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, najpóźniej do dnia 28 lutego, przekazuje do zaopiniowania Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, oraz właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska i państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu, w przypadku kąpieliska położonego na terenie parku narodowego dyrektorowi parku narodowego, a w przypadku kąpielisk położonych na polskich obszarach morskich, również właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego. Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska, państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, dyrektorowi parku narodowego i dyrektorowi urzędu morskiego oraz właścicielowi wody, którzy w terminie 14 dni, wyrażają opinie do przekazanego projektu. Brak opinii w tym terminie uznaje się za wydanie opinii pozytywnych.

12. Na obszarze parku narodowego kąpielisko może zostać utworzone, jeżeli umożliwiają to postanowienia planu ochrony parku narodowego lub planu zadań ochronnych oraz zasady udostępniania parku narodowego.

Art. 38. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi i aktualizuje ewidencję kąpielisk.

2. Organizator kąpieliska jest obowiązany niezwłocznie zgłosić zmianę danych zawartych w ewidencji kąpielisk.

3. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przechowuje wnioski, o których mowa w art. 37 ust. 3 wraz z załącznikami, stanowiące podstawę wpisu do ewidencji kąpielisk oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, przez okres 10 lat od dnia wpisu kąpieliska do tej ewidencji.

4. Prowadzenie ewidencji kąpielisk jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.

5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wpisuje kąpieliska lub aktualizuje wpis do ewidencji kąpielisk w terminie:

- 1) 14 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w art. 37 ust. 2;
- 2) 2 dni od dnia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2;
- 3) 2 dni od dnia uzyskania informacji, o których mowa w art. 43 ust. 3.

6. W ewidencji kąpielisk zamieszcza się w szczególności:

- 1) dane zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 37 ust. 3, oraz w załącznikach;
- 2) kod i nazwę gminy zgodnie z Nomenklaturą Jednostek Terytorialnych dla Celów Statystycznych.

7. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do nieodpłatnego przekazywania informacji zawartych w ewidencji kąpielisk na wniosek właściciela wody, właściciela gruntu przylegającego do kąpieliska, właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, lub organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami.

8. Przekazywanie informacji zawartych w ewidencji kąpielisk jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.

Art. 39. 1. W sytuacji której nie można było wcześniej przewidzieć rada gminy może wyrazić, w drodze uchwały, zgodę na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli, funkcjonującego przez okres nie dłuższy niż 30 dni w roku kalendarzowym, określając sezon kąpielowy dla miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli.

2. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli jest obowiązany w terminie nie krótszym niż 2 miesiące, przed planowanym otwarciem miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli, przekazać wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta wniosek o wyrażenie zgody na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres organizatora;
- 2) nazwę i adres miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli oraz opis granicy miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli na aktualnej i w odpowiedniej skali mapie topograficznej albo ortofotomapie lub wykaz współrzędnych punktów załamania granicy miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli;
- 3) wskazanie długości linii brzegowej miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli;
- 4) wskazanie przewidywanej maksymalnej liczby osób korzystających dziennie z miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli;

- 5) wskazanie terminów otwarcia i zamknięcia miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli;
- 6) wskazanie terminów poboru próbek wody;
- 7) opis infrastruktury miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli, w tym urządzeń sanitarnych;
- 8) wskazanie sposobu gospodarki odpadami.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) zgodę właściciela wody oraz właściciela gruntu przylegającego do miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli na utworzenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli;
- 2) informację czy w poprzednich latach było w tym miejscu tworzone miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli albo kąpielisko;
- 3) uzasadnienie niemożności ustanowienia w tym miejscu kąpieliska.

5. Jeżeli dokumentacja, o której mowa w ust. 2 wraz z załącznikiem, jest niekompletna, wójt, burmistrz lub prezydent miasta wzywa do jej uzupełnienia w terminie 7 dni.

6. W przypadku braku uzupełnienia dokumentów w wyznaczonym terminie wniosek pozostaje bez rozpatrzenia.

7. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, i załącznikami, o których mowa w ust. 4, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, przekazuje do zaopiniowania Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, właścicielowi wody oraz właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska i państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu, w przypadku miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli położonego na terenie parku narodowego, również dyrektorowi parku narodowego, a w przypadku miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli położonego na polskich obszarach morskich, również właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, dyrektor parku narodowego i dyrektor urzędu morskiego, w terminie 10 dni, wyrażają opinie do przekazanego projektu. Brak opinii w tym terminie uznaje się za wydanie opinii pozytywnej.

8. Na obszarze terenie parku narodowego miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli może zostać utworzone, jeżeli umożliwiają to postanowienia planu ochrony parku narodowego lub planu zadań ochronnych oraz zasady udostępniania parku narodowego.

Art. 40. 1. Jakość wody w kąpielisku powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1.

2. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli wykonuje badanie jakości wody nie wcześniej niż 10 dni przed dniem rozpoczęcia funkcjonowania tego miejsca oraz przynajmniej raz w trakcie jego funkcjonowania, a także każdorazowo w przypadku wzrokowego stwierdzenia zanieczyszczeń niekorzystnie wpływających na jakość wody i mogących stanowić zagrożenie zdrowotne dla kąpiących się tam osób.

3. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli informuje państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o planowanym terminie wykonania badań jakości wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpeli.

4. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli jest obowiązany oznakować to miejsce.

5. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpeli przekazuje, w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia otrzymania wyniku badania, właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w ust. 2, oraz informacje o wystąpieniu zmian, które mogą wpływać na pogorszenie jakości wody.

6. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta prowadzi i aktualizuje ewidencję miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli.

7. Organizator miejsca okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli jest obowiązany niezwłocznie zgłosić zmianę danych zawartych w ewidencji kąpielisk.

8. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przechowuje dokumentację, o której mowa w art. 39 ust. 2 wraz z załącznikami, stanowiącą podstawę wpisu do ewidencji miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli oraz zgłoszenia, o których mowa w ust. 6, przez okres 10 lat od dnia dokonania danego wpisu miejsca okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli do tej ewidencji.

9. Prowadzenie ewidencji miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.

10. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wpisuje miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpeli lub aktualizuje wpis w ewidencji miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli w terminie:

1) 14 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w art. 39 ust. 1;

- 2) 2 dni od dnia zgłoszenia, o którym mowa w ust 6;
- 3) 2 dni od dnia uzyskania informacji, o której mowa w art. 43 ust. 3.

11. W ewidencji miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpielii zamieszcza się w szczególności:

- 1) dane zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 2 oraz załącznikach;
- 2) kod i nazwę gminy zgodnie z Nomenklaturą Jednostek Terytorialnych dla Celów Statystycznych.

12. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do nieodpłatnego przekazywania informacji zawartych w ewidencji miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpielii na wniosek właściciela wody, właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego lub organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami.

Art. 41. 1. Jakość wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpielii powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1.

2. Na podstawie wyników badania wody, wykonanych i dostarczonych przez organizatora miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii oraz w przypadku, o którym mowa w art. 42, państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny dokonuje bieżącej oceny jakości wody, czy spełnia ona wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1.

Art. 42. Jeżeli wyniki badań wykonanych przez organizatora miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii wskazują na to, że woda w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpielii nie spełnia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przeprowadza kontrolę urzędową, o której mowa w art. 343 ust. 1 pkt 3.

Art. 43. 1. Organizator kąpieliska jest obowiązany oznakować kąpielisko.

2. Jakość wody w kąpielisku powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1.

3. Państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny jest obowiązany do nieodpłatnego, niezwłocznego przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta informacji dotyczących oceny jakości wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpielii, klasyfikacji wody w kąpielisku oraz zakazu kąpielii. Wójt,

burmistrz, prezydent miasta zamieszcza te informacje w ewidencji kąpielisk lub w ewidencji miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli.

Art. 44. Państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny jest obowiązany do nieodpłatnego, niezwłocznego przekazywania organizatorowi pochodzących z kontroli urzędowej informacji dotyczących ocen jakości wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli oraz klasyfikacji wody w kąpielisku.

Art. 45. 1. Po podjęciu uchwały, o której mowa w art. 37 ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedstawia właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu informację o liczbie kąpielisk i podaje przyczynę zmian w liczbie kąpielisk w porównaniu do poprzedniego sezonu kąpielowego.

2. Główny Inspektor Sanitarny przed rozpoczęciem sezonu kąpielowego przedstawia Komisji Europejskiej informację o liczbie kąpielisk i podaje przyczynę zmian w liczbie kąpielisk w porównaniu do poprzedniego sezonu kąpielowego.

3. Do informacji, o której mowa w ust. 1 i 2, dołącza się wykaz kąpielisk.

Art. 46. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych i informacji objętych ewidencją kąpielisk oraz miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli,
- 2) wzór ewidencji kąpielisk oraz miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli,
- 3) sposób oznakowania kąpieliska oraz miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli – mając na względzie bezpieczeństwo oraz zagrożenia zdrowotne dla kąpiących się osób, a także przekazywanie społeczeństwu aktualnych informacji o jakości wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli.

Art. 47. 1. Organizatorzy kąpielisk mogą łączyć kąpieliska w przypadku gdy:

- 1) kąpieliska sąsiadujące ze sobą nie dzieli żadna fizyczna odległość;
- 2) kąpieliska uzyskały zbliżoną klasyfikację oceny jakości wody za poprzednie 4 lata;
- 3) profile wody w kąpieliskach wskazują na wspólne czynniki ryzyka lub ich brak.

2. Organizatorzy kąpielisk mogą dokonywać podziału kąpielisk, gdy jest to uzasadnione jakością wody w kąpielisku lub jego części, lub bezpieczeństwem osób korzystających z kąpieliska.

3. Łączenie albo podział kąpielisk odbywa się w trybie przepisów art. 37 oraz wymaga uzasadnienia.

Art. 48. 1. W przypadku zaprzestania prowadzenia przez organizatora kąpieliska lub miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli tracą one swój status, a organizator jest obowiązany oznakować obszar czytelną informacją o zaprzestaniu prowadzenia kąpieliska lub miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli i usunąć oznakowanie tych miejsc niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 3 dni od zakończenia:

- 1) sezonu kąpielowego wskazanego dla danego kąpieliska w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 37 ust. 2;
- 2) sezonu kąpielowego wskazanego dla danego miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 39 ust. 1.

2. W przypadku zaprzestania prowadzenia przez organizatora kąpieliska lub miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli tracą one swój status, a organizator jest obowiązany usunąć oznakowanie tych miejsc niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od zakończenia:

- 1) sezonu kąpielowego wskazanego dla danego kąpieliska w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 37 ust. 2;
- 2) sezonu kąpielowego wskazanego dla danego miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 39 ust. 1.

Art. 49. 1. Kąpielisko może funkcjonować, jeżeli jakość wody w nim została sklasyfikowana co najmniej jako dostateczna, zgodnie z art. 343 ust. 1 pkt 2.

2. Jeżeli jakość wody w kąpielisku została sklasyfikowana jako niedostateczna, zgodnie z art. 343 ust. 1 pkt 2, kąpielisko może funkcjonować pod warunkiem podjęcia działań mających na celu:

- 1) ochronę zdrowia ludzkiego i poprawę jakości wody, w tym wprowadzenia zakazu kąpieli w danym sezonie kąpielowym albo tymczasowego zakazu kąpieli;
- 2) ustalenie przyczyn nieosiągnięcia dostatecznej klasyfikacji jakości wody w kąpielisku;
- 3) zapobieżenie, zmniejszenie lub wyeliminowanie przyczyn zanieczyszczenia;
- 4) przekazanie społeczeństwu informacji dotyczącej jakości wody w kąpielisku w sposób niebudzący wątpliwości co do stwierdzonych zagrożeń.

DZIAŁ III

OCHRONA WÓD

Rozdział 1

Cel ochrony wód i cele środowiskowe

Art. 50. Wody, jako integralna część środowiska oraz siedliska dla organizmów, podlegają ochronie, niezależnie od tego, czyją stanowią własność.

Art. 51. 1. Celem ochrony wód jest osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, a także poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych.

2. Realizując cel, o którym mowa w ust. 1, należy zapewnić, żeby wody, w zależności od potrzeb, nadawały się do:

- 1) zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 2) rekreacji oraz uprawiania sportów wodnych;
- 3) wykorzystywania do kąpieli;
- 4) bytowania ryb i innych organizmów wodnych w warunkach naturalnych, umożliwiających ich migrację.

3. Dla realizacji celu określonego w ust. 2 pkt 3:

- 1) organizator kąpieliska sporządza profil wody w kąpielisku, aktualizuje go i przekazuje w terminie 7 dni, właściwemu wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta oraz Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, a w przypadku kąpielisk morskich właściwemu terytorialnie dyrektorowi urzędu morskiego oraz podejmuje działania mające na celu obniżenie ryzyka zanieczyszczenia wody w kąpielisku, w szczególności działania określone w art. 343 ust. 4 pkt 2 i 7;
- 2) organy administracji publicznej są obowiązane udostępniać na wniosek informacje, które mogą być wykorzystane przy sporządzaniu profilu wody w kąpielisku;
- 3) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonują działania określone w art. 343 ust. 2 oraz art. 345 i 346.

4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób sporządzania profilu wody w kąpielisku,

2) szczegółowy zakres informacji zawartych w profilu wody w kąpielisku i sposób ich przedstawiania,

3) sposób dokonywania aktualizacji profilu wody w kąpielisku

– mając na względzie poprawę jakości wody w kąpieliskach i ochronę zdrowia publicznego.

5. Za udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację tego obowiązku, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

6. Opłata za udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, pobierana przez organ administracji:

1) rządowej – stanowi dochód budżetu państwa;

2) samorządowej – stanowi dochód budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

7. Opłaty za udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie pobiera się, jeżeli wniosek o udostępnienie informacji został złożony przez organ administracji publicznej.

8. Maksymalne jednostkowe stawki opłat za udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, wynoszą:

1) za wyszukiwanie informacji – 10 zł, jeżeli wymaga wyszukiwania do dziesięciu dokumentów; opłata ulega zwiększeniu o nie więcej niż 1 zł za każdy kolejny dokument;

2) za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku – 3 zł za każdy informatyczny nośnik danych;

3) za przekształcanie informacji polegające na skanowaniu dokumentów - 0,30 zł za każdą stronę;

4) za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm x 297 mm (A4):

a) za stronę kopii czarno-białej – 0,60 zł,

b) za stronę kopii kolorowej – 6 zł.

9. Za przesłanie kopii dokumentów lub danych za pośrednictwem operatora pocztowego pobiera się opłatę za przesyłkę pocztową danego rodzaju i danej kategorii wagowej w wysokości podanej w obowiązującym cenniku usług powszechnych operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), zwiększoną o:

1) nie więcej niż 4 zł – za kopię dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii;

2) nie więcej niż 10 zł – za kopię dokumentów lub danych na informatycznym nośniku danych dostarczonym przez podmiot żądający informacji.

10. Opłatę za udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, oraz opłatę, o której mowa w ust. 8, uiszcza się przed udostępnieniem tych informacji, przez wpłatę do kasy, na rachunek bankowy właściwego organu administracji publicznej.

11. W przypadku nieuiszczenia opłaty za udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, oraz opłaty, o której mowa w ust. 8, organy, o których mowa w ust. 6, odmawiają udostępnienia tych informacji.

Art. 52. 1. Ochrona wód jest realizowana w szczególności z uwzględnieniem wyników oceny stanu wód podziemnych oraz wyników oceny stanu wód powierzchniowych.

2. Ocena stanu wód podziemnych obejmuje ocenę stanu ilościowego wód podziemnych i ich stanu chemicznego oraz określenie dobrego stanu wód podziemnych, w tym dobrego stanu ilościowego wód podziemnych i dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dokonywane w ramach oceny stanu jednolitych części wód podziemnych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 53 ust. 1.

3. Ocena stanu wód powierzchniowych obejmuje klasyfikację stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego tych wód oraz określenie dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych, dokonywane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 53 ust. 2 i 3.

4. Ochrona wód jest realizowana z uwzględnieniem postanowień działu I i działu III w tytule II oraz działów I-III w tytule III ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, w tym:

- 1) klasyfikację elementów fizykochemicznych;
- 2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego;
- 3) sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych;
- 4) sposób prezentacji ich stanu;
- 5) częstotliwość dokonywania oceny ich stanu;
- 6) wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako

wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) elementy jakości dla klasyfikacji:
 - a) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach i innych naturalnych zbiornikach wodnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych,
 - b) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych;
- 2) definicje klasyfikacji:
 - a) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach i innych naturalnych zbiornikach wodnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych,
 - b) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych,
 - c) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych;
- 3) typy wód powierzchniowych, z podziałem na kategorie tych wód;
- 4) sposób klasyfikacji:
 - a) elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, w oparciu o wchodzące w ich skład wskaźniki jakości, dla poszczególnych kategorii jednolitych części wód, uwzględniający różne typy wód powierzchniowych,
 - b) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych w ciekach naturalnych, jeziorach lub innych zbiornikach naturalnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych, uwzględniający klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a,
 - c) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, uwzględniający klasyfikację elementów, o których mowa w lit. a,
 - d) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych, w tym środowiskowe normy jakości dla flory i fauny oraz dla wód, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114 oraz dla innych zanieczyszczeń, służące klasyfikacji tego stanu;

- 5) sposób interpretacji wyników badań wskaźników jakości, o których mowa w pkt 4 lit. a;
- 6) sposób oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych;
- 7) sposób prezentacji wyników klasyfikacji:
 - a) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych, o którym mowa w pkt 4 lit. b,
 - b) potencjału ekologicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, o którym mowa w pkt 4 lit. c,
 - c) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych, o którym mowa w pkt 4 lit. d;
- 8) częstotliwość dokonywania:
 - a) klasyfikacji poszczególnych elementów, o których mowa w pkt 4 lit. a,
 - b) klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych.

3. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się kierował wymogami ochrony wód podziemnych, istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań oraz weźmie pod uwagę:

- 1) przy określaniu wartości progowych:
 - a) wpływ oraz wzajemne oddziaływanie wód podziemnych na ekosystemy wodne pozostające w związku hydraulicznym z tymi wodami oraz ekosystemy lądowe zależne od tych wód,
 - b) zaburzenia aktualnych lub przyszłych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji,
 - c) zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone,
 - d) warunki hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące bilansu wodnego i poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego, z uwzględnieniem przypadków gdy podwyższone poziomy wartości tła elementów fizykochemicznych występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, przy czym przez wartość tła rozumie się stężenie substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik odpowiadające warunkom naturalnym w tej jednolitej części wód podziemnych albo w nieznacznym stopniu odbiegające od warunków naturalnych w wyniku działalności człowieka,

- e) pochodzenie substancji zanieczyszczających, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, toksyczność, zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji,
- f) wiedzę z zakresu ludzkiej toksykologii i ekotoksykologii;

2) przy określaniu poziomów tła następujące zasady:

- a) poziomy tła powinny być określone na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych oraz na podstawie wyników monitoringu wód podziemnych,
- b) monitoring wód podziemnych i interpretacja danych powinny uwzględnić fakt, że warunki przepływu i skład chemiczny wód podziemnych są zróżnicowane w pionie i w poziomie,
- c) jeżeli dostępne są tylko ograniczone dane z monitoringu wód podziemnych, konieczne jest zebranie większej ilości danych, a do tego czasu poziomy tła powinny być określone w oparciu o te ograniczone dane z monitoringu, w stosownych przypadkach za pomocą uproszczonego podejścia z wykorzystaniem podzbioru próbek, dla których wskaźniki wykazują brak wpływu działalności człowieka, informacje dotyczące transferów i procesów geochemicznych również powinny być wzięte pod uwagę, jeżeli są one dostępne,
- d) jeżeli nie są dostępne wystarczające dane z monitoringu wód podziemnych, a informacje dotyczące transferów i procesów geochemicznych są niskiej jakości, konieczne jest zebranie większej ilości danych, a do tego czasu poziomy tła powinny być szacowane, w stosownych przypadkach na podstawie statystycznych wyników referencyjnych dla tego samego rodzaju warstw wodonośnych na innych obszarach, na których dane z monitoringu są wystarczające.

4. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, weźmie również pod uwagę:

- 1) normy jakości wód podziemnych rozumiane jako normy jakości środowiska, określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, odpowiadające stężeniu danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonych jako wskaźnik, które nie powinny być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi, oraz dotychczasowe wartości progowe;
- 2) konieczność zmiany wartości progowych, jeżeli nowe informacje o zanieczyszczeniach, grupach zanieczyszczeń lub wskaźnikach zanieczyszczeń wskazują na potrzebę ustalenia

wartości progowej dla nowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego uwzględnienia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu;

- 3) możliwość usunięcia wartości progowych, jeżeli dana jednolita część wód podziemnych nie jest już narażona na zagrożenie ze strony danych zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń;
- 4) konieczność określenia bardziej rygorystycznych wartości progowych, w przypadku gdy normy jakości wód podziemnych zastosowane do danej jednolitej części wód podziemnych mogą skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych dla wód powierzchniowych pozostających w związku hydraulicznym z tą jednolitą częścią wód podziemnych lub prowadzić do znaczącego pogorszenia jakości ekologicznej lub chemicznej tych wód lub znaczącej szkody w ekosystemach lądowych, bezpośrednio zależnych od danej jednolitej części wód podziemnych;
- 5) współpracę z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie skoordynowanego ustalenia wartości progowych w odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych, których część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz jednolitych części wód podziemnych, w obrębie których przepływ wód podziemnych przecina granicę z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej;
- 6) możliwość skoordynowanego ustalenia wartości progowych z właściwymi organami Państw nienależących do Unii Europejskiej w przypadku gdy jednolita część wód podziemnych lub grupa takich części znajdują się na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej.

5. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, będzie się kierować potrzebą uwzględnienia poszczególnych wskaźników jakości w systemie oceny stanu wód, istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań.

Art. 54. 1. Ochrona wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem obejmuje łącznie:

- 1) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych przy zastosowaniu dopuszczalnych wartości emisji rozumianych jako masa, stężenie lub poziom emisji energii lub substancji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1, wynikających z najlepszych dostępnych technik, które nie powinny być przekraczane w określonym w nich czasie;

2) ograniczanie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń obszarowych, przez określenie jej warunków, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych praktyk w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w przepisach ustawy, a także w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

2. Jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony wód przed zanieczyszczeniem wymagają zastosowania bardziej rygorystycznych dopuszczalnych wartości emisji niż te, o których mowa w ust. 1, należy stosować bardziej rygorystyczne wymagania w zakresie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższych dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń, oraz warunków, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsc, sposobu i minimalnej częstotliwości pobierania próbek ścieków, metodyk referencyjnych analizy i sposobu oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1.

Art. 55. 1. Cele środowiskowe rozumiane jako osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu ilościowego wód podziemnych, dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych lub norm i celów wynikających z przepisów odrębnych, na podstawie których zostały utworzone obszary chronione, a także zapobieganie ich pogorszeniu, w szczególności w odniesieniu do ekosystemów wodnych i innych ekosystemów zależnych od stanu wód, określa się dla:

- 1) jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione;
- 2) sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych;
- 3) jednolitych części wód podziemnych;
- 4) obszarów chronionych.

2. Cele środowiskowe ustanawia się w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i weryfikuje co 6 lat.

Art. 56. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu jednolitych części wód powierzchniowych, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu.

Art. 57. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego.

Art. 58. 1. Cele środowiskowe, o których mowa w art. 56 i art. 57, realizuje się w szczególności przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na:

- 1) stopniowej redukcji zanieczyszczeń powodowanych przez substancje priorytetowe oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1;
- 2) zaniechaniu lub stopniowym eliminowaniu emisji do wód powierzchniowych substancji priorytetowych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1.

Art. 59. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

- 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- 3) ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Art. 60. 1. Cel środowiskowy, o którym mowa w art. 59, realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, polegają w szczególności na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka, przy czym znacząca i utrzymująca się tendencja wzrostowa oznacza znaczący statystycznie i pod względem środowiskowym istotny wzrost stężenia substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik w jednolitej części wód podziemnych.

Art. 61. 1. Celem środowiskowym dla obszarów chronionych jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów szczególnych, na podstawie których te obszary chronione

zostały utworzone lub dotyczących tych obszarów oraz przepisów ustanawiających te obszary, o ile nie zawierają one w tym zakresie odmiennych uregulowań.

2. Cel środowiskowy, o którym mowa w ust. 1, realizuje się w szczególności przez podejmowanie działań zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Art. 62. 1. Jeżeli dla określonej jednolitej części wód stosuje się większą liczbę celów środowiskowych, spośród wymienionych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61, realizuje się cel środowiskowy formułujący bardziej rygorystyczne wymagania.

2. Informację o celu środowiskowym, o którym mowa w art. 1, zamieszcza się w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i weryfikuje co 6 lat.

Art. 63. 1. Dopuszcza się ustalenie mniej rygorystycznych celów środowiskowych niż określone w art. 56, art. 57 oraz art. 59 dla wybranych jednolitych części wód, które są w takim stopniu zmienione działalnością człowieka lub których naturalne warunki są takie, że osiągnięcie tych celów byłoby niewykonalne lub rodziłoby nieproporcjonalnie wysokie koszty w stosunku do spodziewanych korzyści i jednocześnie:

- 1) potrzeby w zakresie środowiska, społeczne lub gospodarcze, zaspokajane przez taką działalność człowieka, nie mogą być zaspokojone za pomocą innych działań, korzystniejszych z punktu widzenia środowiska i bez ponoszenia nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do spodziewanych korzyści;
- 2) dla wód powierzchniowych osiąga się najlepszy z możliwych stan ekologiczny i chemiczny przy danych oddziaływaniach, których nie można byłoby w racjonalny sposób uniknąć z powodu charakteru działalności człowieka lub rodzaju zanieczyszczenia;
- 3) dla wód podziemnych zachodzą możliwie jak najmniejsze zmiany dobrego stanu ilościowego i dobrego stanu chemicznego przy danych oddziaływaniach, których nie można byłoby w racjonalny sposób uniknąć z powodu charakteru działalności człowieka lub rodzaju zanieczyszczenia;
- 4) nie zachodzi dalsze pogorszenie stanu jednolitych części wód.

2. Mniej rygorystyczne cele środowiskowe ustala się i szczegółowo uzasadnia w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza oraz weryfikuje co 6 lat.

Art. 64. 1. Jednolita część wód powierzchniowych może zostać wyznaczona jako sztuczna lub silnie zmieniona, jeżeli:

- 1) zmiana jej cech hydromorfologicznych, konieczna dla osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego, miałaby znaczące negatywne oddziaływanie na:
 - a) środowisko,
 - b) żeglugę i infrastrukturę portową, infrastrukturę zapewniającą dostęp do portu lub przystani morskiej, lub korzystanie z wód w celach rekreacyjnych,
 - c) prowadzenie działalności, dla której jest dokonywane piętrzenie wody, w szczególności na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, wytwarzania energii elektrycznej lub nawadniania,
 - d) regulację stosunków wodnych, ochronę przed powodzią lub suszą, oraz melioracje wodne odwadniające lub nawadniające,
 - e) przedsięwzięcia inne niż wymienione w lit. b-d, stanowiące równorzędny interes publiczny istotny dla zrównoważonego rozwoju;
- 2) realizacja celów publicznych, którym służy sztuczna lub silnie zmieniona jednolita część wód powierzchniowych, z przyczyn technicznych lub z uwagi na nieproporcjonalnie wysokie, w stosunku do spodziewanych korzyści, koszty ich realizacji, nie jest możliwa w inny sposób, mniej obciążający środowisko.

2. Wyznaczenie jednolitej części wód powierzchniowych jako sztucznej lub silnie zmienionej wymaga szczegółowego uzasadnienia w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i podlega weryfikacji co 6 lat.

Art. 65. 1. Dopuszczalne jest czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód, jeżeli jest ono wynikiem zjawisk o charakterze naturalnym lub skutkiem siły wyższej, nadzwyczajnych lub niemożliwych do przewidzenia, w szczególności ekstremalnych zjawisk powodziowych lub długotrwałej suszy, zdarzeń o charakterze terrorystycznym, zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166) lub niedających się przewidzieć katastrof, oraz jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) zostały podjęte działania mające na celu zapobieżenie dalszemu pogorszeniu stanu wód, które nie zagrażą realizacji celów środowiskowych dla pozostałych wód;
- 2) w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza zostały ustalone warunki i wskaźniki kwalifikowania okoliczności i zjawisk, powodujących czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód;

- 3) oddziaływania okoliczności i zjawisk, powodujących czasowe pogorszenie stanu jednolitych części wód, są corocznie analizowane i zostały podjęte działania mające na celu przywrócenie poprzedniego stanu jednolitych części wód, tak szybko, jak jest to możliwe w warunkach racjonalnego działania;
- 4) działania, o których mowa w pkt 1 i 3, zostały zawarte w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i nie zagrażają przywróceniu poprzedniego stanu jednolitych części wód, gdy ustąpią przyczyny czasowego pogorszenia stanu tych wód;
- 5) opis skutków okoliczności i zjawisk oraz podjętych i kontynuowanych działań, o których mowa w pkt 1 i 3, zostanie zawarty w najbliższej aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

2. Nie stanowi czasowego pogorszenia stanu jednolitych części wód chwilowa zmiana stanu jednolitych części wód, jeżeli jest ona związana z utrzymywaniem wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych i brzegu morskiego zgodnie z interesem publicznym, o ile stan tych wód ulega poprawie bez konieczności prowadzenia działań naprawczych.

Art. 66. 1. Dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego, jeżeli:

- 1) jest skutkiem nowych zmian właściwości fizycznych tych wód albo
- 2) niezapobieżenie pogorszenia się stanu tych wód ze stanu bardzo dobrego do dobrego jest wynikiem nowych działań człowieka, zgodnych z zasadą zrównoważonego rozwoju i niezbędnych dla rozwoju społeczeństwa.

2. Dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu jednolitych części wód podziemnych, o których mowa w art. 59, jeżeli jest ono skutkiem:

- 1) nowych zmian właściwości fizycznych jednolitych części wód powierzchniowych albo
- 2) zmian poziomu zwierciadła tych wód.

Art. 67. 1. Przepisy art. 66 stosuje się, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) podejmowane są wszelkie działania, aby łagodzić skutki negatywnych oddziaływań na stan jednolitych części wód;
- 2) przyczyny zmian i działań, o których mowa w art. 66, są szczegółowo przedstawione w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza i są aktualizowane co 6 lat;

- 3) przyczyny zmian i działań, o których mowa w art. 66, są uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, a pozytywne efekty związane z ochroną zdrowia, utrzymaniem bezpieczeństwa oraz zrównoważonym rozwojem przeważają nad korzyściami dla społeczeństwa i środowiska związanymi z osiągnięciem celów środowiskowych, o których mowa w art. 55, utraconymi w następstwie tych zmian i działań;
- 4) zakładane korzyści wynikające ze zmian i działań, o których mowa w pkt 1-3, nie mogą zostać osiągnięte przy zastosowaniu innych działań, znacząco korzystniejszych z punktu widzenia interesów środowiska, ze względu na negatywne uwarunkowania wykonalności technicznej lub nieproporcjonalnie wysokie koszty.

Art. 68. Wyznaczanie jednolitych części wód powierzchniowych jako sztucznych lub silnie zmienionych, o którym mowa w art. 64 ust. 1, ustalanie mniej rygorystycznych celów środowiskowych, o którym mowa w art. 63 ust. 1, dopuszczanie czasowego pogorszenia stanu jednolitych części wód, o którym mowa w art. 65 ust. 1, oraz stosowanie przepisów art. 66, nie może trwale uniemożliwiać ani zagrażać realizacji:

- 1) celów środowiskowych ustalonych dla innych jednolitych części wód w granicach tego samego dorzecza;
- 2) wymogów dotyczących ochrony środowiska wynikających z odrębnych przepisów.

Art. 69. Celem ochrony jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, jest zapobieganie pogorszeniu jakości tych jednolitych części wód w taki sposób, aby w szczególności zminimalizować potrzebę ich uzdatniania.

Art. 70. Cele środowiskowe, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61, oraz wymagania wynikające z ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków powinny być zrealizowane dla jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

Art. 71. 1. Jednolite części wód, przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, obejmują:

- 1) jednolite części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dostarczające średnio więcej niż 10 m³ na dobę lub służące więcej niż 50 osobom;
- 2) jednolite części wód, które są przewidywane do takich celów w przyszłości;

3) jednolite części wód wykorzystywane jako część działalności handlowej lub w budynkach użyteczności publicznej.

2. Do sporządzenia oceny wymagań ustanowionych dla osiągnięcia celów środowiskowych dla obszarów chronionych ustanowionych w celu ochrony jednolitych części wód przeznaczonych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz jednolitych części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w szczególności do celów kąpieliskowych, właściwe organy wykorzystują dane, o których mowa w art. 297 ust. 3 pkt 10 i 11.

Art. 72. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, a także częstotliwość pobierania próbek wody, metodyki referencyjne analiz i sposób oceny, czy wody odpowiadają wymagany warunkom.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej uwzględni podział wód na 3 kategorie w dostosowaniu do standardowych procesów uzdatniania, jakim wody z uwagi na ich zanieczyszczenie muszą być poddane w celu uzyskania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także będzie się kierował efektywnością tych procesów oraz potrzebą sukcesywnej poprawy jakości wód wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

3. Wody powierzchniowe, które nie spełniają wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1, nie mogą być wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

Art. 73. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania, jakim powinna odpowiadać woda w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli;
- 2) zakres badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli;
- 3) metody badania wody w kąpielisku i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli, ze szczególnym uwzględnieniem metod referencyjnych;
- 4) sposób pobierania, przechowywania i transportu przed analizą próbek wody z kąpieliska i miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli;

- 5) sposób klasyfikacji jakości wody w kąpielisku;
- 6) sposób oceny jakości wody w kąpielisku i w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli;
- 7) szczegółowy sposób dokumentowania kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 343 ust. 4;
- 8) szczegółowy sposób oceny kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 343 ust. 4.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia uwzględni ochronę zdrowia publicznego, potrzebę sukcesywnej poprawy jakości wody w kąpieliskach oraz potrzebę dostarczania społeczeństwu informacji w tym zakresie.

Art. 74. 1. Dopuszcza się stosowanie metody alternatywnej w zakresie badania wody w kąpieliskach oraz w miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli w przypadku udokumentowania równoważności wyników badania tej wody przeprowadzonego metodą alternatywną z wynikami badania wody przeprowadzonego metodą referencyjną jako równoważnej z metodą referencyjną.

2. Uznanie metody alternatywnej w zakresie badania wody w kąpieliskach oraz w miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli za równoważną z metodą referencyjną następuje zgodnie z aktualnym wydaniem normy PN-EN ISO 17994 "Jakość wody - Kryteria ustalania równoważności metod mikrobiologicznych".

3. Badania równoważności metody alternatywnej dokonuje się w krajowych laboratoriach akredytowanych.

4. Dokumentacja z badań równoważności metody alternatywnej jest przedkładana instytutowi badawczemu wykonującemu zadania z zakresu zdrowia publicznego, w celu sprawdzenia jej kompletności i poprawności w odniesieniu do wymagań aktualnego wydania normy PN-EN ISO 17994 "Jakość wody - Kryteria ustalania równoważności metod mikrobiologicznych" i oraz zachowania spełnienia wymagań określonych w ust. 3.

5. Po uzyskaniu pozytywnej oceny instytutu, o której mowa w ust. 4, wraz z dokumentacją minister właściwy do spraw zdrowia przedstawia Komisji Europejskiej informacje dotyczące metody oraz jej równoważności.

Rozdział 2

Zasady ochrony wód

Art. 75. Zakazuje się wprowadzania ścieków:

- 1) bezpośrednio do wód podziemnych;
- 2) do wód:
 - a) powierzchniowych, jeżeli byłoby to sprzeczne z warunkami wynikającymi z istniejących form ochrony przyrody, utworzonych stref ochrony zwierząt łownych albo ostoi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a także stref ochronnych ujęć wody ustanowionych na podstawie art. 135 ust. 1 oraz obszarów ochronnych ustanowionych na podstawie art. 141 ust. 1,
 - b) powierzchniowych w obrębie kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, plaż publicznych nad wodami oraz w odległości mniejszej niż 1 kilometr od ich granic,
 - c) stojących,
 - d) jezior,
 - e) cieków naturalnych oraz kanałów będących dopływami jezior, jeżeli czas dopływu ścieków do jeziora byłby krótszy niż 24 godziny;
- 3) do ziemi:
 - a) zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1, jeżeli byłoby to niezgodne z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2,
 - b) jeżeli byłoby to sprzeczne z warunkami wynikającymi z istniejących form ochrony przyrody, utworzonych stref ochrony zwierząt łownych albo ostoi na podstawie ustawy o ochronie przyrody, a także stref ochronnych ujęć wody ustanowionych na podstawie art. 135 ust. 1 oraz obszarów ochronnych ustanowionych na podstawie art. 141 ust. 1,
 - c) jeżeli stopień oczyszczania ścieków lub miąższość utworów skalnych nad zwierciadłem wód podziemnych nie stanowi zabezpieczenia tych wód przed zanieczyszczeniem,
 - d) w pasie technicznym,
 - e) w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli oraz plaż publicznych nad wodami.

Art. 76. 1. Dopuszcza się wprowadzanie:

- 1) wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli oraz plaż publicznych nad wodami,
- 2) wód opadowych lub roztopowych do jezior oraz do ich dopływów, jeżeli czas dopływu ścieków do jeziora jest krótszy niż 24 godziny;
- 3) wód chłodniczych, których temperatura nie przekracza $+26^{\circ}\text{C}$ albo naturalnej temperatury wody, do jezior oraz do ich dopływów, jeżeli czas dopływu ścieków do jeziora jest krótszy niż 24 godziny;
- 4) ścieków, o których mowa w art. 75 pkt 3 lit. a, jeżeli jest to zgodne z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2;
- 5) do wód podziemnych - wód wykorzystanych pochodzących z pomp ciepła lub wykorzystanych wód geotermalnych

– o ile organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej ustali, że takie dopuszczenie nie koliduje z celami środowiskowymi dla wód lub wymaganiami jakościowymi dla wód.

2. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazu wprowadzania do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli oraz plaż publicznych nad wodami, ścieków innych niż wymienione w ust. 1 pkt 1, jeżeli wystąpi istotna potrzeba ekonomiczna lub społeczna, a zwolnienie nie spowoduje zagrożenia dla jakości wód.

Art. 77. 1. Zakazuje się:

- 1) wprowadzania do wód odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁵⁾), oraz ciekłych odchodów zwierzęcych;
- 2) spławiania do wód śniegu wywożonego z terenów zanieczyszczonych, w szczególności z centrów miast, terenów przemysłowych, terenów składowych, baz transportowych, dróg o dużym natężeniu ruchu wraz z parkingami, oraz jego składowania na terenach położonych między wałem przeciwpowodziowym a linią brzegu wody lub w odległości mniejszej niż 50 m od linii brzegu;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322.

- 3) realizacji na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w szczególności ich składowania;
- 4) mycia pojazdów w wodach powierzchniowych oraz nad brzegami tych wód;
- 5) pobierania z wód powierzchniowych wody bezpośrednio do opryskiwaczy rolniczych oraz mycia opryskiwaczy rolniczych w tych wodach;
- 6) używania farb produkowanych na bazie związków organiczno-cynowych (TBT) do konserwacji technicznych konstrukcji podwodnych;
- 7) poruszania się pojazdami w wodach powierzchniowych oraz po gruntach pokrytych wodami, z wyłączeniem pojazdów:
 - a) jednostek organizacyjnych wykonujących uprawnienia właścicielskie w stosunku do wód lub urządzeń wodnych zlokalizowanych na wodach,
 - b) jednostek wykonujących na ich zlecenie roboty inwestycyjne lub prace utrzymaniowe,
 - c) pojazdów jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - d) jednostek ratowniczych,
 - e) organów lub jednostek wykonujących kontrolę, w zakresie określonym w ustawach.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, nie obejmują wykorzystywania gruzu, mas ziemnych oraz skalnych przy wykonywaniu robót związanych z utrzymywaniem lub regulacją wód, ochroną brzegu morskiego i morskich wód wewnętrznych oraz pogłębianiem morskich dróg wodnych.

3. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.

4. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, należy dołączyć w szczególności charakterystykę planowanych działań wraz z ich podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót oraz mapę sytuacyjno - wysokościową pochodzącą z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub inną mapę uwierzytelnioną przez organ prowadzący ten zasób, albo kopie tych map potwierdzone przez

wnioskodawcę za ich zgodność z oryginałami z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót.

5. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, jest wnioskodawca, właściciel wody i właściciel wału przeciwpowodziowego, a w przypadku obszarów chronionych, także organ zarządzający danym obszarem.

6. Przepisy ust. 1 pkt 3 i ust. 3-5 stosuje się odpowiednio do wysp oraz przymulisk, o których mowa w art. 224.

7. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, w drodze decyzji, na czas określony zwolnić z zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, określając w tej decyzji miejsce i warunki poruszania się pojazdami w wodach powierzchniowych oraz po gruntach pokrytych wodami, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód i nie wpłynie na cele środowiskowe dla wód.

8. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia, w drodze decyzji, praw i obowiązków z tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on wszystkie warunki zawarte w tej decyzji.

9. Stronami postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 8, są podmiot na rzecz którego wydano decyzję, o której mowa w ust. 3, oraz podmiot zainteresowany nabyciem praw i obowiązków z tej decyzji.

10. W przypadku wykonania robót lub czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nieobjętych decyzją, o której mowa w ust. 3, organ właściwy do wydania tej decyzji, mając na uwadze konieczność ograniczania negatywnych skutków powodzi na skutek wykonania tych robót lub czynności dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej może nakazać, w drodze decyzji, przywrócenie stanu niepowodującego zanieczyszczenia wód, temu, kto wykonał te roboty lub czynności i na jego koszt. Jeżeli nie można ustalić podmiotu, który wykonał te roboty lub czynności, przywrócenie stanu niepowodującego zanieczyszczenia wód, nakazuje się właścicielowi nieruchomości i na jego koszt.

11. W decyzji, o której mowa w ust. 10, określa się termin przywrócenia stanu niepowodującego zanieczyszczenia wód.

12. Decyzja, o której mowa w ust. 3, wygasa, jeżeli w terminie 3 lat od dnia, w którym stała się ostateczna, nie uzyskano wymaganej zgody wodnoprawnej. Termin ten może być

przedłużony w drodze decyzji na czas nie dłuższy niż 3 lata, jeżeli wnioskodawca przed wygaśnięciem decyzji wystąpi z wnioskiem do organu właściwego.

Art. 78. Ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi w ramach zwykłego korzystania z wód albo usług wodnych powinny być oczyszczone w stopniu wymaganym przepisami ustawy i nie mogą:

- 1) zawierać:
 - a) odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz zanieczyszczeń pływających,
 - b) substancji priorytetowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 114,
 - c) chorobotwórczych drobnoustrojów pochodzących z obiektów, w których leczeni są chorzy na choroby zakaźne;
- 2) powodować w tych wodach:
 - a) zmian w naturalnej, charakterystycznej dla nich biocenozie,
 - b) zmian naturalnej mętności, barwy, zapachu,
 - c) formowania się osadów lub piany.

Art. 79. Zakazuje się rozcieńczania ścieków w celu uzyskania ich stanu, składu oraz minimalnego procentu redukcji zanieczyszczeń zgodnego z przepisami wydanymi na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2.

Art. 80. Dopuszcza się wprowadzanie do wód lub do ziemi wód opadowych z przelewów kanalizacji deszczowej lub ścieków z przelewów burzowych komunalnej kanalizacji ogólnospławnej na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2, o ile organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej ustali, w drodze decyzji, że takie dopuszczenie nie koliduje z celami środowiskowymi dla wód lub wymaganiami jakościowymi dla wód .

Art. 81. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, ustalając warunki wprowadzania do wód lub do ziemi ścieków bytowych lub komunalnych, może określić w pozwoleniu wodnoprawnym minimalny procent redukcji zanieczyszczeń, jeżeli zapewni się nieprzekroczenie najwyższych dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2.

Art. 82. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, ustalając warunki wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, może określić w pozwoleniu wodnoprawnym wartości zanieczyszczeń w ściekach:

- 1) niższe niż najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2, jeżeli istniejące urządzenia oczyszczające umożliwiają ich osiągnięcie;
- 2) wyższe niż najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2, jeżeli dotrzymanie najwyższych dopuszczalnych wartości nie jest możliwe mimo zastosowania dostępnych technik i technologii oczyszczania ścieków oraz zmian w procesie produkcji, a jednocześnie stan wód odbiornika i ich podatność na eutrofizację pozwala na dokonanie odstępstw.

Art. 83. 1. Wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności przez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie, a tam, gdzie jest to celowe, powtórne wykorzystanie oczyszczonych ścieków.

2. Wybór miejsca i sposobu wykorzystania albo usuwania ścieków powinien minimalizować negatywne oddziaływania na środowisko.

3. Budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków.

4. W miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacji zbiorczej nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne lub inne rozwiązania zapewniające ten sam co systemy kanalizacji zbiorczej poziom ochrony środowiska.

5. Ścieki ze statku śródlądowego lub morskiego usuwa się do urządzenia odbiorczego na lądzie.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do statków, na których ze względów konstrukcyjnych lub bezpieczeństwa nie ma możliwości zainstalowania urządzeń sanitarnych.

Art. 84. 1. Ścieki bytowe oraz ścieki komunalne lub przemysłowe biologicznie rozkładalne, a także wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb, mogą być oczyszczane przez ich rolnicze wykorzystanie.

2. Przez rolnicze wykorzystanie ścieków, o którym mowa w ust. 1, rozumie się zastosowanie ścieków do:

- 1) nawadniania użytków rolnych;
- 2) nawożenia użytków rolnych, przez dodanie materiałów do gleby albo przez rozprowadzenie na powierzchni, albo przez wstrzykiwanie do gruntu, umieszczenie pod powierzchnią gruntu lub mieszanie z warstwami powierzchniowymi gruntu;
- 3) nawadniania oraz nawożenia stawów wykorzystywanych do chowu lub hodowli ryb.

3. Roczne i sezonowe dawki ścieków wykorzystywanych rolniczo, określone w pozwoleniach wodnoprawnych, nie mogą przekroczyć zapotrzebowania roślin na azot, potas, wodę oraz utrudniać przebiegu procesów samooczyszczania się gleby.

4. Zakazuje się rolniczego wykorzystania ścieków:

- 1) gdy grunt jest zamrznięty do głębokości 30 cm lub przykryty śniegiem, z wyjątkiem dna stawów ziemnych wykorzystywanych do chowu i hodowli ryb;
- 2) na gruntach wykorzystywanych do upraw roślin, przeznaczonych do spożycia w stanie surowym;
- 3) na gruntach, w których zwierciadło wód podziemnych znajduje się płycej niż 1,5 m od powierzchni ziemi lub od dna rowu rozprowadzającego ścieki;
- 4) na obszarach o spadku terenu większym niż:
 - a) 10% dla gruntów ornych,
 - b) 20% dla łąk, pastwisk oraz plantacji drzew leśnych;
- 5) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią w okresie prognozowanego wezbrania wód.

Art. 85. W celu wyznaczenia obszarów przeznaczonych do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym, wyznacza się rzeki lub odcinki rzek, jeziora oraz wody przejściowe i wody przybrzeżne o specjalnym znaczeniu dla tych gatunków, stanowiące ich faktyczne lub potencjalne szlaki migracyjne, miejsca tarła lub miejsca odrostu.

2. Rzeki lub odcinki rzek, o których mowa w ust. 1, spełniają funkcję obszaru przeznaczonego do ochrony gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym.

3. W rzekach lub odcinkach rzek, o których mowa w ust. 1, zapewnia się efektywną migrację gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym, w tym ryb dwuśrodowiskowych.

4. W rzekach lub odcinkach rzek, o których mowa w ust. 1, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie weryfikuje wpływ istniejących urządzeń wodnych i udzielonych zgód

wodnoprawnych, mających negatywny wpływ na warunki bytowania i wędrówki gatunków zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym, w celu przywrócenia swobodnego i bezpiecznego dostępu tych gatunków zwierząt do miejsc ich tarła i odrostu oraz zachowania i odtworzenia tych miejsc.

5. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, gatunki zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym oraz wyznaczy rzeki lub odcinki rzek, jeziora oraz wody przejściowe i wody przybrzeżne o specjalnym znaczeniu dla tych gatunków zwierząt, będące obszarami przeznaczonymi do ochrony tych gatunków zwierząt.

6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw rybołówstwa kieruje się potrzebą ochrony zasobów zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym oraz koniecznością zapewnienia efektywnego gospodarowania zasobami tych gatunków zwierząt, a także optymalizację korzyści ekonomicznych i środowiskowych w korzystaniu z zasobów tych gatunków zwierząt.

Rozdział 3

Oczyszczanie ścieków komunalnych

Art. 86. 1. Aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych, zgodnie z ustaleniami krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.

2. Jeżeli oczyszczanie ścieków bytowych lub komunalnych z aglomeracji odbywa się w oczyszczalni ścieków przemysłowych, to te ścieki, wprowadzane do wód lub do ziemi, nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń, albo powinny spełniać minimalny procent redukcji zanieczyszczeń, określone dla równoważnej liczby mieszkańców aglomeracji w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 oraz nie powinny przekraczać najwyższych dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń dla ścieków przemysłowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1.

3. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) aglomeracji - należy przez to rozumieć teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków albo do końcowego punktu zrzutu tych ścieków;

- 2) równoważnej liczbie mieszkańców - należy przez to rozumieć ładunek substancji organicznych biologicznie rozkładalnych wyrażonych jako wskaźnik pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT₅) w ilości 60 g tlenu na dobę;
- 3) końcowym punkcie zrzutu ścieków komunalnych - należy przez to rozumieć miejsce przyłączenia systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji nieposiadającej oczyszczalni ścieków, do systemu kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych w aglomeracji posiadającej oczyszczalnię ścieków.

Art. 87. 1. Aglomeracje wyznacza, w drodze uchwały, rada gminy.

2. Jeżeli aglomeracja obejmowałaby tereny położone w dwóch lub więcej gminach, właściwa do wyznaczenia aglomeracji jest rada tej gminy, na której terenie będzie się znajdować największa część aglomeracji.

3. Wyznaczenie aglomeracji, o której mowa w ust. 2, następuje w porozumieniu zainteresowanych gmin.

4. Wyznaczenie aglomeracji następuje po uzgodnieniu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie, a w zakresie obszarów objętych przynajmniej jedną formą ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy - z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska. Uzgodnień dokonuje się w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 88. 1. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, którego integralną część stanowi wykaz aglomeracji oraz wykaz niezbędnych przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych, sporządza i aktualizuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, a zatwierdza Rada Ministrów.

2. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych określa dla przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, w szczególności:

- 1) zakres rzeczowo-finansowy;
- 2) termin zakończenia.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 oraz z 2015 r. poz. 211 i 702.

Art. 89. 1. Gmina przedkłada Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, corocznie nie później niż do dnia 31 stycznia, sprawozdanie z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych za rok ubiegły, zawierające:

- 1) informację o stanie wyposażenia aglomeracji w systemy kanalizacji zbiorczej, oczyszczalnie ścieków komunalnych oraz indywidualne systemy oczyszczania ścieków,
- 2) informację o postępie realizacji przedsięwzięć określonych w krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych,
- 3) informację o ilości wytworzonych w ciągu roku Mg suchej masy osadów ściekowych w oczyszczalniach ścieków komunalnych w aglomeracji oraz o sposobie zagospodarowania tych osadów.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 1 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.

Art. 90. 1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie dokonuje analizy sprawozdań, o których mowa w art. 89 ust. 1, oraz przekazuje gminie informację o wynikach tej analizy.

2. Na podstawie analizy, o której mowa w ust. 1, gmina może dokonać uzupełnienia sprawozdania, o którym mowa w art. 89 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania analizy.

3. Uzupełnione sprawozdanie gmina przekazuje Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie.

Art. 91. 1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przedkłada ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej sprawozdanie z realizacji krajowego programu ścieków komunalnych w terminie do dnia 30 kwietnia.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, kierując się koniecznością przekazywania ujednoczonych informacji.

Art. 92. Wójt, burmistrz, prezydent miasta, co 2 lata dokonuje przeglądu obszarów i granic aglomeracji wyznaczonych na podstawie art. 87, z uwzględnieniem kryterium ich utworzenia, o którym mowa w art. 86 ust. 1, oraz zaistniałych zmian równoważnej liczby mieszkańców w aglomeracji i w razie potrzeby informuje radę gminy o konieczności zmiany obszarów i granic aglomeracji.

Art. 93. Sprawy związane z przygotowaniem i przekazywaniem dokumentacji dotyczącej działań prowadzonych w ramach krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, w szczególności przedkładanie informacji, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2-4, w aglomeracji zlokalizowanej na obszarze dwóch lub więcej gmin prowadzi gmina o największej równoważnej liczbie mieszkańców.

Art. 94. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, przedkłada co 2 lata Radzie Ministrów sprawozdanie z wykonania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.

Art. 95. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej oraz ministrem właściwym do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa oraz ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego określi, w drodze rozporządzenia, sposób wyznaczania obszaru i granic aglomeracji.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister bierze pod uwagę koszty rozwoju i eksploatacji systemów kanalizacji zbiorczej oraz gęstość zaludnienia.

Art. 96. Rada Ministrów zatwierdza aktualizację krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, nie później niż w terminie 2 lat od dnia jego zatwierdzenia; kolejne aktualizacje będą dokonywane co najmniej raz na 4 lata.

Art. 97. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych oraz jego aktualizacje.

Art. 98. Przepisy art. 86-93 nie naruszają zadań gmin w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych wynikających z przepisów o samorządzie gminnym.

Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I), oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być ograniczane (wykaz II);
- 2) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, oraz warunki, jakie należy spełnić

w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek ścieków, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom;

- 3) najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń dla ścieków z oczyszczalni ścieków bytowych i komunalnych oraz dla ścieków z oczyszczalni ścieków w aglomeracji;
- 4) warunki, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, w tym najwyższe dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, a także miejsce, sposób i minimalną częstotliwość pobierania próbek tych wód, metodyki referencyjne analizy i sposób oceny, czy wody opadowe lub roztopowe wprowadzane do wód lub do ziemi odpowiadają wymaganym warunkom.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne masy substancji, które mogą być odprowadzane w ściekach przemysłowych, w jednym lub więcej okresach, przypadające na jednostkę masy wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględni:

- 1) właściwości substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, a zwłaszcza ich toksyczność, trwałość w środowisku, zdolność do bioakumulacji oraz zagrożenie, jakie mogą one powodować dla wód oraz życia lub zdrowia ludzi;
- 2) aktualny stan wód i ich podatność na eutrofizację;
- 3) efektywność usuwania zanieczyszczeń ze ścieków w procesach ich oczyszczania;
- 4) rozwój technik umożliwiających stopniowe zmniejszanie emisji;
- 5) położenie, rzeźbę terenu i rodzaj gleb na obszarach, na których może być stosowane rolnicze wykorzystanie ścieków;
- 6) zróżnicowanie w czasie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, powodujące zanieczyszczenie wód, które powinno być eliminowane (wykaz I).

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się kierować potrzebą:

- 1) zapobieżenia zagrożeniu dla życia i zdrowia ludzi powodowanego wprowadzaniem do wód substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego;
- 2) minimalizacji kosztów oczyszczania ścieków komunalnych;

3) spełnienia wymagań zdrowotnych dotyczących żywności i pasz na terenach rolniczego wykorzystania ścieków.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, weźmie również pod uwagę konieczność określenia bardziej rygorystycznych wymagań w zakresie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, w tym najwyższych dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń, oraz warunków, jakie należy spełnić w celu rolniczego wykorzystania ścieków, a także miejsc, sposobu i minimalnej częstotliwości pobierania próbek ścieków, metodyk referencyjnych analizy i sposobu oceny, czy ścieki odpowiadają wymaganym warunkom, jeżeli przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony wód przed zanieczyszczeniem, wymagają zastosowania bardziej rygorystycznych wartości emisji od dopuszczalnych wartości emisji wynikających z najlepszych dostępnych technik.

Art. 100. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, których wprowadzanie w ściekach przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

2. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, będzie się kierował:

- 1) potrzebą zapobiegania zagrożeniu dla zdrowia i życia ludzi, powodowanego wprowadzaniem do kanalizacji substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego;
- 2) podatnością substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania;
- 3) koniecznością redukcji substancji szczególnie szkodliwych w miejscu ich powstawania, gdy nie jest możliwe ich usunięcie w mechaniczno-biologicznych procesach oczyszczania
- 4) przepisami wydanymi na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1.

Art. 101. 1. Zakłady pobierające wodę oraz przeznaczające ścieki do rolniczego wykorzystania obowiązane są prowadzić pomiary ich ilości i jakości oraz prowadzić ewidencję dokonywanych pomiarów.

2. Zakłady wprowadzające ścieki do wód lub do ziemi mogą, w pozwoleniu wodnoprawnym, zostać obowiązane do prowadzenia pomiarów jakości:

- 1) wód powierzchniowych powyżej i poniżej miejsca zrzutu ścieków;
- 2) wód podziemnych

- oraz prowadzenia ewidencji dokonywanych pomiarów.

3. Zakłady pobierające wodę w ilości większej niż 100 m³ na dobę są obowiązane do dokonywania ciągłego pomiaru ilości pobieranej wody oraz prowadzenia ewidencji dokonywanych pomiarów.

Rozdział 4

Ochrona wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych

Art. 102. 1. Produkcję rolną, w tym działy specjalne produkcji rolnej oraz działalność, w ramach której są przechowywane odchody zwierzęce lub stosowane nawozy, prowadzi się w sposób ograniczający i zapobiegający zanieczyszczaniu wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych.

2. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) dużych jednostkach przeliczeniowych (DJP) - rozumie się przez to umowną jednostkę przeliczeniową zwierząt gospodarskich odpowiadającą zwierzęciu o masie 500 kg albo zwierzętom o łącznej masie 500 kg;
- 2) nawozach - rozumie się przez to każdą substancję zawierającą związek azotu lub związki azotu rolniczo wykorzystywaną w celu zwiększenia wzrostu roślinności, a także odchody zwierzęce, pozostałości z gospodarstw rybackich oraz osady ściekowe.

Art. 103. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, biorąc po uwagę wymagania, o których mowa w art. 102 ust. 1, opracuje zbiór zaleceń dobrej praktyki rolniczej, do dobrowolnego stosowania.

2. Zbiór zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej wskazówki dotyczące:

- 1) okresów, kiedy rolnicze wykorzystanie nawozu jest niewłaściwe;
- 2) rolniczego wykorzystania nawozów w terenie o dużym nachyleniu;
- 3) rolniczego wykorzystania nawozów na gruntach nasyconych wodą, zatopionych, przemarzniętych lub pokrytych śniegiem;
- 4) warunków rolniczego wykorzystania nawozów w pobliżu cieków naturalnych, zbiorników wodnych oraz kanałów;
- 5) pojemności i konstrukcji miejsc do przechowywania odchodów zwierzęcych oraz odcieków z przechowywanych materiałów roślinnych, takich jak kiszonka;

6) procedur rolniczego wykorzystania, w tym dawek i równomierności rozprowadzania, zarówno nawozów, jak i odchodów zwierzęcych, które zapewniają utrzymanie strat substancji odżywczych do wody na dopuszczalnym poziomie.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia podmiotom wykonującym działalność, o której mowa w art. 102 ust. 1, zbiór zaleceń dobrej praktyki rolniczej.

Art. 104. 1. W celu zapobiegania lub ograniczania odpływu azotanów ze źródeł rolniczych, opracowuje się i wdraża na terenie całego kraju program działań, zwany dalej „programem działań”.

2. Program działań zawiera środki służące ograniczeniu odpływu azotanów ze źródeł rolniczych oraz sposób postępowania w zakresie praktyki rolniczej, w szczególności związanej z procesami nawożenia, gospodarki nawozami w gospodarstwach rolnych, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych technik.

3. Środki oraz sposób postępowania, o których mowa w ust. 2, różnicuje się w zależności od części obszaru kraju z uwzględnieniem:

- 1) warunków glebowych;
- 2) warunków klimatycznych;
- 3) warunków wodnych i środowiska;
- 4) ukształtowania terenu;
- 5) zagospodarowania gruntów oraz praktyki rolniczej, w tym systemu płodozmianu.

4. Środki, o których mowa w ust. 2, obejmują w szczególności:

- 1) ograniczenie rolniczego wykorzystania nawozów, w tym zasady nawożenia na glebach nasyconych wodą, zalanych, zamrzniętych lub pokrytych śniegiem, w pobliżu wód powierzchniowych i na terenach o dużym nachyleniu z uwzględnieniem zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ust. 1, oraz zróżnicowania, o którym mowa w ust. 3, a także równowagi między:
 - a) możliwym do przewidzenia zapotrzebowaniem upraw na azot,
 - b) zasilaniem upraw azotem z gleby oraz z nawożenia;
- 2) wskazanie okresów, w których dozwolone jest rolnicze wykorzystanie nawozów oraz określenie dawek nawozów i sposobów nawożenia;
- 3) wskazanie warunków i terminów w których wykorzystanie niektórych rodzajów nawozów jest zabronione;
- 4) lokalizację miejsc i urządzeń do przechowywania odchodów zwierzęcych;

- 5) warunki przechowywania odchodów zwierzęcych, w tym powierzchnie i pojemności urządzeń do ich przechowywania;
- 6) planowanie prawidłowego nawożenia pod poszczególne rośliny;
- 7) listę upraw intensywnych;
- 8) sposób przechowywania odchodów zwierzęcych.

5. W programie działań określa się także:

- 1) szczegółowy sposób:
 - a) dokumentowania realizacji programu działań,
 - b) określania dużych jednostek przeliczeniowych;
- 2) współczynniki przeliczeniowe sztuk rzeczywistych zwierząt na duże jednostki przeliczeniowe;
- 3) sposób obliczania sztuk przelotowych zwierząt i stanu średniorocznego;
- 4) sposób obliczania minimalnej wielkości miejsc do przechowywania nawozów naturalnych;
- 5) średnie roczne wielkości produkcji nawozów naturalnych i koncentracja zawartego w nich azotu w zależności od gatunku zwierzęcia, jego wieku i wydajności oraz systemu utrzymania;
- 6) sposób obliczania dawki nawozów azotowych mineralnych;
- 7) maksymalne dawki nawozów azotowych dla upraw w plonie głównym;
- 8) terminy, w jakich podmioty są obowiązane do dostosowania się do wymagań poszczególnych środków
- 9) sposób i częstotliwość badania gleb i nawozów
- 10) sposób ustalania wielkości rocznej dawki odchodów zwierzęcych zawierających nie więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych.

Art. 105. 1. Zastosowana w okresie roku dawka odchodów zwierzęcych nie może zawierać więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych.

2. W programie działań może zostać określona dawka odchodów zwierzęcych zawierająca więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych jeżeli nie prowadzi to do zwiększenia odpływu azotanów ze źródeł rolniczych.

3. Roczną dawkę odchodów zwierzęcych zawierającą więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, o której mowa w ust. 2, ustala się na podstawie badań gleb i nawozów z uwzględnieniem:

- 1) długich okresów wegetacji;

- 2) upraw o wysokim pobraniu azotu;
- 3) wysokiego opadu netto;
- 4) gleb o wysokiej zdolności denitryfikacji.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powiadamia Komisję Europejską o zamiarze ustanowienia rocznej dawki odchodów zwierzęcych w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, o której mowa w ust. 2.

5. Roczną dawkę dawki odchodów zwierzęcych w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych, o której mowa w ust. 2, ustala się w programie działań, po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji Europejskiej.

Art. 106. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa opracowuje projekt programu działań.

2. W projekcie programu działań minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi harmonogramy: rzeczowy, czasowy i finansowy realizacji środków, o których mowa w art. 104 ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, opracowując projekt programu działań, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu programu działań z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

5. Rada Ministrów przyjmuje program działań, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością ograniczenia odpływu azotanów ze źródeł rolniczych.

6. Program działań podlega przeglądowi co 4 lata oraz w razie potrzeby aktualizacji.

7. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do aktualizacji programu działań.

Art. 107. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje oceny skuteczności programu działań.

2. W ramach państwowego monitoringu środowiska prowadzi się monitoring służący dokonaniu oceny skuteczności programu działań.

3. Organy inspekcji ochrony środowiska przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej wyniki badań stężeń azotanów wykonane w ramach państwowego monitoringu środowiska oraz informacje dotyczące eutrofizacji wód rozumianej jako

wzbogacenie wody azotanami powodujące przyspieszony wzrost glonów i wyższych form życia roślinnego powodujący niepożądane zaburzenia równowagi organizmów obecnych w wodzie oraz niekorzystne zmiany jej jakości, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku za rok poprzedni.

4. Krajowa stacja chemiczno-rolnicza przekazuje nieodpłatnie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej wyniki monitoringu azotanów w wodach w profilu glebowym do 90 cm od powierzchni gruntu, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, za rok poprzedni.

6. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna przekazuje nieodpłatnie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej informacje dotyczące warunków hydrologiczno-meteorologicznych na potrzeby dokonania oceny skuteczności programu działań, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku za rok poprzedni.

Art. 108. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska dokonuje kontroli stosowania programu działań przez podmioty wykonujące działalność, o której mowa w art. 102 ust. 2., obowiązane do jego stosowania.

2. Wyniki kontroli, o której mowa w ust. 2, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku za rok poprzedni.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2, wykonuje się na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686, z późn. zm.⁹⁾) oraz art. 32 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu.

Art. 109. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sporządza sprawozdanie obejmujące:

- 1) informację o ustanowieniu zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej;
- 2) informację o zbiorze zaleceń dobrej praktyki rolniczej;
- 3) podsumowanie programu działań, obejmujące w szczególności:
 - a) środki, o których mowa w art. 104 ust. 2,
 - b) zalecenia dobrej praktyki rolniczej,
 - c) wyniki monitoringu, o którym mowa w art. 107 ust. 2,

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888, z 2014 r. poz. 1101 oraz z 2015 r. poz. 277 i 671.

- d) przyjęte założenia dotyczące czasu w jakim przyjęto, że środki, o których mowa w art. 104 ust. 2, ograniczą zanieczyszczenie wody związkami azotu pochodzącymi ze źródeł rolniczych zmniejszą narażenie na takie zanieczyszczenie, wraz z określeniem poziomu niepewności tych założeń.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 110. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w ciągu 6 miesięcy od dnia, w którym upływają 4 lata od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 106 ust. 6.

Art. 111. Program działań są obowiązane stosować podmioty prowadzące produkcję rolną, w tym działy specjalne produkcji rolnej, o której mowa w art. 102 ust. 1, jeżeli:

- 1) utrzymują zwierzęta w liczbie odpowiadającej co najmniej 10 dużym jednostkom przeliczeniowym lub jeżeli obsada zwierząt na 1 ha użytków rolnych jest wyższa niż 1,5 dużych jednostek przeliczeniowych, lub
- 2) prowadzą działalność o której mowa w art. 102 ust. 1, na co najmniej 10 ha użytków rolnych, lub
- 3) prowadzą działalność o której mowa w art. 102 ust. 1, na obszarze 1 do 10 ha użytków rolnych, a udział upraw intensywnych przekracza 50% powierzchni tych użytków rolnych.

Art. 112. 1. Podmioty prowadzące produkcję rolną, w tym działy specjalne produkcji rolnej, o której mowa w art. 102 ust. 1, z naruszeniem przepisów wydanych na podstawie art. 106 ust. 5, ponoszą opłatę z tego tytułu.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, ponosi się za:

- 1) stosowanie technik nawożenia lub dawek nawozów innych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 5;
- 2) stosowanie urządzeń do przechowywania odchodów zwierzęcych o pojemności lub powierzchni innej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 5, albo za przechowywanie tych odchodów niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;
- 3) rolnicze wykorzystanie nawozów w okresach zabronionych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 5.

3. Górne jednostkowe stawki opłaty, o której mowa w ust. 1 wynoszą:

- 1) 5000 zł za stosowanie technik nawożenia lub dawek nawozów innych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 5;
- 2) 5000 zł za stosowanie urządzeń do przechowywania odchodów zwierzęcych o pojemności lub powierzchni innej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 5, albo za przechowywanie tych odchodów niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;
- 3) 5000 zł za rolnicze wykorzystanie nawozów w okresach zabronionych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 5.

4. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, na podstawie wyników kontroli, o której mowa w 108, wydaje z urzędu decyzję, w której ustala:

- 1) obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1 oraz jej wysokość;
- 2) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, wskazuje się numer rachunku bankowego, na który powinna zostać uiszczona ta opłata.

6. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4, stała się ostateczna.

7. Opłata, o której mowa w ust. 1, nieuiszczona w terminie, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619 oraz z 2015 r. poz. 87).

8. Obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, przedawnia się z upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4, stała się ostateczna.

9. Wpływy z opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość jednostkowych stawek opłaty, o której mowa w ust. 1,
- 2) różnicuje wysokość jednostkowych stawek opłaty, o której mowa w ust. 1, w zależności od rodzaju, zakresu i stopnia naruszenia

- kierując się koniecznością ograniczenia odpływu azotanów ze źródeł rolniczych.

11. Stawki opłaty, ustalone w ust. 2, oraz określone na podstawie ust. 9, za rok poprzedni, podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość stawek opłaty na rok następny, uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości stawek oraz zasadę, o której mowa w ust. 9.

13. Do ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują organom inspekcji ochrony środowiska.

14. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w sprawach decyzji, o której mowa w ust. 4, jest właściwy organ inspekcji ochrony środowiska.

Rozdział 5

Substancje zanieczyszczające

Art. 113. W celu ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem chemicznym, które może spowodować w szczególności ostrą i chroniczną toksyczność dla organizmów wodnych, akumulację zanieczyszczeń w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, a także zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, określa się wykaz substancji priorytetowych.

Art. 114. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji priorytetowych, kierując się przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej.

Art. 115. 1. W odniesieniu do następujących substancji priorytetowych:

- 1) bromowane difenyloetery,
- 2) fluoranten,
- 3) heksachlorobenzen,
- 4) heksachlorobutadien,
- 5) rtęć i jej związki,
- 6) wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA),
- 7) dikofol,
- 8) kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS),

9) dioksyny i związki dioksynopodobne,

10) heksabromocyklodekany (HBCDD),

11) heptachlor i epoksyd heptachloru

- ujętych w wykazie substancji priorytetowych określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 114, stosuje się środowiskowe normy jakości dla flory i fauny, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 53 ust. 3.

2. W odniesieniu do substancji priorytetowych innych niż wymienione w ust. 1, stosuje się środowiskowe normy jakości dla wód, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 53 ust. 3.

Art. 116. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska wykonuje badania substancji priorytetowych, dla których środowiskowe normy jakości zostały określone w faunie i florze, substancji priorytetowych, które wykazują tendencje do akumulowania się w osadach oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych na liście obserwacyjnej.

Art. 117. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sporządza, dla każdego obszaru dorzecza, wykaz emisji, zrzutów oraz strat substancji priorytetowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 114, uwzględniając przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej i udostępnia ten wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 118. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska prowadzi monitoring substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych na liście obserwacyjnej, przez okres co najmniej 12 miesięcy, w co najmniej 15 reprezentatywnych punktach pomiarowo-kontrolnych.

2. Wybierając reprezentatywne punkty pomiarowo-kontrolne, o których mowa w ust. 1, oraz określając terminy badania substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych na liście obserwacyjnej, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska uwzględnia sposoby użytkowania oraz możliwość pojawienia się danej substancji szczególnie szkodliwej dla środowiska wodnego w tym środowisku.

3. Monitoring każdej substancji rozpoczyna się nie później, niż z dniem, w którym upływa 6 miesięcy od dnia umieszczenia tej substancji na liście obserwacyjnej

Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie obejmujące wyniki monitoringu substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego znajdujących się na liście obserwacyjnej w wybranych punktach pomiarowo-kontrolnych oraz informacje dotyczące reprezentatywności punktów pomiarowo-kontrolnych i strategii monitorowania tych substancji.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przedkłada się w terminie 21 miesięcy od dnia umieszczenia substancji szczególnie szkodliwej dla środowiska wodnego na liście obserwacyjnej, a następnie co 12 miesięcy, jeżeli substancja szczególnie szkodliwa dla środowiska wodnego nadal jest umieszczona na liście obserwacyjnej.

Rozdział 6

Ochrona ujęć wody oraz zbiorników wód śródlądowych

Art. 120. 1. Zapewnieniu odpowiedniej jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ochronie zasobów wodnych, służy ustanawianie:

- 1) stref ochronnych ujęć wody, zwanych dalej „strefami ochronnymi”;
- 2) obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, zwanych dalej „obszarami ochronnymi”.

2. Strefę ochronną ujęcia wody, stanowi obszar, na którym obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wody.

Art. 121. 1. Strefa ochronna obejmuje:

- 1) wyłącznie teren ochrony bezpośredniej;
- 2) teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej.

2. Strefę ochronną obejmującą wyłącznie teren ochrony bezpośredniej ustanawia się dla każdego ujęcia wody, z wyłączeniem ujęć wody służących do zwykłego korzystania z wód.

Art. 122. Na terenie ochrony bezpośredniej zabrania się użytkowania gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

Art. 123. Na terenie ochrony bezpośredniej należy:

- 1) odprowadzać wody opadowe lub roztopowe w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody;

- 2) zagospodarować teren zielenią;
- 3) odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych, przeznaczonych do użytku dla osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody;
- 4) ograniczyć wyłącznie do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.

Art. 124. 1. Teren ochrony bezpośredniej należy ogrodzić, a jego granice przebiegające przez wody powierzchniowe oznaczyć za pomocą rozmieszczonych w widocznych miejscach stałych znaków stojących lub pływających.

2. Na ogrodzeniu oraz znakach należy umieścić tablice zawierające informacje o ujęciu wody i zakazie wstępu osób nieupoważnionych.

Art. 125. 1. Na terenach ochrony pośredniej może być zakazane lub ograniczone wykonywanie robót oraz innych czynności powodujących zmniejszenie przydatności ujmowanej wody lub wydajności ujęcia, w szczególności:

- 1) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi;
- 2) rolnicze wykorzystanie ścieków;
- 3) przechowywanie lub składowanie odpadów promieniotwórczych;
- 4) stosowanie nawozów oraz środków ochrony roślin;
- 5) budowa nowych autostrad, dróg, torów kolejowych, lotnisk lub lądowisk;
- 6) wykonywanie nowych urządzeń melioracji wodnych oraz wykopów ziemnych;
- 7) lokalizowanie zakładów przemysłowych oraz ferm chowu lub hodowli zwierząt;
- 8) lokalizowanie magazynów produktów ropopochodnych oraz innych substancji, a także rurociągów do ich transportu;
- 9) lokalizowanie składowisk odpadów niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych;
- 10) mycie pojazdów mechanicznych;
- 11) urządzenie parkingów, obozowisk oraz kąpielisk;
- 12) lokalizowanie nowych ujęć wody;
- 13) lokalizowanie cmentarzy oraz grzebanie martwych zwierząt;
- 14) wydobywanie kopalin;
- 15) wykonywanie odwodnień budowlanych lub górniczych;
- 16) lokalizowanie budownictwa mieszkalnego oraz turystycznego;

- 17) używanie statków powietrznych do przeprowadzania zabiegów rolniczych;
- 18) urządzenie przyrz. kiszonkowych;
- 19) chów lub hodowla ryb, ich dokarmianie lub zanęcanie;
- 20) pojenie oraz wypasanie zwierząt;
- 21) wydobywanie kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu;
- 22) uprawianie sportów wodnych;
- 23) użytkowanie statków o napędzie spalinowym;
- 24) lokalizowanie nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 25) składowania opakowań po nawozach i środkach ochrony roślin;
- 26) stosowania i składowania chemicznych środków zimowego utrzymania dróg.

2. Na właścicieli gruntów rolnych lub leśnych położonych na terenach ochrony pośredniej może być nałożony obowiązek stosowania odpowiednich upraw rolnych lub leśnych.

Art. 126. Przy ustalaniu zakazów, nakazów i ograniczeń dotyczących użytkowania gruntów na terenie ochrony pośredniej należy uwzględnić warunki infiltracji zanieczyszczeń do poziomu wodonośnego, z którego woda jest ujmowana.

Art. 127. 1. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, na wniosek właściciela ujęcia wody i na jego koszt, w drodze decyzji, nałożyć na właścicieli gruntów położonych na terenie ochrony pośredniej obowiązek zlikwidowania nieczynnych studni, jeżeli te studnie zagrażają jakości ujmowanej wody.

2. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, na wniosek właściciela ujęcia wody, w drodze decyzji, nałożyć na właściciela gruntu położonego na terenie ochrony pośredniej obowiązek zlikwidowania, na jego koszt, ogniska zanieczyszczenia wody zagrażających jakości ujmowanej wody.

Art. 128. Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych obejmuje obszar zasilania ujęcia wody.

Art. 129. 1. Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia.

2. Jeżeli czas przepływu wody od granicy obszaru zasilania do ujęcia jest dłuższy od 25 lat, teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się z uwzględnieniem obszaru wyznaczonego 25-letnim czasem wymiany wody w warstwie wodonośnej.

Art. 130. 1. Strefę ochronną ujęcia wód powierzchniowych określa się tak, aby trwale zapewnić jakość wody zgodną z przepisami wydanymi na podstawie art. 72 ust. 1 oraz aby zabezpieczyć wydajność ujęcia wody.

2. Strefę ochronną, o której mowa w ust. 1, wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrologicznej tego ujęcia.

3. Strefa ochronna ujęcia wody z potoku górskiego lub z górnego biegu rzeki może obejmować całą zlewnię cieku powyżej ujęcia wody.

Art. 131. Granice terenu ochrony pośredniej należy oznaczyć przez umieszczenie, w punktach przecięcia się granic ze szlakami komunikacyjnymi oraz w innych charakterystycznych punktach terenu, tablic zawierających informacje o ustanowieniu strefy.

Art. 132. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory tablic informacyjnych, o których mowa w art. 124 i art. 131, w tym ich rozmiar, kształt, kolor, wzór i wielkość napisu, kierując się potrzebą zapewnienia widoczności i czytelności tablicy informacyjnej.

Art. 133. 1. Strefę ochronną obejmującą wyłącznie teren ochrony bezpośredniej ustanawia się z urzędu.

2. Strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej oraz teren ochrony pośredniej ustanawia się:

- 1) na wniosek właściciela ujęcia wody;
- 2) z urzędu, jeżeli właściciel ujęcia wody nie złożył wniosku, o którym mowa w pkt 1, a z przeprowadzonej analizy ryzyka, o której mowa w ust. 3, wynika potrzeba jej ustanowienia.

3. Strefę ochronną, o której mowa w ust. 2, ustanawia się na podstawie analizy ryzyka obejmującej ocenę zagrożeń zdrowotnych z uwzględnieniem czynników negatywnie wpływających na jakość ujmowanej wody, przeprowadzoną w oparciu o analizy hydrogeologiczne lub hydrologiczne oraz dokumentację hydrogeologiczną lub hydrologiczną, analizę identyfikacji źródeł zagrożenia wynikających ze sposobu zagospodarowania terenu, a także o wyniki badania jakości ujmowanej wody.

4. Właściciel ujęcia wody realizujący zadania w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę, jest obowiązany przeprowadzić analizę ryzyka, o której mowa w ust. 3, i przekazać ją do właściwego wojewody.

5. Analizę ryzyka przeprowadza się dla:

- 1) ujęć wody dostarczających więcej niż 10 m³ wody na dobę lub służących zaopatrzeniu w wodę więcej niż 50 osób;
- 2) indywidualnych ujęć wody dostarczających do 10 m³ wody na dobę lub służących zaopatrzeniu w wodę do 50 osób, jeżeli woda jest dostarczana w ramach działalności handlowej, usługowej, przemysłowej albo do budynków użyteczności publicznej.

6. Analiza ryzyka, o której mowa w ust. 3, jest aktualizowana nie rzadziej niż co 10 lat, a w przypadku ujęć wody dostarczających mniej niż 1000 m³ wody na dobę – nie rzadziej niż co 20 lat.

Art. 134. 1. Strefę ochronną ustanawia się na koszt właściciela ujęcia wody.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 133 ust. 2 pkt 2, organ, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 2, wzywa właściciela ujęcia wody do przedłożenia w terminie 30 dni analizy ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3, oraz dokumentacji hydrologicznej lub hydrogeologicznej.

Art. 135. 1. Strefę ochronną obejmującą:

- 1) wyłącznie teren ochrony bezpośredniej, ustanawia organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej w drodze decyzji;
- 2) teren ochrony bezpośredniej oraz teren ochrony pośredniej, ustanawia wojewoda, w drodze aktu prawa miejscowego.

2. Jeżeli strefa ochronna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, obejmowałaby tereny położone w obszarze działania co najmniej dwóch wojewodów, właściwy do ustanowienia strefy ochronnej jest wojewoda, na którego obszarze działania będzie znajdować się największa część obszaru tej strefy ochronnej.

Art. 136. Ustanawiając strefę ochronną obejmującą wyłącznie teren ochrony bezpośredniej organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej określa obszar terenu ochrony bezpośredniej, a także wskazuje do stosowania obowiązki wynikające z art. 123 i art. 124.

Art. 137. Ustanawiając strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, wojewoda określa obszar terenu ochrony bezpośredniej oraz obszar terenu ochrony pośredniej, a także wprowadza na obszarze terenu ochrony pośredniej odpowiednie nakazy, zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 125.

Art. 138. 1. Wniosek o ustanowienie strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 2, zawiera:

- 1) uzasadnienie potrzeby ustanowienia strefy ochronnej uwzględniające analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3, oraz propozycje granic terenu ochrony pośredniej wraz z planem sytuacyjnym;
- 2) charakterystykę techniczną ujęcia wody;
- 3) propozycje zakazów, nakazów i ograniczeń dotyczących użytkowania gruntów oraz korzystania z wód na terenach ochrony pośredniej, wraz z uzasadnieniem.

2. Do wniosku o ustanowienie strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 2, dołącza się analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3.

3. Do wniosku o ustanowienie strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 2, ujęcia wody podziemnej dołącza się dokumentację hydrogeologiczną, o której mowa w art. 129 ust. 1.

4. Do wniosku o ustanowienie strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 2, ujęcia wody powierzchniowej dołącza się dokumentację hydrologiczną ujęcia wody, o której mowa w art. 130 ust. 2.

5. Obowiązek, o którym mowa w art. 124 i art. 131, należy do właściciela ujęcia wody.

Art. 139. Obszary ochronne to obszary, na których obowiązują zakazy, nakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wody, w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją.

Art. 140. Na obszarach ochronnych może być zakazane wznoszenie obiektów budowlanych oraz wykonywanie robót lub innych czynności, które mogą spowodować trwałe zanieczyszczenie gruntów lub wód, w szczególności lokalizowanie inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Art. 141. 1. Wojewoda na wniosek Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ustanawia obszar ochronny w drodze aktu prawa miejscowego.

2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przygotowuje projekt aktu prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 1.

3. Obszar ochronny zbiornika wód podziemnych wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego zbiornika.

4. Obszar ochronny zbiornika wód powierzchniowych wyznacza się na podstawie wyników przeprowadzonych badań hydrologicznych, hydrograficznych i geomorfologicznych.

5. Ustanawiając obszar ochronny wprowadza się do stosowania zakazy, nakazy lub ograniczenia oraz określa się tereny, na których one obowiązują.

6. Jeżeli obszar ochronny obejmowałaby tereny położone w obszarze działania co najmniej dwóch wojewodów, właściwy do ustanowienia obszaru ochronnego jest wojewoda, na którego obszarze działania będzie znajdować się największa część obszaru ochronnego.

Art. 142. Za szkody poniesione w związku z wprowadzeniem w strefie ochronnej lub na obszarze ochronnym, zakazów, nakazów oraz ograniczeń w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód, właścicielowi nieruchomości położonej w tej strefie lub na tym obszarze przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w art. 468.

Rozdział 8

Ochrona środowiska wód morskich

Art. 143. 1. Przepisy ustawy dotyczące ochrony środowiska wód morskich oraz monitoringu wód morskich, stosuje się do wód morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej oraz wód przybrzeżnych.

2. Przepisy ustawy dotyczące ochrony środowiska wód morskich monitoringu wód morskich stosuje się również do dna morskiego i skały macierzystej, znajdujących się na obszarze morza terytorialnego, wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej, oraz wód przybrzeżnych.

Art. 144. 1. W celu ochrony środowiska wód morskich opracowuje się i wdraża strategię morską, na zasadach określonych w ustawie.

2. Strategię morską stanowi następujący zespół działań:

- 1) opracowanie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich;
- 2) opracowanie zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 3) opracowanie zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, zwanego dalej „zestawem celów środowiskowych dla wód morskich”;
- 4) opracowanie i wdrożenie programu monitoringu wód morskich;
- 5) opracowanie i wdrożenie programu ochrony wód morskich.

3. Zestawy, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, oraz programy, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, są opracowywane na podstawie wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

Art. 145. Cele środowiskowe dla wód morskich są osiągnane przez podejmowanie działań określonych w programie ochrony wód morskich.

Art. 146. Organy administracji rządowej i samorządowej wykonują należące do nich zadania z zakresu ochrony środowiska wód, mając na uwadze ustalenia zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich i zestawu celów środowiskowych dla wód morskich oraz zgodnie z ustaleniami programu ochrony wód morskich.

Art. 147. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że działalność człowieka w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie leżącym poza granicami Unii Europejskiej może mieć znaczący wpływ na środowisko wód morskich, w szczególności na obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym chronionych zgodnie z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, występuje do właściwego organu Unii Europejskiej lub organizacji międzynarodowej o podjęcie działań niezbędnych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich oraz zapewnienia integralności, funkcjonowania i zachowania struktury ekosystemów morskich, które mają być utrzymane lub, w razie potrzeby, odtworzone.

Art. 148. Podjęcie działań, których celem jest zapewnienie osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym odpowiednio opracowanie, wdrożenie i przegląd wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz programu ochrony wód morskich, wymaga współpracy, w szczególności:

- 1) w ramach Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej „Konwencją Helsińską”,
- 2) z właściwymi naukowymi organami doradczymi;
- 3) z właściwymi regionalnymi komitetami doradczymi;
- 4) z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej położonych w regionie Morza Bałtyckiego,
- 5) z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego.

Art. 149. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba hydrogeologiczna są obowiązane do nieodpłatnego przekazywania posiadanych danych niezbędnych do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz programu ochrony wód morskich, w tym danych dotyczących wód śródlądowych, organom opracowującym te dokumenty.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do instytutów badawczych w zakresie, w jakim posiadają one dane niezbędne do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, programu monitoringu wód morskich oraz programu ochrony wód morskich, w tym dane dotyczące wód śródlądowych.

Art. 150. 1. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich zawiera:

- 1) analizę podstawowych cech i właściwości wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich, obejmującą w szczególności charakterystykę:
 - a) następujących właściwości fizycznych, chemicznych i hydromorfologicznych wód morskich:
 - topografia i batymetria dna morskiego,
 - roczny, sezonowy i przestrzenny rozkład temperatury oraz zasolenia wody, występowanie lodu morskiego, rozkłady i prędkości prądów morskich, wypływanie wód głębinowych, ekspozycję na fale, mieszanie wód, przezroczystość wody oraz wymianę wód,
 - przestrzenny i czasowy rozkład substancji biogennych (rozpuszczony azot nieorganiczny - DIN, azot ogólny - TN, rozpuszczony fosfor nieorganiczny - DIP, fosfor ogólny - TP, całkowity węgiel organiczny - TOC) i tlenu,
 - pionowe profile pH, pCO₂ lub inne parametry wykorzystywane do określenia zakwaszenia wód morskich,
 - b) typów siedlisk, zawierającą:
 - dominujące typy lub dominujący typ siedlisk na dnie morskim i w słupie wody z opisem charakterystycznych właściwości fizycznych, takich jak głębokość, rozkłady temperatury oraz zasolenia wody, prądy morskie, falowanie, struktura i substrat dna morskiego, oraz chemicznych wód morskich,

- identyfikację i kartowanie typów siedlisk będących przedmiotem szczególnego zainteresowania pod względem naukowym lub w odniesieniu do różnorodności biologicznej, w tym określonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
 - siedliska w obszarach, które ze względu na swoje cechy charakterystyczne, położenie lub znaczenie strategiczne zasługują na szczególną uwagę; do tej kategorii zalicza się obszary podlegające intensywnym presjom lub presjom o specyficznym charakterze, a także obszary kwalifikujące się do objęcia formą ochrony przyrody o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- c) cech biologicznych wód morskich, zawierającą:
- opis zbiorowisk biologicznych powiązanych z przeważającymi typami siedlisk na dnie morskim lub w słupie wody, zawierający informacje o typowych zbiorowiskach fitoplanktonu i zooplanktonu, w tym o typowych gatunkach oraz ich zmienności sezonowej i geograficznej,
 - informacje o roślinach okrytonasiennych, makroglonach i bezkręgowej faunie dennej, w tym o ich składzie gatunkowym, biomasie i zmienności rocznej lub sezonowej,
 - informacje o strukturze populacji ryb, w tym o różnorodności biologicznej, rozmieszczeniu, strukturze wiekowej oraz wielkości populacji ryb,
 - opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków ssaków, gadów oraz ptaków morskich występujących w regionie Morza Bałtyckiego,
 - opis dynamiki populacji, naturalny i rzeczywisty obszar występowania oraz stan populacji gatunków innych niż wymienione w tiret czwartym występujących w regionie Morza Bałtyckiego określonych w przepisach dotyczących tych gatunków, w tym w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
 - wykaz czasowego występowania różnorodności biologicznej oraz rozmieszczenia przestrzennego gatunków obcych lub, w razie konieczności, odrębnych genetycznie gatunków rodzimych występujących w regionie Morza Bałtyckiego,
- d) cech i właściwości wód morskich innych niż wymienione w lit. a-c, zawierającą:

- opis przypadków występowania substancji chemicznych, w tym niebezpiecznych substancji chemicznych, zanieczyszczenia osadów, gorących punktów określonych w przepisach prawa międzynarodowego dotyczących ochrony środowiska morskiego regionu Morza Bałtyckiego, zagrożeń dla zdrowia ludzkiego oraz zanieczyszczenia fauny i flory, szczególnie przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - opis innych cech typowych lub szczególnych dla regionu Morza Bałtyckiego;
- 2) analizę dominujących presji i oddziaływań na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, obejmującą skutki kumulacyjne i synergiczne;
 - 3) analizę ekonomiczną i społeczną użytkowania wód morskich oraz kosztów degradacji środowiska wód morskich.

2. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich uwzględnia:

- 1) wskaźniki zastosowane w ocenie stanu i sposobie klasyfikacji wód przejściowych, przybrzeżnych i morza terytorialnego określone w przepisach dotyczących tych wskaźników;
- 2) wskaźniki inne niż wskazane w pkt 1 umożliwiające dokonanie kompleksowej oceny stanu środowiska wód morskich, w szczególności oceny tematyczne przeprowadzone zgodnie z postanowieniami Konwencji Helsińskiej.

3. Na potrzeby opracowania analizy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się:

- 1) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia lądowego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań:
 - a) znaczące zmiany struktury termicznej wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie wód chłodniczych z elektrowni,
 - b) znaczące zmiany poziomu zasolenia, w tym powodowane przez konstrukcje ograniczające przepływ, zrzut lub pobór wody,
 - c) wprowadzanie związków syntetycznych, w szczególności określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących polityki wodnej, i substancji priorytetowych istotnych dla środowiska morskiego, takich jak substancje czynne biologicznie, pestycydy, środki farmaceutyczne, pochodzących ze źródeł rozproszonych, z opadów atmosferycznych lub ładunków doprowadzanych rzekami,

- d) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, w tym metali ciężkich i węglowodorów, pochodzących ze źródeł punktowych, z depozycji atmosferycznej lub ładunków doprowadzanych rzekami,
 - e) wprowadzanie radionuklidów,
 - f) wprowadzanie nawozów i innych substancji bogatych w azot i fosfor, głównie pochodzących ze źródeł punktowych i rozproszonych, w tym z rolnictwa, akwakultury i z depozycji atmosferycznej,
 - g) wprowadzanie materii organicznej przez urządzenia kanalizacyjne, obiekty chowu i hodowli organizmów wodnych w wodach morskich lub rzekami,
 - h) wprowadzanie drobnoustrojów patogennych,
 - i) wprowadzanie i przemieszczanie gatunków obcych;
- 2) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań:
- a) przygłuszanie, w tym powodowane przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi lub usuwanie urobku z pogłębiania dna,
 - b) kolmatacja, w tym powodowana przez sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi,
 - c) zmniejszenie przezroczystości wód morskich, w tym powodowane przez odprowadzanie ścieków i wody opadowe, pogłębianie lub usuwanie urobku z pogłębiania dna,
 - d) abrazja, w tym powodowana przez wpływ na dno morskie wywołany połowami komercyjnymi, żeglugą rekreacyjną i kotwiczeniem,
 - e) wydobywanie nieożywionych zasobów naturalnych w wyniku badań lub eksploatacji dna morskiego,
 - f) podmorski hałas, głównie powodowany przez żeglugę morską, sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, w tym podwodne urządzenia akustyczne, oraz podmorskie kable i rurociągi,
 - g) odpady wyrzucane do morza,
 - h) wprowadzanie związków syntetycznych, w tym stosowanych na statkach środków przeciwporostowych,

- i) wprowadzanie substancji i związków niesyntetycznych, głównie metali ciężkich i węglowodorów, przez statki, a także na skutek poszukiwania i eksploatacji minerałów, ropy i gazu,
 - j) wprowadzanie substancji innych niż wymienione w lit. g-i, zarówno stałych, ciekłych, jak i gazowych, w wyniku regularnego lub celowego odprowadzania, zgodnie z przepisami dotyczącymi wprowadzania tych substancji do wód morskich lub powietrza;
- 3) zestawienie dominujących presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej, w tym presji i oddziaływań antropogenicznych, zawierające w szczególności wykaz następujących presji i oddziaływań:
- a) eksploatacja selektywna organizmów morskich, w tym powodowana przez badania i eksploatację żywych zasobów dna morskiego i podłoża,
 - b) eksploatacja selektywna gatunków zwierząt, obejmująca przypadkowe połowy gatunków niebędących gatunkami docelowymi, w tym powodowana przez połowy komercyjne i rekreacyjne.

4. Zestawienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, nie obejmuje presji i oddziaływań pochodzenia morskiego na wody morskie wynikających z działalności rybackiej.

5. Analiza dominujących presji i oddziaływań na wody morskie uwzględnia odpowiednie oceny stanu środowiska wykonywane na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 151. 1. Wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich opracowuje właściwy organ inspekcji ochrony środowiska w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.

2. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska informuje organy właściwe do opracowania analizy, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 3, oraz sporządzenia zestawień, o których mowa w art. 150 ust. 3, o przystąpieniu do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska wskazuje w informacji termin przekazania analizy i zestawień.

3. Analizę, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 3, opracowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jej opracowania oraz uzyskanymi przy jej opracowaniu właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska.

4. Zestawienie, o którym mowa w art. 150 ust. 3 pkt 1, sporządza minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska, ministrem właściwym do spraw zdrowia, Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, Dyrektorem Słowińskiego Parku Narodowego i Dyrektorem Wolińskiego Parku Narodowego i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego sporządzenia oraz uzyskanymi przy jego sporządzeniu właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska.

5. Zestawienie, o którym mowa w art. 150 ust. 3 pkt 2, sporządza minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego sporządzenia oraz uzyskanymi przy jego sporządzeniu właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska.

6. Zestawienie, o którym mowa w art. 150 ust. 3 pkt 3, sporządza minister właściwy do spraw rybołówstwa i przekazuje wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do jego sporządzenia oraz uzyskanymi przy jego sporządzeniu właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska.

7. Przy opracowywaniu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich właściwy organ inspekcji ochrony środowiska współpracuje z Komisją Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego w celu:

- 1) zapewnienia zgodności metodologii oceny w regionie Morza Bałtyckiego;
- 2) uwzględnienia właściwości i oddziaływania na środowisko wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym.

8. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, w celu zgłoszenia uwag, projekt wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

9. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej zainteresowani mogą składać, do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska, uwagi, w formie pisemnej lub elektronicznej, do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.

10. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich z ministrem

właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa i ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.

11. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 8-10, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska:

- 1) zamieszcza wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej;
- 2) przekazuje wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej wstępną ocenę stanu środowiska wód morskich wraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

13. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.

14. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, minister właściwy do spraw rybołówstwa i minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przeprowadzają przegląd i w razie potrzeby aktualizację odpowiednio analizy, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 3, oraz zestawień, o których mowa w art. 150 ust. 3, i przekazują ich wyniki wraz z danymi i informacjami wykorzystanymi do dokonania ich aktualizacji oraz uzyskanymi przy ich aktualizacji właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska, nie później niż na 5 miesięcy przed terminem przeprowadzenia przeglądu wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

15. Aktualizacja wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich obejmuje, oprócz danych zawartych we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich:

- 1) podsumowanie wszelkich zmian lub uaktualnień dokonanych od dnia opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich;
- 2) prezentację aktualnych wyników monitoringu wód morskich i obecnego stanu środowiska wód morskich.

16. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

17. Przepisy ust. 1-12 stosuje się odpowiednio do aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

Art. 152. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska udostępnia Komisji Europejskiej dane i informacje wykorzystane do opracowania wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich oraz uzyskane przy jej opracowaniu, zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489 oraz z 2012 r. poz. 951).

2. Nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia udostępnienia Komisji Europejskiej danych i informacji, o których mowa w ust. 1, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska udostępnia je również Europejskiej Agencji Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 13).

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do danych i informacji wykorzystanych do aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich oraz uzyskanych przy jej aktualizacji.

Art. 153. 1. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich zawiera:

- 1) wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód morskich dla następujących cech charakteryzujących:
 - a) utrzymanie różnorodności biologicznej; jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym regionu Morza Bałtyckiego,
 - b) utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach,
 - c) utrzymanie populacji wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na ich wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie,
 - d) występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej,
 - e) ograniczoną do minimum eutrofizację wywołaną przez działalność człowieka, w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak straty w różnorodności

biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód,

- f) utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie zapewniającym ochronę struktury i funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy,
 - g) stałą zmianę właściwości hydrograficznych niepowodującą negatywnego wpływu na ekosystemy morskie,
 - h) utrzymanie stężenia substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich,
 - i) utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi nieprzekraczających poziomów określonych w normach lub przepisach dotyczących poziomów tych substancji,
 - j) utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, przejściowych i przybrzeżnych,
 - k) utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich;
- 2) sposób klasyfikacji wskaźników w powiązaniu z cechami, o których mowa w pkt 1;
 - 3) sposób oceny stanu środowiska wód morskich.

2. Jeżeli którakolwiek z cech, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie ma zastosowania do wód regionu Morza Bałtyckiego, fakt ten wskazuje się i uzasadnia w zestawie właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

3. Przy opracowywaniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich bierze się pod uwagę:

- 1) istniejący stan rozpoznania procesów zachodzących w środowisku morskim;
- 2) dostępne wyniki pomiarów i badań;
- 3) możliwość różnicowania własności wskaźników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w zależności od cech przestrzennych i właściwości wód morskich;
- 4) właściwości fizyczne, chemiczne i hydromorfologiczne wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 5) typy siedlisk o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 6) cechy biologiczne wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1 lit. c.

4. Wyznaczając własności wskaźników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, bierze się pod uwagę:

- 1) wskaźniki i kryteria określone w decyzji Komisji Europejskiej nr 2010/477/UE z dnia 1 września 2010 r. w sprawie kryteriów i standardów metodologicznych dotyczących dobrego stanu środowiska wód morskich (Dz. Urz. UE L 232 z 02.09.2010, str. 14);
- 2) zestawienia dominujących presji i oddziaływań na wody morskie, o której mowa w art. 150 ust. 3;
- 3) relację między wskaźnikami i kryteriami określonymi w decyzji Komisji Europejskiej, o której mowa w pkt 1, a presjami i oddziaływaniami na wody morskie zawartymi w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2.

Art. 154. 1. Projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich opracowuje właściwy organ inspekcji ochrony środowiska w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.

2. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, w celu zgłoszenia uwag, projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

3. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej zainteresowani mogą składać, do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska, uwagi, w formie pisemnej lub elektronicznej, do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.

4. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.

5. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 2-4, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska przekazuje projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich wraz ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich jest przyjmowany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia jego projektu Komisja Europejska nie odrzuci projektu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w całości albo w części.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przyjmuje zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą uwzględnienia stanowiska Komisji Europejskiej oraz powszechnym charakterem zestawu.

9. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej. Do poprawionego projektu zestawu stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 6-8.

10. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w całości, opracowuje się nowy projekt zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie z ust. 1-8 i art. 153, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej.

11. Zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.

12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana

w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

13. Przepisy ust. 1-10 stosuje się odpowiednio do aktualizacji zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich.

Art. 155. Wody morskie powinny spełniać własności wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, o ile z przepisów ustawy nie wynika inaczej.

Art. 156. 1. Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich określa cele środowiskowe dla wód morskich, związane z nimi wskaźniki, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz terminy osiągnięcia tych celów.

2. W zestawie celów środowiskowych dla wód morskich mogą być także określone pośrednie cele środowiskowe dla wód morskich, związane z nimi wskaźniki, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz terminy osiągnięcia tych celów.

3. Przy opracowywaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich bierze się pod uwagę:

- 1) cechy i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1;
- 2) wykaz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2;
- 3) właściwości i skutki oddziaływania na środowisko wód regionu Morza Bałtyckiego o charakterze transgranicznym oraz potrzebę zapewnienia zgodności celów środowiskowych dla wód morskich z celami środowiskowymi realizowanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego i państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego;
- 4) potrzebę określenia:
 - a) celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem własności tych wskaźników, tak aby umożliwiały prowadzenie monitoringu wód morskich i bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich,
 - b) celów operacyjnych związanych z działaniami podejmowanymi dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich lub ułatwiający ich osiągnięcie;

- 5) charakterystykę docelowego lub utrzymywanego stanu środowiska wód morskich i potrzebę określenia tego stanu z uwzględnieniem cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1;
- 6) spójność celów środowiskowych dla wód morskich;
- 7) charakterystykę działań niezbędnych do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich;
- 8) charakterystykę parametrów służących do monitorowania postępu i ukierunkowania działań podejmowanych dla osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich;
- 9) charakterystykę referencyjnych punktów odniesienia, jeżeli została sporządzona;
- 10) potrzebę uwzględniania zagadnień społecznych, gospodarczych i przestrzennych przy wyznaczaniu celów środowiskowych dla wód morskich;
- 11) analizę celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nimi wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz referencyjnych punktów odniesienia, pozwalającą ocenić, czy realizacja tych celów może doprowadzić do osiągnięcia zgodnego z nimi:
 - a) stanu środowiska wód morskich,
 - b) dobrego stanu środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 157. 1. Projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich opracowuje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.

2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w celu zgłoszenia uwag, projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich.

3. W terminie 60 dni od dnia zamieszczenia projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w Biuletynie Informacji Publicznej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, zainteresowani mogą składać, do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, uwagi, w formie pisemnej lub elektronicznej, do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.

4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.

5. Po zakończeniu konsultacji zgodnie z ust. 2-4, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przekazuje projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich jest przyjmowany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia jego projektu Komisja Europejska nie odrzuci projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w całości albo w części.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przyjmuje zestaw celów środowiskowych dla wód morskich, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą uwzględnienia stanowiska Komisji Europejskiej oraz powszechnym charakterem zestawu.

9. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej. Do poprawionego projektu zestawu celów środowiskowych dla wód morskich stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 6-8.

10. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich w całości, opracowuje się nowy projekt zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, zgodnie z ust. 1-8 i art. 156, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej.

11. Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.

12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach zestawu celów środowiskowych dla wód morskich po

uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji zestawu celów środowiskowych dla wód morskich.

13. Przepisy ust. 1-10 stosuje się odpowiednio do aktualizacji zestawu celów środowiskowych dla wód morskich.

Art. 158. 1. Cele środowiskowe dla wód morskich należy osiągnąć w terminach określonych w zestawie celów środowiskowych dla wód morskich.

2. Dopuszcza się możliwość odstąpienia od osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich przy zastosowaniu działań określonych w programie ochrony wód morskich, jeżeli osiągnięcie celów środowiskowych dla wód morskich uniemożliwia co najmniej jeden z następujących powodów:

- 1) działanie lub brak działania wpływających na stan środowiska wód morskich, za które Rzeczpospolita Polska nie jest odpowiedzialna;
- 2) przyczyny naturalne;
- 3) siła wyższa;
- 4) zmiany fizycznych właściwości wód morskich spowodowane przez działania podjęte w ważnym interesie publicznym, który został uznany za istotniejszy od negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym oddziaływania transgranicznego, pod warunkiem że nie wykluczają one w sposób trwały osiągnięcia dobrego stanu środowiska morskiego innych państw członkowskich Unii Europejskiej i nie zagrażają osiągnięciu takiego stanu.

3. Dopuszcza się także odstąpienie od osiągnięcia w terminach, o których mowa w ust. 1, celów środowiskowych dla wód morskich, jeżeli występują warunki naturalne niepozwalające na szybką poprawę stanu środowiska wód morskich.

4. W programie ochrony wód morskich określa się obszary wód morskich, w tym ich granice, dla których, przy zastosowaniu działań określonych w programie ochrony wód morskich, nie zostaną osiągnięte cele środowiskowe dla wód morskich z powodów i przyczyn wskazanych odpowiednio w ust. 2 albo 3, jeżeli obszary takie występują.

5. W stosunku do obszarów, o których mowa w ust. 4, podejmuje się działania doraźne służące dalszemu dążeniu do osiągnięcia celów środowiskowych aby zapobiec dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich z powodów wskazanych w ust. 2 pkt 2-4, a także złagodzeniu negatywnego oddziaływania na wody regionu Morza Bałtyckiego lub wody morskie innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli oddziaływanie takie występuje.

6. Działania doraźne, o których mowa w ust. 5, określa się w programie ochrony wód morskich.

Art. 159. 1. Program ochrony wód morskich określa:

- 1) działania podstawowe niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich, w tym działania prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne:
 - a) wpływające na dozwoloną intensywność działalności człowieka,
 - b) wpływające na dozwolony stopień zakłóceń w ekosystemach morskich,
 - c) wpływające na lokalizację oraz termin realizacji planowanych przedsięwzięć,
 - d) przyczyniające się do identyfikacji zanieczyszczeń wód morskich,
 - e) które ze względu na interes gospodarczy zachęcają użytkowników ekosystemów morskich do działania w sposób pozwalający na osiągnięcie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska wód morskich,
 - f) służące przywróceniu poprzedniego stanu naruszonych elementów ekosystemów morskich,
 - g) zapewniające wszystkim zainteresowanym udział w osiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich oraz mające na celu wzrost świadomości społecznej w zakresie osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 2) obszary, o których mowa w art. 158 ust. 4, i uzasadnienie ich wyznaczenia, jeżeli obszary takie występują;
- 3) działania doraźne, o których mowa w art. 158 ust. 5;
- 4) sieć obszarów wód morskich objętych formą ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz wynikających z decyzji podjętych na mocy umów międzynarodowych których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 5) analizę wpływu poszczególnych działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, na stan środowiska wód morskich, w tym analizę kosztów i korzyści związanych z ich podjęciem;
- 6) analizę wpływu działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, na wody pozostające poza obszarem wód morskich, w celu zminimalizowania zagrożeń i, jeżeli jest to możliwe, uzyskania pozytywnego wpływu na te wody;

- 7) sposób podejmowania działań podstawowych, o których mowa w pkt 1, i działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, oraz stopień, w jakim przyczyniają się one do osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich;
- 8) narzędzia zapewniające koordynację zarządzania, w szczególności terminy, wzory formularzy sprawozdawczych z realizacji działań oraz inne wymogi dotyczące obowiązków sprawozdawczych.

2. W przypadku gdy nie występuje znaczące zagrożenie dla stanu środowiska wód morskich lub koszty podjęcia działań zapobiegających wystąpieniu tego zagrożenia byłyby nieproporcjonalnie wysokie, program ochrony wód morskich określa działania doraźne, o których mowa w art. 158 ust. 5, od podjęcia których można odstąpić. Odstąpienie od podjęcia działań doraźnych nie może spowodować dalszego pogorszenia się stanu środowiska wód morskich oraz wystąpienia zagrożenia dla złagodzenia negatywnego oddziaływania na wody regionu Morza Bałtyckiego lub wody morskie innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli oddziaływanie takie występuje.

3. Przy opracowywaniu programu ochrony wód morskich uwzględnia się:

- 1) ustalenia programów, o których mowa w art. 88 ust. 1 i art. 279 pkt 5;
- 2) działania w zakresie zarządzania jakością wody w kąpieliskach, o których mowa w art. 37 ust. 1;
- 3) zasadę zrównoważonego rozwoju;
- 4) opłacalność i techniczną wykonalność planowanych do określenia w nim działań oraz koszty i korzyści z nich wynikające;
- 5) konsekwencje wyznaczenia obszarów, o których mowa w art. 158 ust. 4, dla innych państw członkowskich Unii Europejskiej położonych w regionie Morza Bałtyckiego;
- 6) działania wymagane na podstawie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 160. 1. Projekt programu ochrony wód morskich opracowuje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.

2. Na potrzeby opracowania projektu programu ochrony wód morskich Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, na rok przed przystąpieniem do jego opracowania,

przekazuje organom, o których mowa w ust. 1, zakres informacji niezbędnych do przygotowania opisu działań planowanych do określenia w programie ochrony wód morskich oraz informuje o terminie przystąpienia do opracowania tego programu.

3. Organy, o których mowa w ust. 1, każdy w zakresie swojej właściwości, przygotowują i przekazują Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem opracowania projektu programu ochrony wód morskich, propozycję działań planowanych do określenia w programie ochrony wód morskich, wskazując w niej:

- 1) rodzaj tych działań (prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne, kontrolne);
- 2) sposób wdrożenia tych działań oraz koszty i korzyści z nich wynikające.

4. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, wraz z propozycją działań wskazaną w ust. 3, dane stanowiące podstawę do jej przygotowania.

5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, opracowując projekt programu ochrony wód morskich, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie uzgadnia zakres i sposób uwzględnienia uwag do projektu programu ochrony wód morskich z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia.

7. Po zakończeniu konsultacji zgodnie z ust. 5 i 6, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przekazuje projekt programu ochrony wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej uzgadnia projekt programu ochrony wód morskich z członkami Rady Ministrów.

9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej oraz zainteresowanym państwom członkowskim Unii Europejskiej projekt programu ochrony wód morskich. Projekt programu ochrony wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia jego uzgodnienia z członkami Rady Ministrów.

10. Program ochrony wód morskich jest przyjmowany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia jego projektu Komisja Europejska nie odrzuci projektu programu ochrony wód morskich w całości albo w części.

11. Rada Ministrów przyjmuje program ochrony wód morskich, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą uwzględnienia stanowiska Komisji Europejskiej oraz powszechnym charakterem programu.

12. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt programu ochrony wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony projekt programu ochrony wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej. Do poprawionego projektu programu ochrony wód morskich stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 8-11.

13. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci projekt programu ochrony wód morskich w całości, opracowuje się nowy projekt programu ochrony wód morskich zgodnie z ust. 1-12 i art. 159.

14. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie o postępach we wdrażaniu programu ochrony wód morskich. Sprawozdanie jest przedkładane w terminie 3 lat od dnia przyjęcia programu ochrony wód morskich, a następnie po każdej jego aktualizacji.

15. Program ochrony wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.

16. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego i zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach programu ochrony wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji programu ochrony wód morskich.

17. Przepisy ust. 1-13 stosuje się odpowiednio do aktualizacji programu ochrony wód morskich.

18. Jeżeli stan środowiska wód morskich jest na tyle krytyczny, że konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań mających na celu zapobieżenie dalszemu pogarszaniu się stanu środowiska wód morskich, opracowuje się i wdraża program ochrony wód morskich w terminach wcześniejszych niż określone w ust. 16.

19. W przypadku o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej podejmuje współpracę z państwami członkowskimi Unii Europejskiej posiadającymi granice

w tym samym regionie morskim w celu opracowania programu ochrony wód morskich na poziomie regionu morskiego.

12. Do opracowania programu ochrony wód morskich na poziomie regionu lub podregionu morskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 159.

Art. 161. 1. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi wystąpienie problemu, który negatywnie oddziałuje na środowisko wód morskich i nie może zostać rozwiązany za pomocą działań określonych w programie ochrony wód morskich lub który jest powiązany z inną niż ochrona środowiska wód polityką Unii Europejskiej lub umową międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, informuje Komisję Europejską o takim problemie i przekazuje uzasadnienie swojego stanowiska po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

2. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdzi, że wystąpienie problemu, o którym mowa w ust. 1, wymaga podjęcia działań przez właściwe organy Unii Europejskiej występuje do Komisji Europejskiej i Rady Unii Europejskiej o podjęcie w tym zakresie odpowiednich działań po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

Art. 162. 1. Dla obszarów, o których mowa w art. 158 ust. 4, właściwy wojewoda po uzgodnieniu z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić czasowe odstępstwo od podejmowania działań doraźnych, o których mowa w art. 158 ust. 5, w przypadkach wskazanych w art. 159 ust. 2.

2. Wojewoda po uzgodnieniu z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie określa w akcie prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 1, termin, na jaki odstępuje się od podejmowania działań doraźnych.

3. W przypadku wydania aktu prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską o odstąpieniu od podjęcia działań doraźnych w stosunku do obszarów, o których mowa w art. 158 ust. 4, przekazując jej jednocześnie uzasadnienie podjęcia takiej decyzji.

DZIAŁ IV

ZARZĄDZANIE RYZYKIEM POWODZIOWYM I OCHRONA PRZED SUSZĄ

Rozdział 1

Zarządzanie ryzykiem powodziowym

Art. 163. 1. Ochrona przed powodzią jest zadaniem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz organów administracji rządowej i samorządowej .

2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zapewnia, w zakresie swojej właściwości, ochronę ludności i mienia przed powodzią wywołaną przez wody publiczne stanowiące własność Skarbu Państwa, o których mowa w art. 212 pkt 1.

3. Jednostki samorządu terytorialnego zapewniają, w zakresie swojej właściwości ochronę ludności i mienia przed powodzią wywołaną przez wody publiczne stanowiące własność Skarbu Państwa, jeżeli zawarto porozumienie, o którym mowa w art. 213 ust. 3.

4. Użytkownicy wód współpracują z organami administracji rządowej i samorządowej w ochronie przed powodzią, w zakresie określonym w przepisach ustawy oraz w odrębnych przepisach.

5. Ochronę przed powodzią prowadzi się z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym.

6. Ochronę przed powodzią realizuje się, uwzględniając wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności zapobieganie, ochronę, stan należytego przygotowania i reagowanie w przypadku wystąpienia powodzi, usuwanie skutków powodzi, odbudowę i wyciąganie wniosków w celu ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, w zakresie określonym w przepisach ustawy oraz w odrębnych przepisach.

Art. 164. 1. Ochronę przed powodzią prowadzi się w sposób zapewniający koordynację z działaniami służącymi osiągnięciu celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61 i ochronie wód.

2. Koordynacja ma na celu:

- 1) zwiększenie skuteczności ochrony przed powodzią oraz działań służących osiągnięciu celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61 i ochronie wód;
- 2) zapewnienie współpracy na rzecz osiągnięcia wspólnych korzyści oraz wymiany informacji w zakresie ochrony przed powodzią oraz osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61 i ochrony wód.

3. Koordynacja obejmuje w szczególności czynności, o których mowa w art. 315.

Art. 165. 1. Ochronę ludzi i mienia przed powodzią realizuje się w szczególności przez:

- 1) kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych lub terenów zalewowych, w szczególności obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;
- 2) racjonalne retencjonowanie wód oraz użytkowanie budowli przeciwpowodziowych, a także sterowanie przepływami wód;
- 3) zapewnienie funkcjonowania systemu wczesnego ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze oraz prognozowanie powodzi;
- 4) zachowanie, tworzenie i odtwarzanie systemów retencji wód;
- 5) budowę, rozbudowę i utrzymywanie budowli przeciwpowodziowych;
- 6) prowadzenie akcji lodołamania;
- 7) prowadzenie polityki informacyjnej w zakresie ochrony przed powodzią oraz ograniczania jej skutków.

2. Wojewodowie wyposażają i utrzymują wojewódzkie magazyny przeciwpowodziowe.

Art. 166. 1. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazuje się wykonywania robót lub czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w szczególności:

- 1) budowy obiektów budowlanych, w tym obiektów liniowych;
- 2) zmiany ukształtowania terenu;
- 3) składowania materiałów, w tym kruszyw;
- 4) sadzenia drzew lub krzewów.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie obejmują robót związanych z:

- 1) regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego,
- 2) utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt. 4 nie obejmuje plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmacniania brzegów, obwałowań lub odsypisk.

Art. 167. 1. Dla obszarów dorzeczy przygotowuje się, na podstawie dostępnych lub łatwych do uzyskania informacji, obejmujących także wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi, wstępną ocenę ryzyka powodziowego.

2. Wstępna ocena ryzyka powodziowego zawiera w szczególności:

- 1) mapy obszarów dorzeczy, z zaznaczeniem granic dorzeczy, granic zlewni, granicy pasa nadbrzeżnego, ukazujące topografię terenu oraz jego zagospodarowanie;
- 2) opis powodzi historycznych:
 - a) które spowodowały znaczące negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, zawierający ocenę tych skutków, zasięg powodzi oraz trasy przejścia wezbrania powodziowego,
 - b) jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że podobne zjawiska powodziowe będą miały znaczące negatywne skutki dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;
- 3) ocenę potencjalnych negatywnych skutków powodzi mogących wystąpić w przyszłości dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej, z uwzględnieniem:
 - a) topografii terenu,
 - b) położenia cieków wodnych i ich ogólnych cech hydrologicznych oraz geomorfologicznych, w tym obszarów zalewowych jako naturalnych obszarów retencyjnych,
 - c) skuteczności istniejących zbiorników wodnych i innych budowli przeciwpowodziowych i regulacyjnych,
 - d) położenia obszarów zamieszkałych,
 - e) położenia obszarów, na których jest wykonywana działalność gospodarcza;
- 4) w miarę możliwości - prognozę długofalowego rozwoju wydarzeń, w szczególności wpływu zmian klimatu na występowanie powodzi;
- 5) określenie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi dla rzek lub ich odcinków uwzględnionych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego.

Art. 168. 1. Projekt wstępnej oceny ryzyka powodziowego przygotowuje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

2. Projekt wstępnej oceny ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego. Projekt wstępnej oceny ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowi integralny element wstępnej oceny ryzyka powodziowego, o której mowa w ust. 1.

3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przekazuje projekt wstępnej oceny ryzyka powodziowego do zaopiniowania właściwym wojewodom.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 3, przedstawiają opinię w terminie 45 dni od dnia otrzymania projektu wstępnej oceny ryzyka powodziowego. Brak opinii we wskazanym terminie uznaje się za pozytywne zaopiniowanie projektu.

5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie uzgadnia z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej sposób rozpatrzenia opinii do projektu wstępnej oceny ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych.

6. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zawiadamia organy opiniujące o sposobie rozpatrzenia opinii, w terminie 45 dni od dnia ich otrzymania.

7. Przygotowanie wstępnej oceny ryzyka powodziowego dla obszarów dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, poprzedza się wymianą informacji niezbędnych dla opracowania tej oceny z właściwymi organami tych państw. Wymiana informacji następuje w trybie i w zakresie określonych w odrębnych przepisach.

8. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przekazuje projekt wstępnej oceny ryzyka powodziowego ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej w celu zatwierdzenia.

9. Wstępną ocenę ryzyka powodziowego minister właściwy do spraw gospodarki wodnej:

- 1) przekazuje dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
- 2) podaje do publicznej wiadomości przez umieszczenie jej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

10. Wstępna ocena ryzyka powodziowego podlega przeglądowi co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.

11. W przeglądzie uwzględnia się także możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.

12. Przepisy ust. 1-9 stosuje się odpowiednio do aktualizacji wstępnej oceny ryzyka powodziowego.

13. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej udostępnia Komisji Europejskiej, przeglądy oraz aktualizacje wstępnej oceny ryzyka powodziowego w terminie 3 miesięcy od dnia ich dokonania.

Art. 169. 1. Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego sporządza się mapy zagrożenia powodziowego.

2. Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się w szczególności:

- 1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie, a częstotliwość wystąpienia powodzi wynosi raz na 500 lat, lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego;
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- 3) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku:
 - a) uszkodzenia lub zniszczenia wału przeciwpowodziowego,
 - b) uszkodzenia lub zniszczenia wału przeciwsztormowego,
 - c) uszkodzenia lub zniszczenia budowli piętrzącej.

3. Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się następujące elementy:

- 1) zasięg powodzi;
- 2) głębokość wody lub rzędną zwierciadła wody;
- 3) w uzasadnionych przypadkach - prędkość przepływu wody lub natężenie przepływu wody.

4. Jeżeli od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, jest zapewniona odpowiednia ochrona przed powodzią, na mapach zagrożenia powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, mogą być przedstawione wyłącznie obszary, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

Art. 170. 1. Dla obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2, sporządza się mapy ryzyka powodziowego.

2. Na mapach ryzyka powodziowego przedstawia się potencjalnie negatywne skutki związane z powodzią dla obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2, uwzględniające:

- 1) szacunkową liczbę mieszkańców, którzy mogą być dotknięci powodzią;

- 2) rodzaje działalności gospodarczej wykonywanej na obszarach, o których mowa w art. 169 ust. 2;
- 3) instalacje mogące, w razie wystąpienia powodzi, spowodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości;
- 4) występowanie:
 - a) ujęć wody, stref ochronnych lub obszarów ochronnych,
 - b) kąpielisk,
 - c) obszarów Natura 2000, parków narodowych oraz rezerwatów przyrody;
- 5) w uzasadnionych przypadkach:
 - a) obszary, na których mogą wystąpić powodzie, którym towarzyszy transport dużej ilości osadów i rumowiska,
 - b) potencjalne ogniska zanieczyszczeń wody.

Art. 171. 1. Projekty map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego sporządza Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu z właściwymi wojewodami.

2. Projekty map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowują dyrektorzy urzędów morskich i przekazują Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem przygotowania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego. Projekty map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowią integralny element map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.

3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej do zatwierdzenia projekty map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego i przekazuje te mapy w postaci elektronicznej:

- 1) Głównemu Geodecie Kraju;
- 2) właściwemu organowi inspekcji ochrony środowiska;
- 3) dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa
- 4) Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie;
- 5) Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej
- 6) właściwym wojewodom;

- 7) właściwym marszałkom województw;
- 8) właściwym starostom;
- 9) właściwym wójtom, burmistrzom, prezydentom miast;
- 10) właściwym komendantom wojewódzkim i powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej podaje do publicznej wiadomości mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego przez ich umieszczenie w na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

6. Przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego obszary szczególnego zagrożenia powodzią można uwzględniać w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, strategii rozwoju województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego, decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzji o warunkach zabudowy.

7. Od dnia przekazania map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego jednostkom samorządu terytorialnego, decyzje lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu dotyczące nieruchomości w całości lub w części położonych na obszarach wykazanych na mapach zagrożenia powodziowego, mogą uwzględniać poziom zagrożenia powodziowego wynikający z wyznaczenia tych obszarów.

8. Przygotowanie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego dla obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2, położonych na obszarach dorzeczy, których części znajdują się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, poprzedza się działaniami mającymi na celu wymianę w tym zakresie informacji z właściwymi organami tych państw.

9. Przygotowanie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego dla obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2, położonych na obszarach dorzeczy, których części znajdują się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, poprzedza się działaniami mającymi na celu nawiązanie w tym zakresie współpracy z właściwymi organami tych państw.

10. Mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego podlegają przeglądowi nie rzadziej niż co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.

11. Przepisy ust. 1-9 stosuje się odpowiednio do aktualizacji map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.

12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej udostępni Komisji Europejskiej, przeglądy oraz aktualizacje map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego w terminie 3 miesięcy od dnia ich dokonania.

Art. 172. 1. Na podstawie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego przygotowuje się, plany zarządzania ryzykiem powodziowym z uwzględnieniem podziału kraju na obszary dorzecza i regiony wodne.

2. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym opracowuje się z uwzględnieniem elementów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w art. 163 ust. 6, i działań, o których mowa w art. 165.

3. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym zawierają:

- 1) mapę obszaru dorzecza, na której są zaznaczone obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi;
- 2) mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego wraz z opisem wniosków z analizy tych map;
- 3) opis celów zarządzania ryzykiem powodziowym, uwzględniający konieczność ograniczania potencjalnych negatywnych skutków powodzi dla zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej;
- 4) katalog działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, w tym działań, o których mowa w art. 165, z uwzględnieniem ich priorytetu;
- 5) opis sposobu określania priorytetów działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym i nadzorowania postępów w realizacji planu;
- 6) podsumowanie działań służących informowaniu społeczeństwa i prowadzeniu konsultacji społecznych;
- 7) wykaz organów właściwych w sprawach zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 8) opis współpracy, o której mowa w art. 173 ust. 10 i 11;
- 9) opis koordynacji czynności, o których mowa w art. 296.

4. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym obejmują wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, ze szczególnym uwzględnieniem działań służących zapobieganiu

powodzi i ochronie przed powodzią oraz informacji na temat stanu należytego przygotowania w przypadku wystąpienia powodzi.

5. Przy ustalaniu działań służących osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym uwzględnia się w szczególności:

- 1) koszty oraz korzyści działań podejmowanych dla osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 2) zasięg powodzi, trasy przejścia wezbrania powodziowego oraz obszary o potencjalnej retencji wód powodziowych;
- 3) cele środowiskowe, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61;
- 4) gospodarowanie wodami;
- 5) sposób uprawy i zagospodarowania gruntów;
- 6) stan planowania i zagospodarowania przestrzennego;
- 7) ochronę przyrody, w tym ryzyko strat przyrodniczych i ekosystemowych;
- 8) uprawianie żeglugi morskiej i śródlądowej oraz porty morskie i porty lub przystanie zlokalizowane na wodach śródlądowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 192 ust. 3, wraz ze związaną z nimi infrastrukturą;
- 9) prognozowanie powodzi i systemy wczesnego ostrzegania przed zagrożeniami;
- 10) infrastrukturę krytyczną;
- 11) cechy obszaru dorzecza lub zlewni;
- 12) ochronę ludzi i zwierząt.

Art. 173 1. Projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym przygotowuje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu z właściwymi wojewodami.

2. Projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, przygotowuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i przekazuje Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie nie później niż na 15 miesięcy przed terminem przygotowania projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 1.

3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie uzgadnia projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym w zakresie dotyczącym żeglugi śródlądowej, z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.

4. Projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, stanowią integralny element planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 1.

5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zapewnia aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności w przygotowywaniu, przeglądzie oraz aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, podając do publicznej wiadomości, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłoszenia uwag, projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, co najmniej na rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczą te plany.

6. Udostępnienie przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie albo ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej materiałów źródłowych wykorzystanych do przygotowania projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy odbywa się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

7. W terminie 6 miesięcy od dnia podania do publicznej wiadomości projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy zainteresowani mogą składać, do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w projektach tych planów.

8. W odniesieniu do projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie uzgadnia sposób i zakres uwzględnienia uwag, z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej.

9. Po zakończeniu konsultacji zgodnie z ust. 5-8, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przekazuje projekty planów zarządzania ryzykiem powodziowym ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

10. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym albo zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje i uzgadnia, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami innych

państw członkowskich Unii Europejskiej plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje działania na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu zarządzania ryzykiem powodziowym albo zestawu uzgodnionych planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla międzynarodowego obszaru dorzecza. Jeżeli plan albo plany nie zostały opracowane, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje plan zarządzania ryzykiem powodziowym dla części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uzgadnia go, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej.

12. W celu uzupełnienia planów zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w ust. 10 i 11, o plany zarządzania ryzykiem powodziowym skoordynowane na poziomie zlewni, której część znajduje się na terytorium innych państw, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, może podjąć współpracę z właściwymi organami tych państw.

13. Działania służące osiągnięciu celów zarządzania ryzykiem powodziowym zawarte w planach zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy nie mogą wpływać na znaczące zwiększenie ryzyka powodziowego na terytorium innych państw, z wyłączeniem przypadków, w których te działania zostały uzgodnione w ramach współpracy, o której mowa w ust. 10 i 11.

14. Rada Ministrów przyjmuje i aktualizuje plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony przed powodzią.

15. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy podlegają przeglądowi nie rzadziej niż co 6 lat oraz w razie potrzeby aktualizacji.

16. Aktualizacja planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy dotyczy elementów, o których mowa w art. 170 ust. 2, i obejmuje w szczególności:

- 1) wszelkie zmiany lub uaktualnienia dotyczące tych planów, wraz z podsumowaniem przeglądów wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego;
- 2) ocenę postępów w realizacji celów zarządzania ryzykiem powodziowym;

- 3) opis i wyjaśnienie przyczyn niezrealizowania zaplanowanych działań zmierzających do osiągnięcia celów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 4) opis działań podjętych, a niezaplanowanych w tych planach;
- 5) możliwy wpływ zmian klimatu na występowanie powodzi.

17. Przepisy ust. 1-15 stosuje się odpowiednio do aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy.

18. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej udostępni Komisji Europejskiej, informację o przyjęciu planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy oraz przeglądy i aktualizacje planów zarządzania ryzykiem powodziowym w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie ust. 15.

19. Udostępnienie informacji o przeglądach i aktualizacjach planów zarządzania ryzykiem powodziowym następuje w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie ust. 14, dotyczących aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym.

20. Organy administracji rządowej i samorządowej są obowiązane do nieodpłatnego przekazywania posiadanych danych niezbędnych do przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, sporządzenia map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym organom przygotowującym i sporządzającym te dokumenty.

21. Przepis ust. 20 stosuje się do instytutów badawczych w zakresie, w jakim posiadają one dane niezbędne do przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, sporządzenia map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym.

Art. 174. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw cyfryzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące opracowywania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego;
- 2) skalę map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, ministrowie kierują się potrzebą sprawnego sporządzenia map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego, ze szczególnym uwzględnieniem standardów i zakresu danych zawartych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

Art. 175. 1. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów, o których mowa w art. 166 ust. 1, określając warunki niezbędne dla ochrony przed powodzią, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym.

2. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może zasięgnąć opinii państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej dla stwierdzenia czy planowane działania, o których mowa w art. 166 ust. 1 nie utrudnią ochrony przed powodzią.

3. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, należy dołączyć w szczególności charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót, mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub inną mapę uwierzytelnioną przez organ prowadzący ten zasób, albo kopie tych map potwierdzone przez wnioskodawcę za ich zgodność z oryginałami z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót, a w razie potrzeby, obliczenia hydrauliczne i hydrologiczne.

4. Stroną postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest wnioskodawca, właściciel wody i właściciel wału przeciwpowodziowego.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie może naruszać ustaleń planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza.

6. W celu zapewnienia właściwych warunków przepływu wód powodziowych, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, w drodze decyzji nakazać usunięcie drzew lub krzewów na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

7. Organem właściwym do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, w zakresie pasa technicznego, jest dyrektor właściwego urzędu morskiego.

8. Stroną postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest właściciel wody oraz posiadacz nieruchomości, której dotyczy ta decyzja.

9. Do przeniesienia praw i obowiązków z decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 77 ust. 8 i 9.

10. W przypadku wykonania robót lub czynności, o których mowa w art. 166 ust. 1 nieobjętych decyzją, o której mowa w ust. 1, przepis art. 77 ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio.

11. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa, jeżeli w terminie 3 lat od dnia, w którym stała się ostateczna, nie uzyskano wymaganej zgody wodnoprawnej lub nie rozpoczęto wykonywania robót lub czynności wskazanych w art. 166.

12. Za zwolnienie z zakazów o których mowa w art. 166 ust. 1, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, uiszcza się opłatę roczną.

13. Opłatę roczną, o której mowa w ust. 12, uiszcza się w wysokości:

- 1) dwukrotnej wartości stawki podatku od nieruchomości, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, z wyłączeniem urzędzeń wodnych - za zwolnienie z zakazu, o którym mowa w art. 166 ust. 1 pkt 1;
- 2) 500 zł za 1 m² powierzchni obszaru szczególnego zagrożenia powodzią za zwolnienie z zakazu, o którym mowa w art. 166 ust. 1 pkt 1.

14. Wysokość opłaty rocznej, o której mowa w ust. 12, ustala w drodze decyzji organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej.

15. W decyzji, o której mowa w ust. 14, wskazuje się numer rachunku bankowego, na który powinna zostać uiszczona ta opłata.

16. Opłatę roczną, o której mowa w ust. 12, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 14, stała się ostateczna.

17. Opłata roczna, o której mowa w ust. 12, nieuiszczona w terminie, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619 oraz z 2015 r. poz. 87).

18. Obowiązek uiszczenia opłaty rocznej, o której mowa w ust. 12, przedawnia się z upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 14, stała się ostateczna.

19. Wpływy z opłaty rocznej, o której mowa w ust. 12, stanowią przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

20. Do ponoszenia opłaty rocznej, o której mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie.

21. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zwalnia się z obowiązku uiszczenia opłaty rocznej, o której mowa w ust. 12.

Art. 176. 1. Wykonywanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią robót lub czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, które nie wymagają uzyskania decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1, w tym w szczególności:

- 1) obiektów małej architektury;

- 2) utwardzenia terenu niepowodującego trwałej zmiany jego ukształtowania,
 - 3) dróg rowerowych, szlaków turystycznych pieszych lub rowerowych,
- wymaga zgłoszenia właściwemu organowi.

2. Organem właściwym, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie na obszarach, o których mowa w art. 16 pkt 31 lit. a-c;
- 2) dyrektor właściwego urzędu morskiego w przypadku gdy roboty lub czynności mają być prowadzone w pasie technicznym.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 dołącza się charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót, mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub inną mapę uwierzytelnioną przez organ prowadzący ten zasób, albo kopie tych map potwierdzone przez wnioskodawcę za ich zgodność z oryginałami z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót, a w razie potrzeby, obliczenia hydrauliczne i hydrologiczne. W przypadku wyznaczania szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego - z naniesionym przebiegu szlaku oraz zaznaczeniem drogowskazów lub tablic.

4. W zgłoszeniu należy określić termin rozpoczęcia planowanych działań.

5. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać, nie później niż na 2 miesiące przed terminem planowanego rozpoczęcia działań.

6. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, nakłada na zgłaszającego, w drodze postanowienia, obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia, wnosi sprzeciw, w drodze decyzji.

7. Do realizacji planowanych działań, o których mowa w ust. 1 można przystąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, nie wniesie, w drodze decyzji, sprzeciwu i nie później niż po upływie roku od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia. Po upływie tego terminu zgłoszenie jest bezprzedmiotowe. Za dzień wniesienia sprzeciwu uznaje się dzień nadania decyzji w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) albo w przypadku, o którym mowa w art. 391 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, dzień wprowadzenia do systemu teleinformatycznego.

8. Organ właściwy, o którym mowa w ust. 2, wnosi sprzeciw, w drodze decyzji, w przypadku stwierdzenia, że planowane działania, o których mowa w ust. 1, mogą spowodować zagrożenie dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, mogą utrudniać ochronę przed powodzią lub zwiększać zagrożenie powodziowe.

Art. 177. 1. W celu zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zakazuje się wykonywania robót lub czynności, które mogą wpływać na szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych, w tym:

- 1) przejeżdżania przez wały oraz wzdłuż wałów pojazdami lub konno oraz przepędzania zwierząt, z wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych;
- 2) uprawy gruntu, sadzenia drzew lub krzewów na wałach oraz w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
- 3) prowadzenia przez osoby nieuprawnione robót lub czynności ingerujących w konstrukcję wałów przeciwpowodziowych, tym ich rozkopywania, uszkodzenia darniny lub innych umocnień skarp i korony wałów, wbijania słupów, ustawiania znaków;
- 4) wykonywania na wałach przeciwpowodziowych obiektów lub urządzeń niezwiązanych z nimi funkcjonalnie,
- 5) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej.

2. Zakazów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do robót związanych z utrzymaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy przejeżdżania rowerem wzdłuż wałów.

4. Wykonywanie robót lub czynności, które mogą wpływać na szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4 wymaga uzyskania zgody właściciela wałów przeciwpowodziowych.

5. Uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 4, wymaga przedłożenia właścicielowi wałów przeciwpowodziowych dokumentacji zawierającej charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót, mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót. W przypadku planowania robót, które mogą naruszyć strukturę korpusu lub podłoża wałów, dołącza się także badania hydrogeologiczne wraz z opinią dotyczącą wpływu tych robót na szczelność i stabilność wałów.

6. Zgoda wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności.

7. Jeżeli nie wpłynie to na szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów określonych w ust. 1 pkt 5.

8. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 7, dołącza się charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub inną mapę uwierzytelnioną przez organ prowadzący ten zasób, albo kopie tych map potwierdzone przez wnioskodawcę za ich zgodność z oryginałami z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót. W przypadku planowania robót, które mogą naruszyć strukturę korpusu lub podłoża wałów, dołącza się także badania hydrogeologiczne wraz z opinią dotyczącą wpływu tych robót na szczelność i stabilność wałów.

9. Stroną postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 7, jest wnioskodawca i właściciel wału przeciwpowodziowego.

10. Decyzja, o której mowa w ust. 7, wygasa, jeżeli w terminie 3 lat od dnia, w którym stała się ostateczna, nie uzyskano wymaganej zgody wodnoprawnej lub nie rozpoczęto wykonywania robót lub czynności wskazanych w ust. 1.

11. W przypadku wykonania robót lub czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 5 nieobjętych decyzją, o której mowa w ust. 7, przepis art. 77 ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio.

12. W celu zapewnienia właściwej szczelności lub stabilności wałów przeciwpowodziowych organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, w drodze decyzji, może nakazać usunięcie drzew lub krzewów z wałów przeciwpowodziowych oraz z terenów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

13. W przypadku:

- 1) gdy zagrożona jest szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych,
- 2) wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność ograniczenia możliwości poruszania się po wałach,
- 3) konieczności wykonania prac związanych z konserwacją lub remontem wałów przeciwpowodziowych

- właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego wprowadza czasowy zakaz poruszania się po wałach przeciwpowodziowych.

Art. 178. 1. Wykonywanie drogi rowerowej oraz wyznaczanie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego na wale przeciwpowodziowym wymaga uzyskania zgody właściciela wałów przeciwpowodziowych.

2. Uzyskanie zgody o której mowa w ust. 1 wymaga przedłożenia właścicielowi wałów przeciwpowodziowych, w przypadku:

- 1) wykonywania drogi rowerowej – dokumentacji zawierającej charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót oraz mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub inną mapę uwierzytelnioną przez organ prowadzący ten zasób, albo kopie tych map potwierdzone przez wnioskodawcę za ich zgodność z oryginałami z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót, .
- 2) wyznaczania szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego na wale przeciwpowodziowym - dokumentacji zawierającej charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi, mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub inną mapę uwierzytelnioną przez organ prowadzący ten zasób, albo kopie tych map potwierdzone przez wnioskodawcę za ich zgodność z oryginałami z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót,, określający przebieg szlaku oraz usytuowanie drogowskazów i tablic, a także opis planowanej do zastosowania techniki montażu oznakowania
- przed przystąpieniem do planowanych robót.

3. W przypadku planowania robót, które mogą naruszyć strukturę korpusu lub podłoża wałów, dołącza się także badania hydrogeologiczne wraz z opinią dotyczącą wpływu tych robót na szczelność i stabilność wałów.

4. W dokumentacji, o której mowa w ust. 2, należy określić termin rozpoczęcia planowanych robót.

5. Zgoda wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności.

6. Zgoda, o której mowa w ust. 1, zachowuje ważność przez okres trzech lat.

Art. 179. 1. Właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego, który wprowadził zakaz, o którym mowa w art. 177 ust. 13, jest obowiązany do oznaczenia wału przeciwpowodziowego, na którym obowiązuje zakaz, za pomocą rozmieszczonych w widocznych miejscach znaków stojących z umieszczoną tablicą informującą o zakazie poruszania się po wałach oraz do ogłoszenia o wprowadzeniu zakazu w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie lub w środkach masowego przekazu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór tablicy informacyjnej, o której mowa w ust. 1, w tym jej rozmiar, kształt, kolor, wzór i wielkość napisu, kierując się potrzebą zapewnienia widoczności i czytelności tablicy informacyjnej.

Art. 180. Drogi, urządzenia do przepędzania zwierząt oraz przejazdu przez wały przeciwpowodziowe wykonuje na swój koszt inwestor budujący wał, a utrzymuje ten, na którym ciąży obowiązek utrzymania drogi, urządzenia lub przejazdu.

Art. 181. Właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego może, na podstawie umowy, oddać w dzierżawę koronę wału lub jej część na cele związane z budową drogi rowerowej, a także na cele związane z potrzebami zarządzania drogą rowerową.

Art. 182. 1. W przypadku ostrzeżenia o nadejściu wezbrania powodziowego organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może, w drodze decyzji, nakazać zakładowi piętrzącemu wodę obniżenie piętrzenia wody lub opróżnienie zbiornika, bez odszkodowania.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej wydaje z uwzględnieniem scenariusza ekstremalnych zdarzeń hydrologicznych i meteorologicznych przekazanego przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wymaga uzgodnienia z właściwymi wojewodami. Brak stanowiska w ciągu 2 godzin od chwili przekazania wniosku o uzgodnienie decyzji uznaje się za dokonanie jej uzgodnienia.

Rozdział 2

Przeciwdziałanie skutkom suszy

Art. 183. Przeciwdziałanie skutkom jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Art. 184. 1. Przeciwdziałanie skutkom prowadzi się zgodnie z planami przeciwdziałania skutkom suszy z uwzględnieniem podziału kraju na obszary dorzecza i regiony wodne.

2. Plany przeciwdziałania skutkom suszy, o których mowa w ust. 1, zawierają:

- 1) analizę możliwości powiększenia dyspozycyjnych zasobów wodnych;
- 2) propozycje budowy, rozbudowy lub przebudowy urządzeń wodnych;

3) propozycje niezbędnych zmian w zakresie korzystania z zasobów wodnych oraz zmian naturalnej i sztucznej retencji.

3. Plany przeciwdziałania skutkom suszy zawierają także katalog działań służących ograniczeniu skutków suszy.

Art. 185. 1. Projekty planów przeciwdziałania skutkom suszy przygotowuje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa oraz właściwymi wojewodami.

2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w przygotowywaniu oraz aktualizacji planów przeciwdziałania skutkom suszy, podaje do publicznej wiadomości, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłoszenia uwag:

- 1) harmonogram i program prac związanych z przygotowaniem projektów planów przeciwdziałania skutkom suszy;
- 2) projekty planów przeciwdziałania skutkom suszy, co najmniej na rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczą te plany.

3. Udostępnienie przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie materiałów źródłowych wykorzystanych do przygotowania projektów planów przeciwdziałania skutkom suszy odbywa się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

4. W terminie 6 miesięcy od dnia podania do publicznej wiadomości dokumentów, o których mowa w ust. 2, zainteresowani mogą składać do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie uwagi do ustaleń zawartych w tych dokumentach.

5. Po zakończeniu konsultacji zgodnie z ust. 2-4, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie przekazuje projekty planów przeciwdziałania skutkom suszy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

6. Rada Ministrów przyjmuje i aktualizuje plany przeciwdziałania skutkom suszy, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia skutecznej ochrony przed suszą.

7. Aktualizacji planów przeciwdziałania skutkom suszy dokonuje się nie rzadziej niż co 6 lat.

8. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio do aktualizacji planów przeciwdziałania skutkom suszy.

9. Organy administracji rządowej i samorządowej, są obowiązane do nieodpłatnego przekazywania posiadanych danych niezbędnych do przygotowania planów przeciwdziałania skutkom suszy podmiotom przygotowującym i sporządzającym te dokumenty.

10. Przepis ust. 1 stosuje się do instytutów badawczych w zakresie, w jakim posiadają one dane niezbędne do przygotowania planów przeciwdziałania skutkom suszy.

DZIAŁ V

BUDOWNICTWO WODNE I MELIORACJE WODNE

Rozdział 1

Budownictwo wodne

Art. 186. Budownictwo wodne polega na projektowaniu, wykonywaniu oraz utrzymywaniu urządzeń wodnych.

Art. 187. 1. Przy projektowaniu, wykonywaniu oraz utrzymywaniu urządzeń wodnych należy kierować się zasadą zrównoważonego rozwoju, koniecznością osiągnięcia dobrego stanu wód i charakterystycznych dla nich biocenoz, koniecznością osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61, oraz potrzebą zachowania istniejącej rzeźby terenu oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i ekosystemach lądowych zależnych od wód.

2. Budowle piętrzące powinny umożliwiać migrację ryb, o ile jest to uzasadnione względami ichtiologicznymi.

Art. 188. 1. Utrzymywanie urządzeń wodnych, należy do ich właścicieli i polega na eksploatacji, konserwacji oraz remontach w celu zachowania ich funkcji.

2. W kosztach utrzymywania urządzeń wodnych uczestniczy ten, kto odnosi z nich korzyści. Przepis stosuje się także w przypadku ochrony przed powodzią lub suszą, żeglugi, poboru wód, energetycznego wykorzystania urządzeń wodnych, wprowadzania ścieków lub odprowadzania wód do urządzeń wodnych, a także działalności gospodarczej związanej z wykorzystaniem urządzeń wodnych do celów rekreacyjnych oraz innych usług wodnych.

3. Na wniosek właściciela urządzenia wodnego, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej w drodze decyzji, dokonuje podziału kosztów utrzymywania urządzeń wodnych, o których mowa w ust. 2.

4. We wniosku, o którym mowa w ust. 3, właściciel urządzenia wodnego wskazuje podmioty odnoszące korzyści, określa zakres odnoszonych korzyści oraz proponowaną wielkość udziału w kosztach utrzymywania urządzenia wodnego.

5. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, w drodze decyzji, stwierdza wygaśnięcie decyzji, o której mowa w ust. 3, jeżeli stwierdzi trwałe ustanie odnoszenia korzyści z urządzeń wodnych.

6. Właściciel urządzenia wodnego znajdującego się na śródlądowych wodach powierzchniowych jest obowiązany do zapewnienia obsługi, bezpieczeństwa oraz właściwego funkcjonowania tego urządzenia, z uwzględnieniem wymagań wynikających z warunków utrzymywania wód.

Art. 189. 1. Użytkownik budowli piętrzącej wyposażonej w urządzenia umożliwiające regulowanie przepływu, w tym turbiny wodne, o wysokości piętrzenia powyżej 1 m i przepływie średnim rocznym (SSQ) powyżej 1,0 m³/s, jest obowiązany do prowadzenia dziennika gospodarowania wodą.

2. W dzienniku gospodarowania wodą zamieszcza się w szczególności:

- 1) odczyty wodowskazowe;
- 2) ilość retencjonowanej wody;
- 3) dopływ do budowli piętrzącej ;
- 4) odpływ z budowli piętrzącej;
- 5) pobory wody przez poszczególne zakłady.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia, w tym częstotliwość dokonywania wpisów, oraz wzór dziennika gospodarowania wodą, kierując się koniecznością zaspokojenia potrzeb zakładów w zakresie gospodarowania wodą, zakresem posiadanych przez zakłady uprawnień oraz sposobem przepuszczania wód powodziowych.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy użytkownika budowli piętrzącej o stałym progu bez możliwości sterowania odpływem lub wyposażonej w samoczynne upusty.

5. Właściciel budowli piętrzącej jest obowiązany zapewnić prowadzenie badań i pomiarów umożliwiających ocenę stanu technicznego oraz stanu bezpieczeństwa budowli, w szczególności:

- 1) stanów wód podziemnych, ich filtracji przez budowlę, przez podłoże oraz w otoczeniu budowli;

- 2) wytrzymałości budowli oraz podłoża;
- 3) stanu urządzeń upustowych;
- 4) stanu urządzeń umożliwiających migrację ryb lub innych działań kompensacyjnych;
- 5) zmian na górnym i na dolnym stanowisku budowli.

6. W ramach realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 5, budowle piętrzące stanowiące własność Skarbu Państwa, zaliczone na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.¹⁰⁾) do XXVII kategorii, poddaje się badaniom i pomiarom pozwalającym opracować ocenę stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa dla tych budowli, wykonywanym przez państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.

7. Właściciel budowli piętrzącej, zaliczonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane do XXVII kategorii, przekazuje jeden egzemplarz oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzącej państwowej służbie do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących, w terminie miesiąca od dnia jej odbioru.

8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do właścicieli budowli piętrzących, dla których oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa dokonuje państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.

9. Wyniki badań, pomiarów lub innych opracowań, będących w posiadaniu właściciela budowli piętrzącej, dla której państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących wykonuje ocenę stanu technicznego lub stanu bezpieczeństwa budowli piętrzącej, niezbędnych do wykonywania tych ocen, właściciel budowli piętrzącej przekazuje, nieodpłatnie, państwowej służbie do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.

Art. 190. 1. Jeżeli urządzenie wodne zostało wykonane bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego lub zgłoszenia, właściciel tego urządzenia może wystąpić z wnioskiem o jego legalizację, do którego dołącza dokumenty, o których mowa w art. 377 ust. 3 i 4 oraz w art. 390 ust. 2.

2. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może wydać decyzję o legalizacji urządzenia wodnego, jeżeli lokalizacja tego urządzenia nie narusza:

- 1) ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza,

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133 i 1200.

- 2) ustaleń planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza,
- 3) ustaleń planu przeciwdziałania skutkom suszy,
- 4) ustaleń programu ochrony wód morskich,
- 5) ustaleń krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych,
- 6) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego,
- 7) wymagań ochrony zdrowia ludzi, środowiska, ochrony przyrody i dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków oraz wynikających z przepisów odrębnych

- oraz jest zgodna z art. 187, ustalając jednocześnie obowiązek uiszczenia opłaty legalizacyjnej.

3. Jednostkowa stawka opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 5000 zł.

4. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej ustala w decyzji, o której mowa w ust. 2 termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 2, wskazuje się numer rachunku bankowego, na który powinna zostać uiszczona ta opłata.

6. Opłata, o której mowa w ust. 2, nieuiszczona w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619 oraz z 2015 r. poz. 87).

7. Obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2, przedawnia się z upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.

8. Stawka opłaty, określona w ust. 3, za rok poprzedni, podlega z dniem 1 stycznia każdego roku zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość stawki opłaty na rok następny, uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości stawki oraz zasadę, o której mowa w ust. 8.

10. Do ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn.

zm.¹¹⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie.

11. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

12. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o legalizacji urządzenia wodnego przepisy art. 399 ust. 7 oraz art. 400-402 stosuje się odpowiednio.

13. Jeżeli właściciel urządzenia wodnego nie wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, lub nie uzyskał decyzji o legalizacji urządzenia wodnego, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego nakłada na właściciela tego urządzenia, w drodze decyzji, obowiązek likwidacji urządzenia, ustalając warunki i termin wykonania tego obowiązku.

14. Jeżeli właściciel urządzenia wodnego nie uzyskał decyzji o legalizacji urządzenia wodnego a likwidacja urządzenia jest niemożliwa ze względów technicznych lub ekonomicznych organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego nakłada na właściciela tego urządzenia, w drodze decyzji obowiązek wykonania urządzeń zapobiegających szkodom,

15. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o likwidacji urządzenia wodnego przepisy art. 400 i art. 401 stosuje się odpowiednio.

Art. 191. 1. W przypadku nienależytego utrzymywania urządzenia wodnego, którego następstwem jest zmiana funkcji tego urządzenia lub szkodliwe oddziaływanie tego urządzenia na wody lub grunty, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, mając na uwadze, że korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, marnotrawstwa wody, lub energii wody, a także nie może wyrządzać szkód, może, w drodze decyzji, nakazać przywrócenie poprzedniej funkcji tego urządzenia, wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom lub likwidację szkód.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się warunki i termin przywrócenia poprzedniej funkcji urządzenia wodnego, wykonania urządzeń zapobiegających szkodom lub likwidacji szkód.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342, 1529, z 2013 r. 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313 oraz z 2014 r. poz. 183, 567, 915, 1117, 1215, 1328 i 1644.

3. Jeżeli określenie funkcji urządzenia wodnego, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwe, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej mając na uwadze, że korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, marnotrawstwa wody, lub energii wody, a także nie może wyrządzać szkód, może, w drodze decyzji, określić funkcję tego urządzenia oraz nakazać jego odbudowę albo likwidację.

4. W postępowaniu o którym mowa w ust. 1 i 3, przepisy art. 400 i art. 401 stosuje się odpowiednio.

Art. 192. 1. Zakazuje się:

- 1) niszczenia lub uszkodzenia urządzeń wodnych;
- 2) utrudniania przepływu wody w związku z wykonywaniem lub utrzymywaniem urządzeń wodnych;
- 3) wykonywania w pobliżu urządzeń wodnych robót oraz innych czynności, które mogą powodować:
 - a) niedopuszczalne osiadanie urządzeń wodnych lub ich części,
 - b) pojawienie się szczelin, rys lub pęknięć w szczególności w korpusach oraz koronach zapór, okładzinach betonowych, szybach, sztolniach oraz przepławkach dla ryb,
 - c) nadmierną filtrację wody,
 - d) uszkodzenie budowli regulacyjnych,
 - e) unieruchomienie zamknięć budowli piętrzących lub upustowych,
 - f) erozję gruntu powyżej oraz poniżej urządzeń wodnych,
 - g) osuwanie się gruntu przy urządzeniach wodnych,
 - h) zmniejszenie stateczności lub wytrzymałości urządzeń wodnych
 - i) uszkodzenie wylotów urządzeń kanalizacyjnych, służących do wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi,
 - j) uszkodzenie urządzeń pomiarowych,
 - k) uszkodzenie znaków usytuowanych na wodach,
 - l) pogorszenie lub utratę funkcji urządzeń umożliwiających migrację ryb.

2. Właściciel urządzenia wodnego jest obowiązany do oznaczenia obszaru objętego zakazami, o których mowa w ust. 1 pkt 3, tablicami zawierającymi informację o zakazach, stosownie do ustaleń pozwolenia wodnoprawnego.

3. Właścicielowi nieruchomości objętej zakazami, o których mowa w ust. 1, przysługuje odszkodowanie od właściciela urządzenia wodnego, na warunkach określonych w ustawie.

Art. 193. 1. Wody śródlądowe mogą zostać uznane za żeglowne i służyć potrzebom śródlądowego transportu wodnego i żeglugowemu wykorzystaniu przez statki.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wody śródlądowe uznane za żeglowne, zwane dalej "śródlądowymi drogami wodnymi".

3. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić śródlądowe drogi wodne lub ich odcinki wymagające modernizacji lub przebudowy według klas śródlądowych dróg wodnych ustalonych na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458) oraz może wyodrębnić śródlądowe drogi wodne przeznaczone lub używane wyłącznie do sportu, rekreacji lub przewozu osób.

4. Wydając rozporządzenie, o których mowa w ust. 2 i 3, Rada Ministrów będzie się kierować potrzebami śródlądowego transportu wodnego i żeglugowym wykorzystaniem śródlądowych dróg wodnych przez statki.

4. Inwestycje polegające na budowie lub przebudowie urządzeń wodnych, urządzeń komunikacyjnych lub przesyłowych prowadzonych przez śródlądowe drogi wodne, a także roboty regulacyjne i inne, mogące mieć wpływ na te drogi, powinny spełniać warunki projektowe określone dla klasy ustalonej dla danej drogi wodnej lub jej odcinka, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej.

5. Żeglugowe wykorzystanie śluz i pochylni przez obiekty pływające oraz wydatki ponoszone na śródlądowe drogi wodne i ich infrastrukturę podlegają ewidencji.

6. Wody Polskie prowadzą dla każdego roku kalendarzowego ewidencję:

- 1) żeglugowego wykorzystania śluz i pochylni przez obiekty pływające;
- 2) wydatków poniesionych na rozwój i utrzymanie śródlądowych dróg wodnych i ich infrastruktury.

7. Coroczne informacje o wydatkach poniesionych w poprzednim roku przez:

- 1) zakłady lub jednostki organizacyjne, które z własnych środków finansowych wykonują urządzenia wodne na drodze wodnej, służące uprawianiu żeglugi śródlądowej,
- 2) organy administracji żeglugi śródlądowej w zakresie wydatków dotyczących funkcjonowania terenowej administracji żeglugi śródlądowej, ustalonych przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej

– są przekazywane przez te podmioty Wodom Polskim w terminie do dnia 31 marca.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia:

- 1) ewidencji żeglugowego wykorzystania śluz i pochylni przez obiekty pływające według podziału tych obiektów w zależności od rodzaju, ładowności i mocy silnika statku, określając wzór formularza ewidencyjnego, miejsce i termin jego składania,
- 2) ewidencji i przekazywania danych dotyczących wydatków ponoszonych na rozwój i utrzymanie śródlądowych dróg wodnych i ich infrastrukturę, określając rodzaj wydatków i rodzaj infrastruktury oraz prac wykonywanych na śródlądowych drogach wodnych, objętych ewidencją wydatków, wzór formularzy zestawiania wydatków grupowanych w zależności od rodzaju zabudowy i klasy śródlądowej drogi wodnej

– kierując się potrzebą posiadania aktualnych informacji dotyczących śródlądowych dróg wodnych, a także przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi systemu księgowego dla wydatków na infrastrukturę w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej.

Rozdział 2

Melioracje wodne

Art. 194. Melioracje wodne polegają na regulacji stosunków wodnych w celu polepszenia zdolności produkcyjnej gleby i ułatwienia jej uprawy.

Art. 195. Przy planowaniu, wykonywaniu oraz utrzymywaniu urządzeń melioracji wodnych, należy kierować się potrzebą zachowania zróżnicowanych biocenoz polnych i łąkowych, koniecznością osiągnięcia dobrego stanu wód oraz koniecznością osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61.

Art. 196. 1. W celu zapewnienia dostępu do informacji o urządzeniach melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntach, służących celom, o których mowa w art. 194, prowadzi się ewidencję tych urządzeń oraz tych gruntów.

2. Ewidencja, zawiera dane dotyczące rodzajów, ilości, lokalizacji i parametrów technicznych urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów.

3. Ewidencję prowadzi się, w szczególności z wykorzystaniem baz danych prowadzonych przez:

- 1) starostę w zakresie:
 - a) nieruchomości,

- b) danych podmiotowych o nieruchomościach oraz danych podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) właściwy organ ochrony środowiska - w zakresie oceny obszarów chronionych ustanowionych w celu ochrony ekosystemów lub gatunków, których stan bezpośrednio zależy od stanu wód;
- 3) organy właściwe do wydawania zgód wodnoprawnych - w zakresie zgód wodnoprawnych.
4. Dla obszaru całego państwa zakłada się i prowadzi w systemie teleinformatycznym bazy danych, obejmujące zbiory danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej, dotyczących ewidencji.
5. Dla zbiorów danych objętych bazami danych, o których mowa w ust. 4, oraz dla związanych z nimi usług, tworzy się metadane opisujące te zbiory i usługi zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.
6. Ewidencję udostępnia się do wglądu nieodpłatnie.
7. Wyszukiwanie informacji, sporządzanie kopii dokumentów oraz ich przesyłanie odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
8. Ewidencję aktualizuje się i prowadzi w sposób zapewniający interoperacyjność na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technologicznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).
9. Organy realizujące zadania określone w ustawie mogą, w drodze porozumień, utrzymywać wspólne elementy infrastruktury technicznej przeznaczonej do przechowywania i udostępniania zbiorów danych, o których mowa w ust. 1, mając na względzie minimalizację kosztów budowy i utrzymania tej infrastruktury oraz optymalizację dostępności do danych, ich bezpieczeństwa i jakości, a także zapewnienie ich autentyczności i integralności.
10. Wymiana danych, zawartych w ewidencji, między organami właściwymi do zbierania tych danych odbywa się nieodpłatnie w zakresie niezbędnym do wykonywania przez te organy ich ustawowych zadań.
11. Właściciel urządzenia melioracji wodnych, w przypadku urządzenia wykonanego na podstawie przepisów art. 199 ust. 1 oraz gmina w przypadku urządzenia wykonanego na

podstawie przepisów art. 199 ust. 4, zgłasza urządzenie ewidencji w terminie 30 dni od dnia przystąpienia do użytkowania tego urządzenia w celu wpisania do ewidencji urządzeń melioracji wodnych i zmeliorowanych gruntów.

12. Wpis urządzenia melioracji wodnych do ewidencji obejmuje:

- 1) nazwę, siedzibę, adres właściciela i sposób korzystania z wód;
- 2) parametry urządzenia i jego stan techniczny;
- 3) obszar zmeliorowany;
- 4) lokalizację urządzenia, w tym nazwa lub numer obrębu ewidencyjnego, numer lub numery działek ewidencyjnych oraz współrzędne;
- 5) dane dotyczące zgody wodnoprawnej określającej warunki korzystania z wód.

13. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 12, właściciel urządzenia melioracji wodnych zgłasza do ewidencji, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia tych zmian.

14. Ewidencję prowadzi Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

Art. 197. 1. Urządzeniami melioracji wodnych są:

- 1) rowy wraz z budowlami związanymi z nimi funkcjonalnie,
- 2) drenowania,
- 3) rurociągi,
- 4) stacje pomp służące wyłącznie do celów rolniczych,
- 5) ziemne stawy rybne,
- 6) groble na obszarach nawadnianych,
- 7) systemy nawodnień grawitacyjnych,
- 8) systemy nawodnień ciśnieniowych

– jeżeli służą celom, o których mowa w art. 194.

2. Przepisy dotyczące urządzeń melioracji wodnych stosuje się odpowiednio do:

- 1) budowli wstrzymujących erozję wodną;
- 2) do dróg dojazdowych niezbędnych do właściwego użytkowania obszarów zmeliorowanych;
- 3) fitomelioracji oraz agromelioracji;
- 4) systemów przeciwoerozyjnych;
- 5) zagospodarowania zmeliorowanych trwałych łąk lub pastwisk;
- 6) zagospodarowania nieużytków przeznaczonych na trwałe łąki lub pastwiska.

Art. 198. Urządzenia wodne, inne niż urządzenia melioracji wodnych, służące celom, o których mowa w art. 194, mogą być wykonywane na koszt osób prawnych lub osób fizycznych, a także współfinansowane z:

- 1) publicznych środków wspólnotowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. 2014 r., poz. 1448) oraz
- 2) innych środków publicznych na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r. poz. 1649) oraz w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1146).

Art. 199. 1. Wykonywanie urządzeń melioracji wodnych należy do właścicieli gruntów.

2. Urządzenia melioracji wodnych, mogą być wykonywane na koszt Skarbu Państwa, w tym przy udziale środków, o których mowa w art. 198, za zwrotem w formie opłaty melioracyjnej, części kosztów przez właścicieli gruntów, na które te urządzenia wywierają korzystny wpływ, zwanych dalej "zainteresowanymi właścicielami gruntów".

3. Urządzenia melioracji wodnych mogą być wykonywane na koszt gminy, za zwrotem przez zainteresowanych właścicieli gruntów części kosztów w sposób określony przez radę gminy w drodze uchwały.

Art. 200. 1. Opłatę melioracyjną, o której mowa w art. 199 ust. 2, ustala się w wysokości 20% całkowitych kosztów wykonania urządzeń melioracji wodnych.

2. Opłatę melioracyjną pobiera się w 15 równych rocznych ratach w terminie do dnia 30 października każdego roku, przy czym opłata inwestycyjna mniejsza od 1.000 zł jest pobierana w 3 równych rocznych ratach.

3. Pierwszą ratę opłaty melioracyjnej pobiera się po upływie dwóch lat od dnia przekazania urządzeń melioracji wodnych do eksploatacji, a w przypadku zagospodarowania pomelioracyjnego łąk i pastwisk - po upływie roku.

Art. 201. 1. Rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w art. 199 ust. 2, dokonuje, w drodze decyzji, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu z wojewodą oraz właściwym wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta na wniosek zainteresowanych właścicieli gruntów.

2. W przypadku wykonywania urządzeń melioracji wodnych na zasadach, o których mowa w art. 199 ust. 2, są wymagane wnioski zainteresowanych właścicieli, których grunty stanowią co najmniej 75% powierzchni planowanych do zmeliorowania.

3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie ustala dla każdego zainteresowanego właściciela gruntów, w drodze decyzji, wysokość opłaty melioracyjnej, proporcjonalną do powierzchni gruntów, na które korzystny wpływ wywierają urządzenia melioracji wodnych.

4. Zainteresowany właściciel gruntów, którego dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 3, jest obowiązany umożliwić wejście na grunt oraz do obiektów budowlanych w celu zaprojektowania i wykonania urządzeń melioracji wodnych.

5. Opłatę, o której mowa w ust. 3, wnosi się na centralny rachunek bieżący budżetu państwa za pośrednictwem rachunku bankowego właściwego wojewody.

6. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa.

7. Do opłaty, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.¹²⁾).

8. Opłata, o której mowa w ust. 3, nieuiszczona w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 3, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619 oraz z 2015 r. poz. 87).

9. Obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 3, przedawnia się z upływem 15 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 3, stała się ostateczna.

Art. 202. 1. Po zakończeniu procesu inwestycyjnego i rozliczeniu wartości wykonanych robót Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, w drodze decyzji, koryguje w czasie 9 miesięcy ustaloną wysokość opłaty melioracyjnej, odpowiednio do wysokości poniesionych kosztów inwestycyjnych oraz zmian w projekcie technicznym, dokonanych w trakcie realizacji inwestycji.

2. W przypadku zbycia zmeliorowanego gruntu po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz w art. 201 ust. 3, obowiązek uiszczenia opłaty melioracyjnej staje się obowiązkiem nabywcy tego gruntu.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342, 1529, z 2013 r. 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313 oraz z 2014 r. poz. 183, 567, 915, 1117, 1215, 1328 i 1644.

Art. 203. 1. Programowanie, planowanie i nadzorowanie wykonywania urządzeń melioracji wodnych, w trybie, o którym mowa w art. 199 ust. 2, należy do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w art. 201 ust. 1 i 3 oraz art. 202.

Art. 204. 1. W przypadku wykonania urządzeń melioracji wodnych na podstawie art. 199 ust. 2, właścicielowi gruntu przysługuje, odszkodowanie za szkody powstałe w trakcie robót związanych z wykonywaniem urządzeń melioracji wodnych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, z tym że roszczenie o odszkodowanie przedawnia się z upływem trzech miesięcy od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o powstaniu szkody.

2. Zainteresowanemu właścicielowi gruntu nie przysługuje odszkodowanie za zajęcie gruntu pod urządzenia melioracji wodnych, a także za szkody w uprawach rolnych, związane z wykonywaniem tych urządzeń, jeżeli szkody te powstały przy prawidłowej organizacji i technologii robót.

Art. 205. 1. Zadaniem własnym gminy jest utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych, o których mowa w art. 197 ust. 1 pkt 1-3, 6 i 7.

2. Gmina może zawrzeć porozumienie z zainteresowanym właścicielem gruntów lub spółką wodną, na ich wniosek, dotyczące wykonywania zadania, o którym mowa w ust. 1, przez te podmioty, na ich koszt.

3. Wykonywanie zadania, o którym mowa w ust. 1, gmina może powierzyć spółce wodnej działającej na terenie gminy lub związkowi spółek wodnych, w którym jest zrzeszona spółka wodna działająca na terenie gminy.

4. Na potrzeby realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, wójt, burmistrz, prezydent miasta prowadzi wykaz urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów.

5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie udostępnia wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta dane zawarte w ewidencji, o której mowa w art. 196 ust. 1, na potrzeby realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1.

6. Wójt, burmistrz, prezydent miasta występuje do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z wnioskiem o dokonanie zmian w ewidencji, o której mowa w art. 196 ust. 1.

7. Utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych, o których mowa w art. 197 ust. 1 pkt 4, 5 oraz 8, jest obowiązkiem właścicieli tych urządzeń.

Art. 206. 1. Właściciele gruntów, na które urządzenia melioracji wodnych, o których mowa w art. 197 ust. 1 pkt 1-3, 6 i 7, wywierają korzystny wpływ, oraz inne osoby fizyczne lub osoby prawne odnoszące korzyści z tych urządzeń, uiszczają opłatę na rzecz gminy.

2. Rada gminy określi, w drodze uchwały wysokość jednostkowych stawek opłaty, o której mowa w ust. 1, uiszczanej przez właścicieli gruntów, na które urządzenia melioracji wodnych, wywierają korzystny wpływ, uwzględniając potrzeby w zakresie utrzymywania urządzeń melioracji wodnych, o których mowa w art. 197 ust. 1 pkt 1-3, 6 i 7.

3. Rada gminy określi, w drodze uchwały wysokość jednostkowych stawek opłaty, o której mowa w ust. 1, uiszczanej przez inne osoby fizyczne lub osoby prawne odnoszące korzyści z tych urządzeń oraz obszar odnoszonych korzyści, uwzględniając potrzeby w zakresie utrzymywania tych urządzeń.

4. Maksymalna stawka opłaty, o której mowa w ust. 1, od właścicieli gruntów, na które urządzenia melioracji wodnych, wywierają korzystny wpływ nie może przekroczyć 150 zł na rok za 1 ha powierzchni zmeliorowanych gruntów, zaś minimalna stawka tej opłaty nie może być niższa niż 30 zł na rok za 1 ha tej powierzchni.

5. Maksymalna stawka opłaty, o której mowa w ust. 1, od innych osób fizycznych lub prawnych, odnoszących korzyści z urządzeń melioracji wodnych, nie może przekroczyć 150 zł na rok od właściciela nieruchomości, zaś minimalna stawka tej opłaty nie może być niższa niż 30 zł na rok od właściciela nieruchomości.

6. Wójt, burmistrz, prezydent miasta wydaje z urzędu decyzję, w której ustala:

- 1) obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1;
- 2) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1;
- 3) termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1.

7. W decyzji, o której mowa w ust. 6, wskazuje się numer rachunku bankowego, na który powinna zostać uiszczona opłata, o której mowa w ust. 1.

8. Opłata, o której mowa w ust. 1, nieuiszczona w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 6, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619 oraz z 2015 r. poz. 87).

9. Obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, przedawnia się z upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 6, stała się ostateczna.

10. Wpływy z opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu gminy i mogą być przeznaczane wyłącznie na utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych, o których mowa w art. 197 ust. 1 pkt 1-3, 6 i 7, oraz prowadzenie wykazu, o którym mowa w art. 205 ust. 4.

11. Maksymalna i minimalna stawka opłaty, o której mowa w ust. 1, podlegają każdego roku zmianom w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za rok poprzedni, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z obwieszczeniem ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, o którym mowa w ust. 12.

12. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ogłasza wysokość maksymalnej i minimalnej stawki opłaty, o której mowa w ust. 1, obowiązujących od dnia 1 stycznia roku następnego, uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości tych stawek oraz zasadę, o której mowa w ust. 11.

13. Przepisów ust. 1-10 nie stosuje się w przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w 205 ust. 2.

Art. 207. W zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 196 ust. 1, art. 201 ust. 1 i 3, art. 202, art. oraz 203 ust. 1, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie reprezentuje Skarb Państwa oraz działa na jego rzecz i w jego imieniu.

Art. 208. Właściciele gruntów, na które urządzenia melioracji wodnych wywierają korzystny wpływ oraz właściciele gruntów i nieruchomości sąsiednich, są obowiązani umożliwić wejście na grunt w celu utrzymywania tych urządzeń.

Art. 209. Utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych w granicach parku narodowego jest zadaniem parku narodowego.

Art. 210. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi określą, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 196 ust. 1;
- 2) zbierania, aktualizowania oraz udostępniania danych z ewidencji, o której mowa w art. 196 ust. 1;
- 3) ustalania obszaru, na który wywierają korzystny wpływ urządzenia melioracji wodnych.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi, ustalając sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 196 ust. 1, uwzględnią:

- 1) potrzebę stworzenia bazy informacyjnej dla planowania odbudowy, przebudowy oraz utrzymania urządzeń melioracji wodnych, a także wskaże sposób jej prowadzenia;
- 2) zasadę interoperacyjności, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także potrzebę harmonizacji zbiorów danych ewidencji, o której mowa w art. 196 ust. 1, z innymi zbiorami danych tworzącymi infrastrukturę informacji przestrzennej.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi, określając sposób ustalania obszaru, na który wywierają korzystny wpływ urządzenia melioracji wodnych, będą się kierować zasięgiem wpływu poszczególnych rodzajów urządzeń melioracji wodnych na poprawę zdolności produkcyjnej gleby.

DZIAŁ VI

GOSPODAROWANIE MIENIEM SKARBU PAŃSTWA

Rozdział 1

Własność wód i obowiązki ich właścicieli

Art. 211. 1. Wody stanowią własność Skarbu Państwa, innych osób prawnych albo osób fizycznych.

2. Wody morza terytorialnego, morskie wody wewnętrzne, śródlądowe wody płynące oraz wody podziemne stanowią własność Skarbu Państwa.

3. Wody stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego są wodami publicznymi.

4. Śródlądowe wody płynące, będące wodami publicznymi nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

Art. 212. Prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, wykonują:

- 1) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - w stosunku do śródlądowych wód płynących oraz wód podziemnych;
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej - w stosunku do wód morza terytorialnego oraz morskich wód wewnętrznych.

Art. 213. 1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, może powierzyć nadleśniczemu, w drodze porozumienia, na jego wniosek, wykonywanie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących, znajdujących się w granicach nadleśnictwa.

2. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się zakres uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa powierzonych nadleśniczemu.

3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, może powierzyć jednostce samorządu terytorialnego, w drodze porozumienia, na jej wniosek, wykonywanie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących, znajdujących się w granicach jednostki samorządu terytorialnego.

4. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 3, określa się zakres uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa powierzonych jednostce samorządu terytorialnego oraz zawiera się postanowienia dotyczące:

- 1) przekazywania jednostce samorządu terytorialnego środków finansowych na realizację powierzonego zadania, w tym zasad i terminów ich przekazywania;
- 2) środków przeznaczanych przez jednostkę samorządu terytorialnego na realizację tego zadania.

5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, może powierzyć parkowi narodowemu, w drodze porozumienia, na jego wniosek, wykonywanie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących, znajdujących się w granicach parku narodowego.

6. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 5, określa się zakres uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa powierzonych parkowi narodowemu oraz zawiera się postanowienia dotyczące środków przeznaczanych przez park narodowy na realizację tego zadania.

Art. 214. Wody stojące, woda w rowie oraz woda w stawie, który nie jest napełniany w ramach usług wodnych ale wyłącznie wodami opadowymi lub roztopowymi lub wodami gruntowymi, znajdujące się w granicach nieruchomości gruntowej stanowią własność właściciela tej nieruchomości.

Art. 215. Prawa właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do wód, o których mowa w art. 214, znajdujących się na terenie nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa, wykonują podmioty reprezentujące Skarb Państwa w stosunku do tych nieruchomości, na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 216. 1. Grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi stanowią własność właściciela tych wód.

2. Grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi oraz grunty pokryte morskimi wodami wewnętrznymi i wodami morza terytorialnego nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

3. Gospodarowanie gruntami, o których mowa w ust. 1, wykonują odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212.

4. Gospodarowanie innym mieniem związanym z gospodarką wodną, stanowiącym własność Skarbu Państwa, wykonuje starosta i podmioty, o których mowa w art. 212, lub jednostki, którym to mienie zostało powierzone.

5. Urządzenia wodne lub ich części, inne budynki i budowle i ich części, znajdujące się na gruntach, o których mowa w ust. 1, stanowią odrębny od tych gruntów przedmiot własności.

Art. 217. 1. Prawo do zbywania gruntów pod śródlądowymi wodami stojącymi, stanowiącymi własność Skarbu Państwa, przysługuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej na zbycie gruntu pod wodą stojącą.

2. Grunty pod śródlądowymi wodami stojącymi jezior, wchodzą w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, którym gospodarują starostowie.

3. Prawo, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy gruntów pod śródlądowymi wodami powierzchniowymi stojącymi, stanowiącymi własność Skarbu Państwa, znajdujących się w granicach parku narodowego.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zbywa grunty, o których mowa w ust. 1, po cenie nie niższej niż ich wartość rynkowa, określona przy zastosowaniu sposobów jej ustalania przewidzianych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.

5. Zbycie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić z inicjatywy ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa lub na wniosek właściwego starosty.

6. Grunty, o których mowa w ust. 1, są zbywane w drodze przetargu nieograniczonego ustnego lub pisemnego. O formie przetargu decyduje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

7. Jeżeli osoba, której ofertę wybrano w przetargu nie przystąpi bez usprawiedliwienia do zawarcia umowy w miejscu i terminie podanych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 13, można odstąpić od zawarcia umowy, a wpłacone wadium nie podlega zwrotowi. W zawiadomieniu zamieszcza się informację o tym uprawnieniu.

8. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może zbyć grunty, o których mowa w ust. 1, w trybie bezprzetargowym na rzecz jednostek samorządu terytorialnego lub w przypadku wystąpienia przesłanki, o której mowa w art. 37 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518, z późn. zm.¹³⁾).

9. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) podstawę prawną wystąpienia;
- 2) przedmiot zbycia z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych;
- 3) sposób zbycia obejmujący proponowaną formę przetargu;
- 4) uzasadnienie gospodarcze zamierzonej czynności prawnej z punktu widzenia interesu Skarbu Państwa;
- 5) wartość rynkową przedmiotu zbycia.

10. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa udziela staroście pełnomocnictwa do jego reprezentowania w czynnościach polegających na wszczęciu i przeprowadzeniu procedury przetargowej.

11. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może udzielić staroście odrębnego pełnomocnictwa do zbycia gruntów, o których mowa w ust. 1.

12. Skarbowi Państwa przysługuje prawo pierwokupu w przypadku sprzedaży gruntów, o których mowa w ust. 1. Prawo pierwokupu wykonuje starosta w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone Dz. U. z 2014 r. poz. 659, 805, 822, 906 i 1200.

13. Sprzedaż, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jeżeli starosta nie wykona prawa pierwokupu. Prawo pierwokupu może być wykonane w terminie miesiąca od dnia otrzymania przez starostę zawiadomienia o treści umowy sprzedaży.

14. Notariusz sporządzający umowę sprzedaży jest obowiązany do zawiadomienia starosty o treści tej umowy, stosownie do przepisu ust. 13.

15. Starosta wykonuje prawo pierwokupu przez złożenie oświadczenia, w formie aktu notarialnego, u notariusza, o którym mowa w ust. 14. Jeżeli złożenie oświadczenia u tego notariusza jest niemożliwe lub napotyka poważne trudności, oświadczenie może być złożone u innego notariusza.

16. Z chwilą złożenia oświadczenia grunt, staje się własnością Skarbu Państwa. Oświadczenie notariusz doręcza sprzedającemu.

17. Prawo pierwokupu wykonuje się po cenie ustalonej między stronami w umowie sprzedaży.

18. Wpływy z tytułu zbywania gruntów pod śródlądowymi wodami stojącymi, stanowiącymi własność Skarbu Państwa stanowią dochód budżetu państwa.

19. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb przeprowadzania przetargów na zbycie gruntów pod śródlądowymi wodami powierzchniowymi stojącymi jezior,
- 2) wysokość wadium oraz terminy i formy jego wnoszenia i zwrotu;
- 3) sposób, terminy i treść ogłoszenia przetargu;
- 4) tryb powoływania, skład i sposób działania komisji przetargowej oraz organy właściwe do powołania tej komisji;
- 5) sposób sporządzania oraz treść protokołu z przeprowadzonego przetargu;
- 6) tryb postępowania w przypadku zaskarżenia przetargu.

- kierując się koniecznością zapewnienia jawności i jednolitości postępowania, równego dostępu do udziału w przetargu oraz uzyskania najkorzystniejszego wyniku przetargu.

20. Starosta realizuje zadania, o których mowa w ust. 10-13 oraz w ust. 15, jako zadania z zakresu administracji rządowej.

Art. 218. 1. Grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi, stanowiącymi własność Skarbu Państwa, są zasobem nieruchomości Skarbu Państwa, do którego stosuje się przepisy ustawy.

2. Przejście gruntów pokrytych śródlądowymi wodami płynącymi do zasobu, o którym mowa w ust. 1, oraz ich wykreślenie z zasobu stwierdza, w drodze decyzji, na wniosek

właściwego podmiotu, o którym mowa w art. 212 ust. 1, właściwy starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej.

3. Nieruchomości gruntowe zabudowane urządzeniami wodnymi oraz urządzenia wodne lub ich części, stanowiące własność Skarbu Państwa, wobec których uprawnienia właścicielskie wykonują starostowie lub Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, są zasobem nieruchomości Skarbu Państwa, do którego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

4. Przejście nieruchomości gruntowych zabudowanych urządzeniami wodnymi, oraz urządzeń wodnych lub ich części do zasobu, o którym mowa w ust. 3, oraz ich wykreślenie z tego zasobu stwierdza, w drodze decyzji, na wniosek właściwego podmiotu, o którym mowa w art. 212 ust. 1 pkt 2, lub starosty, właściwy starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej.

Art. 219. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w drodze decyzji, ustala charakter wód.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek podmiotu zainteresowanego ustaleniem charakteru wód.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) część opisową, obejmującą: opis elementów hydromorfologicznych wód objętych wykazami, o których mowa w ust. 1, w tym: reżimu hydrologicznego, ciągłość strugi, strumienia, warunki morfologiczne, a także analizę historyczną przynależności tych wód, do śródlądowych wód powierzchniowych stanowiących własność publiczną;
- 2) część graficzną, obejmującą: mapy sytuacyjno-wysokościowe obrazujące przebieg wód objętych wykazami, o których mowa w ust. 1, od ujścia do źródeł, oraz inne dostępne dokumenty archiwalne.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę do dokonania zmian w ewidencji gruntów i budynków.

Art. 220. 1. Linię brzegu dla cieków naturalnych, jezior, innych naturalnych zbiorników wodnych stanowi krawędź brzegu lub linia stałego porostu traw albo linia, którą ustala się dla napelnienia koryta przy przepływie maksymalnym rocznym o prawdopodobieństwie 10%.

2. Jeżeli krawędź brzegu jest wyraźna, linia brzegu biegnie tą krawędzią.

3. Jeżeli krawędź brzegu nie jest wyraźna, linia brzegu biegnie granicą stałego porostu traw, a jeżeli granica stałego porostu traw leży powyżej stanu wody, o którym mowa w ust. 1, linią przecięcia się zwierciadła wody przy tym stanie z gruntem przyległym.

4. Jeżeli brzegi wód są uregulowane, linia brzegu biegnie linią łączącą zewnętrzne krawędzie budowli regulacyjnych, a przy plantacjach wikliny na gruntach uzyskanych w wyniku regulacji granicą plantacji od strony lądu.

5. Linię brzegu ustala, w drodze decyzji, na wniosek mającego interes prawny lub faktyczny:

- 1) właściwy terenowy organ administracji morskiej - dla morskich wód wewnętrznych oraz wód morza terytorialnego;
- 2) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej - dla śródlądowych wód płynących

6. Podstawę ustalenia linii brzegu stanowi dostarczony przez wnioskodawcę projekt rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od gruntów przyległych, który zawiera:

- 1) opis uwzględniający oznaczenie wnioskodawcy, ze wskazaniem jego siedziby i adresu, przyjęty sposób ustalenia projektowanej linii brzegu, ustalenie stanu prawnego nieruchomości objętych projektem z oznaczeniem właścicieli wraz ze wskazaniem ich siedziby i adresu oraz sposób zagospodarowania gruntów przyległych do projektowanej linii brzegu;
- 2) odpowiednią mapę:
 - a) zaktualizowaną kopię mapy zasadniczej, w skali 1:500, 1:1 000, 1:2 000 albo 1:5 000,
 - b) mapę inwentaryzacji powykonawczej budowli regulacyjnych w skali w jakiej jest sporządzony projekt regulacji wód śródlądowych- z wykazaniem proponowanej linii brzegu oraz elementów istotnych dla przyjętego sposobu ustalenia linii brzegu.

7. Projekt rozgraniczenia gruntów, o którym mowa w ust. 6, sporządza osoba posiadająca uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 43 pkt 1, 2 lub 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne.

8. Decyzję w sprawie ustalenia linii brzegu doręcza się wnioskodawcy oraz ujawnionym w ewidencji gruntów i budynków: właścicielom, użytkownikom wieczystym lub innym podmiotom władającym gruntami przyległymi.

9. W przypadku gdy ujawniony w ewidencji gruntów i budynków właściciel, użytkownik wieczysty lub innym podmiot władający gruntem przyległym nie żyje, a jego spadkobiercy nie wykazali praw do spadku, lub nie jest znany adres miejsca zamieszkania lub siedziby albo adres do korespondencji tego podmiotu, organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 5, zawiadamia o wydaniu decyzji w sprawie ustalenia linii brzegu w drodze obwieszczenia zamieszczonego na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń właściwego miejscowo starostwa oraz tablicach ogłoszeń

urzędów gmin właściwych ze względu na miejsce położenia nieruchomości, a także na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego organ, o którym mowa w ust. 5.

10. W obwieszczeniu, którym mowa w ust. 9, zamieszcza się informacje o: oznaczeniu decyzji i dacie jej wydania, położeniu i oznaczeniu gruntów objętych decyzją oraz miejscu gdzie strony mogą się zapoznać z treścią decyzji.

11. Z dniem upływu terminu, o którym mowa w ust. 9, decyzję w sprawie ustalenia linii brzegu uważa się za doręczoną stronom postępowania.

12. Przepisy ust. 8-11 stosuje się odpowiednio do zawiadomień o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia linii brzegu.

13. Decyzja w sprawie ustalenia linii brzegu obejmuje swym zakresem odcinek i brzegi cieków naturalnych objęte projektem regulacji.

14. Jeżeli ustalenie linii brzegu jest konieczne w związku z wykonaniem urządzeń wodnych lub kształtowaniem koryt cieków naturalnych, postępowanie w sprawie ustalenia linii brzegu przeprowadza się łącznie z postępowaniem w sprawie wydania zgody wodnoprawnej.

15. Decyzja o ustaleniu linii brzegu może być wydana po uzyskaniu przez zakład zgody wodnoprawnej na wykonanie niecierpiących zwłoki budowli regulacyjnych.

16. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 14 i 15, jest organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej.

17. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej zawiesza postępowanie w sprawie zgody wodnoprawnej, do czasu kiedy decyzja o ustaleniu linii brzegu stała się ostateczna.

18. W przypadku zmiany linii brzegu decyzja, o której mowa w ust. 5, może być zmieniona w trybie i na zasadach właściwych dla jej wydania.

19. Jeżeli ustalenie linii brzegu następuje w związku z trwałym zajęciem przez śródlądowe wody płynące lub wody morskie, w sposób naturalny, gruntu niestanowiącego własności właściciela wody, koszty projektu, o którym mowa w ust. 6, ponosi właściciel wody.

20. Jeżeli ustalenie linii brzegu następuje w związku z zajęciem gruntu pod budowle regulacyjne lub w związku z kształtowaniem koryta cieków naturalnych, decyzja o ustaleniu linii brzegu może być wydana po nabyciu tych gruntów na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 221. 1. Rozgraniczenia gruntów, które były pokryte wodami przed wykonaniem urządzenia wodnego, od pozostałych gruntów dokonuje, na wniosek właściciela wody lub

właściciela gruntu przyległego, w drodze decyzji, właściwy organ albo podmiot, o którym mowa w art. 220 ust. 5.

2. Dokonując rozgraniczenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 220, z tym że podstawą rozgraniczenia jest dokumentacja sporządzona dla potrzeb wykonania urządzenia wodnego, a w przypadku jej braku - dostępne materiały archiwalne.

3. W przypadku braku dokumentacji umożliwiającej dokonanie rozgraniczenia, o którym mowa w ust. 1, jako grunt pokryty wodami powierzchniowymi w granicach urządzenia wodnego wyznacza się obszar niezbędny dla zachowania ciągłości cieków, w przypadku likwidacji tego urządzenia, przyjmując parametry koryta cieków powyżej i poniżej urządzenia, lub zewnętrzne krawędzie tego urządzenia, a w przypadku jezior podpiętrzonych - rzędne wody sprzed piętrzenia.

Art. 222. 1. Właściciel wody nie nabywa praw do gruntów zalanych przez wodę podczas powodzi.

2. Właścicielowi gruntów zalanych podczas powodzi nie przysługuje z tego tytułu odszkodowanie od właściciela wody.

3. Właścicielowi gruntów zalanych podczas powodzi w wyniku nieprzestrzegania przepisów ustawy przez właściciela wody lub właściciela urządzenia wodnego przysługuje odszkodowanie na warunkach określonych w ustawie.

4. Właścicielowi posiadającemu grunty leżące w granicach polderu przeciwpowodziowego, zalanego podczas powodzi, przysługuje od właściciela wody odszkodowanie na warunkach określonych w art. 467.

Art. 223. 1. Jeżeli śródlądowa woda płynąca lub wody morza terytorialnego albo morskie wody wewnętrzne zajmą trwale, w sposób naturalny, grunt niestanowiący własności właściciela wody, grunt ten, z chwilą zajęcia staje się z mocy prawa własnością właściciela wody.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dotychczasowemu właścicielowi gruntu przysługuje odszkodowanie od właściciela wody na warunkach określonych w art. 467.

Art. 224. Wyspy, przymuliska oraz odsypy żwirowe na rzekach podgórskich, powstałe w sposób naturalny na gruntach pokrytych wodami powierzchniowymi stanowią własność właściciela tych gruntów.

Art. 225. 1. Starorzecza oraz grunty powstałe w wyniku wykonania budowli regulacyjnych pozostają własnością dotychczasowego właściciela wody.

2. Grunt powstały na skutek trwałego, naturalnego lub sztucznego odkładu na obszarach wód morza terytorialnego lub morskich wód wewnętrznych pozostaje własnością Skarbu Państwa.

3. Grunty, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyłączeniem starorzeczy, mogą podlegać obrotowi cywilnoprawnemu na warunkach określonych w przepisach ustawy oraz ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 226. 1. Właściciel wód jest obowiązany do ich utrzymywania, z uwzględnieniem konieczności osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61.

2. Utrzymywanie wód publicznych stanowi obowiązek ich właściciela i obejmuje działania:

- 1) wynikające z planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza;
- 2) niewynikające z planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, jeżeli nie wywierają one istotnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61;
- 3) niewynikające z planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, jeżeli zachodzi pilna i uzasadniona konieczność realizacji tych działań z uwagi na zapewnienie ochrony przed powodzią lub suszą oraz w związku z koniecznością usunięcia skutków powodzi lub suszy.

3. Obowiązek utrzymywania tworzących brzeg wody budowli lub murów niebędących urządzeniami wodnymi należy do ich właścicieli, a w kosztach utrzymania tych budowli lub murów właściciel wody uczestniczy proporcjonalnie do odnoszonych korzyści.

4. Podziału kosztów oraz ustalenia odnoszonych korzyści dokonuje, na wniosek właściciela budowli lub murów, o których mowa w ust. 3, w drodze decyzji organ właściwy do wydania .

5. We wniosku, o którym mowa w ust. 4, właściciel urządzenia wodnego wskazuje podmioty odnoszące korzyści, określa zakres odnoszonych korzyści oraz proponowaną wielkość udziału w kosztach.

Art. 227. 1. Utrzymywanie publicznych śródlądowych wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych polega także na zachowaniu stanu dna lub brzegów oraz na remoncie lub konserwacji istniejących budowli regulacyjnych.

2. Utrzymywanie wód ma na celu zapewnienie:

- 1) ochrony przed powodzią lub usuwania skutków powodzi,

- 2) spływu lodu oraz przeciwdziałania powstawaniu niekorzystnych zjawisk lodowych,
- 3) warunków umożliwiających korzystanie z wód, w tym utrzymywania zwierciadła wody na poziomie umożliwiającym funkcjonowanie urządzeń wodnych, obiektów mostowych, rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń,
- 4) warunków eksploatacyjnych śródlądowych dróg wodnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej,
- 5) działania urządzeń wodnych, w szczególności ich odpowiedniego stanu technicznego i funkcjonalnego

– i nie powinno uniemożliwić osiągnięcia celów środowiskowych określonych art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, przy uwzględnieniu dopuszczalności nieosiągnięcia celów środowiskowych, o której mowa w art. 66.

3. Utrzymywanie wód jest realizowane przez:

- 1) wykaszanie roślin z dna oraz brzegów śródlądowych wód powierzchniowych;
- 2) usuwanie roślin pływających i korzeniących się w dnie śródlądowych wód powierzchniowych;
- 3) usuwanie drzew i krzewów porastających dno oraz brzegi śródlądowych wód powierzchniowych;
- 4) usuwanie z śródlądowych wód powierzchniowych przeszkód naturalnych oraz wynikających z działalności człowieka;
- 5) zasypywanie wyrw w brzegach i dnie śródlądowych wód powierzchniowych oraz ich zabudowę biologiczną;
- 6) udrażnianie śródlądowych wód powierzchniowych przez usuwanie zatorów utrudniających swobodny przepływ wód oraz usuwanie namulów i rumoszu;
- 7) remont lub konserwację stanowiących własność właściciela wody:
 - a) ubezpieczeń w obrębie urządzeń wodnych,
 - b) budowli regulacyjnych;
- 8) rozbiórkę lub modyfikację tam bobrowych oraz zasypywanie nor bobrów lub innych zwierząt w brzegach śródlądowych wód powierzchniowych.

4. Zakłady, które przez wprowadzanie ścieków do wód albo w inny sposób przyczyniają się do wzrostu kosztów utrzymania tych wód, ponoszą taką część kosztów, w jakiej nastąpił ten wzrost.

5. Podziału kosztów, na wniosek właściciela wody, dokonuje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej. Wniosek zawiera uzasadnienie wzrostu kosztów.

6. We wniosku, o którym mowa w ust. 5, właściciel wody wskazuje podmioty przyczyniające się do wzrostu kosztów, określa zakres odnoszonych korzyści oraz proponowaną wielkość udziału w kosztach

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w drodze decyzji, stwierdza wygaśnięcie decyzji, o której mowa w ust. 4, jeżeli stwierdzi trwałe ustanie przyczyny wzrostu kosztów utrzymania wód.

Art. 228. Utrzymywanie brzegu morskiego polega na budowie, utrzymywaniu i ochronie umocnień brzegowych oraz utrzymywaniu wydm i zalesień ochronnych w obrębie pasa technicznego.

Art. 229. Utrzymywanie śródlądowych wód powierzchniowych oraz morskich wód wewnętrznych i brzegu morskiego nie może naruszać celów środowiskowych, istniejącego dobrego stanu tych wód oraz warunków wynikających z ochrony wód.

Art. 230. Zakazuje się niszczenia lub uszkodzania brzegów śródlądowych wód powierzchniowych, brzegów wód morskich oraz budowli lub murów niebędących urządzeniami wodnymi, tworzących brzeg, a także gruntów pod śródlądowymi wodami powierzchniowymi.

Art. 231. Do obowiązków właściciela śródlądowych wód powierzchniowych należy:

- 1) zapewnienie utrzymywania w należyтым stanie technicznym koryt cieków naturalnych oraz kanałów, będących w jego władaniu;
- 2) osiągnięcie celów środowiskowych dla wód określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61;
- 3) zapewnienie swobodnego spływu wód powodziowych oraz lodów;
- 4) współuczestnictwo w odbudowywaniu ekosystemów zdegradowanych przez niewłaściwą eksploatację zasobów wodnych;
- 5) umożliwienie wykonywania obserwacji i pomiarów hydrologiczno-meteorologicznych oraz hydrogeologicznych.

Art. 232. 1. Zakazuje się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych oraz do brzegu wód morskich i morza terytorialnego, w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy gradzenia terenów ochrony bezpośredniej ujęć wód ustanowionych na podstawie ustawy oraz obrębów hodowlanych ustanowionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471, z późn. zm.¹⁴⁾).

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się na terenach zamkniętych w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne.

4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, a na obszarze pasa technicznego dyrektor urzędu morskiego może, w drodze decyzji, zwolnić z zakazu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest to niezbędne dla obronności państwa lub bezpieczeństwa publicznego.

Art. 233. 1. Właściciel nieruchomości przyległej do powierzchniowych wód publicznych jest obowiązany umożliwić dostęp do wody na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymywaniem wód oraz dla ustawiania znaków żeglugowych lub hydrologiczno-meteorologicznych urządzeń pomiarowych.

2. Właściciel nieruchomości przyległej do wód objętych powszechnym korzystaniem jest obowiązany zapewnić dostęp do wody w sposób umożliwiający to korzystanie. Części nieruchomości umożliwiające dostęp do wody wyznacza wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji.

3. Właścicielowi nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, przysługuje odszkodowanie odpowiednio od właściciela wody lub właściciela hydrologiczno-meteorologicznych urządzeń pomiarowych, a właścicielowi nieruchomości, o którym mowa w ust. 2 - z budżetu gminy, na warunkach określonych w ustawie.

Art. 234. 1. Właściciel gruntu, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może:

- 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdującej się na jego gruncie wody opadowej lub roztopowej ani kierunku odpływu wód ze źródeł - ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 2) odprowadzać wód oraz ścieków na grunty sąsiednie.

2. Na właścicielu gruntu ciąży obowiązek usunięcia przeszkód oraz zmian w odpływie wody, powstałych na jego gruncie wskutek przypadku lub działania osób trzecich, ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 200, poz. 1322 oraz z 2013 r. poz. 628 i 1158.

3. Jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności.

4. Nakaz, o którym mowa w ust. 3, nie zwalnia z obowiązku uzyskania zgody wodnoprawnej, jeżeli jest ona wymagana.

Art. 235. 1. Właściciele gruntów mogą, w drodze pisemnej ugody, ustalić zmiany stanu wody na gruntach, jeżeli zmiany te nie wpłyną szkodliwie na inne nieruchomości lub na gospodarkę wodną. Uгода nie może dotyczyć wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.

2. Ugodę wykonuje się po jej zatwierdzeniu, w drodze decyzji, odpowiednio przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

3. Z wnioskiem o zatwierdzenie ugody występują umawiający się właściciele gruntów.

4. Uгода niezatwierdzona nie podlega wykonaniu.

5. Uгода podlega wykonaniu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 236. 1. Regulacja koryt cieków naturalnych, zwana dalej „regulacją wód”, służy poprawie warunków korzystania z wód i ochronie przeciwpowodziowej lub ochronie przed suszą.

2. Regulacja wód polega na podejmowaniu przedsięwzięć mających na celu zmianę warunków hydromorfologicznych koryta cieku, przez zamierzone przekształcenie istniejącego koryta cieku naturalnego w koryto o zaplanowanym kształcie

3. Regulacji wód nie stanowią w szczególności działania związane z utrzymywaniem wód, o których mowa w art. 227 ust. 3.

4. Regulacja wód powinna zapewnić dynamiczną równowagę koryta cieku naturalnego.

5. Regulacja wód powinna uwzględniać konieczność osiągnięcia dobrego stanu wód oraz osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61 przy uwzględnieniu dopuszczalności nieosiągnięcia celów środowiskowych, o której mowa w art. 66.

Art. 237. 1. Zakład, który otrzymał zgodę wodnoprawną na regulację wód, ponosi także koszt rozbudowy lub przebudowy urządzeń wodnych, a właściciel tych urządzeń uczestniczy w kosztach stosownie do uzyskanych korzyści.

2. Zakład, o którym mowa w ust. 1, ponosi także koszty ograniczenia lub cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego posiadanego przez inny zakład, jeżeli jest to niezbędne do wykonania regulacji wód.

3. Ustalenia i podziału kosztów, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje, na wniosek zakładu, w drodze decyzji, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej.

4. We wniosku, o którym mowa w ust. 3, zakład wskazuje właściciela wody oraz określa proponowaną wielkość udziału w kosztach regulacji wód.

5. Przepisy ust. 1-4 oraz art. 236 stosuje się odpowiednio do zabudowy potoków górskich, kształtowania nowych koryt cieków naturalnych oraz do wykonywania polderów przeciwpowodziowych.

Art. 238. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą ponosić koszty inwestycji prowadzonych na wodach stanowiących własność Skarbu Państwa oraz koszty utrzymywania tych wód.

2. Wysokość kosztów inwestycji oraz kosztów utrzymywania wód ponoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego, określa się w porozumieniu, do zawarcia którego jest upoważnione Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie oraz właściwe jednostki samorządu terytorialnego.

Rozdział 2

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Art. 239. 1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zwane dalej "Wodami Polskimi" jest państwową osobą prawną w rozumieniu art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.¹⁵⁾).

2. Siedzibą Wód Polskich jest Warszawa.

3. W skład Wód Polskich wchodzi następujące jednostki organizacyjne:

- 1) Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej z siedzibą w Warszawie;
- 2) regionalne zarządy gospodarki wodnej z siedzibami w Gdańsku, Gliwicach, Krakowie, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu;

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379, 911, 1146 i 1626.

- 3) zarządy zlewni;
- 4) nadzory wodne.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, na wniosek Prezesa Wód Polskich, nadaje Wodom Polskim, w drodze zarządzenia, statut określający strukturę i organizację Wód Polskich, uwzględniając zakres zadań jednostek organizacyjnych Wód Polskich i ich obszar działania, potrzebę racjonalnego wykorzystania środków publicznych oraz podział hydrograficzny kraju.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy podział kompetencji jednostek organizacyjnych Wód Polskich w zakresie wydawania zgód wodnoprawnych, kierując się zakresem zamierzonego korzystania z wód, rodzajem urządzeń wodnych lub innej działalności wymagającej zgody wodnoprawnej oraz koniecznością zapewnienia stronom postępowań możliwości udziału w prowadzonych postępowaniach.

Art. 240. 1. Do zadań Wód Polskich należy wykonywanie zadań określonych w ustawie, w tym:

- 1) wykonywanie praw właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do śródlądowych wód płynących oraz gruntów pokrytych tymi wodami;
- 2) realizacja i współdziałanie w realizacji działań służących prowadzeniu zrównoważonego gospodarowania wodami, w tym osiągnięciu celów o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61;
- 3) planowanie i prowadzenie inwestycji z zakresu gospodarki wodnej, w tym pełnienie funkcji inwestora albo inwestora zastępczego, w zakresie określonym w ustawie;
- 4) utrzymywanie i eksploatacja urządzeń wodnych będących własnością Skarbu Państwa;
- 5) planowanie i realizacja zadań związanych z utrzymywaniem wód i pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, w tym obwałowań oraz obszaru międzywala;
- 6) gospodarowanie nieruchomościami związanymi z gospodarką wodną;
- 7) współuczestnictwo w zapewnieniu ochrony ludności i mienia przed powodzią i przeciwdziałaniu skutkom suszy;
- 8) zapewnienie sygnalizacji o zagrożeniach w sytuacji wystąpienia ekstremalnych zjawisk hydrologicznych
- 9) zapewnienie oznakowywania szlaków żeglownych na śródlądowych drogach wodnych;

- 10) planowanie i realizacja przedsięwzięć związanych z odbudową ekosystemów zdegradowanych przez eksploatację zasobów wodnych, realizacja tych przedsięwzięć oraz współdziałanie w tym zakresie z właściwymi organami i podmiotami;
- 11) zapewnienie należytego stanu technicznego, obsługi i bezpieczeństwa budowli hydrotechnicznych będących własnością Skarbu Państwa;
- 12) udzielanie wsparcia finansowego i rzeczowego jednostkom samorządu terytorialnego w zakresie zapewnienia możliwości korzystania z zasobów wodnych na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę;
- 13) finansowanie działalności służb państwowych, o których mowa w art. 365-367;
- 14) współpraca z podmiotami korzystającymi z wód i wykonującymi urządzenia wodne, w tym współpraca z podmiotami planującymi budowę lub modernizację instalacji wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
- 15) współpraca z podmiotami gospodarczymi prowadzącymi działalność żeglugową w zakresie utrzymania i rozwoju śródlądowych dróg wodnych;
- 16) realizacja zadań obronnych oraz zadań z zakresu zarządzania kryzysowego przekazanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej;
- 17) sporządzanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych w regionach wodnych;
- 18) opracowywanie analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód;
- 19) sporządzanie, prowadzenie, weryfikacja i bieżąca aktualizacja wykazów obszarów chronionych, o których mowa w art. 316 ust. 4;
- 20) zarządzanie obszarami Natura 2000 na wodach;
- 21) prowadzenie katastru wodnego;
- 22) wykonywanie kontroli gospodarowania wodami;
- 23) opiniowanie projektów wojewódzkich planów gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie ochrony zasobów wodnych;
- 24) opiniowanie, w odniesieniu do bezpośrednich zagrożeń szkodą w wodach oraz szkody w wodach, decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 210 i 1101);
- 25) opiniowanie projektów uchwał, o których mowa w art. 37 ust. 1;
- 26) uzgadnianie projektów aktów prawa miejscowego wprowadzających czasowe odstępstwa od podejmowania działań doraźnych na obszarach wód morskich dla których, przy

zastosowaniu działań określonych w programie ochrony wód morskich, nie zostaną osiągnięte cele środowiskowe dla wód morskich;

- 27) uzgadnianie projektów dokumentów, aktów oraz decyzji, o których mowa w art. 10 ust. 1;
- 28) dokonywanie uzgodnienia, o którym mowa w art. 87 ust. 3;
- 29) analiza sprawozdań z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych;
- 30) wydawanie zgód wodnoprawnych oraz innych decyzji, o których mowa w ustawie;
- 31) gromadzenie, przetwarzanie, udostępnianie i przekazywanie informacji dla potrzeb planowania przestrzennego i centrów zarządzania kryzysowego;
- 32) utrzymywanie śródlądowych dróg wodnych, we współpracy z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej;
- 33) przygotowywanie projektów:
 - a) planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy i ich aktualizacji,
 - b) planów zarządzania ryzykiem powodziowym i ich aktualizacji,
 - c) planów przeciwdziałania skutkom suszy i ich aktualizacji,
 - d) wstępnej oceny ryzyka powodziowego i jej aktualizacji,
 - e) map zagrożenia powodziowego i ich aktualizacji,
 - f) map ryzyka powodziowego i ich aktualizacji,
 - g) zestawu celów środowiskowych dla wód morskich i jego aktualizacji;
 - h) programu ochrony wód morskich i jego aktualizacji;
- 34) współdziałanie z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej w zakresie opracowywania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych;
- 35) współdziałanie z wojewodą w zakresie opracowywania wojewódzkiego planu zarządzania kryzysowego;
- 36) zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody dla ludności, przemysłu oraz rolnictwa;
- 37) pokrywanie kosztów ponoszonych przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny w związku z przekazywaniem nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacji zbieranych i przetwarzanych przez służby państwowe, o których mowa w art. 365 i art. 367, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352).

2. Nadzory wodne w szczególności:

- 1) przyjmują zgłoszenia wodnoprawne;

- 2) prowadzą sprawy dotyczące zgłoszeń wodnoprawnych,
- 3) przyjmują wnioski o wydanie zgód wodnoprawnych, oraz innych decyzji przewidzianych w ustawie.

3. Zarządy zlewni w szczególności prowadzą sprawy dotyczące:

- 1) zgód wodnoprawnych, o których mowa w art. 387 pkt 4;
- 2) zgód wodnoprawnych, o których mowa w art. 387 pkt 1, niewymienionych w ust. 8.

4. Regionalne zarządy gospodarki wodnej w szczególności prowadzą sprawy dotyczące zgód wodnoprawnych, o których mowa w art. 387 pkt 1:

- 1) jeżeli korzystanie z usług wodnych, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji bądź urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 2) o których mowa w art. 388, jeżeli dotyczą korzystania z wód i wykonywania urządzeń wodnych w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, będących przedsięwzięciem mogąącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) na wykonanie budowli przeciwpowodziowych;
- 4) na przerzuty wody i wykonanie niezbędnych do tego urządzeń wodnych;
- 5) na wprowadzanie do śródlądowych wód powierzchniowych substancji hamujących rozwój glonów;
- 6) działania związane z rekultywacją wód powierzchniowych lub podziemnych;
- 7) na wydobywanie z wód powierzchniowych kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów;
- 8) na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska określone w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1 pochodzących z eksploatacji instalacji związanej z przedsięwzięciami, o których mowa w pkt 1;
- 9) wszystkie, o których mowa w art. 388, wymagane dla przedsięwzięcia, jeżeli jest organem właściwym do wydania jednego z tych pozwoleń;
- 10) jeżeli korzystanie z usług wodnych, wykonywanie urządzeń wodnych lub wykonywanie urządzeń wodnych odbywa się w całości lub w części na terenach zamkniętych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

5. Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej prowadzi sprawy wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw.

6. Wody Polskie mogą wykonywać działalność gospodarczą na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), polegającą na wykonywaniu działań w zakresie gospodarki wodnej, obejmujących w szczególności:

- 1) projektowanie, wykonywanie, utrzymywanie i eksploatacji urządzeń wodnych;
- 2) wytwarzanie energii w elektrowniach wodnych;
- 3) prowadzenie działalności edukacyjnej i turystycznej, związanej z gospodarką wodną;
- 4) świadczenie usług w zakresie towarowego i pasażerskiego transportu wodnego;
- 5) inną działalność związaną z gospodarką wodną.

7. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, Wody Polskie są uprawnione do wykorzystywania danych zgromadzonych w systemie ewidencji producentów oraz ewidencji gospodarstw rolnych, o którym mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86).

8. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udostępnia nieodpłatnie Wodom Polskim dane, o których mowa w ust. 11.

9. Wody Polskie sporządzają programy:

- 1) realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną;
- 2) planowanych inwestycji w gospodarce wodnej.

10. Wody Polskie sporządzają roczne plany w zakresie, o którym mowa w ust. 1, i przekazują je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczą te programy.

11. Wody Polskie sporządzają sprawozdania z działalności za rok poprzedni i przekazują je ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego.

Art. 241. 1. Organem Wód Polskich jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, zwany dalej "Prezesem Wód Polskich".

2. Prezes Wód Polskich kieruje działalnością Wód Polskich i reprezentuje Wody Polskie na zewnątrz.

3. Prezes Wód Polskich kieruje pracą Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

4. Prezes Wód Polskich dokonuje wszelkich czynności prawnych w zakresie praw i obowiązków majątkowych Wód Polskich.

5. Wody Polskie są pracodawcą w stosunku do pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 239 ust. 3.

6. Prezes Wód Polskich wykonuje swoje zadania przy pomocy zastępców dyrektora generalnego oraz kierowników jednostek organizacyjnych Wód Polskich.

7. Prezes Wód Polskich może udzielać pełnomocnictwa pracownikom Wód Polskich.

Art. 242. 1. Prezesa Wód Polskich powołuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej odwołuje Prezesa Wód Polskich.

3. Zastępców Prezesa Wód Polskich powołuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej na wniosek Prezesa Wód Polskich.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej odwołuje zastępców Prezesa Wód Polskich, na wniosek Prezesa Wód Polskich.

5. Powołanie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662).

6. Funkcji Prezesa Wód Polskich oraz zastępcy Prezesa Wód Polskich nie można łączyć z zatrudnieniem w administracji rządowej i samorządowej, z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa, z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem jednostek samorządu terytorialnego, a także z mandatem posła, senatora lub radnego jednostki samorządu terytorialnego.

7. Do Prezesa Wód Polskich oraz jego zastępców stosuje się ograniczenia oraz przepisy dotyczące oświadczeń o stanie majątkowym, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. poz. 215, z późn. zm.¹⁶⁾).

Art. 243. 1. Stanowisko Prezesa Wód Polskich może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 233, poz. 1458, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3 letni staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach sektora finansów publicznych;
- 6) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Wód Polskich.

2. Stanowisko zastępcy Prezesa Wód Polskich może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w ust. 1, z tym, że powinna posiadać co najmniej 2 letni staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach związanych z gospodarką wodną lub w jednostkach sektora finansów publicznych.

Art. 244. Pracą regionalnych zarządów gospodarki wodnej, zwanych dalej regionalnymi zarządami kierują dyrektorzy regionalnych zarządów.

Art. 245. 1. Dyrektora regionalnego zarząd oraz zastępcę dyrektora regionalnego zarządu powołuje Prezes Wód Polskich.

2. Dyrektora regionalnego zarządu oraz zastępcę dyrektora regionalnego zarządu odwołuje Prezes Wód Polskich.

3. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

Art. 246. 1. Stanowisko dyrektora regionalnego zarządu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) posiada co najmniej 3-letni staż pracy, w tym co najmniej roczny staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach związanych z gospodarką wodną lub w jednostkach sektora finansów publicznych;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Wód Polskich.

2. Stanowisko zastępcy dyrektora regionalnego zarządu może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w ust. 1, z tym, że powinna posiadać co najmniej 2 letni staż pracy.

Art. 247. 1. Pracą zarządów zlewni kierują dyrektorzy zarządów zlewni.

2. Dyrektora zarządu zlewni powołuje Prezes Wód Polskich, na wniosek dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

3. Dyrektora zarządu zlewni odwołuje Prezes Wód Polskich, na wniosek dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

4. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

Art. 248. Stanowisko dyrektora zarządu zlewni może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej 3-letni staż pracy, w tym co najmniej roczny staż pracy na stanowisku kierowniczym w jednostkach związanych z gospodarką wodną lub w jednostkach sektora finansów publicznych;
- 6) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Wód Polskich.

Art. 249. 1. Pracą nadzorów wodnych kierują kierownicy nadzorów wodnych.

2. Kierownika nadzoru wodnego powołuje dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na wniosek dyrektora zarządu zlewni.

3. Kierownika nadzoru wodnego odwołuje dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na wniosek dyrektora zarządu zlewni.

Art. 250. 1. Prezes Wód Polskich powołuje komitety konsultacyjne jako zespoły opiniodawczo-doradcze, złożone z przedstawicieli wojewodów oraz marszałków województw.

2. Komitety konsultacyjne powołuje się dla jednego lub wielu regionów wodnych.

3. Przedstawicieli, o których mowa w ust. 1, wyznaczają wojewodowie i marszałkowie województw, niezwłocznie informując o tym ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz Prezes Wód Polskich.

4. Członkowie komitetów konsultacyjnych wybierają przewodniczących komitetów konsultacyjnych, którzy kierują pracami tych komitetów.

5. Posiedzenia komitetów konsultacyjnych odbywają się nie rzadziej niż raz na trzy miesiące, o ile przewodniczący komitetu konsultacyjnego nie zarządzi inaczej.

6. Do właściwości komitetów konsultacyjnych należy w szczególności:

- 1) opiniowanie projektów programów realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej oraz ich zmian;
- 2) opiniowanie projektów sprawozdań z realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej.

7. Prezes Wód Polskich może wystąpić do przewodniczącego komitetu konsultacyjnego o uwzględnienie w pracach komitetu konsultacyjnego innych spraw wymagających rozstrzygnięcia lub zajęcia stanowiska przez organy, których przedstawiciele są reprezentowani w Komitecie.

8. Wydatki związane z udziałem przedstawicieli wojewodów i marszałków województw w posiedzeniach komitetów konsultacyjnych pokrywają odpowiednio wojewodowie i marszałkowie województw.

9. Obsługę administracyjno-biurową komitetów konsultacyjnych zapewniają Wody Polskie, które ponoszą wydatki z tego tytułu.

Art. 251. 1. Pracownicy Wód Polskich zatrudnieni na stanowiskach określonych na podstawie ust. 6, są obowiązani do noszenia munduru gospodarki wodnej w trakcie wykonywania obowiązków służbowych.

2. Pracownicy Wód Polskich zatrudnieni na stanowiskach innych niż określone na podstawie ust. 6, są uprawnieni do noszenia munduru gospodarki wodnej

3. Koszty munduru dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach określonych na podstawie ust. 5, ponosi pracodawca.

4. Uprawnienie do noszenia munduru gospodarki wodnej przysługuje również:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej;
- 2) pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej zajmujących się nadzorem nad gospodarką wodną.

5. Pracownicy Wód Polskich zatrudnieni na stanowiskach innych niż określone na podstawie ust. 6 oraz osoby, o których mowa w ust. 4, ponoszą koszty munduru gospodarki wodnej.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz stanowisk służbowych w Wodach Polskich na których pracownicy są obowiązani do noszenia munduru, elementy składowe i wzory munduru gospodarki wodnej oraz czas ich używania, uwzględniając rodzaj stanowisk służbowych, a także potrzebę odróżnienia tego munduru od umundurowania wykorzystywanego przez inne służby.

Rozdział 3

Gospodarka finansowa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie

Art. 252. 1. Wody Polskie prowadzą samodzielną gospodarkę finansową pokrywając z posiadanych środków i uzyskiwanych przychodów koszty finansowania zadań określonych w ustawie oraz koszty działalności.

2. Podstawą gospodarki finansowej Wód Polskich jest roczny plan finansowy.

3. W rocznym planie finansowym, o którym mowa w ust. 2, wyodrębnia się w szczególności:

- 1) wpływy z opłat za usługi wodne;
- 2) dotacje z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) przychody z prowadzonej działalności;
- 4) koszty, w tym:
 - a) wynagrodzenia i składki od nich naliczane,
 - b) płatności odsetkowe wynikające z zaciągniętych zobowiązań,
 - c) zakup towarów i usług;
- 5) środki na wydatki majątkowe;
- 6) środki przekazane innym podmiotom;
- 7) stan należności i zobowiązań na początek i koniec roku;
- 8) stan środków pieniężnych na początek i koniec roku.

4. Wody Polskie sporządzają plan finansowy, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

5. W rocznym planie finansowym Wód Polskich mogą być dokonywane zmiany przychodów i kosztów po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, wydanej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw budżetu.

6. Przesunięcia dokonywane między poszczególnymi pozycjami kosztów ujętymi w rocznym planie finansowym Wód Polskich, bez zmiany ich łącznej wartości, nie wymagają uzyskania zgody, o której mowa w ust. 5.

7. Wody Polskie przekazują decyzje zmieniające roczny plan finansowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz ministrowi właściwemu do spraw budżetu.

8. Wody Polskie, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, mogą zaciągać kredyty i pożyczki do ujętych w planie finansowym 60% kwot przychodów lub 60% kosztów na realizację zadań tego podmiotu.

8. W Wodach Polskich tworzy się fundusz podstawowy i fundusz rezerwowy.

9. Fundusz podstawowy stanowi wartość mienia, o którym mowa w art. 258.

10. Fundusz rezerwowy zwiększa się o zysk netto za rok obrotowy.

11. Fundusz rezerwowy zmniejsza się o stratę netto za rok obrotowy.

Art. 253. 1. Wody Polskie są obowiązane do prowadzenia ewidencji księgowej w sposób umożliwiający wyodrębnienie kosztów i przychodów w zakresie dotyczącym działalności gospodarczej oraz pozostałej działalności.

2. Roczne sprawozdanie finansowe Wód Polskich podlega badaniu przez biegłego rewidenta.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe Wód Polskich.

Art. 254. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia gospodarki finansowej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, kierując się potrzebą zapewnienia sposobu przeznaczania środków publicznych na realizację zadań Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz przestrzegania ładu finansów publicznych.

Art. 255. 1. Przychodami Wód Polskich są:

- 1) wpływy z tytułu usług wodnych;
- 2) wpływy z tytułu korzystania ze śródlądowych dróg wodnych oraz urządzeń wodnych stanowiących własność Skarbu Państwa, usytuowanych na śródlądowych wodach powierzchniowych;
- 3) wpływy z opłat rocznych z tytułu oddania w użytkowanie gruntów pokrytych wodami, wobec których prawa właścicielskie Skarbu Państwa wykonują Wody Polskie;

- 4) wpływy z opłat z tytułu umów dotyczących wykonywania rybactwa śródlądowego na publicznych śródlądowych wodach płynących stanowiących własność Skarbu Państwa;
- 5) środki wnoszone przez jednostki organizacyjne, przedsiębiorców oraz osoby fizyczne z tytułu usług wykonywanych odpłatnie;
- 6) wpływy z tytułu najmu i dzierżawy oraz z innych umów o podobnym charakterze, obejmujących składniki majątkowe Skarbu Państwa powierzone oraz inne przychody z tytułu gospodarowania mieniem Skarbu Państwa związanym z gospodarką wodną;
- 7) wpływy z tytułu partycypacji w kosztach utrzymywania wód lub urządzeń wodnych;
- 8) dobrowolne wpłaty, zapisy, darowizny, w tym darowizny materialne, i środki pochodzące z fundacji oraz wpływy z przedsięwzięć organizowanych na rzecz gospodarki wodnej;
- 9) inne niewymienione przychody pochodzące z działalności Wód Polskich.

2. Przychodami Wód Polskich są wpływy z tytułu wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 240 ust. 2.

Art. 256. 1. Przychodami Wód Polskich mogą być środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, środki pochodzące ze źródeł zagranicznych, niepodlegające zwrotowi, inne niż środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, środki z kredytów i pożyczek.

2. Wody Polskie mogą otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3. Przychody i dotacje z budżetu państwa, o których mowa w ust. 2, nie mogą być wykorzystywane na potrzeby wykonywania przez Wody Polskie działalności gospodarczej.

Art. 257. 1. Finansowanie działalności służb państwowych, o których mowa w art. 365-367, odbywa się na podstawie umów zawieranych z Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowym Instytutem Badawczym oraz Państwowym Instytutem Geologicznym - Państwowym Instytutem Badawczym.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają:

- 1) szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jaki środki zostały przekazane, i termin jego wykonania;
- 2) wysokość przekazanych środków;
- 3) termin wykorzystania środków, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;
- 4) termin i sposób rozliczenia przekazanych środków;

- 5) termin zwrotu niewykorzystanej części środków, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania;
- 6) tryb kontroli wykonania zadania; w umowie można postanowić, że kontrola będzie prowadzona na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

3. Pokrywanie kosztów ponoszonych przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny w związku z przekazywaniem nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacji zbieranych i przetwarzanych przez służby państwowe, o których mowa w art. 365 i art. 367, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego odbywa się na podstawie umów zawieranych z Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowym Instytutem Badawczym oraz Państwowym Instytutem Geologicznym - Państwowym Instytutem Badawczym:

4. Umowy, o których mowa w ust. 3, określają:

- 1) wysokość kosztów poniesionych w związku z przekazywaniem nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacji zbieranych i przetwarzanych przez służby państwowe, o których mowa w art. 365 i art. 367, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego;
- 2) wysokość przekazanych środków;
- 3) termin i sposób rozliczenia przekazanych środków.

5. Umowy, o którym mowa w ust. 3, zawiera się w roku następującym po roku, w którym miało miejsce przekazywanie nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacji zbieranych i przetwarzanych przez służby państwowe, o których mowa w art. 365 i art. 367, na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego

Rozdział 4

Gospodarowanie mieniem Skarbu Państwa

Art. 258. 1. Wody Polskie reprezentują Skarb Państwa oraz wykonują uprawnienia właścicielskie w stosunku do wód, o których mowa w art. 212 pkt 1, oraz do gruntów pokrytych tymi wodami.

2. Wody Polskie reprezentują Skarb Państwa w stosunku do stanowiących własność Skarbu Państwa nieruchomości gruntowych położonych w międzywalu, nieruchomości pod wałami przeciwpowodziowymi oraz wałów przeciwpowodziowych przyległych do śródlądowych wód płynących, o których mowa w art. 212 pkt 1, a także w stosunku do położonych na tych nieruchomościach budynków oraz innych urządzeń, w tym urządzeń wodnych.

3. Wody Polskie reprezentują Skarb Państwa oraz wykonują uprawnienia właścicielskie w stosunku do innych niż określone w ust. 2:

- 1) nieruchomościami gruntowymi związanymi z gospodarką wodną, w tym nieruchomościami położonymi w międzywalu, wraz z położonymi na tych nieruchomościach budynkami, budowlami oraz innymi urządzeniami i lokalami;
- 2) nieruchomościami służącymi do realizacji zadań określonych w ustawie, innymi niż wymienione w pkt 1;
- 3) urządzeniami wodnymi posadowionymi na gruntach, o których mowa w art. 212 pkt 1.

Art. 259. 1. Urzędowi morskiemu przysługuje trwały zarząd do gruntów pokrytych wodami, o których mowa w art. 212 pkt 2.

2. Przejście oraz wygaśnięcie trwałego zarządu, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej, wydanej na wniosek dyrektora urzędu morskiego.

3. Ostateczna decyzja o której mowa w ust. 2, stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej i w ewidencji gruntów i budynków.

4. Wpis w księdze wieczystej oraz założenie księgi wieczystej są wolne od opłat.

5. Od urzędów morskich nie pobiera się opłaty z tytułu trwałego zarządu.

6. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

Art. 260. 1. Grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi oraz morskimi wodami wewnętrznymi i wodami morza terytorialnego, stanowiące własność Skarbu Państwa, niezbędne do prowadzenia przedsięwzięć związanych z:

- 1) energetyką wodną,
- 2) transportem wodnym,

- 3) wydobywaniem kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów lub wycinaniem roślin z wody,
- 4) infrastrukturą transportową,
- 5) infrastrukturą przemysłową, komunalną lub rolną,
- 6) prowadzeniem działalności na potrzeby rekreacji, turystyki, sportów wodnych oraz amatorskiego połowu ryb;
- 7) działalnością usługową,
- 8) infrastrukturą telekomunikacyjną,
- 9) korzystaniem z gruntów pokrytych wodami w sposób innych niż określone w pkt 1-8 – oddaje się w użytkowanie za opłatą roczną.

2. Umowa użytkowania wymaga formy pisemnej, a do jej zawarcia są upoważnione odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212 ust. 1.

3. Jeżeli wysokość opłaty rocznej, o której mowa w ust. 1, będzie wyższa niż 5.000 zł, umowę sporządza się w formie aktu notarialnego.

4. Wysokość opłaty rocznej za oddanie w użytkowanie gruntów, o których mowa w ust. 1, ustala się proporcjonalnie do okresu prowadzenia działalności określonego w pozwoleniu wodnoprawnym, jeżeli jest on krótszy niż jeden rok lub dotyczy realizacji przedsięwzięć wymienionych w ust. 1 pkt 3. Maksymalna opłata roczna za 1 m² gruntu nie może być wyższa niż obowiązująca w danym roku górna granica stawki podatku od nieruchomości, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.).

5. Zwalnia się z opłaty rocznej, o której mowa w ust. 1, grunty pokryte wodami oddawane w użytkowanie:

- 1) jednostkom organizacyjnym zarządzającym wodami w imieniu Skarbu Państwa;
- 2) osobom fizycznym na potrzeby uprawiania rekreacji, turystyki, sportów wodnych oraz amatorskiego połowu ryb, w ramach powszechnego korzystania z wód;
- 3) jednostkom samorządu terytorialnego dla potrzeb, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

6. Warunkiem oddania w użytkowanie gruntów, o których mowa w ust. 1, jest posiadanie przez użytkownika zgody wodnoprawnej, jeżeli jest ona wymagane przepisami ustawy.

7. Umowa użytkowania może zostać w każdym czasie rozwiązana przez każdą ze stron w przypadku cofnięcia lub wygaśnięcia zgody wodnoprawnej albo jej ograniczenia, o ile ograniczenie to dotyczyło przedmiotu użytkowania.

8. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1-7 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny dotyczące użytkowania.

9. Opłaty roczne, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Wód Polskich.

10. Jeżeli zwolnienie, o którym mowa w ust. 5, stanowi pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy, określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Art. 261. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat rocznych za oddanie w użytkowanie gruntów pokrytych wodami, uwzględniając rodzaj działalności, na potrzeby której następuje oddanie w użytkowanie.

Art. 262. 1. Ryby oraz inne organizmy żyjące w wodzie stanowią jej pożytki, do pobierania których jest uprawniony właściciel wody.

2. Do pobierania pożytków, o których mowa w ust. 1, z wód w urządzeniu wodnym przeznaczonym do chowu lub hodowli ryb i usytuowanym na śródlądowych wodach płynących jest uprawniony jego właściciel.

3. Uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego w stosunku do śródlądowych wód płynących stanowiących własność Skarbu Państwa wykonują Wody Polskie.

4. Zasady i warunki rybackiego korzystania z publicznych śródlądowych wód płynących są określone w przepisach ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

5. Minister właściwy do spraw rybołówstwa sprawuje nadzór nad realizacją przez Wody Polskie zadań obejmujących rybackie korzystanie ze śródlądowych wód płynących będących własnością Skarbu Państwa.

6. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 5, w szczególności może:

- 1) zarządzić przeprowadzenie kontroli;
- 2) żądać przedstawienia informacji oraz dokumentów;
- 3) wydawać wiążące wytyczne i polecenia w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

Art. 263. 1. Wody Polskie mogą rozporządzać nieruchomościami niebędącymi mieniem, o którym mowa w art. 260, przez ustanawianie ograniczonych praw rzeczowych, oddawanie w najem, dzierżawę lub użyczenie, a wpływy z tego tytułu stanowią jego przychód.

2. Do czynności prawnych dokonywanych przez Wody Polskie stosuje się przepisy art. 5a-5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1224).

3. Jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia jest mniejsza niż kwota, o której mowa w art. 5a ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 2, rozporządzenie nieruchomością wymaga zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, z wyłączeniem umów zawieranych na czas oznaczony, krótszy niż 3 lata, przy czym zgoda jest wymagana, jeżeli umowa jest zawierana na czas nieoznaczony lub po umowie zawartej na czas oznaczony strony zawierają kolejne umowy, których przedmiotem jest ta sama nieruchomość.

4. Z wnioskiem o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 3, występują Wody Polskie.

5. Wniosek o wyrażenie zgody, o którym mowa w ust. 4, określa:

- 1) przedmiot rozporządzenia, z wyszczególnieniem danych ewidencyjnych identyfikujących nieruchomość;
- 2) sposób rozporządzenia nieruchomością;
- 3) uzasadnienie gospodarcze czynności prawnej;
- 4) wpływ czynności prawnej na wykonywanie zadań statutowych Wód Polskich;
- 5) wartość nieruchomości oszacowaną przez rzeczoznawcę majątkowego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wydaje zgodę, o której mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę wpływ rozporządzenia nieruchomością na wykonywanie zadań statutowych Wód Polskich, konieczność osiągnięcia dobrego stanu wód, oraz konieczność osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61.

7. Czynność prawna dokonana z naruszeniem przepisów ust. 2 albo 3 jest nieważna.

Art. 264. 1. Rozporządzenia, o którym mowa w art. 263 dokonuje się w drodze przetargu, który przeprowadzają Wody Polskie.

2. Przetarg, o którym mowa ust. 1, przeprowadza się w formie:

- 1) przetargu ustnego nieograniczonego;
 - 2) przetargu pisemnego nieograniczonego.
3. Przetarg ustny ma na celu uzyskanie najwyższej ceny.
4. Przetarg pisemny ma na celu wybór najkorzystniejszej oferty.
5. O zastosowanej formie przetargu decydują Wody Polskie.

6. Rozporządzenia nieruchomościami niebędącymi mieniem, o którym mowa w art. 260, dokonuje się w drodze bezprzetargowej, jeżeli:

- 1) następuje na rzecz podmiotu władającego istniejącą infrastrukturą wybudowaną na nieruchomości zgodnie z przepisami prawa budowlanego;
- 2) następuje na rzecz organów administracji rządowej albo jednostek samorządu terytorialnego realizujących zadania wynikające z ustawy lub odrębnych przepisów;
- 3) zawierana jest umowa użyczenia;
- 4) zawierana jest umowa najmu lokalu mieszkalnego z pracownikiem Wód Polskich;
- 5) zawierana jest umowa dzierżawy nieruchomości gruntowej o powierzchni nieprzekraczającej 0,1 ha dla zaspokojenia potrzeb bytowych pracownika Wód Polskich i jego rodziny;
- 6) zawierana jest umowa służebności drogi koniecznej lub służebności przesyłu;
- 7) zawierana jest umowa dotycząca realizacji inwestycji celu publicznego;
- 8) zawierana jest umowa zamiany;
- 9) dotyczy korzystania z wału przeciwpowodziowego w zakresie, o którym mowa w art. 177.

7. Ogłoszenie o przetargu podaje się do publicznej wiadomości przez wywieszenie w siedzibie właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Wód Polskich oraz zamieszcza się na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Wód Polskich, a ponadto informację o ogłoszeniu przetargu podaje się do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

8. W ogłoszeniu o przetargu podaje się czas, miejsce i warunki przetargu, a w razie ogłoszenia kolejnego przetargu albo rokowań również terminy przeprowadzenia poprzednich przetargów.

9. Ogłoszenie o przetargu zawiera ponadto odpowiednio:

- 1) oznaczenie nieruchomości według księgi wieczystej oraz ewidencji gruntów i budynków;
- 2) powierzchnię nieruchomości;
- 3) przeznaczenie nieruchomości i sposób jej zagospodarowania;
- 4) termin zagospodarowania nieruchomości;
- 5) wartość nieruchomości określoną przez rzeczoznawcę majątkowego;
- 6) cenę nieruchomości w wysokości nie niższej niż wartość nieruchomości, o której mowa w pkt 5;
- 7) wysokość opłat z tytułu najmu albo dzierżawy lub ustanowienia ograniczonego prawa rzeczowego;
- 8) terminy wnoszenia opłat;

- 9) zasady aktualizacji opłat;
- 10) informacje o przeznaczeniu do sprzedaży, oddaniu w najem albo dzierżawę;
- 11) wysokość wadium.

10. Jeżeli drugi przetarg zakończył się wynikiem negatywnym, Wody Polskie mogą zawrzeć umowę w drodze rokowań albo organizować kolejne przetargi.

11. Przetarg uważa się za zakończony wynikiem negatywnym, jeżeli nikt nie przystąpił do przetargu ustnego lub żaden z uczestników nie zaoferował postąpienia ponad cenę wywoławczą albo jeżeli w przetargu pisemnym nie wpłynęła ani jedna oferta lub żaden z uczestników nie zaoferował ceny wyższej od wywoławczej, a także jeżeli komisja przetargowa stwierdziła, że żadna oferta nie spełnia warunków przetargu.

12. Uczestnik przetargu może w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku przetargu ustnego lub doręczenia zawiadomienia o wyniku przetargu pisemnego zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przetargu do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

13. Kierownik właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Wód Polskich jest obowiązany zawiadomić osobę, której ofertę wybrano w przetargu o miejscu i terminie zawarcia umowy dotyczącej rozporządzenia nieruchomością, najpóźniej w ciągu 21 dni od dnia rozstrzygnięcia przetargu. Wyznaczony termin nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

14. Jeżeli osoba, której ofertę wybrano w przetargu nie przystąpi bez usprawiedliwienia do zawarcia umowy w miejscu i terminie podanych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 4, Wody Polskie mogą odstąpić od zawarcia umowy, a wpłacone wadium nie podlega zwrotowi. W zawiadomieniu zamieszcza się informację o tym uprawnieniu.

Art. 265. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania przy przeprowadzaniu przetargu ustnego nieograniczonego i przetargu pisemnego nieograniczonego,
- 2) tryb powoływania, skład i sposób działania komisji przetargowej,
- 3) sposób ustalania wysokości wadium oraz terminy i formy jego wnoszenia,
- 4) sposób sporządzania protokołu z przeprowadzonego przetargu oraz zakres informacji w nim zawartych,
- 5) tryb postępowania w przypadku zaskarżenia czynności związanych z przeprowadzeniem przetargu,
- 6) tryb postępowania przy przeprowadzaniu rokowań

– uwzględniając konieczność zapewnienia jawności i jednolitości tych postępowań, równego dostępu do udziału w przetargu oraz uzyskania najkorzystniejszego wyniku przetargu.

Rozdział 5

Instrumenty ekonomiczne w gospodarowaniu wodami

Art. 266. Instrumenty ekonomiczne służące gospodarowaniu wodami stanowią:

- 1) opłaty za usługi wodne;
- 2) opłaty podwyższone;
- 3) należności za korzystanie ze śródlądowych dróg wodnych oraz urządzeń wodnych stanowiących własność Skarbu Państwa, usytuowanych na śródlądowych wodach powierzchniowych;
- 4) opłata roczna, o której mowa w art. 175 ust. 12 .
- 5) opłata, o której mowa w art. 190 ust. 2;
- 6) opłata roczna, o której mowa w art. 260 ust. 1;
- 7) wpływy z tytułu rozporządzania nieruchomościami, o którym mowa w art. 263 ust. 1;
- 8) opłata roczna, o której mowa w art. 6d ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym;
- 9) wpływy ze sprzedaży zezwoleń, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, w przypadkach, w których Wody Polskie prowadzą racjonalną gospodarkę rybacką;
- 10) wpływy z umów dotyczących wykonywania rybactwa śródlądowego o których mowa w art. 512 ust. 6;

Art. 267. Opłaty za usługi wodne uiszczą się za:

- 1) pobór wód:
 - a) do celów zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - b) do celów przemysłu spożywczego,
 - c) do celów przemysłu farmaceutycznego,
 - d) do celów rolniczych na potrzeby zaopatrzenia w wodę ludzi i zwierząt gospodarskich, w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód,
 - e) do celów rolniczych lub leśnych na potrzeby nawadniania gruntów i upraw,
 - f) na potrzeby chowu i hodowli ryb i innych organizmów wodnych,
 - g) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni,

- h) do celów elektrowni wodnych,
- i) do celów przemysłowych innych niż wskazane w lit. b, c, g oraz w lit. h;
- j) do celów odwodnienia gruntów na terenach miast, przemysłowych, obiektów lub wykopów budowlanych i zakładów górniczych,

2) wprowadzanie do wód lub do ziemi:

- a) ścieków komunalnych,
- b) ścieków z przemysłu spożywczego,
- c) ścieków z przemysłu farmaceutycznego,
- d) ścieków z rolnictwa oraz obiektów chowu i hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych,
- e) ścieków pochodzących z systemów chłodzenia elektrowni lub elektrociepłowni,
- f) ścieków pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych,
- g) ścieków przemysłowych innych niż wskazane w lit. b, c, e oraz w lit. f;

3) odprowadzania do wód lub do ziemi:

- a) wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej,
 - b) wód pochodzących z odwodnienia gruntów na terenach miast, przemysłowych, obiektów lub wykopów budowlanych,
 - c) wód pobranych i niewykorzystanych;
- 4) wykorzystanie wody na potrzeby produkcji energii elektrycznej niebędące poborem wody;
- 5) korzystanie ze śródładowych wód płynących, piętrzonych lub retencjonowanych przy pomocy urządzeń wodnych będących własnością Skarbu Państwa.

Art. 268. Opłaty za usługi wodne uiszcza się także za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej na skutek wykonywania robót i obiektów mających wpływ na zmniejszenie tej retencji.

Art. 269. 1. Opłata za usługi wodne za pobór wód składa się z opłaty stałej oraz opłaty uzależnionej od ilości wody pobranej zgodnie z warunkami określonymi w zgodzie wodnoprawnej i z przekroczeniem tych warunków.

2. Wysokość opłaty za usługi wodne, o której mowa w ust. 1, zależy odpowiednio od ilości i jakości pobranej wody oraz od tego, czy pobrano wodę powierzchniową czy podziemną,

przeznaczenia wody, jej średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ) oraz udokumentowanych zasobów wód podziemnych.

3. Wysokość opłaty za usługi wodne z tytułu zmniejszenia naturalnej retencji terenowej, o której mowa w art. 268, zależy odpowiednio od wielkości i rodzaju uszczelnionej powierzchni, gęstości zaludnienia na terenie gminy, zastosowania kompensacji retencyjnej, zastosowania odprowadzania wód opadowych za pomocą systemów kanalizacji deszczowej zamkniętej lub otwartej oraz rodzaju kanalizacji deszczowej rozdzielczej lub ogólnospławnej.

4. Opłata za usługi wodne za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi składa się z opłaty stałej oraz opłaty zmiennej zależnej od ilości i jakości ścieków wprowadzanych w ramach zgody wodnoprawnej.

5. Wysokość opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi zależy, z zastrzeżeniem ust. 6, od rodzaju substancji zawartych w ściekach i ich ilości, rodzaju ścieków, różnicy między ilością pobranej wody a ilością odprowadzanych ścieków, a w przypadku wód z systemów chłodzenia elektrowni lub elektrociepłowni - od temperatury tych wód.

6. Przez substancje zawarte w ściekach rozumie się także substancje wyrażone jako wskaźniki pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT5) i chemicznego zapotrzebowanie na tlen (ChZTCr);

7. Wysokość opłaty za wprowadzanie do wód lub do ziemi zależy od rodzaju substancji zawartych w ściekach i ich ilości albo od wielkości produkcji ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, wyprodukowanych w obiektach chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, w odniesieniu do ścieków, o których mowa w art. 16 pkt 59 lit. f.

8. Wysokość opłat podwyższonych za usługi wodne zależy odpowiednio od ilości, stanu i składu ścieków, procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu - stosownie do warunków określonych w zgodzie wodnoprawnej.

9. Przez skład ścieków rozumie się stężenie zawartych w nich substancji.

10. Przez stan ścieków rozumie się temperaturę, odczyn, poziom substancji promieniotwórczych i stopień rozcieńczenia ścieków eliminujący toksyczne oddziaływanie ścieków na ryby.

Art. 270. Do ponoszenia opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych są obowiązane podmioty korzystające z usług wodnych.

Art. 271. 1. Podmiot korzystający z usług wodnych ponosi opłatę podwyższoną w razie:

- 1) korzystania z wód w ramach usług wodnych bez uzyskania wymaganej zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego;
- 2) korzystania z wód w ramach usług wodnych z przekroczeniem lub naruszeniem warunków określonych w zgodzie wodnej albo w pozwoleniu zintegrowanym.

2. W razie korzystania z usług wodnych z przekroczeniem lub naruszeniem warunków określonych w zgodzie wodnej albo w pozwoleniu zintegrowanym, opłatę podwyższoną ponosi się wraz z opłatą za usługi wodne.

Art. 272. 1. Opłaty za usługi wodne oraz opłaty podwyższone podmiot korzystający z tych usług wnosi na rachunek bankowy Wód Polskich.

2. Wpływy z tytułu opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych stanowią przychody Wód Polskich, z wyjątkiem wpływów z opłat za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, o których mowa w art. 267 pkt 2, stanowiących w 10% przychód Wód Polskich, zaś w 90% przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 273. 1. Do ponoszenia opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Wodom Polskim oraz organom inspekcji ochrony środowiska.

2. Do ponoszenia opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa dotyczących ustalania opłaty prologacyjnej.

3. Do ponoszenia opłat podwyższonych wodne nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa dotyczących terminu płatności należności, odroczenia tego terminu, oraz umarzania zaległych zobowiązań i odsetek za zwłokę.

4. W razie odroczenia terminu płatności opłat podwyższonych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa w zakresie zawieszenia biegu terminu przedawnienia.

5. Do ponoszenia opłat podwyższonych za korzystanie z usług wodnych z przekroczeniem lub naruszeniem warunków określonych w pozwoleniu wodnoprawnym na wprowadzanie

ścieków do wód lub do ziemi lub pobór wód, nie stosuje się art. 68 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Art. 274. Postępowanie w przedmiocie opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych wszczyna się z urzędu.

Art. 275. Wysokość opłaty za usługi wodne oraz opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 284-286, określają, w drodze decyzji, Wody Polskie.

Art. 276. Wysokość opłaty za usługi wodne oraz opłaty podwyższonej ustala się według stawek obowiązujących w okresie, w którym korzystanie z usług wodnych miało miejsce.

Art. 277. 1. Podmiot korzystający z usług wodnych wnosi opłatę za usługi wodne do 15 dnia miesiąca następującego po upływie kwartału, w którym korzystanie z wód w ramach usług wodnych miało miejsce.

2. Opłatę za czwarty kwartał wnosi się do dnia 15 stycznia roku następnego.

3. Opłatę za pobór wód prowadzony na potrzeby chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate oraz innych organizmów wodnych, ponosi się w formie zryczałtowanej opłaty rocznej.

4. Podmiot ponoszący opłatę zryczałtowaną za odprowadzane ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych wnosi ją w terminie 2 miesięcy po zakończeniu cyklu produkcyjnego w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów, obejmującego okres od dnia 1 maja roku rozpoczynającego cykl do dnia 30 kwietnia roku następującego po zakończeniu tego cyklu produkcyjnego.

Art. 278. Do zobowiązań z tytułu opłat za usługi oraz opłat podwyższonych stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli wynikają one z wykazu o wysokości należnych opłat.

Art. 279. Wody Polskie, na podstawie na podstawie pomiarów oraz informacji zawartych w zgodach wodnoprawnych albo w pozwoleniach zintegrowanych ustalają wysokość opłat za usługi wodne oraz opłat podwyższonych.

Art. 280. 1. Wody Polskie dla podmiotów korzystających z usług wodnych prowadzą na podstawie informacji uzyskanych od tych podmiotów, zgód wodnoprawnych, pozwoleń zintegrowanych, pomiarów dokonywanych przez organy administracji oraz innych danych technicznych i technologicznych, aktualizowaną co roku, ewidencję zawierającą:

1) informacje o ilości i jakości pobranej wody powierzchniowej i podziemnej;

- 2) informacje o ilości, stanie i składzie ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi;
- 3) informację o ilości wód odprowadzanych do wód lub do ziemi;
- 4) informację o wielkości i rodzaju uszczelnionej powierzchni, systemu odbioru wód opadowych oraz wielkości retencji w procencie wielkości spływu,
- 5) informacje o wielkości produkcji ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych oraz powierzchni użytkowej stawów eksploatowanych w cyklu produkcyjnym w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów, za okres od dnia 1 maja roku rozpoczynającego cykl do dnia 30 kwietnia roku następującego po zakończeniu tego cyklu produkcyjnego;
- 6) informację o wielkości przepływu (SNQ);
- 7) informację o udokumentowanych zasobach wód podziemnych.

2. Dostęp do ewidencji, o której mowa w ust. 1, jest bezpłatny.

Art. 281. 1. Podmioty korzystające z usług wodnych są obowiązane posiadać:

- 1) urządzenia służące do pomiaru ilości pobieranej wody oraz odprowadzanych wód lub ścieków;
- 2) urządzenia służące do pomiaru ilości ścieków, jeżeli wprowadzają do wód lub do ziemi ścieki w ilości średniej dobowej powyżej $0,2 \text{ m}^3/\text{s}$.
- 3) urządzenia służące do pomiaru temperatury na wylocie do odbiornika dla wód z systemów chłodzenia.

2. Podmioty korzystające z usług wodnych wprowadzające do wód lub do ziemi ścieki w ilości średniej dobowej nie wyższej $0,2 \text{ m}^3/\text{s}$, dokonują badania składu ścieków w krajowych laboratoriach akredytowanych w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

3. Urządzenia do pomiarów, o których mowa w ust. 1, powinny być zatwierdzone przez Wody Polskie.

4. Podmioty realizujące zbiorowe zaopatrzenie w wodę oraz inne podmioty pobierające wodę zobowiązane są do wykazania odbiorców wody z podziałem na cele wymienione w ust.

2.

Art. 282. 1. Górne jednostkowe stawki opłat wynoszą:

1) za pobór wód w formie opłaty stałej :

a) za pobór:

- wód podziemnych 500 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest mniejszy niż 10% udokumentowanych zasobów wód podziemnych,
 - wód podziemnych 1000 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest większy niż 10% i mniejszy niż 30% udokumentowanych zasobów wód podziemnych,
 - wód podziemnych 5000 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest większy niż 30% udokumentowanych zasobów wód podziemnych,
- b) za pobór:
- wód powierzchniowych 250 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest mniejszy niż 10% SNQ,
 - wód powierzchniowych 500 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest większy niż 10% SNQ i mniejszy niż 50% SNQ,
 - wód powierzchniowych 2500 zł na dobę za 1 m³/s za określony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny pobór wody, jeżeli pobór wody jest większy niż 50% SNQ,
- 2) za pobór wód w zależności od ilości pobieranej wody w ramach pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego:
- a) do celów zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi:
 - 1,64 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,82 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - b) do celów przemysłu spożywczego za wyjątkiem wody służącej do produkcji wody i napojów konfekcjonowanych:
 - 2,10 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 1,05 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
 - c) do celów przemysłu spożywczego dla wody służącej do produkcji wody i napojów konfekcjonowanych:

- 8,20 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
- 4,10 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- d) do celów przemysłu farmaceutycznego:
 - 2,10 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 1,05 zł 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- e) do celów rolniczych na potrzeby zaopatrzenia w wodę ludzi i zwierząt gospodarskich, w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód:
 - 1,64 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,82 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- f) do celów rolniczych lub leśnych na potrzeby nawadniania gruntów i upraw w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód, pobieranej za pomocą urządzeń technicznych:
 - 1,64 zł 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,82 zł za 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- g) do celów przemysłowych innych niż wskazane w lit. b, c, f oraz w lit. g:
 - 2,10 zł za 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 1,05 zł 1 m³ pobranej wody powierzchniowej,
- h) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni dla instalacji istniejących w dniu wejścia w życie ustawy:
 - 2,10 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody podziemnej
 - 1,05 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody powierzchniowej,
- i) do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni dla instalacji oddanych do użytkowania po wejściu w życie ustawy:
 - 2,10 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody podziemnej oraz 0,164 zł za 1 m³ wody pobranej zwrotnie,
 - 1,05 zł z 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody powierzchniowej oraz 0,082 zł za 1 m³ wody pobranej zwrotnie
- j) do celów elektrowni wodnych - 1,24 zł za 1 MWh wyprodukowanej energii elektrycznej w obiekcie energetyki wodnej za zwrotny pobór wody bez naliczania opłaty stałej oraz 1,05 zł za pobór 1 m³ wody technologicznej nieprzeznaczonej wprost do produkcji energii elektrycznej;

- k) do celów odwodnienia gruntów na terenach miast, przemysłowych, obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych, 2,10 zł za 1 m³ bezzwrotnie pobranej wody podziemnej,
 - l) do celów chowu lub hodowli ryb oraz innych organizmów wodnych, pobieranej za pomocą urządzeń technicznych:
 - 1,64 zł 1 m³ pobranej wody podziemnej,
 - 0,82 zł za 1 m³ pobranej bezzwrotnie wody powierzchniowej,
- 3) za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi:
- a) w formie opłaty stałej:
 - za wprowadzenie do ziemi - 1000 zł na dobę za 1 m³/s za udzielony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny zrzut ścieków,
 - za wprowadzenie do wód - 500 zł na dobę za 1 m³/s za udzielony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny zrzut ścieków,
 - b) w formie opłaty zmiennej:
 - ścieków komunalnych - 250 zł za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami oraz 150 % opłaty za pobór wody za 1 m³ bezwzględnej wartości różnicy pomiędzy ilością pobranej wody, a ilością odprowadzanych ścieków,
 - ścieków z przemysłu spożywczego - 250 zł za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami oraz 150 % opłaty za pobór wody za 1 m³ bezwzględnej wartości różnicy pomiędzy ilością pobranej wody, a ilością odprowadzanych ścieków,
 - ścieków z przemysłu farmaceutycznego - 250 zł za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami oraz 150 % opłaty za pobór wody za 1 m³ bezwzględnej wartości różnicy pomiędzy ilością pobranej wody, a ilością odprowadzanych ścieków,
 - ścieków z rolnictwa - 250 zł za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami oraz 150 % opłaty za pobór wody za 1 m³ bezwzględnej wartości różnicy pomiędzy ilością pobranej wody, a ilością odprowadzanych ścieków,
 - ścieków pochodzących z systemów chłodzenia elektrowni lub elektrociepłowni za 1 dam³ temperatury powyżej 26 °C, - 30 zł za 1 dam³ za każdy stopień powyżej 26 °C, 200 zł za 1 dam³ temperatury powyżej 35 °C,
 - ścieki pochodzące z obiektów chowu i hodowli ryb łososiowatych - 150 zł za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami oraz 150 % opłaty za pobór wody za

1 m³ bezwzględnej wartości różnicy pomiędzy ilością pobranej wody, a ilością odprowadzanych ścieków,

- ścieków pochodzących z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate oraz innych organizmów wodnych 100 % opłaty za pobór wody za 1 m³ wartości różnicy pomiędzy ilością pobranej wody, a ilością odprowadzanych ścieków
- ścieków przemysłowych innych niż wskazane w art. 282 ust. 2 lit. h - 500 zł za 1 kg substancji wprowadzanych ze ściekami oraz 150 % opłaty za pobór wody za 1 m³ bezwzględnej wartości różnicy pomiędzy ilością pobranej wody, a ilością odprowadzanych ścieków;

4) za odprowadzanie wód do wód lub do ziemi:

a) w formie opłaty stałej :

- za wprowadzenie do ziemi - 2000 zł na dobę za 1 m³/s za udzielony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny zrzut wód,
- za wprowadzenie do wód - 1000 zł na dobę za 1 m³/s za udzielony w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalny zrzut wód,

b) w formie opłaty zmiennej:

- wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla terenów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km² bez urządzeń do retencjonowania wody z terenów uszczelnionych - i 4,20 zł za 1 m³ na 1 rok,
- wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla terenów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km² z urządzeniami do retencjonowania wody o pojemności powyżej 10% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych - 2,80 zł za 1 m³ na 1 rok,
- wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla terenów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km² z urządzeniami do retencjonowania wody o pojemności powyżej 20% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych - 1,40 zł za 1 m³ na 1 rok,
- wód opadowych lub roztopowych ujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej dla terenów o gęstości zaludnienia powyżej 1000 mieszkańców/km² z urządzeniami do retencjonowania wody o pojemności powyżej 30% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych - 0,21 zł za 1 m³ na 1 rok;

- 5) za odprowadzanie do wód lub do ziemi w formie opłaty zmiennej, wód pochodzących z odwodnienia gruntów na terenach miast, przemysłowych oraz obiektów lub wykopów budowlanych - 100% opłaty za pobór wody za 1 m³ odprowadzanej wody;
- 6) za odprowadzanie do wód lub do ziemi w formie opłaty zmiennej wód pobranych i niewykorzystanych - 300 % opłaty za pobór wody za 1 m³ różnicy między ilością pobranej wody, a ilością odprowadzanej niewykorzystanej wody;
- 7) za utratę naturalnej retencji na terenach nieujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej o powierzchni powyżej 1000 m²:
 - a) bez urządzeń do retencjonowania wody z terenów uszczelnionych - 4,20 zł za 1 m³ na 1 rok,
 - b) z urządzeniami do retencjonowania wody o pojemności powyżej 30% odpływu rocznego z terenów uszczelnionych - 0,21 zł za 1 m³ na 1 rok.

2. Górna jednostkowa stawka opłaty za pobór wody na potrzeby chowu lub hodowli ryb łososiowatych wynosi:

- 1) 500 zł, jeżeli maksymalna ilość pobieranej wody wynosi do 0,2 m³ na sekundę;
- 2) 750 zł, jeżeli maksymalna ilość pobieranej wody wynosi od 0,2 do 0,5 m³ na sekundę;
- 3) 1000 zł, jeżeli maksymalna ilość pobieranej wody wynosi powyżej 0,5 m³ na sekundę.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzeń:

- 1) określi jednostkowe stawki opłat, o których mowa w ust. 1 i 2;
- 2) może różnicować wysokość stawek opłat w zależności od:
 - b) rodzaju ścieków,
 - c) jakości i rodzaju pobranej wody oraz jej przeznaczenia,
 - d) części obszaru kraju,
 - e) sposobu zagospodarowania terenu w przypadku stawek opłat za ścieki, o których mowa w art. 17 pkt 56 lit. c,
 - f) rodzaju opłaty,
 - g) roku obowiązywania stawki opłat,
 - h) stosowania technik oszczędzających wodę.

4. Rada Ministrów, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 4, uwzględnia:

- 1) wielkość zasobów wodnych możliwych do wykorzystania w poszczególnych dorzeczeniach oraz koszt uzyskania wód z tych zasobów, dostępność zasobów środowiska, wymogi ochrony środowiska i stopień degradacji poszczególnych obszarów i zasobów, wynikające z dotychczasowych form korzystania ze środowiska;

2) potrzebę zapewnienia szczególnej ochrony zasobów wód podziemnych i wód jezior.

Art. 283. 1. Stawki opłat, ustalone w art. 282 ust. 1 i 2, oraz określone na podstawie art. 282 ust. 3, za rok poprzedni, podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość stawek opłat na rok następny, uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości stawek oraz zasadę, o której mowa w ust. 1.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opłaty, o której mowa w art. 282 ust. 1 pkt 5 lit. c tiret 1.

Art. 284. W przypadku braku wymaganej zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi podmiot korzystający z wód w ramach usług wodnych ponosi opłaty podwyższone o 500% za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

Art. 285. W przypadku dokonywania poboru wód bez wymaganej zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego, albo dokonywania poboru wód podmiot korzystający z wód w ramach z usług wodnych ponosi opłatę podwyższoną o 500 % za pobór wód;

Art. 286. 1. W przypadku dokonywania poboru wód z przekroczeniem warunków zgody wodnoprawnej, albo pozwolenia zintegrowanego, podmiot korzystający z wód w ramach z usług wodnych ponosi opłatę podwyższoną za przekroczenie ilości pobranej w wysokości 10-krotnej wielkości jednostkowej stawki opłat za pobór wód.

2. Opłatę podwyższoną za przekroczenie ilości pobranej wody wymierza się na podstawie prowadzonych przez podmiot korzystający z usług wodnych pomiarów ilości pobieranej wody, wykonywanych za pomocą przyrządów spełniających wymagania prawnej kontroli metrologicznej w rozumieniu ustawy - Prawo o miarach.

3. Przekroczenie ustala się jako ilość wody pobranej z przekroczeniem warunków zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Jeżeli pobrane z jednego ujęcia ilości wody powodują przekroczeniem kilku warunków pozwolenia, opłatę podwyższoną za przekroczenie ilości pobranej wody, ustala się za przekroczenie, które powoduje najwyższy wymiar tej opłaty.

5. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych nie prowadzi pomiarów, o których mowa w ust. 1, do ustalenia przekroczenia przyjmuje się maksymalną techniczną wydajność eksploatowanych instalacji lub urządzeń do poboru wody, pomnożoną przez ustalony szacunkowo czas ich wykorzystywania.

Art. 287. Zwolniony z opłat jest pobór wody:

- 1) dokonywany na potrzeby przerzutów wody;
- 2) na potrzeby wykonywania odwiertów lub otworów strzałowych do badań sejsmicznych przy użyciu płuczki wodnej.

Art. 288. 1. Opłaty za ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi ponosi się, za substancje wyrażone jako wskaźnik pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu, chemicznego zapotrzebowania tlenu, zawiesiny ogólnej, sumy jonów chlorków i siarczanów. Wysokość opłaty ustala się, biorąc pod uwagę wskaźnik, który powoduje opłatę najwyższą.

2. W przypadku wprowadzania do wód lub do ziemi ścieków przemysłowych lub komunalnych innych niż bytowe, do opłaty ustalonej według zasad, o których mowa w ust. 1, dolicza się opłatę za inne substancje zawarte w ściekach.

3. Opłatę za wprowadzanie wód zasolonych ponosi się za sumę jonów chlorków i siarczanów.

4. Podstawą ustalenia opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi jest ilość substancji zawartych w ściekach pomniejszona o ilość tych substancji zawartych w pobranej wodzie, której zużycie spowodowało powstanie tych ścieków, o ile podmiot obowiązany do poniesienia opłaty dysponuje danymi w tym zakresie.

5. Opłatę za ścieki, o których mowa w art. 16 pkt 59 lit. f ponosi się:

- 1) za substancje wyrażone wskaźnikiem pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu, chemicznego zapotrzebowania tlenu, a także zawiesiny ogólnej, albo
- 2) w postaci zryczałtowanej za każde rozpoczęte 100 kg przyrostu masy ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych w ciągu cyklu produkcyjnego w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów.

7. Ilość i skład ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi ustala się w miejscu wylotu ścieków z instalacji służących do ich oczyszczania lub kolektorów eksploatowanych przez podmioty korzystające ze usług wodnych, z tym że w przypadku wprowadzania wód chłodniczych wraz z innymi rodzajami ścieków ilość i skład ścieków ustala się przed ich zmieszaniem.

Art. 289. Zwolnione z opłat jest wprowadzanie:

- 1) do ziemi - ścieków w celu rolniczego wykorzystania, w przypadku posiadania zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego na takie ich wykorzystanie;
- 2) do wód lub do ziemi - wód chłodniczych i wód pochodzących z obiegów chłodzących, jeżeli ich temperatura nie przekracza $+26^{\circ}\text{C}$ albo naturalnej temperatury wody, w przypadku gdy jest ona wyższa niż $+26^{\circ}\text{C}$;
- 3) do wód lub do ziemi - wód zasolonych, jeżeli wartość sumy jonów chlorków i siarczanów w tych wodach nie przekracza 500 mg/l;
- 4) do wód lub do ziemi - wód wykorzystanych na potrzeby chowu i hodowli ryb łososiowatych, pod warunkiem że ilość i rodzaj substancji w nich zawartych nie przekroczy wartości określonych w warunkach wprowadzania ścieków do wód;
- 5) do wód lub do ziemi - wód wykorzystanych, odprowadzanych z obiektów chowu i hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, o ile produkcja tych ryb lub tych organizmów, rozumiana jako średnioroczny przyrost masy tych ryb lub tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego, nie przekracza 1500 kg z jednego ha powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu.

Art. 290. Opłaty podwyższone za przekroczenie określonych w zgodach wodnoprawnych oraz w pozwoleniach zintegrowanych, warunków dotyczących ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, ich stanu, składu, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu wymierza, w drodze decyzji, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska.

Art. 291. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska stwierdza przekroczenie lub naruszenie na podstawie:

- 1) pomiarów prowadzonych przez podmiot korzystający z usług wodnych, obowiązany do dokonania takich pomiarów;
- 3) innych środków dowodowych niezbędnych do ustalenia wielkości naruszenia lub przekroczenia.

Art. 292. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska stwierdza przekroczenie lub naruszenie warunków zgody wodnoprawnej albo pozwolenia zintegrowanego dokonując oceny wyników pomiarów dotyczących ilości ścieków, ich stanu, składu, minimalnej procentowej

redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu, lub ilości pobieranej wody, prowadzonych przez podmiot zobowiązany do ich prowadzenia zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 99.

Art. 293. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska stwierdza przekroczenie warunków korzystania z usług wodnych na podstawie, o której mowa w art. 291 ust. 1 pkt 2, jeżeli:

- 1) podmiot korzystający z usług wodnych prowadzi wymagane pomiary wielkości emisji;
- 2) prowadzący instalację lub użytkownik urządzenia zapewnił wykonanie pomiarów, w tym pobieranie próbek, przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, w zakresie badań, do których wykonywania jest zobowiązany.

Art. 294. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska może nie uznać przedkładanych mu wyników wymaganych pomiarów wielkości emisji, jeżeli pomiary te nasuwają zastrzeżenia.

Art. 295. 1. Wyniki pomiarów prowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska nasuwają zastrzeżenia, jeżeli w szczególności:

- 1) jest oczywiste, że środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji ze względu na ich rodzaj nie mogą zapewnić redukcji stężeń substancji dokumentowanej tymi wynikami;
- 2) prowadzący instalację lub użytkownik urządzenia nie zapewnił wykonania pomiarów, w tym pobierania próbek, przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, w zakresie badań, do których wykonywania jest zobowiązany,
- 3) przyrządy użyte do pomiarów nie spełniają wymagań prawnej kontroli metrologicznej w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069);
- 4) nie były przestrzegane zasady pobierania próbek, przez co wyniki analiz nie są miarodajne dla ustalenia wielkości emisji;
- 5) pomiary wykonano metodami innymi niż referencyjne, określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 99, bez udowodnienia przez podmiot

korzystający z usług wodnych pełnej równoważności uzyskiwanych wyników z metodyką referencyjną.

Art. 296. W przypadkach, o których mowa w art. 293, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska wymierza opłatę podwyższoną za przekroczenie stwierdzone w roku kalendarzowym.

Art. 297. Jeżeli podmiot korzystający z usług wodnych nie prowadzi wymaganych pomiarów wielkości emisji, pomiary ciągłe nie są prowadzone przez rok kalendarzowy lub pomiary nasuwają zastrzeżenia:

- 1) przyjmuje się, że warunki korzystania z usług wodnych w zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi określone w zgodach wodnoprawnych albo w pozwoleniach zintegrowanych, dla każdego z pomiarów, o których mowa w zdaniu wstępnym, zostały przekroczone:
 - a) o 80% - w przypadku składu ścieków,
 - b) o 10% - w przypadku procentowej redukcji stężeń substancji w oczyszczanych ściekach,
 - c) w stopniu powodującym zastosowanie maksymalnej stawki kary - w przypadku stanu ścieków,
 - d) o 10% - w przypadku ilości odprowadzanych ścieków.

Art. 298. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w art. 290, jest właściwy organ inspekcji ochrony środowiska.

Art. 299. 1. Górne jednostkowe stawki opłat podwyższonych wynoszą, z zastrzeżeniem art. 301:

- 1) 1300 zł - za 1 kg substancji, w wypadku przekroczenia:
 - a) dopuszczalnej ilości i składu ścieków, z wyjątkiem zawiesiny łatwo opadającej,
 - b) minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach,
 - c) dopuszczalnej masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu;
- 2) 14 zł - za 1 l zawiesiny łatwo opadającej;

- 3) 14 zł - za 1 m³ ścieków, w przypadku przekroczenia , odczynu pH, poziomu sztucznych substancji promieniotwórczych lub dopuszczalnego stopnia rozcieńczenia ścieków eliminującego toksyczne oddziaływanie ścieków na ryby.

Art. 300. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość jednostkowych stawek kar za przekroczenia, o których mowa w art. 299;
- 2) sposób ustalania kary, gdy przekroczenie dotyczy więcej niż jednej substancji albo więcej niż jednego warunku pozwolenia oraz jeżeli liczba próbek niespełniających wymagań pozwolenia jest większa od dopuszczalnej.

2. Rada Ministrów, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) szkodliwość substancji zawartych w ściekach dla środowiska wodnego;
- 2) wielkość przekroczenia warunków dotyczących stanu ścieków.

Art. 301. Do jednostkowych stawek opłat podwyższonych, o których mowa w art. 300 oraz w art. 300, stosuje się odpowiednio art. 283.

Art. 302. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 291 ust. 1 pkt 1, przekroczenia:

- 1) dopuszczalnego składu ścieków oraz dopuszczalnego poziomu sztucznych substancji promieniotwórczych w ściekach - ustala się na podstawie wyników analizy próbek ścieków powstałej po zmieszaniu trzech próbek o jednakowej objętości, pobranych w odstępach czasu nie krótszych niż 30 minut;
- 2) dozwolonej temperatury oraz dozwolonych wartości odczynu pH ścieków - ustala się, przyjmując wartość średnią z wielkości przekroczeń stwierdzonych w wyniku trzech pomiarów, wykonanych w odstępach czasu nie krótszych niż 30 minut;
- 3) dopuszczalnej ilości ścieków - ustala się na podstawie wskazań odpowiednich przyrządów pomiarowych w okresie doby bezpośrednio poprzedzającej kontrolę, a jeżeli pomiar ilości odprowadzanych ścieków nie jest prowadzony - na podstawie ilości wody pobranej lub dostarczonej w okresie doby bezpośrednio poprzedzającej kontrolę albo innych danych.

2. Podstawę stwierdzenia przekroczenia podlegającego opłacie podwyższonej może stanowić jeden pomiar, jeżeli wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi trwa krócej niż jedną godzinę.

Art. 303. 1. Zasad ustalania wielkości przekroczenia, o których mowa w art. 302, nie stosuje się w przypadku prowadzenia ciągłego pomiaru ilości, stanu lub składu ścieków.

2. Przekroczenie ilości i składu ścieków, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na

jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu wyraża się ilością substancji wprowadzanych do wód lub do ziemi.

3. Przekroczenie stanu ścieków wyraża się ilością ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi.

4. Jeżeli przekroczenie dotyczy średniego dobowego i średniego miesięcznego stężenia substancji w ściekach albo średniej dobowej i średniej miesięcznej masy substancji przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu, karę wymierza się za te przekroczenia w zakresie stężeń i mas substancji, za które jednostkowe stawki kar są wyższe.

5. Przekroczenie dozwolonej liczby zrzutów ścieków z przelewów burzowych komunalnej kanalizacji ogólnospławnej oraz przelewów kanalizacji deszczowej wyraża się ich liczbą.

Art. 304. 1. Termin płatności opłaty podwyższonej za naruszenie warunków odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska odracza na wniosek podmiotu korzystającego ze środowiska obowiązany do ich uiszczenia, jeżeli realizuje on terminowo przedsięwzięcie inwestycyjne, którego wykonanie zapewni usunięcie przyczyn ponoszenia kar w okresie nie dłuższym niż 5 lat od dnia złożenia wniosku.

2. Odroczenie terminu płatności opłaty podwyższonej może dotyczyć, części albo całości tej opłaty.

3. Termin płatności opłaty podwyższonej może być odroczone wyłącznie na okres niezbędny do zrealizowania przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1.

4. Wniosek o odroczenie terminu płatności opłaty podwyższonej powinien zostać złożony do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska przed upływem terminu, w którym ta opłata powinna być uiszczona.

5. Wniosek powinien zawierać:

- 1) wskazanie wysokości kary, o której odroczenie terminu płatności występuje strona;
- 2) opis realizowanego przedsięwzięcia;
- 3) harmonogram realizacji przedsięwzięcia ze wskazaniem etapów nie dłuższych niż 6 miesięcy.
- 4) dowody potwierdzające możliwość finansowania przedsięwzięcia.

6. Decyzja o odroczeniu terminu płatności określa:

- 1) opłatę podwyższoną, której termin płatności został odroczone, oraz jej wysokość;
- 2) realizowane przez wnioskodawcę przedsięwzięcie;

- 3) harmonogram realizacji przedsięwzięcia ze wskazaniem etapów nie dłuższych niż 6 miesięcy;
- 4) termin odroczenia opłaty podwyższonej.

7. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, w drodze decyzji, odmawia odroczenia terminu płatności opłaty podwyższonej, jeżeli nie są spełnione warunki odroczenia określone ustawą.

8. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku przesyła egzemplarz decyzji orzekającej w sprawie terminu płatności opłaty podwyższonej do Wód Polskich.

9. W przypadku wniesienia wniosku, o którym mowa w ust. 5, naliczane są odsetki za zwłokę na zasadach określonych w przepisach działu III ustawy - Ordynacja podatkowa.

10. W przypadku gdy terminowe zrealizowanie przedsięwzięcia będącego podstawą odroczenia płatności usunęło przyczyny ponoszenia opłat podwyższonych, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, w drodze decyzji, orzeka o zmniejszeniu odroczonej opłaty podwyższonej o sumę środków własnych wydatkowanych na realizację przedsięwzięcia; jeżeli odroczenie dotyczy przedsięwzięcia służącego realizacji zadań własnych gminy, do środków własnych wlicza się także środki pochodzące z budżetu gminy.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, do kwot pozostających do zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy - Ordynacja podatkowa dotyczące opłaty prolongacyjnej.

12. W przypadku gdy terminowe zrealizowanie przedsięwzięcia będącego podstawą odroczenia płatności nie usunęło przyczyn ponoszenia opłat podwyższonych, właściwy organ, w drodze decyzji, orzeka o obowiązku uiszczenia odroczonej opłaty podwyższonej wraz z opłatą prolongacyjną, o której mowa w przepisach działu III ustawy - Ordynacja podatkowa.

14. Przepisy ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio w sytuacji, gdy przedsięwzięcie, którego wykonanie zapewniło usunięcie przyczyn wymierzenia opłat podwyższonych, zostało zrealizowane przed wydaniem przez właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, decyzji wymierzającej opłatę podwyższoną.

15. Wydanie przez właściwy organ inspekcji ochrony środowiska decyzji orzekającej o zmniejszeniu opłaty podwyższonej, w sytuacji, o której mowa w ust. 14, wymaga złożenia wniosku do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska, przed upływem terminu, w którym ma być ona uiszczona.

17. Jeżeli przedsięwzięcie będące podstawą odroczenia płatności nie zostanie zrealizowane w terminie, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska stwierdza, w drodze

decyzji, obowiązek uiszczenia odroczonej opłat podwyższonych wraz z określonymi w przepisach działu III ustawy - Ordynacja podatkowa odsetkami za zwłokę naliczanymi za okres odroczenia.

18. Właściwy organ może wydać decyzję, o której mowa w ust. 17, także przed upływem terminu odroczenia w razie stwierdzenia, że przedsięwzięcie będące podstawą odroczenia nie jest realizowane zgodnie z harmonogramem.

Art. 305. 1. Należności za korzystanie ze śródlądowych dróg wodnych i ich odcinków oraz urządzeń wodnych stanowiących własność Skarbu Państwa, usytuowanych na śródlądowych wodach powierzchniowych, zwane dalej „należnościami”, uiszcza się za:

- 1) żeglugę oraz przewóz osób lub towarów obiektami pływającymi;
- 2) holowanie lub spław drewna;
- 3) korzystanie ze śluz lub pochylni.

2. Z uiszczania należności zwalnia się:

- 1) łodzie sportowo-turystyczne i inne małe statki (do 15 ton nośności lub służące do przewozu nie więcej niż 12 pasażerów), z tym że zwolnienie nie dotyczy należności za korzystanie ze śluz lub pochylni;
- 2) statki jednostek organizacyjnych właściciela wód lub urządzeń wodnych zlokalizowanych na wodach oraz jednostek państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej;
- 3) okręty i jednostki pływające sił zbrojnych, jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Służby Celnej oraz jednostki ratownicze;
- 4) statki urzędów gospodarki wodnej;
- 5) statki Państwowej i Społecznej Straży Rybackiej;
- 6) statki urzędów morskich;
- 7) promy leżące w ciągach dróg publicznych.

3. Od uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych oraz od studentów szkół wyższych do 26. roku życia należności za śluzowanie obniża się o połowę.

4. W przypadku śluzowania kajaków obsługiwanych przez uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych oraz od studentów szkół wyższych do 26. roku życia należności za śluzowanie wykonuje się jak za jedno śluzowanie, w ilości maksymalnej określonej przez pojemność śluzy.

5. Jeżeli zwolnienie z należności, o którym mowa w ust. 2, stanowi pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Art. 306. Należności za żeglugę statków pasażerskich oraz wycieczkowych ustala się w zależności od ilości miejsc pasażerskich i długości przebytej drogi w jednym rejsie, a za żeglugę pustych statków towarowych oraz barek - za jeden tonokilometr nośności wymierzonej.

Art. 307. 1. Należność za przewóz towarów ustala się dla śródlądowych dróg wodnych lub ich odcinków w zależności od masy przewożonych towarów i długości trasy. Masę towarów zaokrągla się do pełnych ton, a wysokość należności - do pełnych dziesiątek groszy.

2. Jeżeli należność za przewóz towarów byłaby niższa od należności za żeglugę pustego statku, należność ustala się jak za przejazd pustego statku.

3. W śluzach wielostopniowych każdą komorę uznaje się za osobną śluzę.

Art. 308. 1. Należność za przewóz towarów, holowanie lub spław drewna ustala się za tonokilometry.

2. Masę drewna ustala się na podstawie dokumentu przewozowego wystawionego przez przewoźnika. Jeżeli w dokumencie przewozowym nie podano ilości metrów sześciennych drewna albo przewoźnik nie wystawił dokumentu przewozowego, przyjmuje się, że 1 m³ drewna odpowiada 3,5 m² powierzchni tratwy, co równa się masie 0,7 t.

Art. 309. Należność za korzystanie ze śluz lub pochylni ustala się w zależności od rodzaju i wielkości statku oraz od godzin korzystania z tych urządzeń: w godzinach od 7⁰⁰ do 19⁰⁰ albo od 19⁰⁰ do 7⁰⁰.

Art. 310. 1. Wysokość należności ustala podmiot odpowiedzialny za utrzymanie odcinków śródlądowych dróg wodnych lub urządzeń wodnych stanowiących własność Skarbu Państwa, zwany dalej „właściwym podmiotem”, na podstawie informacji składanej przez zakład obowiązany do uiszczania należności.

2. Maksymalna stawka należności za:

- 1) żeglugę pustych statków towarowych i barek nie może być wyższa niż 0,5 gr za jeden tonokilometr nośności wymierzonej, a statków pasażerskich i wycieczkowych - 2,5 gr za iloczyn jednego miejsca na statku i każdego kilometra przebytej drogi wodnej;
- 2) przewóz towarów oraz holowanie i spław drewna nie może być wyższa niż 2 gr za jeden tonokilometr;

3) jedno przejście przez śluzę lub pochylnię w godzinach od 7⁰⁰ do 19⁰⁰ nie może być wyższa niż 35 zł, a w godzinach od 19⁰⁰ do 7⁰⁰ - 70 zł.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać dane dotyczące przewozów towarowych wyrażonych w tonokilometrach, rejsów statków pasażerskich lub wycieczkowych, rejsów pustych statków towarowych lub barek, liczby śluzowań oraz przejść przez pochylnię, uwzględniając odpowiednio art. 306-308.

4. Zakład, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do składania informacji, o której mowa w ust. 2, właściwemu podmiotowi w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym żegluga była wykonywana.

5. Jeżeli zakład nie złoży informacji w terminie, o którym mowa w ust. 3, właściwy podmiot ustala wysokość należności na podstawie własnych ustaleń.

6. Należności za korzystanie ze śluz lub pochylni przez statki, o których mowa w art. 305 ust. 1 pkt 1, pobiera się bezpośrednio w miejscu śluzowania lub przejścia przez pochylnię. Za pobraną należność wystawia się potwierdzenie uiszczenia należności.

7. Do należności za żeglugę, przewóz osób lub towarów obiektami pływającymi, holowanie i spław drewna, korzystanie ze śluz lub pochylni, o których mowa w ust. 1 i 4, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Wodom Polskim.

8. Postępowanie w sprawie należności nieuiszczonej w terminie wszczyna się z urzędu, w stosunku do zakładu, który zalega z jej uiszczeniem, po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym upłynął termin jej płatności.

9. W sprawach należności za żeglugę, przewóz osób lub towarów obiektami pływającymi, holowanie i spław drewna, korzystanie ze śluz lub pochylni, o których mowa w ust. 1 i 4, organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Art. 311. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) śródlądowe drogi wodne i ich odcinki, o których mowa w art. 305, kierując się infrastrukturą oraz kosztami utrzymania tych dróg;
- 2) stawki należności;
- 3) właściwe podmioty, uprawnione do pobierania należności oraz sposób ustalania i pobierania należności;

4) wzór formularza do składania informacji, o której mowa w art. 310 ust. 1.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej będzie się kierował rodzajem i wielkością obiektów pływających, masą przewożonych towarów, ilością miejsc pasażerskich oraz nośnością wymierzoną, rodzajem i wielkością obiektów pływających oraz porą korzystania z tych urządzeń, uwzględniając komu zostało powierzone utrzymanie poszczególnych odcinków śródlądowych dróg wodnych oraz urządzeń wodnych, potrzebą jednolitego ujęcia w składanych informacjach danych koniecznych do ustalenia należności.

Art. 312. 1. Stawki należności, o których mowa w art. 311 ust. 1 pkt 2, podlegają każdego roku zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za rok poprzedni, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 30 listopada każdego roku, ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze wysokość stawek należności obowiązujących od dnia 1 stycznia roku następnego.

3. Wysokość stawek, o których mowa w art. 311 ust. 1 pkt 2, za korzystanie ze śluz lub pochylni, dla obiektów pływających, o których mowa w art. 305 ust. 1 pkt 1, zaokrągla się w dół lub w górę do pełnych dziesiątek groszy.

Art. 313. Wpływy z tytułu opłat za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, o których mowa w art. 267 pkt 2, Wody Polskie przekazują na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

DZIAŁ VII

ZARZĄDZANIE WODAMI

Rozdział 1

Planowanie

Art. 314. Planowanie w gospodarowaniu wodami obejmuje następujące dokumenty planistyczne:

- 1) plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- 2) plany zarządzania ryzykiem powodziowym, o których mowa w art. 170;
- 3) plany przeciwdziałania skutkom suszy, o których mowa w art. 184;
- 4) wstępną ocenę ryzyka powodziowego;
- 5) mapy zagrożenia powodziowego;
- 6) mapy ryzyka powodziowego
- 7) strategia morska, o której mowa w art. 144 ust. 1.

Art. 315. Planowanie w gospodarowaniu wodami służy programowaniu i koordynowaniu działań mających na celu:

- 1) osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód oraz ekosystemów od wody zależnych, a także ochrona, poprawa i zapobieganie dalszemu pogarszaniu stanu ekosystemów wodnych, lądowych i terenów podmokłych;
- 2) poprawę stanu zasobów wodnych;
- 3) promowanie zrównoważonego korzystania z wód opartego na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych;
- 4) zmniejszanie ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi substancji i energii mogących negatywnie oddziaływać na wody;
- 5) poprawę ochrony przeciwpowodziowej oraz przeciwdziałanie skutkom suszy;
- 6) osiągnięcie celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61.

Art. 316. 1. W celu opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, sporządza się następujące dokumentacje planistyczne:

- 1) wykazy jednolitych części wód, ze wskazaniem sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód oraz jednolitych części wód zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych;

- 2) charakterystyki jednolitych części wód;
- 3) identyfikację znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
- 4) identyfikację oddziaływań zmian poziomów wód podziemnych;
- 5) rejestr wykazów obszarów chronionych;
- 6) analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód;
- 7) programy monitoringu wód;
- 8) wykazy wielkości emisji i stężeń:
 - a) substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114
 - b) innych substancji, niż wskazane w lit. a, powodujących zanieczyszczenie – dla których zostały określone środowiskowe normy jakości.
- 9) wykazy jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

2. Sporządzając dokumentacje planistyczne, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się:

- 1) sporządzany przez właściwy organ inspekcji ochrony środowiska wykaz kąpielisk, o którym mowa w art. 45 ust. 3;
- 2) sporządzany przez Wody Polskie wykaz planowanych inwestycji i działań mogących nieć wpływ na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61;
- 3) sporządzany przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej plan budowy oraz modernizacji śródlądowych dróg wodnych.

3. Okresem referencyjnym dla określenia wartości substancji zawartych w aktualizowanych wykazach, o których mowa w ust. 1 pkt 9, jest rok poprzedzający termin zakończenia analizy charakterystyki obszaru dorzecza, analizy ekonomicznej korzystania z wód oraz przeglądu wpływu działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych, a dla substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin wartości tych substancji można przedstawić jako wartości uśrednione z 3 lat poprzedzających termin zakończenia tych analiz oraz przeglądu.

4. Sporządzany przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera wykazy następujących obszarów chronionych:

- 1) jednolitych części wód, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 71;

- 2) jednolitych części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych;
- 3) obszarów wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych;
- 4) obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie.

5. Na potrzeby dokumentacji planistycznych, o których mowa w ust. 1, wykorzystuje się odpowiednio profile wody w kąpieliskach.

6. Wody Polskie sporządzają projekty dokumentacji planistycznych, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6 i przekazują je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza dokumentacji planistyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6.

8. Dokumentacje planistyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 6, aktualizuje się co 6 lat.

Art. 317. 1. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza zawiera:

- 1) ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza, obejmujący w szczególności:
 - a) wykaz jednolitych części wód powierzchniowych, wraz z podaniem ich typów i ustalonych warunków referencyjnych,
 - b) wykaz jednolitych części wód podziemnych;
- 2) podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
- 3) wykazy obszarów chronionych, o których mowa w art. 316 ust. 4, wraz z graficznym przedstawieniem przebiegu ich granic oraz określeniem podstaw prawnych ich utworzenia;
- 4) wykazy, o których mowa w art. 316 ust. 2 pkt 2, wraz z ich graficznym przedstawieniem, o ile jest dostępne;
- 5) mapę sieci monitoringu, wraz z prezentacją programów monitoringowych;
- 6) ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód i obszarów chronionych;
- 7) podsumowanie wyników analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód;
- 8) zestaw działań z uwzględnieniem sposobów osiągnięcia ustanawianych celów środowiskowych, wraz z jego podsumowaniem;

- 9) wykaz innych szczegółowych programów i planów gospodarowania dla obszaru dorzecza dotyczących zlewni, sektorów gospodarki, problemów lub typów wód, wraz z omówieniem zawartości tych programów i planów;
- 10) podsumowanie działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa i konsultacji publicznych, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie;
- 11) wykaz organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza;
- 12) informację o sposobach i procedurach pozyskiwania informacji i dokumentacji źródłowej wykorzystanej do sporządzenia planu oraz informacji o spodziewanych wynikach realizacji planu;
- 13) wykaz inwestycji oraz działań, które mogą spowodować nieosiągnięcie dobrego stanu lub pogorszenie dobrego stanu lub potencjału wód i spełniających przesłanki art. 66 ust. 1, wraz z uzasadnieniem spełnienia tych przesłanek;
- 14) tabelę przedstawiającą granice oznaczalności stosowanych metodyk referencyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 318, w odniesieniu do substancji priorytetowych, oraz informacje dotyczące wyników tych metodyk, z uwzględnieniem minimalnych kryteriów w zakresie wyników danej metodyki;
- 15) uzasadnienie częstotliwości prowadzenia monitoringu substancji priorytetowych określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 349.

2. W planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza należy zapewnić rozpoczęcie realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 8 i 9, nie później niż w terminie 3 lat od dnia ogłoszenia planu.

3. Wykaz inwestycji i działań, o których mowa w ust. 1 pkt 13, obejmuje:

- 1) wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za realizację działań,
- 2) uzasadnienie konieczności realizacji działań, z uwzględnieniem spodziewanych efektów ich realizacji,
- 3) jeżeli to możliwe, szacunkową analizę kosztów i korzyści wynikających z planowanych działań.

4. Przeglądu i aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza dokonuje się co 6 lat.

5. Aktualizacja planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza powinna zawierać, oprócz danych, o których mowa w ust. 1:

- 1) podsumowanie wszelkich zmian lub uaktualnień dokonanych od dnia ogłoszenia poprzedniego planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza;

- 2) ocenę postępu w osiąganiu celów środowiskowych, z prezentacją wyników monitoringu w okresie objętym poprzednim planem oraz wyjaśnieniem przyczyn ewentualnego nieosiągnięcia niektórych celów środowiskowych;
- 3) charakterystykę i wyjaśnienie wszystkich działań przewidzianych we wcześniejszej wersji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, które nie zostały zastosowane;
- 4) charakterystykę koniecznych dodatkowych działań ustalonych w trakcie realizacji planu.

Art. 318. 1. Projekt planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza opracowują Wody Polskie po zasięgnięciu opinii właściwych wojewodów.

2. Wody Polskie uzgadniają projekt planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza w zakresie dotyczącym żeglugi śródlądowej, z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.

3. Zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiąganiu celów środowiskowych, w szczególności w opracowywaniu, przeglądzie i uaktualnianiu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, Wody Polskie podają do publicznej wiadomości, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w celu zgłaszania uwag:

- 1) harmonogram i program prac związanych ze sporządzaniem planu, w tym zestawienie działań, które należy wprowadzić w drodze konsultacji, co najmniej na 3 lata przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan;
- 2) przegląd istotnych problemów gospodarki wodnej określonych dla danego obszaru dorzecza, co najmniej na 2 lata przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan;
- 3) kopię projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, co najmniej na rok przed rozpoczęciem okresu, którego dotyczy plan.

4. W terminie 6 miesięcy od dnia podania do publicznej wiadomości dokumentów, o których mowa w ust. 3, zainteresowani mogą składać, do Wód Polskich, pisemne uwagi do ustaleń zawartych w tych dokumentach.

5. Udostępnienie przez Wody Polskie materiałów źródłowych wykorzystanych do opracowania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza odbywa się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. Po zakończeniu konsultacji zgodnie z ust. 3-5, Wody Polskie przekazują projekt planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje przeglądu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

8. Do aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 319. 1. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu gospodarowania wodami na tym obszarze dorzecza.

2. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 1, nie został opracowany, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje i uzgadnia, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej plan gospodarowania wodami na części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, podejmuje działania na rzecz nawiązania współpracy z właściwymi organami tych państw w celu przygotowania jednego międzynarodowego planu gospodarowania wodami na tym międzynarodowym obszarze dorzecza.

4. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 3, nie został opracowany, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje plan gospodarowania wodami na części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uzgadnia go, w możliwie najszerszym zakresie, z właściwymi organami państw leżących poza granicami Unii Europejskiej.

5. W celu uzupełnienia planów gospodarowania wodami na międzynarodowych obszarach dorzecza, o których mowa w ust. 1 i 3, o plany gospodarowania wodami skoordynowane na poziomie zlewni, której część znajduje się na terytorium innych państw, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, może podjąć współpracę z właściwymi organami tych państw.

Art. 320. Rada Ministrów przyjmuje i aktualizuje plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, w drodze rozporządzenia, kierując się koniecznością zapewnienia osiągnięcia celów środowiskowych oraz powszechnym charakterem tego planu.

Art. 321. 1. Rada Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres opracowywania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, w tym:

- 1) szczegółowy zakres informacji koniecznych do sporządzania planów;
- 2) zakres identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
- 3) wymagania, jakie należy spełnić przy ustalaniu celów środowiskowych;
- 4) zakres analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód;
- 5) częstotliwość weryfikacji pozyskiwanych informacji i sporządzanych dokumentów.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów będzie się kierować zasadami i potrzebami ochrony wód oraz koniecznością zapewnienia właściwego opracowania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

Art. 322. Podmioty planujące podjęcie inwestycji lub działań, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 13, przekazują Wodom Polskim informacje o tych inwestycjach lub działaniach, o których mowa w art. 317 ust. 3, wraz z dokumentacją umożliwiającą ocenę spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 67 ust. 3 i 4, na rok przed terminem opracowania planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Art. 323. 1. Zestaw działań, o którym mowa w art. 317 ust. 1 pkt 8, określa działania podstawowe i działania uzupełniające zmierzające do poprawy lub utrzymania dobrego stanu wód na obszarach dorzeczy.

2. Działania podstawowe są ukierunkowane na spełnienie minimalnych wymogów i obejmują:

- 1) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód, w szczególności działania służące:
 - a) zaspokajaniu obecnych i przyszłych potrzeb wodnych w zakresie zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - b) ochronie siedlisk lub gatunków zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - c) kontroli zagrożeń wypadkami z udziałem substancji niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska,

- d) właściwemu wykorzystaniu osadów ściekowych,
 - e) zapobieganiu zanieczyszczeniu wód związkami azotu pochodzącymi ze źródeł rolniczych;
 - f) zapewnienie, żeby nie wystąpił znaczny wzrost stężeń substancji priorytetowych wykazujących tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze;
- 2) działania umożliwiające wdrożenie przepisów dotyczących ochrony wód związane z ocenami oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz na obszar Natura 2000;
 - 3) działania służące wdrożeniu zasady zwrotu kosztów usług wodnych, uwzględniającej wkład wniesiony przez użytkowników wód oraz koszty środowiskowe i koszty zasobowe;
 - 4) działania służące propagowaniu skutecznego i zrównoważonego korzystania z wody w celu niedopuszczenia do zagrożenia realizacji celów środowiskowych;
 - 5) działania prewencyjne, ochronne i kontrolne, związane z ochroną wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł punktowych i obszarowych;
 - 6) działania uniemożliwiające znaczny wzrost stężeń substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, charakteryzujących się zdolnością do akumulacji, w osadach lub organizmach żywych;
 - 7) działania podejmowane na rzecz optymalizowania zasad kształtowania zasobów wodnych i warunków korzystania z nich, w tym działania na rzecz kontroli poboru wody;
 - 8) ograniczanie poboru wód powierzchniowych i wód podziemnych, z uwzględnieniem potrzeby rejestrowania poboru wód powierzchniowych i wód podziemnych oraz rejestrowania ograniczeń poboru;
 - 9) ograniczanie sztucznego zasilania wód podziemnych, które jest dopuszczalne tylko przy założeniu, że dokonywany w tym celu pobór wody powierzchniowej lub wody podziemnej nie zagrozi osiągnięciu celów środowiskowych, ustalonych dla wód zasilanych lub zasilających;
 - 10) działania służące eliminowaniu lub ograniczaniu zanieczyszczeń ze źródeł obszarowych, w tym stanowienie przepisów prawa powszechnie obowiązującego;
 - 11) działania służące temu, aby znaczące oddziaływania na stan wód, nieobjęte działaniami wymienionymi w pkt 1-10, zostały poprzedzone przedsięwzięciami zapewniającymi utrzymanie warunków hydromorfologicznych jednolitych części wód na takim poziomie, który umożliwi osiągnięcie wymaganego stanu ekologicznego lub dobrego potencjału ekologicznego, w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód, z zachowaniem zasady zrównoważonego rozwoju;

- 12) niewprowadzanie zanieczyszczeń bezpośrednio do wód podziemnych, rozumiane jako wprowadzanie w inny sposób niż przez przesiąkanie przez glebę i podglebie, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w odrębnych przepisach, o ile nie zagrażą one osiągnięciu celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych;
- 13) działania służące eliminowaniu substancji priorytetowych z wód powierzchniowych oraz stopniowemu ograniczaniu innych zanieczyszczeń, jeżeli mogłyby one zagrazić osiągnięciu celów środowiskowych ustalonych dla tych wód;
- 14) działania zapobiegające uwalnianiu w znaczących ilościach substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego z instalacji technicznych, a także służące zapobieganiu lub łagodzeniu skutków zanieczyszczeń niedających się przewidzieć, w tym przez stosowanie systemów wczesnego ostrzegania, a w przypadku zaistnienia niedających się przewidzieć okoliczności - niezbędne środki dla zredukowania zagrożeń dla ekosystemów wodnych.

3. Realizacja działań podstawowych nie powinna:

- 1) powodować wzrostu zanieczyszczenia wód morskich;
- 2) przyczyniać się bezpośrednio ani pośrednio do wzrostu zanieczyszczenia śródlądowych wód powierzchniowych, chyba że byłoby to z korzyścią dla środowiska jako całości.

4. Działania podstawowe, o których mowa w ust. 2 pkt 7-11, podlegają bieżącej weryfikacji i w miarę potrzeby aktualizacji.

5. Działania uzupełniające działania podstawowe są ukierunkowane w szczególności na osiągnięcie celów środowiskowych i mogą wskazywać:

- 1) środki prawne, administracyjne i ekonomiczne niezbędne do zapewnienia optymalnego wdrożenia przyjętych działań;
- 2) wynegocjowane porozumienia dotyczące korzystania ze środowiska;
- 3) działania na rzecz ograniczenia emisji;
- 4) zasady dobrej praktyki;
- 5) przywracanie i tworzenie terenów podmokłych;
- 6) działania służące efektywnemu korzystaniu z wody i ponownemu jej wykorzystaniu, przede wszystkim promowanie technologii polegających na efektywnym wykorzystaniu wody w przemyśle i oszczędzających wodę technik nawadniania;
- 7) przedsięwzięcia techniczne, badawcze, rozwojowe, demonstracyjne i edukacyjne.

6. Dla potrzeb sporządzania planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza przeprowadza się analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód, z uwzględnieniem

zasady zwrotu kosztów usług wodnych oraz długoterminowych prognoz dotyczących możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie korzystania z zasobów wodnych obszarze dorzecza obejmujących śródlądowe wody powierzchniowe i podziemne, morskie wody wewnętrzne oraz wody przejściowe i przybrzeżne znajdujące się na obszarze dorzecza.

9. Działania ujęte w aktualizacjach planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza należy rozpocząć nie później niż w terminie 3 lat od dnia ogłoszenia tej aktualizacji.

Art. 324. 1. Jeżeli na podstawie wyników monitoringu wód lub innych danych, w tym danych uzyskanych w toku opracowywania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza lub jego aktualizacji minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdził, że jest zagrożone osiągnięcie celów środowiskowych:

- 1) dokonuje się analizy przyczyn tych zagrożeń i uzupełnia plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza o dodatkowe działania, w tym, jeżeli jest to uzasadnione, ustalenie bardziej restrykcyjnych środowiskowych norm jakości;
- 2) dokonuje się dodatkowego przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych;
- 3) poddaje się przeglądowi programy monitoringu wód i w razie potrzeby dostosowuje te programy w zakresie koniecznym dla potwierdzenia osiągnięcia celów środowiskowych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje analizy przyczyny zagrożeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i uzupełnia plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza o dodatkowe działania w ramach jego kolejnej aktualizacji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje organy właściwe do wydania pozwolenia wodnoprawnego o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych pozwoleń wodnoprawnych, wskazując przyczyny zagrożeń osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

4. Organy właściwe do udzielenia pozwolenia wodnoprawnego przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej wyniki przeglądu pozwoleń wodnoprawnych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 5, wskazując pozwolenia wodnoprawne, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobieżenia zagrożeniu osiągnięcia celów środowiskowych.

5. Organy ochrony środowiska, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej poddają przeglądowi programy monitoringu wód, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 349 ust. 1, i w razie potrzeby dostosują te programy w zakresie koniecznym dla potwierdzenia osiągnięcia celów środowiskowych.

Art. 325. Ustalenia dokumentów planistycznych, o których mowa w art. 314 pkt 1 i 2, uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województwa, planach zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Art. 326. 1. Informacje przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz na mapach ryzyka powodziowego powinny być spójne z informacjami zawartymi w dokumentach planistycznych, o których mowa w art. 314 pkt 1.

2. Opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z analizą dokumentacji, o których mowa w art. 316 ust. 1 pkt 2, 3 i 6.

3. Opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz ich przeglądy przeprowadza się w sposób skoordynowany z przeglądami planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

4. Działania zapewniające udział wszystkich zainteresowanych w osiąganiu celów środowiskowych, o którym mowa w art. 318 ust. 4, przeprowadza się w sposób skoordynowany z działaniami zapewniającymi aktywny udział wszystkich zainteresowanych w osiąganiu celów zarządzania ryzykiem powodziowym, o którym mowa w art. 171 ust. 10.

Art. 327. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej monitoruje realizację przez właściwe organy, jednostki organizacyjne oraz podmioty odpowiedzialne za realizację działań zawartych w:

- 1) planach gospodarowania wodami na obszarach dorzecza,
- 2) planach zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzecza,
- 3) planach przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzecza,
- 4) programach realizacji zadań Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, oraz inwestycji w gospodarce wodnej.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej sprawozdania z realizacji działań wskazanych w dokumentach, o których mowa w ust 1 pkt 1-3, za rok poprzedni, w terminie do dnia 28 lutego roku następnego.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji konieczny do uwzględnienia przez poszczególne podmioty przy

opracowywaniu sprawozdań, w tym zakres danych dotyczących realizacji działań, mając na względzie ustalenia planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o postępach we wdrażaniu działań, o których mowa w art. 289 ust. 1, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 321.

Rozdział 2

Kataster wodny

Art. 328. 1. Kataster wodny jest systemem informacyjnym o gospodarowaniu wodami i jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

2. Kataster wodny składa się z rejestrów, wykazów, informatycznych baz danych, zbiorów danych przestrzennych oraz dokumentów i opracowań powstałych w wyniku realizacji ustawowych obowiązków ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, obejmujących w szczególności:

- 1) sieci hydrograficznej oraz hydrologicznych i meteorologicznych posterunków obserwacyjno-pomiarowych;
- 2) przebiegu granic obszarów zlewni, dorzeczy i regionów wodnych;
- 3) ilości i jakości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji tych wód;
- 4) ilości i jakości zasobów wód powierzchniowych;
- 5) wielkości poboru wody powierzchniowej lub podziemnej oraz wielkości zrzutów do wód według wartości rzeczywistych i informacji ze zgód wodnoprawnych;
- 6) lokalizacji źródeł zanieczyszczeń punktowych, liniowych i obszarowych, wraz z ich charakterystyką, oraz szacowanym wpływem na stan wód, w tym lokalizacją punktów zrzutu zanieczyszczeń z podaniem współrzędnych;
- 7) stanu ekologicznego lub potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego wód powierzchniowych;
- 8) obwodów rybackich;
- 9) profili wody w kąpieliskach;

- 10) pozwoleń wodnoprawnych oraz pozwoleń zintegrowanych wydawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska dotyczących korzystania z wody;
- 11) ilości i rodzaju substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego określonych w pozwoleniach, o których mowa w pkt 10;
- 12) urzędzeń wodnych;
- 13) stref ochronnych i obszarów ochronnych;
- 14) spółek wodnych;
- 15) następujących dokumentów planistycznych:
 - a) planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
 - b) planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, o których mowa w art. 170,
 - c) planów przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy, o których mowa w art. 183,
 - d) wstępnej ocenę ryzyka powodziowego,
 - e) map zagrożenia powodziowego,
 - f) map ryzyka powodziowego;
- 16) programu ochrony wód morskich, o którym mowa w art. 159 ust. 1;
- 17) urzędzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów, o których mowa w art. 196 ust. 1;
- 18) wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania z usług wodnych oraz o wysokości należnych opłat za usługi wodne;
- 19) wyniki oraz opis wpływu działań podjętych w celu zapobiegania chemicznemu zanieczyszczeniu wód powierzchniowych.

3. Źródłami danych do katastru wodnego są w szczególności rejestry i zbiory danych prowadzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz Wody Polskie, a także rejestry i zbiory danych prowadzone oraz dokumenty posiadane przez następujące organy lub podmioty:

- 1) w zakresie gruntów – organy prowadzące ewidencję gruntów i budynków, o której mowa w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 2) w zakresie hydrologicznych i meteorologicznych posterunków obserwacyjno-pomiarowych oraz zasobów i ilości wód powierzchniowych – państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną;

- 3) w zakresie zasobów wód podziemnych, w tym ilości tych zasobów, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji tych wód – państwową służbę hydrogeologiczną;
- 4) w zakresie jakości wód powierzchniowych - właściwy organ inspekcji ochrony środowiska;
- 5) w zakresie identyfikacji lub oszacowania źródeł zanieczyszczeń punktowych, liniowych i obszarowych, poboru wody, regulacji przepływu wód, w tym przerzutów wody, zmian kierunków przepływu, zmian morfologicznych, sposobu użytkowania gruntów - organy administracji publicznej, w tym organy właściwe do wydania zgody wodnoprawnej, a także państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną, zakłady oraz właścicieli urządzeń wodnych;
- 6) w zakresie ilości i rodzaju substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego - zakłady oraz organy ochrony środowiska;
- 7) w zakresie oceny stanu ekologicznego lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego wód powierzchniowych i stanu chemicznego i ilościowego wód podziemnych – organy ochrony środowiska;
- 8) w zakresie oceny obszarów chronionych ustanowionych w celu ochrony ekosystemów lub gatunków, których stan bezpośrednio zależy od stanu wód – organy ochrony przyrody;
- 10) w zakresie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi - dane dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zgromadzone w ramach dokonywanej oceny obszarowej jakości wody, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków - Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 11) w zakresie wody w kąpieliskach - klasyfikacja jakości wody w kąpielisku, pod względem spełnienia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1 - Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 12) w zakresie zgód wodnoprawnych – organy właściwe do wydawania zgód wodnoprawnych;
- 13) w zakresie pozwoleń zintegrowanych - organy właściwe do wydawania pozwoleń zintegrowanych;
- 14) w zakresie urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów, o których mowa w art. 196 ust. 1 - marszałka województwa;

15) w zakresie stref ochronnych ujęć wody oraz obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych - wojewody.

4. Dane, o których mowa:

- 1) w ust. 3 pkt 10, Główny Inspektor Sanitarny przekazuje w terminie do dnia 31 października, za poprzedni rok sprawozdawczy;
- 2) w ust. 3 pkt 11, Główny Inspektor Sanitarny przekazuje w terminie do dnia 31 marca, za poprzedni rok sprawozdawczy.

5. W katastrze wodnym uwzględnia się także decyzje wydane na podstawie ustawy, w tym zgody wodnoprawne oraz informację o pozwoleniu wodnoprawnym, które wygasło z mocy prawa, informację o zrzeczeniu się przez zakład pozwolenia wodnoprawnego, informację o zgłoszeniach, które stały się bezprzedmiotowe, decyzje o nałożeniu obowiązków usunięcia negatywnych skutków w środowisku wynikających z wykonywania zgody wodnoprawnej lub powstałych w wyniku działalności prowadzonej niezgodnie z warunkami wynikającymi ze zgody wodnoprawnej, obowiązkach zakładu niezbędnych do kształtowania zasobów wodnych po wygaśnięciu pozwolenia wodnoprawnego, decyzje w sprawie zmiany pozwolenia wodnoprawnego albo jego ograniczenia lub cofnięcia, decyzje w sprawie legalizacji urządzeń wodnych.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji gromadzonych w katastrze wodnym, organizację, tryb i standardy techniczne jego prowadzenia, w tym aktualizacji, a także organizację, tryb i standardy przekazywania informacji do katastru wodnego.

7. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej będzie się kierował podstawowym znaczeniem katastru wodnego dla prawidłowego zarządzania zasobami wodnymi i budowy infrastruktury informacji przestrzennej oraz zasadę interoperacyjności, o której mowa w art. 7 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także potrzebę harmonizacji zbiorów danych katastru wodnego, w tym zbiorów danych przestrzennych i związanych z nimi usług, z innymi zbiorami danych tworzącymi infrastrukturę informacji przestrzennej.

Art. 329. 1. Kataster wodny dla obszaru państwa, z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne, prowadzi Wody Polskie.

2. Dla zbiorów danych objętych katastrem wodnym oraz dla związanych z nimi usług tworzy się metadane infrastruktury informacji przestrzennej opisujące te zbiory i usługi zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

3. Zbiory danych objęte katastrem wodnym prowadzi się, w tym aktualizuje w sposób zapewniający interoperacyjność na poziomie organizacyjnym, semantycznym i technologicznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Wody Polskie opracowują procedury służące systematycznemu zbieraniu, aktualizowaniu i udostępnianiu danych z katastru wodnego oraz zalecenia w zakresie standardów technicznych wykorzystywanych przy realizacji tych procedur.

5. Organy realizujące zadania określone w ustawie mogą, w drodze porozumień, utrzymywać wspólne elementy infrastruktury technicznej przeznaczonej do przechowywania i udostępniania zbiorów danych objętych katastrem wodnym mając na względzie minimalizację kosztów budowy i utrzymania tej infrastruktury oraz optymalizację dostępności do danych, ich bezpieczeństwa i jakości, a także zapewnienie ich autentyczności i integralności.

6. Wymiana informacji zawartych w katastrze wodnym między podmiotami właściwymi do ich zbierania odbywa się nieodpłatnie w zakresie niezbędnym do wykonywania przez te organy ich ustawowych zadań.

Art. 330. 1. Organy administracji publicznej i podmioty, o których mowa w art. 328 ust. 3, w tym zakłady oraz właściciele urządzeń wodnych, mają obowiązek nieodpłatnego przekazywania danych niezbędnych do prowadzenia katastru wodnego, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 328 ust. 6.

2. Właściciel urządzenia wodnego zgłasza posiadane urządzenie wodne do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w celu wpisania do katastru wodnego, w terminie 30 dni od dnia przystąpienia do użytkowania tego urządzenia.

3. Wpis urządzenia wodnego do katastru wodnego obejmuje:

- 1) nazwę, siedzibę, adres właściciela i sposób korzystania z wód;
- 2) parametry urządzenia wodnego i jego stan techniczny;
- 3) lokalizację urządzenia wodnego, w tym nazwę lub numer obrębu ewidencyjnego z numerem lub numerami działek ewidencyjnych oraz współrzędne;
- 4) dane dotyczące zgody wodnoprawnej określającej warunki korzystania z wód.

4. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 3, właściciel urządzenia wodnego zgłasza do katastru wodnego, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia tych zmian.

5. Organizator kąpieliska jest obowiązany przekazać do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w celu zarejestrowania w katastrze wodnym, aktualny profil wody w kąpielisku w terminie 30 dni od jego sporządzenia.

Art. 331. 1. Wody Polskie prowadzą następujące zbiory danych o charakterze referencyjnym:

- 1) Mapa Podziału Hydrograficznego Polski;
- 2) Rejestr Granic Obszarów Dorzeczy i Regionów Wodnych.

2. Wody Polskie prowadzą następujące zbiory danych o charakterze referencyjnym:

- 1) Rejestr Jednolitych Części Wód Powierzchniowych w Regionie Wodnym;
- 2) Rejestr Jednolitych Części Wód Podziemnych w Regionie Wodnym.

3. Zbiory danych, o których mowa w ust. 1 i 2, prowadzi się w postaci uporządkowanych, jednolitych dla całego państwa zbiorów danych przestrzennych i opisowych.

Art. 332. 1. Kataster wodny jest udostępniany do wglądu nieodpłatnie.

2. Zbiory danych przestrzennych zawarte w katastrze wodnym są udostępniane w formie usług, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

3. Wody Polskie tworzą i utrzymują Hydroportal jako węzeł krajowej infrastruktury informacji przestrzennej oraz centralny punkt dostępowy do usług, o których mowa w ust. 2, oraz innych informacji z zakresu gospodarowania wodami.

4. Wody Polskie udostępniają w Hydroportalu informacje o:

- 1) ilości i jakości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych, lokalizacji głównych zbiorników wód podziemnych oraz sieci stacjonarnych obserwacji tych wód;
- 2) ilości i jakości zasobów wód powierzchniowych.

4. Wyszukiwanie informacji, sporządzanie kopii dokumentów oraz ich przesyłanie odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

5. Za przygotowanie i udostępnienie informacji w innej formie niż określona w ust. 1-4, Wody Polskie pobierają opłatę, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, art. 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania

publiczne oraz art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. Maksymalna opłata nie może być wyższa niż 10.000 zł, za jedną czynność wskazaną w nocie księgowej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres informacji z katastru wodnego podlegających udostępnianiu na warunkach określonych w ust. 5;
- 2) sposób udostępniania i ponownego wykorzystania informacji zgromadzonych w katastrze wodnym;
- 3) wysokość opłat za przygotowanie i udostępnianie informacji z katastru wodnego podlegających udostępnianiu na warunkach określonych w ust. 5.

8. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej uwzględni przepisy ust. 1 - 4 oraz będzie się kierować uwarunkowaniami prawnymi, którym podlegają informacje gromadzone w katastrze wodnym, zakresem czynności koniecznych do przygotowania informacji w żądanej formie, a także możliwościami technicznymi pozwalającymi na przygotowanie i udostępnianie danych.

9. Opłatę uiszcza się przed udostępnieniem informacji, przez wpłatę do kasy, na rachunek bankowy Wód Polskich.

10. W przypadku nieuiszczenia opłaty Wody Polskie odmawiają udostępnienia tych informacji.

11. Opłata, o której mowa w ust. 5, stanowi dochód Wód Polskich.

12. Organy administracji publicznej oraz instytuty badawcze, w celu realizacji zadań ustawowych mają bezpłatny dostęp do danych z katastru wodnego.

Rozdział 3

Kontrola gospodarowania wodami

Art. 333. Kontrola gospodarowania wodami obejmuje:

- 1) korzystanie z wód oraz przestrzeganie warunków ustalonych w zgodach wodnoprawnych;
- 2) ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w tym kontrolę przestrzegania warunków ustalonych w pozwoleniach wodnoprawnych dotyczących wprowadzania ścieków do wód, do ziemi lub urządzeń kanalizacyjnych;
- 3) oraz decyzjach wydanych na podstawie ustawy;

- 4) przestrzeganie warunków ustalonych w utrzymywanie wód oraz urządzeń wodnych;
- 5) przestrzeganie nałożonych na właścicieli gruntów obowiązków oraz ograniczeń;
- 6) przestrzeganie warunków obowiązujących w strefach ochronnych i obszarach ochronnych;
- 7) stan jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz wody w kąpieliskach;
- 8) przestrzeganie warunków obowiązujących na wałach przeciwpowodziowych oraz na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią;
- 9) stan zabezpieczenia przed powodzią oraz przebiegu usuwania skutków powodzi związanych z utrzymaniem wód oraz urządzeń wodnych;
- 10) ustawianie i utrzymywanie stałych urządzeń pomiarowych na brzegach i w wodach;
- 11) wykonywanie w pobliżu urządzeń wodnych robót lub czynności, które mogą zagrażać tym urządzeniom lub spowodować ich uszkodzenie;
- 12) usuwanie szkód związanych z ruchem zakładu górniczego w zakresie gospodarki wodnej.

Art. 334. 1. Kontrolę gospodarowania wodami wykonują:

- 1) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - w zakresie określonym w art. 333 pkt 1, 3-6 oraz 8-12,
 - 2) dyrektorzy urzędów morskich - w zakresie określonym w art. 333 pkt 3 i 5 w odniesieniu do pasa technicznego
- zwani dalej "organami wykonującymi kontrolę".

2. Pracownicy urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz urzędów morskich wykonują kontrolę gospodarowania wodami, na podstawie upoważnień udzielonych odpowiednio przez organy wykonujące kontrolę.

3. Kontrolę gospodarowania wodami w zakresie określonym w art. 333 pkt 7 wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna.

4. Kontrolę gospodarowania wodami w zakresie określonym w art. 333 pkt 2 wykonuje Inspekcja Ochrony Środowiska.

5. Kontrolę gospodarowania wodami w zakresie określonym w art. 333 pkt 1, 3-6 oraz 8-12, w stosunku do Wód Polskich, wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej

Art. 335. 1. Wykonujący kontrolę, o której mowa w art. 334 ust. 1, są uprawnieni do:

- 1) wstępu wraz z pracownikami pomocniczymi, rzeczoznawcami i niezbędnym wyposażeniem przez całą dobę na teren nieruchomości, na której znajdują się urządzenia wodne lub prowadzona jest działalność związana z korzystaniem z wód;
- 2) przeprowadzania niezbędnych badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych w celu ustalenia, na terenie kontrolowanej nieruchomości, przestrzegania warunków wynikających z ustawy, a także stanu urządzeń wodnych;
- 3) utrwalania przebiegu i wyników oględzin, za pomocą aparatury i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku;
- 4) żądania wstrzymania korzystania z wód oraz powstrzymania się od wykonywania innych czynności w zakresie,

w jakim jest to niezbędne dla przeprowadzenia badań i pomiarów;

- 5) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 6) żądania okazywania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli;
- 7) wykonywania niezbędnych dla celów kontroli odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień i obliczeń sporządzanych na podstawie dokumentów, a w razie potrzeby żądania ich od podmiotu kontrolowanego;
- 8) sprawdzania tożsamości osób uczestniczących w kontroli;
- 9) oceny sposobu i poprawności wykonywania pomiarów dotyczących korzystania z wód przez zakład.

2. Wykonującym kontrolę, o której mowa w art. 334 ust. 1, związku z pełnieniem obowiązków służbowych, korzystają z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.).

Art. 336. 1. Kontrolę, o której mowa w art. 334 ust. 1, przeprowadza się po okazaniu upoważnienia do jej przeprowadzenia, a jeżeli kontrolę wykonują pracownicy urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej lub Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, także legitymacji służbowej.

2. Upoważnienie do przeprowadzania kontroli o której mowa w art. 334 ust. 1, powinno zawierać:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;

- 2) oznaczenie organu wykonującego kontrolę;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko służbowe osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli, a jeżeli kontrolę wykonują pracownicy urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej lub Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie także numer legitymacji służbowej;
- 4) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 5) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 6) pouczenie kontrolowanego o jego prawach i obowiązkach;
- 7) datę i miejsce wystawienia upoważnienia.

3. Upoważnienie do przeprowadzania kontroli o której mowa w art. 334 ust. 1, przedsiębiorcy powinno dodatkowo zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 2) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli.

4. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1 pkt 1 i 2, pracownicy urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie są uprawnieni do jej przeprowadzania, bez uprzedzenia i o każdej porze, po okazaniu legitymacji służbowej.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, kontrolowanemu należy niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia podjęcia kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1 pkt 1 i 2, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia tej kontroli.

6. Kontrolę, o której mowa w art. 334 ust. 1, w tym kontrolę przedsiębiorcy na terenie jego przedsiębiorstwa, można przeprowadzić bez udziału kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, w obecności innego pracownika kontrolowanego lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny.

7. Funkcjonariusz publiczny ma obowiązek uczestniczyć w kontroli, o której mowa w ust. 6.

Art. 337. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej, o której mowa w art. 336 ust. 1, zapewniając możliwość identyfikacji organu wykonującego kontrolę i osób wykonujących kontrolę.

Art. 338. Kontrolowany, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, jest obowiązany umożliwić przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1, w szczególności dokonanie czynności, o których mowa w art. 335.

Art. 339. 1. Z czynności kontrolnych sporządza się protokół kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1, którego jeden egzemplarz doręcza się kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli podpisują:

- 1) organy wykonujące kontrolę albo ich upoważnieni pracownicy;
- 2) kontrolowany albo upoważniony przedstawiciel kontrolowanego, którzy mogą wnieść do protokołu kontroli umotywowane zastrzeżenia i uwagi.

3. W przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli przez kontrolowanego albo jego upoważnionego przedstawiciela, czyni się o tym wzmiankę w protokole kontroli, a odmawiający podpisu może w terminie 7 dni przedstawić swoje stanowisko na piśmie organowi wykonującemu kontrolę.

4. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podjęcia środków prawnych przewidzianych w ustawie.

Art. 340. 1. Na podstawie ustaleń kontroli, o której mowa w art. 334 ust. 1, organ wykonujący kontrolę, może:

- 1) wydać kontrolowanemu zarządzenie pokontrolne;
- 2) wystąpić do właściwego organu z wnioskiem o wszczęcie postępowania administracyjnego przewidzianego przepisami ustawy;
- 3) wystąpić do właściwego organu o dopuszczenie do udziału w toczącym się postępowaniu na prawach strony.
- 4) wymierzyć grzywnę w drodze mandatu.

2. Kontrolowany, w terminie wyznaczonym w zarządzeniu pokontrolnym, jest obowiązany powiadomić organ wykonujący kontrolę o realizacji zaleceń wskazanych w tym zarządzeniu.

3. Organ wykonujący kontrolę może wystąpić z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania wobec osób odpowiedzialnych za dopuszczenie do uchybień i powiadomienie, w określonym terminie, o wynikach tego postępowania i podjętych działaniach.

Art. 341. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej oraz Wody Polskie współdziałają w wykonywaniu czynności kontrolnych z innymi organami kontroli, organami administracji publicznej, organami obrony cywilnej oraz organizacjami społecznymi.

2. Współdziałanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) rozpatrywanie wniosków o przeprowadzenie kontroli;
- 2) bezpłatne udzielanie informacji lub udostępnianie dokumentów lub danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli;
- 3) przekazywanie właściwym organom administracji publicznej informacji o wynikach przeprowadzonych kontroli oraz działań pokontrolnych;
- 4) wymianę informacji o wynikach kontroli;
- 5) współpracę ze Strażą Graniczną w wykonywaniu kontroli w strefie nadgranicznej.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób współpracy ze Strażą Graniczną, o której mowa w ust. 2 pkt 5, uwzględniając zakres współpracy oraz zakres wykonywanej kontroli.

Art. 342. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej albo Wody Polskie, wzywają zakład do usunięcia, w określonym terminie, zaniezań w zakresie gospodarki wodnej, w wyniku których może powstać stan zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi albo zwierząt bądź środowisku, albo prawnie chronionemu interesowi osób trzecich.

2. Jeżeli zanieżbania zakładu nie zostaną usunięte w określonym terminie, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może wydać decyzję o unieruchomieniu zakładu lub jego części, do czasu usunięcia zaniezań.

3. Podjęcie wstrzymanej działalności może nastąpić za zgodą organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego po stwierdzeniu, że usunięto zanieżbania, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się, jeżeli zanieżbania, o których mowa w ust. 1, dotyczą wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.

5. Jeżeli zakład działa bez wymaganej prawem zgody wodnoprawnej minister właściwy do spraw gospodarki wodnej albo Wody Polskie, na podstawie ustaleń kontroli mogą, w drodze decyzji, zakazać korzystania z wód. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 343. 1. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w ramach kontroli urzędowej, dokonują:

- 1) oceny jakości wody w kąpielisku pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1:
 - a) bieżącej,
 - b) sezonowej;
- 2) klasyfikacji jakości wody w kąpielisku pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1, określając ją jako:
 - a) niedostateczną,
 - b) dostateczną,
 - c) dobrą,
 - d) doskonałą
- 3) bieżącą ocenę jakości wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli pod względem spełnienia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1.

2. Kontrola urzędowa obejmuje:

- 1) wyznaczenie punktów pobierania próbek wody z kąpieliska do badań;
- 2) pobieranie, transport i badanie próbek wody z kąpieliska metodami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 3, przed sezonem oraz w przypadku zaistnienia sytuacji mogącej powodować pogorszenie jakości wody w kąpielisku;
- 3) ocenę prowadzonej kontroli wewnętrznej;
- 4) ocenę i klasyfikację jakości wody w kąpielisku;
- 5) w przypadku kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, kontrola obejmuje wyłącznie wyznaczenie punktów pobierania próbek wody z miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpieli do badań oraz pobieranie, transport i badanie próbek wody z tego miejsca metodami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 3, w przypadku zaistnienia sytuacji mogącej powodować pogorszenie jakości wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli.

3. Organizator kąpieliska jest obowiązany do prowadzenia kontroli wewnętrznej.

4. W ramach prowadzonej kontroli wewnętrznej organizator kąpieliska:

- 1) ustala do dnia 1 czerwca w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym harmonogram pobrania próbek wody z kąpieliska w sezonie kąpielowym, zwany dalej „harmonogramem pobrania próbek”;
- 2) systematycznie wizualnie nadzoruje wodę w kąpielisku i wodę zasilającą kąpielisko pod kątem występowania zanieczyszczeń niekorzystnie wpływających na jakość wody i stanowiących zagrożenie zdrowia kąpiących się osób;
- 3) pobiera próbki wody w kąpielisku w punktach ustalonych z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym;
- 4) pobiera dodatkowe próbki wody w kąpielisku w terminie 7 dni po ustaniu krótkotrwałego zanieczyszczenia;
- 5) wykonuje badanie wody z kąpieliska, w zakresie i metodami zgodnymi z przepisami wydanymi na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 2 i 3;
- 6) dokumentuje i niezwłocznie przekazuje państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badania wody w terminie nie dłuższym niż 3 dni od otrzymania wyniku badania;
- 7) informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o wystąpieniu zmian, które mogłyby mieć wpływ na pogorszenie jakości wody w kąpielisku, oraz o każdym zawieszeniu harmonogramu pobrania próbek w ramach kontroli wewnętrznej i jego przyczynach;
- 8) informuje kąpiące się osoby o jakości wody w kąpielisku i zaleceniach organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 9) nieodpłatnie przekazuje do Głównego Inspektoratu Sanitarnego profil wody w kąpielisku w formie papierowej lub elektronicznej za pośrednictwem internetowego serwisu kąpieliskowego, o którym mowa w art. 315 ust. 3, przed otwarciem sezonu kąpielowego.

Art. 344. 1. Harmonogram pobrania próbek uwzględnia terminy pobierania i analizy 1 próbki pobranej nie wcześniej niż 10 dni przed sezonem kąpielowym oraz nie mniej niż 3 próbki w sezonie kąpielowym, w okresie funkcjonowania kąpieliska, tak aby przerwa między badaniami nie przekraczała miesiąca.

2. W odniesieniu do kąpieliska, w którym sezon kąpielowy nie przekracza 8 tygodni, harmonogram pobrania próbek uwzględnia terminy pobierania i analizy 1 próbki pobranej nie wcześniej niż 10 dni przed sezonem kąpielowym oraz nie mniej niż 2 próbki w sezonie

kąpielowym, w okresie funkcjonowania kąpieliska, tak aby przerwa między badaniami nie przekraczała miesiąca.

3. Stosowanie harmonogramu pobrania próbek może zostać zawieszona w przypadku wystąpienia sytuacji wyjątkowej, będącej zdarzeniem mającym niekorzystny wpływ na jakość wody w kąpielisku, o prawdopodobieństwie występowania mniejszym niż raz na cztery lata. Niezwłocznie po ustaniu sytuacji wyjątkowej należy powrócić do stosowania obowiązującego harmonogramu pobrania próbek i uzupełnić brakujące próbki nowymi.

4. W przypadku zawieszenia stosowania harmonogramu pobrania próbek właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny sporządza sprawozdanie, przedstawiając przyczyny zawieszenia, i przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, celem przekazania wraz ze sprawozdaniem rocznym Komisji Europejskiej.

Art. 345. 1. W przypadku stwierdzenia w wyniku przeprowadzonej kontroli wewnętrznej lub urzędowej, że woda w kąpielisku nie spełnia wymagań, w szczególności wystąpienia krótkotrwałego zanieczyszczenia lub nadmiernego zakwitnięcia sinic, państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny zobowiązuje organizatora do ustalenia przyczyny zanieczyszczenia i podjęcia działań dla ochrony zdrowia ludzkiego i poprawy jakości wody.

2. Państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny podejmuje działania mające na celu ochronę zdrowia ludzkiego i w razie konieczności wprowadza zakaz kąpieli w danym sezonie kąpielowym albo tymczasowy zakaz kąpieli, zawiadamia organizatora kąpieliska i właściwego miejscowo wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w celu niezwłocznego rozpowszechnienia informacji o wprowadzonym zakazie za pomocą środków masowego przekazu oraz organizatora w celu zamieszczenia takiej informacji w miejscu oznaczenia kąpieliska oraz w jego pobliżu.

3. Państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny wprowadza stały zakaz kąpieli, w przypadku gdy jakość wody w kąpielisku została zaklasyfikowana jako niedostateczna w 5 kolejnych sezonach kąpielowych.

4. W przypadku kąpielisk zlokalizowanych w częściach wód przekraczających granicę państwa lub zlokalizowanych przy niej, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny informuje o działaniach podjętych zgodnie z ust. 2 również wojewodę, celem zawiadomienia odpowiednich władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1-4, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organizator kąpieliska przekazują społeczeństwu

informacje dotyczące jakości wody w kąpielisku w sposób niebudzący wątpliwości co do stwierdzonych zagrożeń.

Art. 346. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane uzyskane w wyniku kontroli jakości wody w kąpielisku.

2. Główny Inspektor Sanitarny sporządza po sezonie kąpielowym sprawozdanie o jakości wody w kąpieliskach i przekazuje je corocznie do dnia 31 grudnia Komisji Europejskiej wraz z informacją o podjętych środkach zarządzania oraz przypadkach i przyczynach zawieszenia stosowania harmonogramu pobrania próbek w ramach kontroli wewnętrznej.

3. Państwowa Inspekcja Sanitarna prowadzi i aktualizuje internetowy serwis kąpieliskowy zawierający informacje dotyczące kąpielisk, w szczególności:

- 1) wykaz kąpielisk;
- 2) klasyfikację wody w każdym kąpielisku na przestrzeni ostatnich trzech lat oraz profilu wody w kąpielisku, włączając wyniki kontroli przeprowadzone na podstawie art. 343 ust. 1 i 4;
- 3) bieżącą ocenę jakości wody w kąpielisku;
- 4) informację o zakazie kąpeli wraz ze wskazaniem przyczyn zakazu oraz informację o innych zaleceniach dotyczących jakości wody;
- 5) ogólny opis wody w kąpielisku, sporządzony w oparciu o profil wody w kąpielisku, przedstawiony w języku nietechnicznym;
- 6) informacje o:
 - a) możliwości występowania krótkotrwałych zanieczyszczeń,
 - b) liczbie dni, w których kąpiel była zakazana w czasie poprzedniego sezonu kąpielowego, z uwagi na takie zanieczyszczenie,
 - c) ostrzeżeniu o każdym takim występującym lub przewidywanym zanieczyszczeniu – w przypadku wód w kąpieliskach, w których można spodziewać się wystąpienia krótkotrwałych zanieczyszczeń;
- 7) dane o rodzaju oraz spodziewanym czasie trwania sytuacji wyjątkowej, której występowania nie przewiduje się przeciętnie częściej niż raz na cztery lata.

4. Organizator kąpieliska załącza do internetowego serwisu kąpieliskowego profil wody w kąpielisku oraz wprowadza dane o temperaturze wody, temperaturze powietrza i sile wiatru.

Art. 347. 1. Badanie pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpeli mogą wykonywać:

- 1) laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub
- 2) laboratoria o udokumentowanym systemie jakości prowadzonych badań wody, zatwierdzonym przez Państwową Inspekcję Sanitarną.

2. Udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody powinien być zgodny z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” lub innymi równorzędnymi normami przyjętymi na poziomie międzynarodowym.

3. Zatwierdzenie, o którym mowa ust. 1 pkt 2, jest dokonywane każdego roku przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, na podstawie:

- 1) zaświadczenia potwierdzającego przeszkolenie przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej osób pobierających próbki wody do badań albo certyfikatu laboratorium w zakresie pobierania próbek wody;
- 2) wykazu badań prowadzonych przez laboratorium oraz dokumentacji potwierdzającej poprawność badań, o których mowa w ust 4;
- 3) zestawienia wyników i oceny badań biegłości, wykonanych nie później niż dwa lata od dnia wystąpienia o zatwierdzenie.

4. Określa się dwustopniowy system zapewnienia jakości badań obejmujący:

- 1) wewnętrzną kontrolę jakości wyników badań,;
- 2) zewnętrzną kontrolę jakości wyników badań realizowaną przez udział w badaniach biegłości.

5. W przypadku zmiany wydania normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”, zatwierdzenie, o którym mowa ust. 1 pkt 2, wykonywane jest zgodnie z normą obowiązującą w momencie wykonania badań biegłości.

6. Organizator badań biegłości powinien postępować zgodnie z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC 17043 „Ocena zgodności - Ogólne wymagania dotyczące badania biegłości”.

7. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może dokonać kontroli laboratorium przed zatwierdzeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w zakresie zgodności systemu jakości prowadzonych badań z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące

kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” lub innymi równorzędnymi normami przyjętymi na poziomie międzynarodowym.

Rozdział 4

Monitoring wód

Art. 348. 1. Monitoring wód ma na celu pozyskanie informacji o stanie:

- 1) wód powierzchniowych i stanie wód podziemnych oraz wód obszarów chronionych na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61;
- 2) wód morskich na potrzeby oceny osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich oraz bieżącej oceny stanu środowiska wód morskich.

2. Badania i oceny stanu wód powierzchniowych, stanu wód podziemnych, wód morskich oraz stanu wód obszarów chronionych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska.

3. Organy inspekcji ochrony środowiska badania wód powierzchniowych w zakresie elementów biologicznych, fizykochemicznych oraz chemicznych, w tym substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 114, w matrycy będącej wodą.

4. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów hydrologicznych i morfologicznych i przekazuje wyniki tych badań ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej, Wodom Polskim, organom inspekcji ochrony środowiska, organom ochrony przyrody, a także wszystkim podmiotom wykonującym na zamówienie tych organów i podmiotów prace na potrzeby opracowania oceny stopnia osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, oceny stanu wód powierzchniowych, oceny stanu wód podziemnych oraz oceny stanu obszarów chronionych.

5. Organ inspekcji ochrony środowiska prowadzi obserwacje elementów hydromorfologicznych na potrzeby oceny stanu ekologicznego.

6. Organ inspekcji ochrony środowiska prowadzi badania wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych i chemicznych w osadach dennych, a także w zakresie bioakumulacji substancji priorytetowych oraz oceny stanu ichtiofauny, dodatkowo, jeżeli jest to uzasadnione specyfiką badań, wykonuje badania, o których mowa w ust. 3 i 5.

7. Państwowa służba hydrogeologiczna wykonuje badania i ocenia stan wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych i ilościowych.

8. W uzasadnionych przypadkach organ inspekcji ochrony środowiska wykonuje, uzupełniające badania wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych, a wyniki tych badań przekazuje organowi inspekcji ochrony środowiska.

9. Organ inspekcji ochrony środowiska, na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3, 5 i 6, oraz z wykorzystaniem wyników badań, o których mowa w ust. 4, oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych dla obszaru województwa, z uwzględnieniem wód przejściowych i przybrzeżnych.

10. Organ inspekcji ochrony środowiska dokonuje, na podstawie wyników badań i obserwacji, o których mowa w ust. 3-8, oraz wyników ocen, o których mowa w ust. 9, oceny stanu wód na obszarach dorzeczy.

11. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, organ inspekcji ochrony środowiska, organ ochrony przyrody i Główny Inspektor Sanitarny ustalają, w drodze porozumienia, rodzaj, zakres i sposób nieodpłatnego przekazywania informacji niezbędnych dla działań związanych z monitoringiem i oceną stanu wód oraz gospodarowaniem wodami.

12. Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi monitoring wód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, współpracując z organami administracji morskiej oraz organami administracji rybołówstwa morskiego.

13. Sprawujący nadzór nad obszarami przeznaczonymi do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionymi w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, sporządza ocenę tych obszarów, na podstawie badań własnych przedmiotów ochrony zależnych od stanu wód oraz wyników monitoringu, o którym mowa w ust. 2.

14. Właściciele ujęć wód zaopatrujących nie mniej niż 10000 osób prowadzą badania wody surowej w celu sporządzenia oceny przydatności wody do poboru na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia.

15. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonują ocen obszarowych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

16. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonują oceny jakości wody w kąpielisku, o której mowa w art. 343 ust. 1, oraz w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpielii,

o której mowa w art. 41 ust. 2, pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1.

17. Oceny, o których mowa w ust. 12 - 15, stanowią wypełnienie dodatkowych wymagań ustanowionych dla spełnienia celów środowiskowych dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 16 pkt 30 lit. a, lit. c oraz lit. e.

18. Wody Polskie dokonują oceny stanu wód w dorzeczach, z uwzględnieniem oceny, o której mowa w ust. 9 oraz 12-15, na potrzeby oceny stopnia osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61.

Art. 349. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, formy i sposób prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, w tym:

- 1) dla wód powierzchniowych:
 - a) rodzaje monitoringu i cele ich ustanowienia,
 - b) kryteria wyboru jednolitych części wód do monitorowania,
 - c) rodzaje punktów pomiarowo-kontrolnych i kryteria ich wyznaczania,
 - d) zakres i częstotliwość prowadzonych badań dla poszczególnych elementów klasyfikacji stanu ekologicznego i chemicznego jednolitych części wód w ciekach naturalnych, jeziorach i innych naturalnych zbiornikach wodnych, wodach przejściowych oraz wodach przybrzeżnych, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych typów wód, a w przypadku stanu chemicznego z uwzględnieniem rodzajów matrycy lub taksonu rozumianego jako jednostka systematyki organizmów, w tym fauny i flory ekosystemów wodnych,
 - e) zakres prowadzonych badań dla poszczególnych elementów klasyfikacji potencjału ekologicznego i stanu chemicznego sztucznych jednolitych części wód powierzchniowych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych, a w przypadku stanu chemicznego z uwzględnieniem rodzajów matrycy lub taksonu,
 - f) metodyki referencyjne oraz warunki zapewnienia jakości pomiarów i badań,
 - g) liczbę, kryteria wyboru punktów pomiarowo-kontrolnych oraz zakres i częstotliwość badania substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych w liście obserwacyjnej;
- 2) dla wód podziemnych:
 - a) rodzaje monitoringu i cele ich ustanowienia,
 - b) kryteria wyboru jednolitych części wód do monitorowania,

- c) kryteria wyznaczania punktów pomiarowo-kontrolnych,
- d) zakres i częstotliwość monitoringu,
- e) metodyki referencyjne oraz warunki zapewnienia jakości monitoringu.

2. Wydając rozporządzenie minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, będzie się kierował wynikami wyznaczania jednolitych części wód oraz ustaleniami zawartymi w dokumentacji, o której mowa w art. 316 ust. 1 i 2.

Art. 350. 1. Organ inspekcji ochrony środowiska opracowuje program monitoringu wód morskich zawierający wykaz stanowisk badań monitoringowych z przyporządkowaniem im zakresu i częstotliwości prowadzenia pomiarów i badań oraz metodyk referencyjnych lub warunków zapewnienia jakości pomiarów i badań dla poszczególnych wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1.

2. Przy opracowywaniu programu monitoringu wód morskich bierze się pod uwagę potrzebę:

- 1) uwzględnienia ustaleń zawartych we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich;
- 2) potrzebą prowadzenia monitoringu wód morskich w sposób skoordynowany i spójny w regionie Morza Bałtyckiego;
- 3) dostarczania informacji pozwalających na bieżącą ocenę stanu środowiska wód morskich oraz na określenie działań pozostających do podjęcia i postępów działań już podjętych dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich, zgodnie ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich oraz z zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 4) zapewniania generowania informacji umożliwiających identyfikację odpowiednich wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, dla celów środowiskowych dla wód morskich;
- 5) informacji umożliwiających ocenę skuteczności działań określonych w krajowym programie ochrony wód morskich;
- 6) zapewniania identyfikacji przyczyny zmian stanu środowiska wód morskich oraz podjęcia możliwych działań korygujących mających na celu przywrócenie dobrego stanu środowiska wód morskich, w przypadku stwierdzenia odstępstw od dobrego stanu środowiska wód morskich;
- 7) dostarczania informacji o substancjach szczególnie szkodliwych występujących w gatunkach przeznaczonych do spożycia przez ludzi z obszarów połowów komercyjnych;

- 8) uwzględniania badań zapewniających uzyskanie informacji, czy działania korygujące, o których mowa w pkt 4, przyniosą oczekiwane zmiany stanu środowiska wód morskich i nie będą miały niepożądanych skutków ubocznych;
- 9) zapewniania porównywalności i możliwości wykonywania zbiorczych ocen stanu środowiska wód morskich w regionie Morza Bałtyckiego;
- 10) opracowywania specyfikacji technicznych i ujednoliconych metod monitorowania stanu środowiska wód morskich w sposób zapewniający porównywalność informacji o stanie środowiska wód morskich na poziomie Unii Europejskiej;
- 11) zapewniania, w zakresie, w jakim jest to możliwe, zgodności programu monitoringu wód morskich z programami opracowywanymi przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej położone w regionie Morza Bałtyckiego oraz państwa leżące poza granicami Unii Europejskiej, które graniczą z regionem Morza Bałtyckiego, w tym przy wykorzystaniu najbardziej odpowiednich dla regionu Morza Bałtyckiego wytycznych dotyczących monitorowania stanu środowiska wód;
- 12) uwzględniania oceny zmian cech i właściwości wód morskich, o których mowa w art. 150 ust. 1, a także, w razie konieczności, nowych i przyszłych zagrożeń ekosystemów morskich;
- 13) uwzględniania właściwości fizycznych, chemicznych, hydromorfologicznych i biologicznych wód morskich, typów siedlisk oraz presji i oddziaływań na wody morskie zawartych w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2, w tym ich naturalnej zmienności, jak również potrzebę przeprowadzenia oceny postępów w realizacji celów środowiskowych dla wód morskich z zastosowaniem wskaźników, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz ich granicznych i docelowych punktów odniesienia - o ile zostały ustalone;
- 14) uwzględniania oceny stanu środowiska i programów monitoringu realizowanych na podstawie przepisów odrębnych, w tym monitoringu przyrodniczego różnorodności biologicznej, o którym mowa w art. 112 ustawy o ochronie przyrody;
- 15) uwzględniania właściwości i oddziaływania o charakterze transgranicznym na stan środowiska wód regionu Morza Bałtyckiego.

3. Organ inspekcji ochrony środowiska, zapewniając aktywny udział wszystkich zainteresowanych w opracowaniu programu monitoringu wód morskich, zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej jednostki zapewniającej obsługę organu ochrony środowiska, w celu zgłoszenia uwag, projekt programu monitoringu wód morskich.

4. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu programu monitoringu wód morskich na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej zainteresowani mogą składać, do właściwego organu inspekcji ochrony środowiska, uwagi, w formie pisemnej lub elektronicznej, do ustaleń zawartych w projekcie tego dokumentu.

5. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o sposobie i zakresie uwzględnienia uwag do projektu programu monitoringu wód morskich.

6. Po zakończeniu konsultacji, zgodnie z ust. 3-5, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska przekazuje program monitoringu wód morskich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej program monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Program monitoringu wód morskich jest przedkładany w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania zgody Rady Ministrów.

8. Program monitoringu wód morskich jest wdrażany, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia jego przedłożenia Komisja Europejska nie odrzuci programu monitoringu wód morskich w całości albo w części.

9. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci program monitoringu wód morskich w części, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje poprawiony program monitoringu wód morskich, kierując się stanowiskiem Komisji Europejskiej.

10. Do poprawionego programu monitoringu wód morskich stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1, 2, 7 i 8.

11. Jeżeli Komisja Europejska odrzuci program monitoringu wód morskich w całości, opracowuje się nowy program monitoringu wód morskich zgodnie z ust. 1-8.

12. Program monitoringu wód morskich podlega przeglądowi co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji.

13. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje Komisję Europejską, Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego oraz zainteresowane państwa członkowskie Unii Europejskiej o aktualizacjach programu monitoringu wód morskich po uzyskaniu zgody Rady Ministrów.

14. Informacja jest przekazywana w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania aktualizacji programu monitoringu wód morskich.

15. Przepisy ust. 1-11 stosuje się odpowiednio do aktualizacji programu monitoringu wód morskich.

Art. 351. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska udostępnia Komisji Europejskiej dane i informacje wykorzystane do opracowania programu monitoringu wód morskich oraz uzyskane przy jego opracowaniu, zgodnie z ustawą z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

2. Nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia udostępnienia Komisji Europejskiej danych i informacji, o którym mowa w ust. 1, organ inspekcji ochrony środowiska udostępnia te dane i informacje również Europejskiej Agencji Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do danych i informacji wykorzystanych do aktualizacji programu monitoringu wód morskich oraz uzyskanych przy jego aktualizacji.

DZIAŁ VIII

WŁADZA WODNA

Rozdział 1

Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej

Art. 352. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach gospodarowania wodami.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej składa Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, co dwa lata, nie później niż do dnia 30 sierpnia, informację o gospodarowaniu wodami dotyczącą:

- 1) stanu zasobów wodnych państwa i stanu ich wykorzystywania;
- 2) realizacji planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- 3) współpracy międzynarodowej na wodach granicznych oraz wykonywania umów w tym zakresie;
- 4) realizacji zadań w zakresie utrzymywania wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną;
- 5) prowadzonych inwestycji;

- 6) realizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym, planów przeciwdziałania skutkom suszy oraz stanu ochrony ludności i mienia przed powodzią oraz suszą.

Art. 353. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej kształtuje kierunki polityki wodnej państwa.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej koordynuje realizację zadań publicznych w gospodarce wodnej, w szczególności:

- 1) wydaje Prezesowi Wód Polskich wytyczne i polecenia dotyczące sposobu realizacji zadań oraz żąda przekazania informacji w tym zakresie, wskazując termin ich przekazania, nie dłuższy niż 3 miesiące i nie krótszy niż 14 dni;
- 2) akceptuje przygotowane przez Prezesa Wód Polskich propozycje dotyczące sposobu realizacji zadań w zakresie inwestycji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wykonuje obowiązki informacyjne i sprawozdawcze wobec Komisji Europejskiej w zakresie określonym w ustawie.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wykonuje obowiązki wynikające z umów międzynarodowych dotyczących gospodarki wodnej.

Art. 354. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w celu zapewnienia sprawnej realizacji zadań, może tworzyć delegatury urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 355. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej nadzoruje Wody Polskie.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, polega w szczególności na:

- 1) dokonaniu oceny okresowej Prezesa Wód Polskich;
- 2) dokonywaniu rocznej oceny działalności Wód Polskich;
- 1) zatwierdzaniu rocznych planów działalności;
- 2) zatwierdzaniu programów realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej oraz ich zmian;
- 3) zatwierdzaniu programów realizacji inwestycji w gospodarce wodnej;
- 4) zatwierdzaniu sprawozdań z realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej;
- 5) zatwierdzaniu planów kontroli w jednostkach organizacyjnych Wód Polskich;

- 6) poleceniu przeprowadzenia w jednostkach organizacyjnych Wód Polskich kontroli nieujętych w planie kontroli.

Art. 356. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz podległe temu ministrowi organy administracji żeglugi śródlądowej pełnią funkcje inwestora w zakresie budowy i modernizacji śródlądowych dróg wodnych.

Art. 357. 1. Oceny okresowej Prezesa Wód Polskich, zwanej dalej „oceną okresową”, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje w terminie do dnia 30 września roku następującego po roku, którego dotyczy ocena.

2. Ocena okresowa ma na celu w szczególności przekazanie Prezesowi Wód Polskich informacji na temat skuteczności, jakości i celowości podejmowanych przez niego działań, oczekiwań dotyczących efektów i jakości pracy oraz preferowanych kierunków rozwoju.

3. Ocena okresowa jest dokonywana w szczególności w oparciu o informacje zawarte w rocznej ocenie działalności Wód Polskich.

4. Oceny okresowej dokonuje się na piśmie.

5. Ocena okresowa może być pozytywna, pozytywna z zastrzeżeniami albo negatywna.

6. Przyznanie konkretnej oceny wymaga uzasadnienia.

7. Ocenę okresową przekazuje się Prezesowi Wód Polskich w celu zajęcia przez niego stanowiska.

8. Prezes Wód Polskich przedstawia na piśmie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej swoje stanowisko, w tym zastrzeżenia do oceny okresowej, w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania.

9. W razie uznania przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej za zasadne zastrzeżeń Prezes Wód Polskich do oceny okresowej, ocena okresowa ulega zmianie.

10. W razie przyznania Prezes Wód Polskich negatywnej oceny okresowej, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej odwołuje Prezesa Wód Polskich.

Art. 358. 1. Rocznej oceny działalności Wód Polskich, zwanej dalej „roczną oceną”, dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy roczna ocena.

2. Rocznej oceny dokonuje się na podstawie:

- 1) analizy sprawozdań okresowych, w tym sprawozdań z wykonania planu działalności jednostki;
- 2) wyników bieżącego monitoringu realizacji zadań;

- 3) wyników kontroli resortowej oraz zewnętrznych organów kontroli;
- 4) okresowej oceny przyjmowania i załatwiania skarg.

3. Roczna ocena ma na celu w szczególności przekazanie informacji na temat skuteczności i jakości wykonywanych zadań oraz wskazanie oczekiwań dotyczących funkcjonowania Wód Polskich.

4. Roczna ocena może być pozytywna, pozytywna z zastrzeżeniami albo negatywna.

5. Rocznej oceny dokonuje się na piśmie.

6. Roczna ocena zawiera uzasadnienie.

7. Roczna ocenę przekazuje się Prezesowi Wód Polskich.

8. Prezes Wód Polskich może wnieść zastrzeżenia do rocznej oceny w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

9. W razie uznania za zasadne zastrzeżeń Prezesa Wód Polskich do rocznej oceny, roczna ocena będzie może ulec zmianie.

Art. 359. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza sprawozdanie finansowe Wód Polskich.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokonuje wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych sporządzanych przez Wody Polskie.

Art. 360. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sprawuje nadzór nad działalnością:

- 1) państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej;
- 2) państwowej służby hydrogeologicznej;
- 3) państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, polega w szczególności na:

- 1) zatwierdzaniu rocznych sprawozdań z realizacji zadań przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną oraz państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących;
- 2) kontroli efektywności i celowości wydatkowania środków publicznych, w tym wykorzystania środków przekazanych przez Wody Polskie, na realizację zadań przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną oraz państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących.

Art. 361. Tworzy się Państwową Radę Gospodarki Wodnej, zwaną dalej „Państwową Radą”, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 362. 1. Do zakresu działania Państwowej Rady należy opracowywanie dla ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej opinii oraz propozycji i wniosków w sprawach gospodarowania wodami, ochrony przed powodzią i skutkami suszy, w szczególności:

- 1) przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy stanu zasobów wodnych oraz ochrony przed powodzią i skutkami suszy;
- 2) opiniowanie projektów dokumentów planistycznych, o których mowa w art. 315 pkt 1, 2, 6 i 8, oraz projektów ich aktualizacji;
- 3) opiniowanie projektów dokumentów planistycznych dotyczących procesu inwestycyjnego w gospodarce wodnej;
- 4) opiniowanie projektów aktów normatywnych regulujących sprawy gospodarki wodnej;
- 5) wyrażanie opinii w sprawach zleconych przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

2. W skład Państwowej Rady wchodzi:

- 1) Przewodniczący Państwowej Rady,
- 2) dwóch Zastępców Przewodniczącego Państwowej Rady,
- 3) Sekretarz Państwowej Rady,
- 4) członkowie Państwowej Rady w liczbie 30

– powoływani oraz odwoływani przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, spośród kandydatów zgłaszanych przez ogólnopolskie organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego, uczelnie, jednostki naukowe, organizacje społeczne, gospodarze oraz ekologiczne, związane z gospodarką wodną.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej może odwołać członka Państwowej Rady przed upływem jej kadencji.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powołuje Sekretarza Państwowej Rady spośród osób zatrudnionych w urzędzie administracji rządowej zapewniającym obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

5. Ta sama osoba może pełnić funkcję Przewodniczącego Państwowej Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje.

6. Kadencja Państwowej Rady trwa 4 lata.

7. Przewodniczący Państwowej Rady kieruje pracami Państwowej Rady oraz reprezentuje Państwową Radę na zewnątrz.

Art. 363. 1. Wydatki związane z działalnością Państwowej Rady pokrywa się ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

2. Przewodniczącemu Państwowej Rady, Zastępcom Przewodniczącego Państwowej Rady, Sekretarzowi Państwowej Rady, członkom Państwowej Rady oraz zapraszanym na posiedzenie Państwowej Rady specjalistom, zamieszkałym poza miejscowością, w której odbywa się posiedzenie, i biorącym udział w posiedzeniu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

3. Obsługę biurową i administracyjno-techniczną Państwowej Rady zapewnia urząd administracji rządowej zapewniający obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 364. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób funkcjonowania Państwowej Rady, jej organizację, tryb pracy oraz częstotliwość zwoływania posiedzeń, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego jej działania.

Rozdział 2

Służby państwowe

Art. 365. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna wykonuje zadania państwa w zakresie osłony hydrologicznej i meteorologicznej społeczeństwa, środowiska, dziedzictwa kulturowego, gospodarki i rozpoznawania zagrożeń niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze lub hydrosferze, a także na potrzeby rozpoznania i kształtowania oraz ochrony zasobów wodnych kraju.

Art. 366. 1. Państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących wykonuje zadania państwa w zakresie nadzoru nad stanem technicznym i stanem bezpieczeństwa budowli piętrzących.

2. Kompetencje państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących nie naruszają kompetencji organów nadzoru budowlanego, określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

Art. 367. Państwowa służba hydrogeologiczna wykonuje zadania państwa na potrzeby rozpoznawania, bilansowania i ochrony wód podziemnych w celu racjonalnego wykorzystania tych wód przez społeczeństwo oraz gospodarkę.

Art. 368. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o ”służbach państwowych” rozumie się przez to państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących oraz państwową służbę hydrogeologiczną.

Art. 369. Państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną oraz państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących pełni Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy .

Art. 370. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy posiada i utrzymuje: bazę danych historycznych i bieżących z zakresu stanu technicznego oraz stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących zaliczonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane do XXVII kategorii, zgromadzoną w wyniku ujednoliconych metod określania stanu technicznego oraz stanu bezpieczeństwa tych budowli, stanowiącą jednolite źródło informacji dla organów administracji rządowej.

Art. 371. Państwową służbę hydrogeologiczną pełni Państwowy Instytut Geologiczny- Państwowy Instytut Badawczy.

Art. 372. Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy posiada i utrzymuje bazę danych historycznych z zakresu hydrogeologii.

Art. 373. Państwowy Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy oraz Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy są państwowymi instytutami badawczymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618, z późn. zm.¹⁷⁾).

Art. 374. W ramach państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej działa centrum zarządzania kryzysowego urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, będące centrum zarządzania kryzysowego w rozumieniu przepisów o zarządzaniu kryzysowym.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 185, poz. 1092 oraz z 2014 r. poz. 1198.

Art. 375. Do zadań państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej należy:

- 1) wykonywanie pomiarów i obserwacji hydrologicznych oraz meteorologicznych;
- 2) wykonywanie badań elementów hydrologicznych i morfologicznych wód powierzchniowych na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami, w szczególności sporządzenia dokumentacji planistycznych, o których mowa w art. 316 ust. 1;
- 2) gromadzenie, przetwarzanie, archiwizowanie i udostępnianie informacji hydrologicznych oraz meteorologicznych;
- 3) wykonywanie bieżących analiz i ocen sytuacji hydrologicznej oraz meteorologicznej;
- 4) opracowywanie i przekazywanie prognoz meteorologicznych oraz hydrologicznych;
- 5) opracowywanie i przekazywanie organom administracji publicznej ostrzeżeń przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze i hydrosferze;
- 6) realizowanie zadań wynikających z przynależności do organizacji międzynarodowych w zakresie dotyczącym meteorologii, hydrologii i oceanologii;
- 7) wykonywanie modelowania hydrologicznego i hydraulicznego w zakresie zagrożeń powodziowych oraz zjawiska suszy;
- 8) prowadzenie działań edukacyjnych w zakresie hydrologii, meteorologii i oceanologii;
- 9) współpraca z organami administracji publicznej w zakresie ograniczania skutków niebezpiecznych zjawisk zachodzących w atmosferze i hydrosferze;
- 10) przygotowywanie scenariuszy ekstremalnych zdarzeń hydrologicznych i meteorologicznych.

Art. 376. 1. Do zadań państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących należy:

- 1) wykonywanie badań i pomiarów pozwalających opracować ocenę stanu technicznego stanu bezpieczeństwa:
 - a) budowli piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa, zaliczonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane do XXVII kategorii,
 - b) budowli piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa, innych niż określone w lit. a, wskazanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, które z uwagi na zły stan techniczny zagrażają lub mogą zagrażać bezpieczeństwu;
- 2) opracowywanie ocen stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, o których mowa w pkt 1;

- 3) prowadzenie bazy danych dotyczących budowli piętrzących XXVII kategorii, zawierającej dane techniczne oraz informacje o lokalizacji, stanie prawnym, stanie technicznym i stanie bezpieczeństwa tych budowli;
 - 4) opracowywanie, w oparciu o wykonane oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, raportu o stanie bezpieczeństwa tych budowli;
 - 5) analiza i weryfikacja wytycznych w zakresie wykonywania badań, pomiarów i ocen stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, w oparciu o aktualną wiedzę techniczną;
 - 6) organizowanie szkoleń i seminariów dotyczących bezpieczeństwa budowli piętrzących.
2. Państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących przekazuje:
- 1) wyniki badań i pomiarów, o których mowa w ust.1 pkt 1, oraz oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, Wodom Polskim, po ich opracowaniu.
 - 2) raport o którym mowa w ust.1 pkt 4 , przekazuje się ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego, nie później niż do dnia 30 kwietnia każdego roku.

Art. 377. 1. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna posiada i utrzymuje:

- 1) podstawową sieć i specjalne sieci pomiarowo-obszaryjne;
- 2) system gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych;
- 3) biura prognoz meteorologicznych, biura prognoz hydrologicznych i centra modelowania powodziowego i suszy;
- 4) inne komórki organizacyjne, które:
 - a) organizują, nadzorują i eksploatują podstawową sieć i specjalne sieci pomiarowo-obszaryjne oraz system gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych,
 - b) opracowują oceny oraz analizy charakterystyk hydrologicznych i meteorologicznych dla potrzeb projektowych,
 - c) przygotowują dane i oceny dla potrzeb bilansowania zasobów wód powierzchniowych, rozpoznawania, kształtowania oraz ochrony zasobów wodnych kraju,
 - d) prowadzą prace rozwojowe i metodyczne w zakresie określonym w pkt 1-3.

2. Podstawową sieć pomiarowo-obszaryjną stanowią:

- 1) stacje hydrologiczno-meteorologiczne i stacje hydrologiczne;
- 2) podstawowe stacje i posterunki pomiarowe hydrologiczne i meteorologiczne:
 - a) synoptyczne,

- b) klimatologiczne,
 - c) opadowe,
 - d) wodowskazowe;
- 3) stacje pomiarów aerologicznych;
 - 4) stacje radarów meteorologicznych;
 - 5) stacje lokalizacji wyładowań atmosferycznych;
 - 6) stacje odbioru danych z satelitów meteorologicznych.

3. Specjalne sieci pomiarowo-obszaryjane stanowią:

- 1) stacje badań specjalnych;
- 2) specjalne posterunki i sieci pomiarowe;
- 3) punkty pomiarowe dla Morza Bałtyckiego oraz strefy brzegowej;
- 4) lotniskowe stacje meteorologiczne.

4. Biura prognoz meteorologicznych oraz biura prognoz hydrologicznych:

- 1) opracowują i udostępniają krótkoterminowe oraz średnioterminowe, ogólne i specjalistyczne prognozy hydrologiczne i meteorologiczne;
- 2) udzielają informacji o aktualnych warunkach hydrologicznych i meteorologicznych;
- 3) opracowują i udostępniają ostrzeżenia przed żywiołowym działaniem sił przyrody oraz przed suszą;
- 4) prowadzą na bieżąco osłonę hydrologiczną i meteorologiczną społeczeństwa oraz gospodarki.

5. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna może wykorzystywać wyniki pomiarów meteorologicznych, hydrologicznych i oceanologicznych pochodzące z urządzeń i systemów pomiarowych, będących własnością innych podmiotów, za ich zgodą.

Art. 378. Państwowa służba do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących posiada i utrzymuje:

- 1) specjalistyczny sprzęt niezbędny do prowadzenia badań i pomiarów stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących;
- 2) system gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych;
- 3) komórki organizacyjne, które:
 - a) wykonują badania i pomiary niezbędne do sporządzania ocen stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących,
 - b) opracowują oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących,

- c) opracowują raport o stanie bezpieczeństwa budowli piętrzących na podstawie analizy oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących, o której mowa w art. 376 ust. 1 pkt 1,
- d) prowadzą prace rozwojowe i metodyczne w zakresie oceny stanu technicznego i stanu bezpieczeństwa budowli piętrzących oraz w zakresie określonym w pkt 2 i w art. 376 ust. 1 pkt 1, 5 i 6.

Art. 379. Do zadań państwowej służby hydrogeologicznej należy:

- 1) wykonywanie pomiarów, obserwacji i badań hydrogeologicznych;
- 2) gromadzenie, przetwarzanie, archiwizowanie oraz udostępnianie zgromadzonych informacji dotyczących warunków hydrogeologicznych, wielkości zasobów, stanu fizykochemicznego i ilościowego wód podziemnych;
- 3) prowadzenie i aktualizacja baz danych hydrogeologicznych, w szczególności:
 - a) wykazu wielkości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych,
 - b) bazy danych o otworach hydrogeologicznych,
 - c) bazy danych mapy hydrogeologicznej kraju
 - d) bazy danych monitoringu wód podziemnych;
- 4) wykonywanie bieżących analiz i ocen sytuacji hydrogeologicznej;
- 5) opracowywanie oraz przekazywanie prognoz zmian wielkości zasobów wód podziemnych, w tym dostępnych zasobów wód podziemnych oraz stanu wód podziemnych, a także ich zagrożeń;
- 6) opracowywanie i przekazywanie organom administracji publicznej ostrzeżeń przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w strefach zasilania oraz poboru wód podziemnych.

Art. 380. 1. Państwowa służba hydrogeologiczna posiada i utrzymuje sieć obserwacyjno-badawczą wód podziemnych oraz zespoły do spraw ocen i prognoz hydrogeologicznych.

2. Sieć obserwacyjno-badawczą wód podziemnych stanowią:

- 1) stacje hydrogeologiczne;
- 2) punkty obserwacyjne zwierciadła wód podziemnych;
- 3) punkty badawcze jakości wód podziemnych;
- 4) piezometry;
- 5) obudowane źródła.

Art. 381. 1. Urządzenia pomiarowe służb państwowych podlegają ochronie na warunkach określonych w ustawie.

2. Zakazuje się:

- 1) przemieszczania urządzeń pomiarowych służb państwowych przez osoby nieupoważnione;
- 2) wykonywania w pobliżu urządzeń pomiarowych służb państwowych czynności powodujących ich zniszczenie, uszkodzenie, zakłócenie prawidłowego funkcjonowania lub zmianę warunków obserwacji.

3. Właściciel gruntu jest obowiązany udostępnić grunt na potrzeby budowy oraz ustanowienia strefy ochronnej urządzeń pomiarowych służb państwowych.

4. W celu zapewnienia reprezentatywności dokonywanych pomiarów lub obserwacji mogą być ustanawiane strefy ochronne urządzeń pomiarowych służb państwowych stanowiące obszary, na których obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wód.

5. Na obszarach stref ochronnych urządzeń pomiarowych służb państwowych może być zakazane wznoszenie obiektów budowlanych oraz wykonywanie robót lub czynności, które mogą spowodować czasowe lub trwałe zaburzenie reprezentatywności pomiarów i obserwacji, a w szczególności:

- 1) w odległości 30 metrów od urządzeń pomiarowych - wznoszenie wszelkich obiektów budowlanych, sadzenie drzew lub krzewów oraz sztuczne zraszanie upraw;
- 2) w odległości od 30 do 500 metrów od urządzeń pomiarowych - wznoszenie zwartej zabudowy piętrowej oraz sadzenie drzew w zwartych zespołach.

6. Strefę ochronną urządzeń pomiarowych służb państwowych ustanawia, w drodze aktu prawa miejscowego, rada powiatu na wniosek właściwej służby państwowej, określając zakazy, nakazy, ograniczenia oraz obszary, na których obowiązują, stosownie do przepisów ust. 5.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać propozycje granic strefy ochronnych urządzeń pomiarowych służb państwowych wraz z planem sytuacyjnym oraz propozycje dotyczące zakazów, nakazów lub ograniczeń w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód.

8. W akcie prawa miejscowego, o którym mowa w ust. 6, można nakazać usunięcie drzew lub krzewów.

9. Za szkody poniesione w związku z udostępnieniem gruntu na potrzeby budowy urządzeń pomiarowych służb państwowych oraz w związku z wprowadzeniem w strefie ochronnej urządzeń pomiarowych służb państwowych zakazów, nakazów lub ograniczeń w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód, właścicielowi nieruchomości położonej w tej strefie przysługuje odszkodowanie od właściwej służby państwowej, na zasadach określonych w ustawie.

Art. 382. 1. Osoby wykonujące badania, pomiary, obserwacje oraz prace kontrolne na potrzeby realizacji przez służby państwowe zadań, o których mowa w art. 375, 376 ust. 1 lub art. 379, a także prace związane z wykonywaniem, obsługą lub utrzymaniem urządzeń pomiarowych służb państwowych, mają prawo do:

- 1) wstępu na grunt, do obiektów budowlanych, na wody powierzchniowe, dostępu do urządzeń wodnych zlokalizowanych na terenie nieruchomości oraz dokonywania niezbędnych czynności związanych z wykonywanymi pracami;
- 2) umieszczania na gruntach, obiektach budowlanych oraz w wodach powierzchniowych urządzeń pomiarowych służb państwowych;
- 3) usuwania drzew lub krzewów z obszaru strefy ochronnej oraz wykonywania niwelacji terenu.

2. Na terenach zamkniętych w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1980 - Prawo geodezyjne i kartograficzne prace, o których mowa w ust. 1, mogą być wykonywane tylko za zgodą właściwego ministra.

3. W granicach parku narodowego, prace, o których mowa w ust. 1, mogą być wykonywane za zgodą dyrektora parku narodowego.

4. Właściciel nieruchomości jest obowiązany umożliwić wykonanie prac, o których mowa w ust. 1, przez osoby upoważnione przez służby państwowe.

5. Osoby, o których mowa w ust. 1, są obowiązane posiadać legitymację służbową pozwalającą zidentyfikować pracownika państwowej służby oraz określającą przysługujące mu uprawnienia.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 5, zapewniając możliwość identyfikacji służby państwowej i osób wykonujących kontrolę.

Art. 383. 1. Wobec pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych w ramach państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej wprowadza się rozkład czasu pracy:

- 1) zmianowy - na stanowiskach, na których jest to konieczne ze względu na szczególne warunki pracy lub warunki atmosferyczne;
- 2) podstawowy - na pozostałych stanowiskach.

2. Stanowiska, o których mowa w ust. 1, ustala dyrektor Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowego Instytutu Badawczego.

3. Zmianowy rozkład czasu pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, polega na wykonywaniu powierzonych im zadań nie dłużej niż przez 48 godzin, po których następuje, co najmniej 48 godzin wolnych od pracy.

4. Podstawowy rozkład czasu pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, polega na wykonywaniu powierzonych im zadań w dobowym wymiarze czasu pracy nieprzekraczającym 8 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.

5. Czas pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nieprzekraczającym 6 miesięcy.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dyrektor Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowego Instytutu Badawczego może ustalić indywidualny rozkład czasu pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, w ramach normy czasu pracy, o której mowa w ust. 4.

Art. 384. 1. Służby państwowe są finansowane ze środków Wód Polskich .

2. Ze środków Wód Polskich, finansuje się:

- 1) utrzymanie bieżącej działalności służb państwowych;
- 2) utrzymanie, odbudowę, rozbudowę, przebudowę i rozbiórkę podstawowej sieci pomiarowo-obszaryjnej państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej oraz system gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych;
- 3) utrzymywanie, odbudowę, rozbudowę, przebudowę i rozbiórkę hydrogeologicznych urządzeń pomiarowych państwowej służby hydrogeologicznej;
- 4) utrzymywanie i rozwój komórek metodycznych;
- 5) opracowywanie danych oraz informacji hydrologiczno-meteorologicznych i hydrogeologicznych;
- 6) opracowywanie i publikowanie ostrzeżeń, ogólnych prognoz oraz komunikatów hydrologicznych i meteorologicznych, biuletynów, a także roczników hydrologicznych, meteorologicznych i hydrogeologicznych;

- 7) wykonywanie modelowania hydrologiczno-hydraulicznego szczególnie w zakresie zagrożeń powodziowych i zjawiska suszy;
- 8) prowadzenie działań edukacyjnych w zakresie hydrologii, meteorologii i oceanologii;
- 9) współpracę z organami administracji publicznej, w zakresie ograniczania skutków niebezpiecznych zjawisk zachodzących w atmosferze i hydrosferze
- 10) wypłatę odszkodowań, o których mowa w art. 381 ust. 9.

3. Ze środków będących w dyspozycji właściwych dysponentów części budżetu państwa, finansuje się:

- 1) osłonę hydrologiczno-meteorologiczną żeglugi morskiej, rybołówstwa i żeglugi śródlądowej;
- 2) osłonę hydrologiczno-meteorologiczną rolnictwa;
- 3) badania elementów hydrologicznych i morfologicznych wód powierzchniowych na potrzeby planowania w gospodarowaniu wodami, w szczególności sporządzenia dokumentacji planistycznych, o których mowa w art. 316 ust. 1;
- 4) badania wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych;
- 5) informacje przekazywane na potrzeby obronności państwa;
- 6) utrzymanie specjalnych sieci pomiarowo-obszernacyjnych.

4. Służby państwowe mogą być dofinansowywane ze środków publicznych innych niż środki, o których mowa w ust. 1-3, na zasadach dotyczących wykorzystania tych środków.

5. Podmioty, które dla potrzeb działalności gospodarczej lub dla realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, korzystają z informacji uzyskanych z:

- 1) podstawowej sieci pomiarowo-obszernacyjnej, systemu gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych oraz biur prognoz hydrologicznych i biur prognoz meteorologicznych państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej,
- 2) sieci obszernacyjno-badawczej wód podziemnych państwowej służby hydrogeologicznej – ponoszą koszty utrzymania, odbudowy, rozbudowy i przebudowy tych sieci, systemów i biur lub koszty wykonania tych badań, pomiarów i ocen, na zasadach uzgodnionych przez strony w umowie.

Art. 385. 1. Skarb Państwa jest właścicielem wszystkich informacji zbieranych i przetwarzanych przez służby państwowe.

2. W imieniu Skarbu Państwa informacjami, o których mowa w ust. 1, rozporządzają, odpowiednio - Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowy Instytut Badawczy oraz Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy.

3. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny przekazują nieodpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacje zbierane i przetwarzane przez służby państwowe.

4. Przekazanie informacji do ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 7 i 8, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 stycznia 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352).

Art. 386. 1. Państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba hydrogeologiczna publikują informacje, zebrane i przetworzone w wyniku realizacji standardowych procedur, w ostrzeżeniach, prognozach, komunikatach, biuletynach lub rocznikach.

2. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie informacje o stanie atmosfery i hydrosfery, organom władzy publicznej oraz właścicielom wód lub działającym w ich imieniu zarządom, a także uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Polskiej Akademii Nauk.

3. Państwowy Instytut Geologiczny jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie zebrane informacje o stanie zasobów wód podziemnych, organom władzy publicznej, a także uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Państwowej Akademii Nauk.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, udostępnia się organom władzy publicznej oraz właścicielom wód lub działającym w ich imieniu zarządom w zakresie niezbędnym do wykonania zadań ustawowych, a uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Polskiej Akademii Nauk na potrzeby badań naukowych i dydaktycznych.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) podmioty, którym państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna i państwowa służba hydrogeologiczna są obowiązane przekazywać ostrzeżenia, prognozy, komunikaty i biuletyny;
- 2) sposób i częstotliwość opracowywania oraz przekazywania ostrzeżeń, prognoz, komunikatów i biuletynów;
- 3) sposoby uzyskiwania potwierdzenia przekazania ostrzeżeń;
- 4) charakterystykę stanów: hydrologicznego, meteorologicznego oraz hydrogeologicznego.

6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej będzie się kierował względami bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz uwzględni konieczność sprawnego przekazywania ostrzeżeń, prognoz,

komunikatów i biuletynów w zależności od aktualnego lub prognozowanego stanu: hydrologicznego, meteorologicznego lub hydrogeologicznego.

DZIAŁ IX

ZGODA WODNOPRAWNA

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 387. 1. Zgoda wodnoprawna jest udzielana przez:

- 1) wydanie pozwolenia wodnoprawnego;
- 2) przyjęcie zgłoszenia wodnoprawnego;
- 3) ocenę wodnoprawną;
- 4) wydanie decyzji, o której mowa w art. 77,175, oraz 177.

2. Zgoda wodnoprawna o której mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 wydawana jest przed uzyskaniem decyzji wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

3. wydanie decyzji o których mowa w ust. 1 pkt 4 następuje przed uzyskaniem decyzji wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Art. 388. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozwolenie wodnoprawne jest wymagane na:

- 1) usługi wodne;
- 2) szczególne korzystanie z wód;
- 3) długotrwałe obniżenie poziomu zwierciadła wody podziemnej;
- 3) piętrzenie wody podziemnej;
- 4) działania związane z rekultywacją wód powierzchniowych lub podziemnych;
- 5) wprowadzanie do wód powierzchniowych substancji hamujących rozwój glonów;
- 6) wykonanie urządzeń wodnych;
- 7) regulację wód, zabudowa potoków górskich oraz kształtowanie nowych koryt cieków naturalnych;
- 8) zmiana ukształtowania terenu na gruntach przylegających do wód, mająca wpływ na warunki przepływu wody;

- 9) prowadzenie przez wody powierzchniowe płynące oraz przez wały przeciwpowodziowe obiektów mostowych, rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów;
- 10) prowadzenie przez śródlądowe drogi wodne oraz przez wały przeciwpowodziowe napowietrznych linii energetycznych i telekomunikacyjnych.

Art. 389. 1. Pozwolenie wodnoprawne jest wymagane również na: lokalizowanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenie ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania, jeżeli wydano decyzję, o której mowa w art. 77 ust. 3 albo wydano decyzję, o której mowa w art. 77 ust. 3 i decyzję, o której mowa w art. 175 ust. 1.

2. Pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie do ziemi ścieków innych niż wymienione w art. 76 ust. 1 pkt 1, może być udzielone, jeżeli wydano decyzję, o której mowa w art. 76 ust. 2.

Art. 390. Obowiązek posiadania pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w art. 388 pkt 12, dotyczy wytwórcy ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1.

Art. 391. Pozwolenia wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi albo do urządzeń kanalizacyjnych są wydawane z uwzględnieniem postanowień rozdziałów 1-4 w dziale IV tytułu III ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

Art. 392. 1. Jeżeli o wydanie pozwolenia wodnoprawnego ubiega się kilka zakładów, których działalność wzajemnie się wyklucza z powodu stanu zasobów wodnych, pierwszeństwo w uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego mają zakłady, które będą pobierać wodę w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, następnie - zakłady, których korzystanie z wód przyczyni się do zwiększenia naturalnej lub sztucznej retencji wód lub poprawy stosunków biologicznych w środowisku wodnym, a w dalszej kolejności właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni innych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

2. Jeżeli jednym z zakładów ubiegających się o wydanie pozwolenia wodnoprawnego jest właściciel urządzenia wodnego koniecznego do realizacji tego pozwolenia, pierwszeństwo w uzyskaniu pozwolenia przysługuje temu zakładowi.

3. Pierwszeństwo, o którym mowa w ust. 2, przysługuje także zakładowi wskazanemu przez właściciela urządzenia wodnego, o ile o pozwolenie wodnoprawne nie ubiegają się zakłady, które będą pobierać wodę w celu zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi lub zakłady, których korzystanie z wody przyczyni się do zwiększenia naturalnej lub sztucznej retencji, lub poprawy stosunków biologicznych w środowisku wodnym.

4. Pozwolenie wodnoprawne nie rodzi praw do nieruchomości i urządzeń wodnych koniecznych do jego realizacji oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich przysługujących wobec tych nieruchomości i urządzeń. Informację tej treści zamieszcza się w pozwoleniu wodnoprawnym.

2. Wnioskodawcy, który nie uzyskał praw do nieruchomości lub urządzeń koniecznych do realizacji pozwolenia wodnoprawnego, nie przysługuje roszczenie o zwrot nakładów poniesionych w związku z otrzymaniem pozwolenia.

Art. 393. 1. Zgłoszenia organowi, właściwemu do wydania zgody wodnoprawnej, wymaga:

- 1) wykonanie pomostu o szerokości do 3 m i długości całkowitej do 25 m, stanowiącej sumę długości jego poszczególnych elementów;
- 2) postój na wodach płynących obiektów pływających lub statków przeznaczonych na cele mieszkaniowe lub usługowe;
- 3) przejście nad wodami innymi niż śródlądowe drogi wodne, napowietrznymi liniami energetycznymi i telekomunikacyjnymi;
- 4) wykonanie kąpieliska lub wyznaczenie miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpiei (również na obszarze morza terytorialnego);
- 5) odwadnianie wykopów budowlanych;
- 6) prowadzenie robót w wodach oraz innych robót, które mogą być przyczyną zmiany stanu wód podziemnych;
- 7) wykonywanie urządzeń odwadniających obiekty budowlane, o zasięgu oddziaływania niewykraczającym poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem;

- 8) odprowadzanie wód z wykopów budowlanych lub z próbnych pompowań otworów hydrogeologicznych;
- 9) wykonywanie stawów które nie są napelniane w ramach usług wodnych lecz wyłącznie wodami opadowymi lub roztopowymi lub wodami gruntowymi, o powierzchni nieprzekraczającej 500 m² i głębokości nieprzekraczającej 2 m od naturalnej powierzchni terenu, o zasięgu oddziaływania niewykraczającym poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem;
- 10) przebudowa rowu polegająca na wykonaniu przepustu lub innego przekroju zamkniętego na długości nie większej niż 10 m;
- 11) przebudowa lub odbudowa urządzeń odwadniających zlokalizowanych w pasie drogowym dróg publicznych, obszarze kolejowym, lotnisk lub lądowisk.
- 12) wykonywanie robót lub obiektów budowlanych mających wpływ na zmniejszenie naturalnej retencji terenowej przez wyłączenie mniej niż 30 % powierzchni nieruchomości na której planowane są roboty lub obiekty budowlane z powierzchni biologicznie czynnej.

2. Jeżeli realizacja dwóch lub więcej przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 9 i 10, skutkuje przekroczeniem parametrów określonych dla tych przedsięwzięć, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej może orzec, w drodze decyzji, o obowiązku uzyskania zgody wodnoprawnej.

3. Dokonując zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 9 i 10, bierze się pod uwagę parametry skumulowane z innymi planowanymi, realizowanymi oraz zrealizowanymi przedsięwzięciami.

Art. 394. Pozwolenia wodnoprawnego albo zgłoszenia wodnoprawnego nie wymaga:

- 1) uprawianie żeglugi na śródlądowych drogach wodnych;
- 2) holowanie oraz spław drewna;
- 3) wydobywanie kamienia, żwiru, piasku, innych materiałów oraz wycinanie roślin w związku z utrzymywaniem wód, szlaków żeglownych oraz remontem urządzeń wodnych;
- 4) wykonanie pilnych prac zabezpieczających w okresie powodzi;
- 5) wykonywanie urządzeń wodnych do poboru wód podziemnych na potrzeby zwykłego korzystania z wód z ujęć o głębokości do 30 m;
- 6) rybackie korzystanie ze śródlądowych wód powierzchniowych;

- 7) pobór wód powierzchniowych lub podziemnych w ilości nieprzekraczającej 5 m³ na dobę;
- 8) pobór i odprowadzanie wód w związku z wykonywaniem odwiertów lub otworów strzałowych przy użyciu płuczki wodnej na cele badań sejsmicznych;
- 9) odbudowę, rozbudowę, przebudowę lub rozbiórkę urządzeń pomiarowych służb państwowych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, jeżeli wydano decyzję, o której mowa w art. 175 ust. 9;
- 10) wyznaczanie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego oraz budowę, przebudowę lub remont drogi rowerowej, z wyjątkiem prowadzenia dróg rowerowych przez wody powierzchniowe.

Art. 395. 1. Pozwolenie wodnoprawne nie może naruszać:

- 1) ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, z wyłączeniem okoliczności, o których mowa w art. 66;
 - 2) ustalenia planów ochrony i planów zadań ochronnych dla obszarów chronionych;
 - 3) ustaleń planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza;
 - 4) ustaleń planu przeciwdziałania skutkom suszy;
 - 5) ustaleń programu ochrony wód morskich;
 - 6) ustaleń krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych;
 - 7) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego;
 - 8) wymagań ochrony zdrowia ludzi, środowiska, ochrony przyrody i dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków oraz wynikających z przepisów odrębnych.
2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli wydano ocenę wodnoprawną.

Art. 396. 1. Organem właściwym do wydania zgody wodnoprawnej są Wody Polskie.

2. Organem właściwym do wydania zgody wodnoprawnej jest minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jeżeli wnioskodawcą są Wody Polskie;

3. Organ właściwy do wydawania pozwolenia wodnoprawnego jest właściwy w sprawach stwierdzenia wygaśnięcia, cofnięcia lub ograniczenia tego pozwolenia, a także w sprawach decyzji, o której mowa w art. 401 ust. 3.

4. Organem właściwym do wydania oceny wodnoprawnej jest organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej.

5. Wniosek o wydanie pozwolenia wodnoprawnego lub zgłoszenie wodnoprawne składa się w siedzibie nadzoru wodnego właściwego miejscowo albo najbliższego dla zamierzonego korzystania z usług wodnych lub wykonywania urządzeń wodnych, lub innej działalności wymagającej zgody wodnoprawnej.

Art. 397. 1. Za zgodę wodnoprawną ponosi się opłatę.

2. Za zgłoszenie wodnoprawne opłata wynosi 100 zł.

3. Za pozwolenie wodnoprawne opłata wynosi 250 zł.

4. Jeżeli w jednej decyzji udzielono więcej niż jednego pozwolenia wodnoprawnego, opłatę, o której mowa w ust. 3, mnoży się przez liczbę pozwoleń wodnoprawnych, przy czym maksymalna łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć 25.000 zł

5. Za ocenę wodnoprawną opłata wynosi 1250 zł.

6. Opłata za zgodę wodnoprawną, stanowi przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

7. Poświadczenie wniesienia opłaty za zgodę wodnoprawną dołącza się do:

- 1) zgłoszenia wodnoprawnego;
- 2) wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego;
- 3) wniosku o wydanie oceny wodnoprawnej.

8. Stawki opłat za zgodę wodnoprawną, o których mowa w ust. 2-4, za rok poprzedni, podlega z dniem 1 stycznia każdego roku zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość stawki opłat za zgodę wodnoprawną na rok następny, uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości stawki oraz zasadę, o której mowa w ust. 8.

10. Jeżeli opłata za zgodę wodnoprawną nie pokrywa rzeczywistych kosztów postępowania, przepisy art. 264 oraz 265 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

11. Opłatę za zgodę wodnoprawną wnosi się na rachunek bankowy właściwego zarządu zlewni.

Rozdział 2

Wydawanie pozwoleń wodnoprawnych

Art. 398. 1. Wydania pozwolenia wodnoprawnego odmawia się, jeżeli:

- 1) projektowany sposób korzystania z wody narusza ustalenia dokumentów, o których mowa w art. 396 pkt 1-7, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 396 pkt 8;
- 2) projektowany sposób korzystania z wody dla celów energetyki wodnej nie zapewni wykorzystania potencjału hydroenergetycznego w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony.

2. Wydania pozwolenia wodnoprawnego można odmówić, jeżeli zakład planujący korzystanie z wód lub wykonanie urządzeń wodnych albo inne działania wymagające pozwolenia wodnoprawnego nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z dotychczas wydanych pozwoleń wodnoprawnych.

Art. 399. 1. Pozwolenie wodnoprawne wydaje się na czas określony.

2. Pozwolenie wodnoprawne na wydaje się na okres nie dłuższy niż 20 lat.

3. Pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi wydaje się na okres nie dłuższy niż 10 lat, liczony od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu wodnoprawnym stała się ostateczna.

4. Prawa i obowiązki określone w pozwoleniu wodnoprawnym na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi obowiązują od dnia w którym decyzja o pozwoleniu wodnoprawnym stała się ostateczna, chyba, że w pozwoleniu wodnoprawnym została określona inna data, od której obowiązuje to pozwolenie.

4. Pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie do wód lub do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1 albo art. 100 ust. 1, wydaje się na okres nie dłuższy niż 4 lata.

5. Pozwolenie wodnoprawne na wycinanie roślin z wód lub z brzegu oraz wydobywanie kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów z wód lub z obszarów szczególnego zagrożenia powodzią wydaje się na okres nie dłuższy niż 5 lat.

6. Obowiązek ustalenia czasu obowiązywania nie dotyczy pozwoleń wodnoprawnych na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwoleń wodnoprawnych na regulację wód.

7. Informację o wszczęciu postępowania w sprawie pozwolenia wodnoprawnego właściwy organ podaje do publicznej wiadomości na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej oraz w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

8. Pozwolenia wodnoprawne wydaje się na podstawie operatu wodnoprawnego oraz zgromadzonych w toku postępowania dowodów, dokumentów i informacji.

Art. 400. 1. Stroną postępowania w sprawach dotyczących pozwoleń wodnoprawnych jest:

- 1) wnioskodawca ubiegający się o wydanie pozwolenia wodnoprawnego;
- 2) właściciel wody w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub wykonania urządzeń wodnych;
- 3) właściciel urządzeń kanalizacyjnych, do których wprowadzane będą ścieki przemysłowe zawierające substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego;
- 4) właściciel istniejącego urządzenia wodnego znajdującego się w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych;
- 5) właściciel powierzchni ziemi w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych;
- 6) uprawniony do korzystania z wód lub uprawniony do rybactwa, w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych.

2. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie dotyczącej pozwolenia wodnoprawnego przekracza 20, do stron innych niż:

- 1) wnioskodawca,
- 2) właściciel wody,
- 3) właściciel urządzeń wodnych,
- 4) uprawniony do korzystania z wód,
- 5) uprawniony do rybactwa

– stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

3. Strony, o których mowa w ust. 1 pkt 5, ustala się na podstawie ewidencji gruntów i budynków.

4. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie dotyczącej pozwolenia wodnoprawnego nie przekracza 20, do stron o których mowa w ust. 1 pkt 5, doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w ewidencji gruntów i budynków jest skuteczne. W przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym zawiadomienie pozostawia się w aktach sprawy.

Art. 401. W postępowaniach dotyczących pozwolenia wodnoprawnego nie stosuje się przepisów art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 402. 1. W pozwoleniu wodnoprawnym ustala się cel projektowanych do wykonania urządzeń wodnych i innych robót, cel i zakres korzystania z wód, warunki wykonywania uprawnień oraz obowiązki niezbędne ze względu na ochronę zasobów środowiska, interesów ludności i gospodarki w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych, a w szczególności:

- 1) obowiązki wobec innych zakładów posiadających pozwolenie wodnoprawne lub uprawnionych do rybactwa, narażonych na szkody w związku z wykonywaniem tego pozwolenia wodnoprawnego;
- 2) obowiązek wykonania urządzeń zapobiegających szkodom lub zmniejszających negatywne skutki wykonywania tego pozwolenia wodnoprawnego;
- 3) niezbędne przedsięwzięcia ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko;

2. W dostosowaniu do rodzaju działalności w pozwoleniu wodnoprawnym ustala się w szczególności:

- 1) ilość pobieranej wody, w tym dla wód powierzchniowych maksymalną ilość m³ na sekundę, średnią ilość m³ na dobę oraz dopuszczalną ilość m³ na rok, a dla wód podziemnych maksymalną ilość m³ na godzinę, średnią ilość m³ na dobę oraz dopuszczalną ilość m³ na rok;
- 2) ilość wód opadowych i roztopowych, odprowadzanych do wód lub wprowadzanych do ziemi, w tym maksymalną ilość m³ na sekundę i średnią ilość m³ na rok oraz powierzchnię rzeczywistą i zredukowaną zlewni, odwadnianej poprzez każdy wylot;
- 3) ilość ścieków odprowadzanych do wód lub wprowadzanych do ziemi lub urządzeń kanalizacyjnych, w tym maksymalną, średnią ilość m³ na dobę oraz dopuszczalną ilość m³ na rok oraz stan i skład wprowadzanych ścieków albo minimalny procent redukcji zanieczyszczeń w procesie oczyszczania ścieków, a w przypadku ścieków przemysłowych, jeżeli jest to uzasadnione, dopuszczalne ilości zanieczyszczeń, w szczególności ilości substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, wyrażone w jednostkach masy przypadających na jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu oraz przewidywany sposób i efekt ich oczyszczania;
- 4) terminy pobierania i odprowadzania wody oraz wprowadzania ścieków dla zakładów charakteryzujących się okresową lub zmienną sezonowo działalnością,

z wyszczególnieniem parametrów korzystania z wód w zróżnicowanych okresach działalności zakładu;

- 5) ilość, stan i skład ścieków wykorzystywanych rolniczo, roczne wielkości dawek polewowych i terminy ich stosowania, numery i powierzchnie nawożonych działek;
- 6) sposób i zakres prowadzenia pomiarów ilości i jakości pobieranej wody w stanie pierwotnym;
- 7) termin rozpoczęcia, sposób i zakres prowadzenia pomiarów ilości i jakości ścieków wprowadzanych do wód, do ziemi lub do urządzeń kanalizacyjnych albo wykorzystywanych rolniczo,
- 8) miejsce poboru próbek ścieków;
- 9) prowadzenie okresowych pomiarów wydajności i poziomu zwierciadła wody w studni;
- 10) sposób gospodarowania wodą, w tym charakterystyczne rzędne piętrzenia wraz z terminami i warunkami ich utrzymywania oraz przepływy;
- 11) wielkość przepływu nienaruszalnego, ograniczenia wynikające z konieczności jego zachowania oraz sposób odczytywania jego wartości, w miejscu korzystania z wód;
- 12) opis urządzenia wodnego, w tym jego podstawowe parametry charakteryzujące to urządzenie i warunki jego wykonania oraz jego lokalizację za pomocą informacji o nazwie lub numerze obrębu ewidencyjnego z numerem lub numerami działek ewidencyjnych oraz współrzędnych;
- 13) tryb pracy elektrowni wodnej oraz jej parametry: Q_{inst} , h_{inst} , N_{inst} ;
- 14) sposób postępowania w przypadku rozruchu, zatrzymania działalności bądź awarii urządzeń istotnych dla realizacji pozwolenia, a także rozmiar i warunki korzystania z wód oraz urządzeń wodnych w tych sytuacjach wraz z maksymalnym, dopuszczalnym czasem trwania tych warunków;
- 15) sposób postępowania w przypadku uszkodzenia urządzeń pomiarowych;
- 16) przedsięwzięcia i działania niezbędne dla spełnienia warunków, o których mowa w art. 67, jeżeli mają one zastosowanie;
- 17) wskazanie zakazów, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3, i obszaru, na którym one obowiązują.

3. W pozwoleniu wodnoprawnym ustala się obowiązek przekazywania wyników prowadzonych pomiarów do organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego oraz organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego, w terminie do dnia 31 marca każdego roku za rok poprzedni.

4. W pozwoleniu wodnoprawnym można dodatkowo ustalić obowiązek:

- 1) prowadzenia pomiarów jakości wód podziemnych oraz wód płynących poniżej i powyżej miejsca zrzutu ścieków, z określeniem częstotliwości i metod tych pomiarów;
- 2) wykonania robót lub uczestniczenia w kosztach utrzymania urządzeń wodnych, stosownie do odnoszonych korzyści;
- 3) wykonania robót lub uczestniczenia w kosztach utrzymania wód, stosownie do wzrostu tych kosztów w wyniku realizacji tego pozwolenia;
- 4) odtworzenia retencji przez budowę służących do tego celu urządzeń wodnych lub realizację innych przedsięwzięć, jeżeli w wyniku realizacji pozwolenia wodnoprawnego nastąpi zmniejszenie naturalnej lub sztucznej retencji wód śródlądowych;
- 5) podjęcia działań służących poprawie stanu zasobów ryb lub uczestniczenia w kosztach zarybiania wód powierzchniowych, jeżeli w wyniku realizacji pozwolenia wodnoprawnego nastąpi zmniejszenie populacji ryb lub utrudnienie ich migracji;
- 6) termin rozpoczęcia korzystania z wód, wykonywania urządzeń wodnych lub innych działań wymagających wydania pozwolenia wodnoprawnego.

Art. 403. Instrukcję gospodarowania wodą na korzystanie z wód powierzchniowych za pomocą urządzeń do jej piętrzenia lub na zależne od siebie korzystanie z wód przez kilka zakładów zatwierdza się w pozwoleniu wodnoprawnym i doręcza się zakładom, których dotyczy instrukcja gospodarowania wodą.

Art. 404. Zakłady są obowiązane do stosowania metodyk referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2.

Art. 405. Jeżeli w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2, wprowadzono obowiązek korzystania z metodyki referencyjnej, dopuszcza się stosowanie innej metodyki, jeżeli ta metodyka umożliwia:

- 1) uzyskanie dokładniejszych wyników, a uzasadnieniem jej zastosowania są zjawiska meteorologiczne, mechanizmy fizyczne i procesy chemiczne, jakim podlegają substancje lub energie;
- 2) udowodnienia przez podmiot zobowiązany do prowadzenia pomiarów, pełnej równoważności uzyskanych wyników - w przypadku pozostałych metodyk.

Art. 406. 1. Pozwolenie wodnoprawne wydaje się na wniosek.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) operat wodnoprawny z oznaczeniem daty jego wykonania, zwany dalej „operatem”, wraz z opisem prowadzenia zamierzonej działalności sporządzonym w języku niezawierającym określeń specjalistycznych;
- 2) decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych realizacji przedsięwzięcia o ile jest ona wymagana;
- 3) opinie i uzgodnienia wymagane na podstawie przepisów ustawy lub przepisów odrębnych, o ile wydanie ich jest przed uzyskaniem pozwolenia wodnoprawnego;
- 4) w przypadku wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzenia wodnego - informację o ustanowieniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku decyzję o lokalizacji inwestycji celu publicznego albo decyzję o warunkach zabudowy, jeżeli są wymagane;
- 5) ocenę wodnoprawną, jeżeli jest wymagana.

3. Do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na piętrzenie wód powierzchniowych budowlą piętrzącą o wysokości piętrzenia powyżej 1 m oraz wyposażoną w urządzenia umożliwiające regulowanie przepływu lub na zależne od siebie korzystanie z wód przez kilka zakładów, dołącza się projekt instrukcji gospodarowania wodą, zawierający opis sposobu gospodarowania wodą i zaspokojenia potrzeb wszystkich użytkowników odnoszących korzyści z urządzeń wodnych, których dotyczy instrukcja, w ilości egzemplarzy uwzględniającej liczbę podmiotów korzystających z wody.

4. Do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód podziemnych oraz na odwodnienie zakładu górniczego lub obiektu budowlanego dołącza się dokumentację hydrogeologiczną, o ile jej sporządzanie wynika z przepisów odrębnych.

5. Do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1, oprócz odpowiednich dokumentów, o których mowa w ust. 2, dołącza się zgodę właściciela tych urządzeń.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi i zamieści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji publicznej urzędu obsługującego tego ministra wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 407. Koszty opracowania projektu instrukcji gospodarowania wodą ponoszą:

- 1) podmioty odnoszące korzyści z urządzenia wodnego, którego dotyczy instrukcja, proporcjonalnie do odnoszonych korzyści;
- 2) podmioty, których korzystanie z wody wymaga dokonania zmiany instrukcji.

Art. 408. 1. Operat sporządza się w formie opisowej i graficznej, a także na elektronicznych nośnikach danych jako dokument tekstowy, zaś część graficzną operatu w postaci plików typu rastrowego (PDF).

2. Część opisowa operatu, w dostosowaniu do rodzaju działalności, zawiera:

- 1) oznaczenie zakładu ubiegającego się o wydanie pozwolenia, jego siedziby i adresu;
- 2) wyszczególnienie:
 - a) celu i zakresu zamierzonego korzystania z wód,
 - b) celu i rodzaju planowanych do wykonania urządzeń wodnych i robót,
 - c) rodzaju urządzeń pomiarowych oraz znaków żeglugowych,
 - d) określenie rodzaju i zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych,
 - e) stanu prawnego nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych, z podaniem siedzib i adresów ich właścicieli, zgodnie z ewidencją gruntów i budynków,
 - f) obowiązków ubiegającego się o wydanie pozwolenia w stosunku do osób trzecich;
- 3) opis i lokalizację urządzenia wodnego, w tym nazwę lub numer obrębu ewidencyjnego z numerem lub numerami działek ewidencyjnych oraz współrzędne;
- 4) charakterystykę wód objętych pozwoleniem wodnoprawnym;
- 5) charakterystykę odbiornika ścieków objętego pozwoleniem wodnoprawnym;
- 6) ustalenia wynikające z:
 - a) planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza,
 - b) planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza,
 - c) planu przeciwdziałania skutkom suszy,
 - d) programu ochrony wód morskich,
 - e) krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych;
- 7) określenie wpływu planowanych do wykonania urządzeń wodnych lub korzystania z wód na wody powierzchniowe oraz podziemne, w szczególności na stan tych wód i realizację celów środowiskowych dla nich określonych;

- 8) wielkość przepływu nienaruszalnego, sposób jego obliczania oraz odczytywania jego wartości w miejscu korzystania z wód;
- 9) wielkość SNQ lub zasobu wód podziemnych;
- 10) planowany okres rozruchu i sposób postępowania w przypadku rozruchu, zatrzymania działalności lub wystąpienia awarii lub uszkodzenia urządzeń pomiarowych oraz rozmiar, czas trwania, warunki korzystania z wód i urządzeń wodnych w tych sytuacjach;
- 11) informację o formach ochrony przyrody utworzonych lub ustanowionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, występujących w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych.

3. Część graficzna operatu zawiera:

- 1) plan urządzeń wodnych i zasięg oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub planowanych do wykonania urządzeń wodnych, wraz z ich powierzchnią, naniesiony na mapę sytuacyjno-wysokościową terenu, z oznaczeniem nieruchomości;
- 2) zasadnicze przekroje podłużne i poprzeczne urządzeń wodnych oraz koryt wody płynącej w zasięgu oddziaływania tych urządzeń;
- 3) schemat rozmieszczenia urządzeń pomiarowych oraz znaków żeglugowych;
- 4) schemat funkcjonalny lub technologiczny urządzeń wodnych.

4. Operat, na którego podstawie wydaje się pozwolenie wodnoprawne na pobór wód, oprócz odpowiednich danych, o których mowa w ust. 2 i 3, zawiera:

- 1) określenie ilości pobieranej wody, w tym dla wód powierzchniowych maksymalną ilość m^3 na sekundę, średnią ilość m^3 na dobę oraz dopuszczalną ilość m^3 na rok, a dla wód podziemnych maksymalną ilość m^3 na godzinę, średnią ilość m^3 na dobę oraz dopuszczalną ilość m^3 na rok;
- 2) opis techniczny urządzeń służących do poboru wody;
- 3) określenie rodzajów urządzeń służących do rejestracji oraz pomiaru poboru wody;
- 4) określenie zakresu i częstotliwości wykonywania wymaganych analiz pobieranej wody;
- 5) terminy pobierania wody dla zakładów, których działalność cechuje się sezonową zmiennością;
- 6) sposób i zakres prowadzenia pomiarów ilości i jakości pobieranej wody w stanie pierwotnym;
- 7) sposób postępowania w przypadku uszkodzenia urządzeń pomiarowych;

8) informację o sposobie prowadzenia okresowych pomiarów wydajności i poziomu zwierciadła wody w studni.

5. Operat, na podstawie którego wydaje się pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód, ziemi lub do urządzeń kanalizacyjnych, oprócz odpowiednich danych, o których mowa w ust. 2 i 3, zawiera:

- 1) schemat technologiczny wraz z bilansem masowym i rodzajami wykorzystywanych materiałów, surowców i paliw istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska;
- 2) określenie w m³ wielkości, średniego dobowego oraz dopuszczalnego rocznego zrzutu ścieków, z wyszczególnieniem zróżnicowania opisujących ich parametrów w okresach sezonowej zmienności, jeżeli taka występuje, z wyłączeniem wód opadowych i roztopowych, dla których określa się w m³ wielkość maksymalnego sekundowego i średniego rocznego zrzutu;
- 3) określenie stanu i składu ścieków lub minimalnego procentu redukcji zanieczyszczeń w ściekach lub - w przypadku ścieków przemysłowych - dopuszczalnych ilości zanieczyszczeń, w szczególności ilości substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, wyrażone w jednostkach masy przypadających na jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu oraz przewidywany sposób i efekt ich oczyszczania;
- 4) określenie stanu i składu ścieków przemysłowych wprowadzonych do systemów kanalizacji zbiorczej doprowadzającej ścieki do oczyszczalni ścieków komunalnych;
- 5) wyniki pomiarów ilości i jakości ścieków, jeżeli ich przeprowadzenie było wymagane;
- 6) opis instalacji i urządzeń służących do gromadzenia, oczyszczania oraz odprowadzania ścieków;
- 7) opis instalacji i urządzeń służących do przygotowania osadów ściekowych do zagospodarowania;
- 8) określenie zakresu i częstotliwości wykonywania wymaganych analiz odprowadzanych ścieków oraz wód podziemnych lub wód powierzchniowych powyżej i poniżej miejsca zrzutu ścieków;
- 9) opis urządzeń służących do pobierania próbek ścieków, pomiaru oraz rejestracji ilości, stanu i składu odprowadzanych ścieków;
- 10) opis jakości wody w miejscu zamierzonego wprowadzania ścieków;
- 11) informację o sposobie zagospodarowania osadów ściekowych;

- 12) informację o terminach odprowadzania wody oraz wprowadzania ścieków dla zakładów, których działalność cechuje się sezonową zmiennością;
- 13) opis przedsięwzięć i działań niezbędnych dla spełnienia warunków, o których mowa w art. 67, jeżeli te warunki znajdują zastosowanie;
- 14) informację o sposobie i zakresie prowadzenia pomiarów ilości i jakości ścieków wprowadzanych do wód, do ziemi lub do urządzeń kanalizacyjnych albo wykorzystywanych rolniczo.

6. Operat, na podstawie którego wydaje się pozwolenie wodnoprawne na rolnicze wykorzystanie ścieków, oprócz odpowiednich danych, o których mowa w ust. 2 i 3, zawiera określenie:

- 1) ilości, składu i rodzaju ścieków;
- 2) jednostkowych dawek ścieków i okresów ich stosowania;
- 3) powierzchni w tym numerów ewidencyjnych działek, oraz charakterystyki gruntów przeznaczonych do rolniczego wykorzystania ścieków.

7. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może odstąpić od niektórych wymagań dotyczących operatu, z wyłączeniem wymagania, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, o ile podmiot dołączy odpowiednie dane lub informacje do wniosku w innej formie lub organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej dysponuje wymaganymi danymi lub informacjami albo uzna je za zbędne.

8. Do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na kolejny okres korzystania z wód w ramach usług wodnych, można przedłożyć operat wodnoprawny, na podstawie którego wydano dotychczasowe pozwolenie wodnoprawne, jeżeli zawarte w nim informacje zachowały aktualność lub zostały uzupełnione, lub zaktualizowane, w dostosowaniu do przepisów ustawy, a wnioskodawca poświadczył pisemnie te okoliczności.

Art. 409. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, zakres instrukcji gospodarowania wodą, kierując się funkcją urządzeń wodnych oraz koniecznością zaspokojenia potrzeb wodnych korzystających z wód, stosownie do posiadanych przez nich uprawnień.

Art. 410. 1. Jeżeli w wyniku realizacji zgody wodnoprawnej nastąpiło naruszenie interesów osób trzecich, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, mając na uwadze, że korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich

zależnych, marnotrawstwa wody, lub energii wody, a także nie może wyrządzać szkód, może, w drodze decyzji, nałożyć na zakład posiadających zgodę wodnoprawną obowiązek:

- 1) wykonania ekspertyzy;
- 2) opracowania lub aktualizowania instrukcji gospodarowania wodą.

2. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego może, bez odszkodowania, odpowiednio zmienić pozwolenie wodnoprawne albo ustalić, w drodze decyzji, warunki wykonywania czynności lub robót wymagających zgłoszenia, o którym mowa w art. 94:

- 1) ograniczając zakres korzystania z wód;
- 2) w zakresie obowiązków, o których mowa w art. 402 ust. 1 i 3 oraz art. 403.

Art. 411. 1. Następca prawny zakładu, który uzyskał pozwolenie wodnoprawne, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z tego pozwolenia.

2. Potwierdzenie przejścia praw i obowiązków, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek, w drodze decyzji, przez organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego.

Rozdział 3

Wygaśnięcie, cofnięcie i ograniczenie pozwolenia wodnoprawnego

Art. 412. 1. Pozwolenie wodnoprawne wygasa, jeżeli:

- 1) upłynął okres, na który było wydane;
- 2) zakład zrzekł się uprawnień ustalonych w tym pozwoleniu;
- 3) zakład nie rozpoczął wykonywania urządzeń wodnych w terminie 3 lat od dnia, w którym pozwolenie wodnoprawne na wykonanie tych urządzeń stało się ostateczne;
- 4) inwestor, w ramach realizacji przedsięwzięcia w zakresie dróg publicznych, linii kolejowych, lotnisk lub lądowisk, nie rozpoczął wykonywania urządzeń wodnych w terminie 6 lat od dnia, w którym pozwolenie wodnoprawne na wykonanie tych urządzeń stało się ostateczne.

2. Terminy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, dla pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych mogą zostać przedłużone w drodze decyzji, nie dłuższy niż 3 lata jeżeli wnioskodawca przed wygaśnięciem pozwolenia wodnoprawnego wystąpi z wnioskiem do organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego i jeżeli nie będzie to sprzeczne z przepisami art. 396 oraz nie będzie wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub na obszar Natura 2000.

Art. 413. Pozwolenie wodnoprawne można cofnąć lub ograniczyć bez odszkodowania, jeżeli:

- 1) zakład zmienia cel i zakres korzystania z wód lub warunki wykonywania uprawnień ustalonych w pozwoleniu;
- 2) urządzenia wodne wykonane zostały niezgodnie z warunkami ustalonymi w pozwoleniu wodnoprawnym lub nie są należycie utrzymywane;
- 3) zakład nie realizuje obowiązków wobec innych zakładów posiadających pozwolenie wodnoprawne, uprawnionych do rybactwa oraz osób narażonych na szkody, albo nie realizuje przedsięwzięć ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko, ustalonych w pozwoleniu;
- 4) zasoby wód podziemnych uległy zmniejszeniu w sposób naturalny;
- 5) zakład nie rozpoczął w terminie korzystania z uprawnień wynikających z pozwolenia wodnoprawnego, z powodów innych niż określone w art. 396 ust. 1 pkt 3, lub nie korzystał z tych uprawnień przez okres co najmniej 2 lat;
- 6) nastąpiła zmiana przepisów, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2;
- 7) jest to konieczne dla osiągnięcia celów środowiskowych w zakresie wynikającym z planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, warunków korzystania z wód regionu wodnego lub warunków korzystania z wód zlewni i uzasadnione wynikami monitoringu wód;
- 8) nastąpiło zagrożenie osiągnięcia celów środowiskowych i jest to uzasadnione danymi z monitoringu wód oraz wynikami dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych, o którym mowa w art. 324 ust. 4 pkt 2;
- 9) nie wykonano lub nie przedłożono analizy ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3, jeżeli taka analiza była wymagana.

Art. 414. 1. Przeglądu pozwoleń wodnoprawnych na pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi lub do urządzeń kanalizacyjnych, a także realizacji tych pozwoleń, właściwy organ dokonuje co najmniej raz na 4 lata.

2. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego dokonuje dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych na pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, jeżeli na podstawie wyników monitoringu wód lub innych danych, w tym danych uzyskanych w toku opracowywania projektu planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza lub jego aktualizacji, Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdził, że jest zagrożone osiągnięcie celów środowiskowych.

3. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego informuje ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej o pozwoleniach wodnoprawnych, które zostały cofnięte lub ograniczone w celu zapobieżenia zagrożeniu osiągnięcia celów środowiskowych.

Art. 415. 1. Pozwolenie wodnoprawne można cofnąć lub ograniczyć za odszkodowaniem, jeżeli jest to uzasadnione interesem społecznym albo ważnymi względami gospodarczymi.

2. O odszkodowaniu orzeka, w drodze decyzji, organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego, na warunkach określonych w ustawie.

3. Odszkodowanie przysługuje od:

- 1) Wód Polskich - jeżeli cofnięcie lub ograniczenie pozwolenia wodnoprawnego jest uzasadnione interesem społecznym;
- 2) zakładu, który odniósł korzyści z cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia wodnoprawnego - jeżeli cofnięcie lub ograniczenie pozwolenia wodnoprawnego jest uzasadnione ważnymi względami gospodarczymi, tego zakładu.

4. W przypadku cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia wodnoprawnego udzielonego Wodom Polskim uzasadnionego interesem społecznym, odszkodowanie przysługuje z budżetu państwa.

Art. 416. 1. Stwierdzenie wygaśnięcia, cofnięcia lub ograniczenie pozwolenia wodnoprawnego, następuje w drodze decyzji, wydanej z urzędu lub na wniosek strony.

2. Nie wydaje się decyzji stwierdzającej wygaśnięcie pozwolenia wodnoprawnego w przypadku upływu terminu określonego w pozwoleniu wodnoprawnym.

3. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego po wygaśnięciu, cofnięciu lub ograniczeniu pozwolenia wodnoprawnego, w drodze decyzji, może nałożyć obowiązek usunięcia negatywnych skutków w środowisku wynikających z wykonywania pozwolenia wodnoprawnego lub powstałych w wyniku działalności prowadzonej niezgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu wodnoprawnym, określić obowiązki zakładu niezbędne do kształtowania zasobów wodnych oraz określić zakres i termin wykonania tego obowiązku.

Art. 417. 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego, po wygaśnięciu pozwolenia wodnoprawnego lub jego cofnięciu, w drodze decyzji, zobowiązuje zakład do usunięcia urządzeń wodnych, które zostały wykonane lub były użytkowane na podstawie tego pozwolenia.

2. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego, urządzenia wodne lub ich części, których pozostawienie jest niezbędne do kształtowania zasobów wodnych, mogą być przejęte bez odszkodowania na własność właściciela wody, chyba że właściciel urządzenia wodnego, w terminie 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia pozwolenia wodnoprawnego lub dnia, w którym decyzja o cofnięciu pozwolenia wodnoprawnego stała się ostateczna, rozporządzi prawem własności tego urządzenia.

3. Przeniesienie prawa własności do urządzenia wodnego, o którym mowa w ust. 2, następuje w drodze decyzji stanowiącej podstawę dokonania wpisu właściciela urządzenia wodnego w księdze wieczystej nieruchomości (zbiorze dokumentów).

Art. 418. Przepis art. 417 ust. 2 nie dotyczy stawów oraz gruntów, na których znajdują się urządzenia wodne.

Rozdział 4

Zgłoszenie wodnoprawne

Art. 419. Zgłoszenie wodnoprawne zawiera:

- 1) oznaczenie zakładu dokonującego zgłoszenia z podaniem jego siedziby i adresu;
- 2) określenie:
 - a) celu planowanych do wykonania czynności, robót, lub urządzeń wodnych,
 - b) stanu prawnego nieruchomości, na której czynności, roboty lub urządzenia wodne będą realizowane,
 - c) opis wykonywanych robót, podstawowe parametry charakteryzujące planowane roboty i warunki ich wykonania,
 - d) lokalizacja czynności, robót lub urządzeń wodnych, w tym nazwę lub numer obrębu ewidencyjnego z numerem lub numerami działek ewidencyjnych oraz współrzędne;
 - e) termin rozpoczęcia robót lub czynności.

Art. 420. Do zgłoszenia wodnoprawnego należy dołączyć:

- 1) kopię aktualnej mapy zasadniczej z naniesionym schematem planowanych działań i zasięgiem ich oddziaływania;
- 2) odpowiednie szkice lub rysunki;
- 3) oświadczenie o zgodności planowanego zamierzenia z wymaganiami wynikającymi z odrębnych przepisów;

- 4) zgodę właściciela urządzenia wodnego, które jest niezbędne do realizacji planowanych czynności, robót lub urządzeń wodnych.

Art. 421. 1. Zgłoszenia wodnoprawnego, należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania czynności, robót lub urządzeń lub innych działań podlegających temu obowiązkowi.

2. Do wykonywania czynności, robót lub urządzeń wodnych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia wodnoprawnego można przystąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia właściwy organ nie wniesie, w drodze decyzji, sprzeciwu i nie później niż po upływie 3 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia. Dokonanie zgłoszenia wodnoprawnego nie zwalnia z obowiązku uzyskania uzgodnień i decyzji wymaganych na podstawie odrębnych przepisów.

3. Po upływie 3 lat od określonego w zgłoszeniu wodnoprawnym terminu rozpoczęcia czynności, robót lub urządzeń wodnych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia wodnoprawnego, zgłoszenie wodnoprawne staje się bezprzedmiotowe.

4. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia właściwy organ nakłada, w drodze postanowienia, na zgłaszającego obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów lub informacji, a w przypadku ich nieuzupełnienia – wnosi sprzeciw, w drodze decyzji.

5. Właściwy organ wnosi sprzeciw, jeżeli wykonywanie czynności, robót, urządzeń wodnych lub innych działań, a także korzystania z wód:

- 1) jest objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego;
- 2) narusza ustalenia bądź wymagania wyszczególnione w art. 396 lub interesy osób trzecich, w tym właściciela wody;
- 3) zagraża osiągnięciu celów środowiskowych dla wód, określonych w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61.

6. Za dzień wniesienia sprzeciwu uznaje się dzień nadania decyzji w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo w przypadku, o którym mowa w art. 61 § 3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, dzień wprowadzenia do systemu teleinformatycznego.

7. Nałożenie obowiązku, o którym mowa w art. 421 ust. 4, przerywa bieg terminu, o którym mowa w art. 422 ust. 1.

8. W przypadku zgłoszenia wodnoprawnego, właściwy organ zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu w terminie 7 dni od dnia:

- 1) doręczenia zgłoszenia - informację o dokonaniu zgłoszenia, zawierającą imię i nazwisko albo nazwę inwestora oraz adres i opis projektowanego obiektu;
- 2) wniesienia sprzeciwu - informację o dacie jego wniesienia;
- 3) upływu terminu, o którym mowa w art. 30 ust. 5 - informację o braku wniesienia sprzeciwu.

9. W przypadku, gdy organ nie wniósł sprzeciwu, na wniosek dokonującego zgłoszenia wodnoprawnego, wydaje zaświadczenie o niezgłoszeniu sprzeciwu.

Art. 422. 1. Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia może ustalić, w drodze decyzji, wymagania w zakresie gospodarowania wodami dotyczące warunków wykonania urządzeń wodnych oraz innych działań wymagających zgłoszenia, o ile jest to uzasadnione koniecznością ochrony wód lub środowiska.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 402 stosuje się odpowiednio.

3. Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wszczyna się z urzędu.

Rozdział 5

Oceny wodnoprawne

Art. 423. 1. Podjęcie inwestycji lub działania w zakresie:

- 1) korzystania z wód w ramach usług wodnych,
- 2) długotrwałego obniżenia poziomu zwierciadła wody podziemnej,
- 3) piętrzenia wody podziemnej,
- 4) rekultywacji wód powierzchniowych lub podziemnych,
- 5) wprowadzania do wód powierzchniowych substancji hamujących rozwój glonów,
- 6) wykonania urządzeń wodnych,
- 7) regulacji wód, zabudowy potoków górskich oraz kształtowania nowych koryt cieków naturalnych,
- 8) zmiany ukształtowania terenu na gruntach przylegających do wód, mającej wpływ na warunki przepływu wody,
- 9) robót i obiektów budowlanych mających wpływ na zmniejszenie naturalnej retencji terenowej;

- mogącego wpłynąć na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, wymaga uzyskania oceny wodnoprawnej.

2. Ocenę wodnoprawną wydaje, w drodze decyzji organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, na wniosek podmiotu planującego realizację inwestycji lub działania, o których mowa w ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) charakterystykę planowanych działań wraz z podstawowymi danymi technicznymi i opisem planowanej technologii robót;
- 2) mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub inną mapę uwierzytelnioną przez organ prowadzący ten zasób, albo kopie tych map potwierdzone przez wnioskodawcę za ich zgodność z oryginałami z naniesionym schematem planowanych obiektów lub robót;
- 3) w razie potrzeby, obliczenia hydrauliczne i hydrologiczne;
- 4) opis wpływu planowanych działań na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61.

4. Jeżeli jest wymagane uzyskanie oceny wodnoprawnej oraz decyzji o której mowa w art. 77 ust. 3 lub decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1, sprawy rozpoznaje się łącznie i wydaje się jedną decyzję.

Art. 424. 1. W postępowaniu o wydanie oceny wodnoprawnej organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, przeprowadza ocenę planowanej inwestycji lub działania w zakresie ich wpływu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61.

2. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 1, zostało ustalone, że planowana inwestycja lub działanie wpływa korzystnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej wydaje ocenę wodnoprawną.

3. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 1, zostało ustalone, że planowana inwestycja lub działanie nie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej wydaje ocenę wodnoprawną.

4. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 1, zostało ustalone, że planowana inwestycja lub działanie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, organ właściwy do wydania zgody

wodnoprawnej stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek przedłożenia dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1,3 i 4.

5. Dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1,3 i 4, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej poddaje ocenie.

6. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 5, potwierdzi spełnienie warunków, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1,3 i 4, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej wydaje ocenę wodnoprawną.

7. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 5, nie potwierdzi spełnienia warunków, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1,3 i 4, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej odmawia wydania oceny wodnoprawnej.

Art. 425. Organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej sporządza wykaz planowanych inwestycji lub działań wpływających na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61, obejmujący informację o wydanych ocenach wodnoprawnych oraz o przyczynach odmowy udzielenia oceny wodnoprawnej.

Art. 426. 1. Jeżeli jednocześnie prowadzi się dwa lub więcej postępowań o wydanie oceny wodnoprawnej na inwestycje lub działania planowane w obrębie tej samej jednolitej części wód albo sąsiadujących ze sobą jednolitych części wód, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej dokonuje oceny skumulowanego oddziaływania na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61.

2. Przepisy art. 424 i 425 stosuje się odpowiednio.

3. Ocena wodnoprawna wygasa z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 320 wprowadzających kolejną aktualizację planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Art. 427. 1. Po wydaniu oceny wodnoprawnej, o której mowa w art. 423 ust. 3 i 4, organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej sporządza deklarację o zgodności inwestycji lub działań, o których mowa w art. 423 ust. 1, z celami środowiskowymi, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz w art. 61.

2. Deklarację, o której mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie ze wzorem określonym w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/207 z dnia 20 stycznia 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do wzoru sprawozdania z postępów, formatu dokumentu służącego przekazywaniu informacji na temat dużych projektów, wzorów

wspólnego planu działania, sprawozdań z wdrażania w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, deklaracji zarządczej, strategii audytu, opinii audytowej i rocznego sprawozdania z kontroli oraz metodyki przeprowadzania analizy kosztów i korzyści, a także zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w odniesieniu do wzoru sprawozdań z wdrażania w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Dz. Urz. UE L 38/1 z dnia 13. 2. 2015).

Rozdział 5

Dokumentacje hydrologiczne

Art. 428.1. Dokumentację hydrologiczną stanowią charakterystyki hydrologiczne, w szczególności stany i przepływy wody obliczone do celów projektowania urządzeń wodnych i drogowych obiektów mostowych, bilansów wodnych, prac planistycznych oraz innych opracowań stanowiących podstawę do wydania decyzji administracyjnych.

2. Dokumentację hydrologiczną sporządza się dla potrzeb:

- 1) planowania w gospodarowaniu wodami;
- 2) ustalania charakteru wód powierzchniowych;
- 3) opracowywania dokumentów na podstawie których wydawane są zgody wodnoprawne;
- 4) opracowywania dokumentów na podstawie których wnoszone są należności i opłaty za usługi wodne;
- 5) ustalania linii brzegu;
- 6) ustanawiania stref ochronnych ujęć wody z zasobów wód powierzchniowych;

Art. 429. 1. Dokumentację hydrologiczną mogą sporządzać osoby posiadające kwalifikacje hydrologiczne, potwierdzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

2. Osoby ubiegające się o stwierdzenie kwalifikacji hydrologicznych:

- 1) powinny posiadać:
 - a) pełną zdolność do czynności prawnych,
 - b) dyplom ukończenia studiów wyższych co najmniej I stopnia;
- 2) nie mogą być prawomocnie karane za przestępstwa przeciwko mieniu, dokumentom, za składanie fałszywych zeznań oraz za przestępstwa skarbowe.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej odmawia, w drodze decyzji, dopuszczenia do egzaminu kandydata, który nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 .

Art. 430. 1. Osoba zainteresowana stwierdzeniem kwalifikacji hydrologicznych składa do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej pisemny wniosek.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, informuje na piśmie osobę o której mowa w ust. 1, o dopuszczeniu do egzaminu.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stwierdza kwalifikacje hydrologiczne po pozytywnym złożeniu egzaminu z umiejętności zastosowania wiedzy hydrologicznej do opracowywania dokumentacji hydrologicznej, o której mowa w art. 428 ust 1, zwanego dalej „egzaminem”.

4. Egzamin o którym mowa w ust. 3 składa się z części pisemnej i ustnej.

5. Egzamin składa się przed Komisją do spraw kwalifikacji hydrologicznych, zwaną dalej „Komisją”.

Art. 431. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powołuje, w drodze zarządzenia, Komisję i określa skład osobowy komisji, w tym przewodniczącego Komisji, zastępcę przewodniczącego Komisji i sekretarza Komisji.

2. W skład Komisji wchodzi specjaliści z zakresu hydrologii, gospodarki wodnej, inżynierii wodnej i melioracji wodnych, w liczbie nie większej niż dwanaście osób,

Art. 432. 1. Stwierdzenie kwalifikacji hydrologicznych, o których mowa w art 430 ust 3 następuje za opłatą.

2. Opłatę o której mowa w ust.1 wnosi się na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, nie później niż na 30 dni przed terminem egzaminu.

3. Jednostkowa stawka opłaty o której mowa w ust. 1 wynosi 1500 zł.

4. Opłata, o których mowa w ust. 1 stanowi dochód budżetu państwa.

5. Jednostkowa stawka opłaty, o której mowa w ust 3, podlega, z dniem 1 stycznia każdego roku kalendarzowego podwyższeniu w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi zmian cen towarów i usług konsumpcyjnych, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, za rok poprzedni.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 30 listopada każdego roku, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ogłasza wysokość jednostkowej stawki opłaty na rok następny.

Art. 433. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, określi, w drodze rozporządzenia sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 430 ust. 3, wysokość wynagrodzenia członków Komisji oraz wzór wniosku, o którym mowa w art. 430 ust. 1.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister będzie się kierował koniecznością zapewnienia rzetelnego sprawdzenia wiedzy osób ubiegających się o stwierdzenie kwalifikacji hydrologicznych.

Art. 434. 1. Kwalifikacje hydrologiczne osób, które z wynikiem pozytywnym złożyły egzamin, stwierdza, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1 stanowi świadectwo stwierdzenia kwalifikacji hydrologicznych.

Art. 435. 1. Osoby, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2-9 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r., poz. 65), mogą sporządzać dokumentacje hydrologiczne po uznaniu kwalifikacji nabytych zgodnie z przepisami tej ustawy w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz w Konfederacji Szwajcarskiej.

2. Dokumentacje hydrologiczne mogą sporządzać także usługodawcy świadczący usługi transgraniczne w rozumieniu art. 5 pkt 10 z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, na zasadach określonych w art. 31-38 tej ustawy.

Art. 436. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej prowadzi w formie elektronicznej rejestr osób posiadających kwalifikacje hydrologiczne.

2. Ewidencja, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) numer i datę stwierdzenia kwalifikacji hydrologicznych;
- 2) imię i nazwisko osoby posiadającej kwalifikacje hydrologiczne;
- 3) adres do korespondencji i numer telefonu, osoby, o której mowa w pkt 2.

Art. 437. Osoba sporządzająca dokumentację hydrologiczną obowiązana jest wykonywać ją z należytą starannością uwzględniając w szczególności rozwój wiedzy oraz zmiany w przepisach prawa.

Art. 438. 1. Osoba posiadająca kwalifikacje hydrologiczne traci je w przypadku:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 429 ust. 2 pkt 2;
- 2) pozbawienia praw publicznych;
- 3) całkowitego lub częściowego ubezwłasnowolnienia;
- 4) niedopełnienia obowiązku określonego w art. 437 po przeprowadzeniu, przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej postępowania wyjaśniającego w sprawie utraty uprawnień.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej prowadzi w formie elektronicznej rejestr osób, które utraciły uprawnienia do sporządzania dokumentacji hydrologicznej w przypadkach, o których mowa w ust. 1. Rejestr zawiera dane, o których mowa w art. 436 ust. 2 pkt 1-3.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej orzeka w drodze decyzji.

DZIAŁ X

SPÓŁKI WODNE I ZWIĄZKI WAŁOWE

Rozdział 1

Tworzenie spółek wodnych i związków wałowych

Art. 439. 1. Spółki wodne oraz związki wałowe są niepublicznymi formami organizacyjnymi, które nie działają w celu osiągnięcia zysku, zrzeszają osoby fizyczne lub prawne na zasadzie dobrowolności i mają na celu zaspokajanie wskazanych ustawą potrzeb w dziedzinie gospodarowania wodami.

2. Spółki wodne, zapewniając zaspokojenie potrzeb zrzeszonych w nich osób w dziedzinie gospodarowania wodami, mogą podejmować prowadzenie działalności umożliwiającej osiągnięcie zysku netto, który przeznaczony jest wyłącznie na cele statutowe spółki wodnej.

3. Spółki wodne mogą być tworzone w szczególności do wykonywania, utrzymywania oraz eksploatacji urządzeń służących do:

- 1) zapewnienia wody dla ludności, w tym uzdatniania i dostarczania wody;
- 2) ochrony wód przed zanieczyszczeniem, w tym odprowadzania i oczyszczania ścieków;
- 3) melioracji wodnych oraz prowadzenia racjonalnej gospodarki na terenach zmeliorowanych;

- 4) ochrony przed powodzią;
- 5) wykonywania i utrzymywania rowów odwadniających grunty zabudowane lub zurbanizowane.

Art. 440. Do prowadzenia działalności, o której mowa w art. 439 ust. 3 pkt 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 8-10 i 12 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz przepisy wydane na podstawie art. 11 i 13 tej ustawy .

Art. 441. 1. Spółki wodne, realizujące zadania, o których mowa w art. 439 ust. 3 pkt 3, mogą korzystać z pomocy finansowej ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Spółki wodne mogą korzystać z pomocy finansowej państwa udzielanej w formie dotacji podmiotowej z budżetu państwa przeznaczonej na dofinansowanie działalności bieżącej w zakresie realizacji zadań związanych z utrzymaniem wód i urządzeń wodnych, z wyłączeniem zadań, na realizację których została udzielona inna dotacja.

3. Spółki wodne mogą korzystać z pomocy finansowej z budżetów jednostek samorządu terytorialnego na bieżące utrzymanie wód i urządzeń wodnych oraz na finansowanie lub dofinansowanie inwestycji.

4. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 3, polega na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5. Zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 4, tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania określają organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego w drodze uchwały.

6. Udzielenie dotacji określonej w ust. 4, następuje na podstawie umowy zawartej przez jednostkę samorządu terytorialnego ze spółką wodną. W przypadku gdy dotacja stanowi pomoc publiczną lub pomoc de minimis, jej udzielenie następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Art. 442. 1. Spółki wodne mogą łączyć się w związki spółek wodnych.

2. Do związków spółek wodnych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące spółek wodnych, z tym że prawa i obowiązki przysługujące wobec spółek wodnych wójtowi,

burmistrzowi, prezydentowi miasta, w stosunku do związków spółek wodnych wykonuje wojewoda.

Art. 443. 1. Związki wałowe mogą być tworzone do wykonywania i utrzymywania wałów przeciwpowodziowych wraz z urządzeniami wodnymi stanowiącymi ich wyposażenie.

2. Przepisy dotyczące spółek wodnych i ich związków stosuje się odpowiednio do związków wałowych.

Art. 444. 1. Utworzenie spółki wodnej następuje w drodze porozumienia co najmniej 3 osób fizycznych lub prawnych, zawartego w formie pisemnej.

2. Do utworzenia spółki wodnej jest wymagane:

- 1) uchwalenie statutu spółki wodnej przez osoby zainteresowane utworzeniem spółki;
- 2) dokonanie wyboru organów spółki wodnej.

3. Wójt, burmistrz, prezydent miasta właściwy miejscowo dla siedziby spółki wodnej zatwierdza statut spółki w drodze decyzji.

4. W przypadku niezgodności statutu z prawem wójt, burmistrz, prezydent miasta wzywa do usunięcia niezgodności statutu z prawem w określonym terminie, a jeżeli niezgodności nie zostaną usunięte - odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia statutu.

5. Spółka wodna nabywa osobowość prawną z chwilą uprawomocnienia się decyzji wójta burmistrza, prezydenta miasta o zatwierdzeniu statutu.

6. Osoby, które działały w imieniu spółki przed nabyciem przez nią osobowości prawnej, odpowiadają solidarnie za szkody powstałe w wyniku tego działania.

7. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zmiany statutu.

Art. 445. Następcą prawnym członka spółki wodnej wstępuje w jego prawa i obowiązki.

Art. 446. 1. Statut spółki wodnej określa w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę spółki wodnej oraz teren jej działalności;
- 2) cel działania spółki wodnej oraz sposób i środki służące do osiągnięcia tego celu;
- 3) zasady ustalania wysokości składek członkowskich oraz innych świadczeń adekwatnych do celów spółki wodnej;
- 4) zasady ustalania należności za dostarczanie wody oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, w przypadku prowadzenia działalności, o której mowa w art. 439 ust. 2, polegającej na realizacji działań określonych w art. 439 ust. 3 pkt 1 i 2;
- 5) prawa i obowiązki członków spółki;

- 6) ograniczenia praw członków dotyczące ich gruntów i obiektów niezbędnych do wykonywania zadań spółki;
- 7) warunki przyjmowania nowych członków, wykluczania członków ze spółki oraz ustania członkostwa;
- 8) warunki następstwa prawnego członków spółki;
- 9) organy spółki, ich skład, zasady powoływania i odwoływania oraz zakres działania;
- 10) zasady nawiązywania stosunku pracy w ramach spółki;
- 11) przypadki wymagające zwołania walnego zgromadzenia;
- 12) czas trwania spółki oraz sposób jej rozwiązania lub likwidacji;
- 13) warunki zaciągania zobowiązań i udzielania pełnomocnictw do reprezentowania spółki;
- 14) przeznaczenie mienia pozostałego po rozwiązaniu lub likwidacji spółki.

2. Do statutu załącza się listę członków spółki, zawierającą ich oznaczenie, wskazanie siedzib i adresów.

Art. 447. 1. Zarząd spółki wodnej zgłasza utworzenie spółki wodnej w celu wpisania do katastru wodnego, w terminie 30 dni od dnia nabycia przez spółkę wodną osobowości prawnej.

2. Wpis spółki wodnej do katastru wodnego obejmuje:

- 1) nazwę, siedzibę, adres i przedmiot działania spółki wodnej;
- 2) imiona i nazwiska członków zarządu oraz sposób reprezentowania spółki wodnej;
- 3) czas trwania spółki wodnej;
- 4) dane dotyczące decyzji wójta, burmistrza, prezydenta miasta o zatwierdzeniu statutu.

Art. 448. Wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 447 ust. 2, zarząd spółki wodnej zgłasza do katastru wodnego w terminie 30 dni od dnia ich zaistnienia.

Art. 449. 1. Spółka wodna odpowiada za swoje zobowiązania całym majątkiem.

2. Członek spółki wodnej nie odpowiada za zobowiązania spółki wodnej.

Art. 450. 1. Członek spółki wodnej jest obowiązany do wnoszenia składek i ponoszenia na jej rzecz innych określonych w statucie świadczeń, niezbędnych do wykonywania statutowych zadań spółki.

2. Wysokość składek i innych świadczeń na rzecz spółki wodnej powinna być proporcjonalna do korzyści odnoszonych przez członków spółki, w związku z działalnością spółki.

Art. 451. 1. Spółka wodna której gmina, na podstawie art. 205 ust. 3, powierzyła utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych pokrywa koszty realizacji tego

zadania z dotacji celowej z budżetu gminy, a także z innych środków będących w dyspozycji spółki wodnej.

2. Rada gminy określi, w drodze uchwały, wysokość dotacji celowej, o której mowa w ust. 1.

3. Rada gminy określi, w drodze uchwały, zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób jej rozliczania.

4. Udzielenie dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, następuje w drodze umowy zawieranej pomiędzy wójtem, burmistrzem, prezydentem miasta i spółką wodną.

5. Jeżeli dotacja celowa, o której mowa w ust. 1, stanowi pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, udzielenie tej dotacji następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy, określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Art. 452. 1. Jeżeli osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące członkami spółki wodnej oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej odnoszą korzyści z urządzeń spółki wodnej lub przyczyniają się do zanieczyszczenia wody, dla której ochrony spółka wodna została utworzona, są obowiązane do ponoszenia świadczeń na rzecz spółki wodnej.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, mogą mieć charakter należności pieniężnych lub obowiązków o charakterze niepieniężnym.

3. Wysokość i rodzaj świadczeń oraz terminy ich spełnienia, o których mowa w ust. 1, ustala, w drodze decyzji, wójt, burmistrz, prezydent miasta.

4. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, mające charakter należności pieniężnej niespełnione w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 3, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Obowiązek spełnienia świadczenia, o którym mowa w ust. 1, mającego charakter należności pieniężnej, przedawnia się z upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 3, stała się ostateczna.

6. Do świadczenia, o którym mowa w ust. 1, mającego charakter należności pieniężnej, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta.

7. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, będące obowiązkiem o charakterze niepieniężnym, niespełnione w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 3,

podlega egzekucji w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8. Obowiązek spełnienia świadczenia, o którym mowa w ust. 1, będącego obowiązkiem, przedawnia się z upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 3, stała się ostateczna.

Art. 453. Dostarczanie wody oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, w przypadku prowadzenia działalności, o której mowa w art. 431 ust. 2, odbywa się na podstawie umowy zawartej między spółką wodną a zainteresowanym podmiotem.

Rozdział 2

Organy spółki wodnej

Art. 454. 1. Organami spółki wodnej są:

- 1) walne zgromadzenie;
- 2) zarząd;
- 3) komisja rewizyjna, o ile spółka wodna liczy więcej niż dziesięciu członków.

2. Statut może określać inne organy spółki wodnej, niż wymienione w ust. 1, oraz określać warunki, przy których walne zgromadzenie złożone z członków spółki wodnej zostaje zastąpione przez walne zgromadzenie delegatów.

Art. 455. 1. Do walnego zgromadzenia należy:

- 1) uchwalanie planu prac spółki wodnej oraz jej budżetu,
- 2) upoważnienie zarządu do zaciągania pożyczek lub kredytów, w imieniu spółki, do ustalonej wysokości;
- 2) ustalanie wysokości należności za dostarczanie wody oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, w przypadku prowadzenia działalności, o której mowa w art. 439 ust. 2;
- 3) uchwalanie wysokości składek członkowskich i innych należności na rzecz spółki wodnej;
- 4) wybór oraz odwołanie członków zarządu i członków komisji rewizyjnej;
- 5) rozpatrywanie i zatwierdzanie rocznych sprawozdań oraz udzielanie zarządowi absolutorium;
- 6) podejmowanie uchwał w sprawie nabycia nieruchomości albo zbycia lub obciążenia nieruchomości spółki wodnej;

- 7) uchwalanie zmian statutu spółki wodnej;
- 8) podejmowanie uchwał w sprawie przystąpienia spółki wodnej do związku spółek wodnych;
- 9) podejmowanie uchwał w sprawie połączenia spółki wodnej z inną spółką wodną, albo podziału spółki wodnej na dwie lub więcej spółek wodnych;
- 10) podjęcie uchwały w sprawie rozwiązania spółki wodnej oraz powołania likwidatorów;
- 11) zatwierdzanie ostatecznych rachunków i sprawozdań likwidatora spółki wodnej;
- 12) podejmowanie uchwał w sprawach przedstawionych przez zarząd lub komisję rewizyjną.

2. Nieudzielenie absolutorium zarządowi spółki wodnej jest równoznaczne z odwołaniem zarządu.

Art. 456. Walne zgromadzenie jest zwoływane przez zarząd co najmniej raz w roku.

Art. 457. 1. Jeżeli statut spółki nie stanowi inaczej, uchwały walnego zgromadzenia zapadają zwykłą większością głosów.

2. Uchwały walnego zgromadzenia w sprawie zmiany statutu, rozwiązania spółki wodnej, połączenia z inną spółką lub podziału spółki zapadają większością dwóch trzecich głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków spółki wodnej.

3. Członkowi spółki wodnej przysługuje jeden głos.

4. Statut może przyznać członkowi spółki wodnej taką liczbę głosów, ile razy jego świadczenia na rzecz spółki wodnej są większe od świadczeń pozostałych członków spółki wodnej.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, statut określi sposób obliczania podwyższonej liczby głosów.

6. Do walnego zgromadzenia delegatów przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 458. 1. Zarząd wykonuje uchwały walnego zgromadzenia, kieruje działalnością spółki wodnej, zarządza majątkiem spółki wodnej, prowadzi gospodarkę finansową spółki wodnej i reprezentuje spółkę wodną na zewnątrz.

2. Zarząd może być jednoosobowy lub wieloosobowy. Liczbę członków zarządu określa statut spółki.

3. Zarząd wybierany jest na 5 lat, jeżeli statut spółki wodnej nie stanowi inaczej.

4. Do właściwości zarządu należą sprawy niezastrzeżone dla innych organów spółki.

5. Do składania oświadczeń w imieniu spółki wodnej, jeżeli statut nie stanowi inaczej, jest uprawniony:

- 1) 1 członek zarządu - gdy w skład zarządu wchodzi nie więcej niż 2 osoby;
- 2) 2 członków zarządu - w pozostałych przypadkach.

6. Zarząd spółki wodnej ma prawo obciążania członków spółki kosztami świadczeń lub prac niewykonanych w terminie.

Art. 459. 1. Komisja rewizyjna kontroluje działalność spółki wodnej.

2. Komisja rewizyjna jest obowiązana do przeprowadzenia kontroli gospodarki finansowej spółki wodnej co najmniej raz w roku, przed walnym zgromadzeniem, i przedstawienia wyników tej kontroli walnemu zgromadzeniu w formie sprawozdania.

3. Komisja rewizyjna składa się co najmniej z 3 członków. Liczbę członków komisji rewizyjnej określa statut spółki wodnej.

4. Komisja rewizyjna wybierana jest na okres 5 lat, jeżeli statut spółki wodnej nie stanowi inaczej.

5. Członek komisji rewizyjnej nie może wchodzić w skład zarządu.

Rozdział 3

Nadzór i kontrola nad działalnością spółki wodnej

Art. 460. 1. Nadzór i kontrolę nad działalnością spółki wodnej sprawuje właściwy miejscowo starosta.

2. Zarząd spółki wodnej obowiązany jest do przedłożenia staroście uchwał organów spółki wodnej w terminie 7 dni od dnia ich podjęcia.

3. Uchwały organów spółki wodnej sprzeczne z prawem lub statutem są nieważne.

4. O nieważności uchwał organów spółki wodnej w całości lub w części orzeka, w drodze decyzji, starosta w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

5. Starosta, wszczynając postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały organu spółki wodnej, może wstrzymać jej wykonanie.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, jest ostateczna.

6. Spółka wodna, której uchwała została uchylona, może zwrócić się do starosty z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu, ze skargą do sądu administracyjnego.

Art. 461. 1. Jeżeli zarząd spółki wodnej dopuszcza się powtarzające się naruszania prawa lub statutu starosta może, w drodze decyzji, rozwiązać zarząd spółki wodnej, wyznaczając osobę pełniącą obowiązki zarządu spółki wodnej.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, osoba wyznaczona do pełnienia obowiązków zarządu spółki wodnej, jest obowiązana zwołać walne zgromadzenie w celu wybrania nowego zarządu.

3. Jeżeli walne zgromadzenie nie dokona wyboru nowego zarządu, starosta może ustanowić, w drodze decyzji, na koszt spółki wodnej, zarząd komisaryczny spółki wodnej na czas oznaczony, nie dłuższy niż rok.

Rozdział 4

Rozwiązanie spółki wodnej

Art. 462. 1. Spółka wodna może być rozwiązana uchwałą walnego zgromadzenia.

2. Spółka wodna może być rozwiązana w drodze decyzji przez starostę, jeżeli:

- 1) działalność spółki wodnej narusza przepisy prawa lub postanowienia statutu;
- 2) upłynął termin, na jaki został ustanowiony zarząd komisaryczny, o którym mowa w art. 425 ust. 3, a walne zgromadzenie nie dokonało wyboru nowego zarządu;
- 3) liczba członków jest mniejsza niż określona w art. 444 ust. 1.

Art. 463. 1. Rozwiązanie spółki wodnej następuje po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego.

2. Likwidatorem spółki może być członek zarządu lub inna osoba powołana uchwałą walnego zgromadzenia.

3. W przypadku rozwiązania spółki na podstawie decyzji, o której mowa w art. 462 ust. 2, likwidatora wyznacza starosta.

4. Likwidator wstępuje w prawa i obowiązki zarządu spółki i podejmuje w imieniu spółki czynności niezbędne do zakończenia jej działalności.

5. Likwidator wynagradzany jest na koszt spółki wodnej, a wysokość wynagrodzenia ustala starosta.

6. Likwidator odpowiada za szkody powstałe wskutek przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego z naruszeniem zasad określonych w ustawie lub statucie spółki wodnej.

7. W razie powołania więcej niż jednego likwidatora – likwidatorzy odpowiadają solidarnie za szkody, o których mowa w ust. 6.

8. W okresie tego postępowania spółka wodna działa pod dotychczasową nazwą z dodaniem wyrazów „w likwidacji” i zachowuje osobowość prawną.

Art. 464. Zobowiązania spółki wodnej będącej w likwidacji pokrywa się w następującej kolejności:

- 1) zobowiązania ze stosunku pracy;
- 2) zobowiązania w zakresie danin publicznych;
- 3) koszty prowadzenia likwidacji;
- 4) inne zobowiązania.

Art. 465. Starosta po otrzymaniu uchwały walnego zgromadzenia spółki wodnej w likwidacji o zatwierdzeniu ostatecznych rachunków i sprawozdań likwidatora, występuje z wnioskiem o wykreślenie spółki wodnej z katastru wodnego.

DZIAŁ XI

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ODSZKODOWAWCZA

Art. 466. 1. Do naprawienia szkód, o których mowa w ustawie, z wyłączeniem przepisów art. 175 - 177, 179-181 oraz art. 185, stosuje się przepisy art. 467-470.

2. Do zapobiegania szkodom w wodach i naprawy szkód w wodach w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, stosuje się przepisy tej ustawy.

Art. 467. 1. W sprawie naprawienia szkód innych niż określone w art. 222 ust. 3 i art. 223 ust. 1, wynikających w szczególności z realizacji zgody wodnoprawnej zgodnie z jej warunkami, prawo dochodzenia roszczeń przed sądami powszechnymi przysługuje po wyczerpaniu trybu, o którym mowa w ust. 3.

2. Naprawienie szkody, o której mowa w ust. 1, obejmuje pokrycie strat poniesionych przez poszkodowanego.

3. Na żądanie poszkodowanego organ właściwy do wydania zgody wodnoprawnej, a jeżeli szkoda nie jest następstwem zgody wodnoprawnej - właściwy wojewoda, ustala wysokość odszkodowania, w formie pieniężnej, w drodze decyzji.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, jest niezaskarżalna.

5. Stronie niezadowolonej z ustalonego odszkodowania przysługuje prawo dochodzenia roszczeń przed sądami powszechnymi. Prawo to przysługuje również w przypadku niewydania

decyzji przez właściwy organ w ciągu 3 miesięcy od zgłoszenia żądania przez poszkodowanego.

6. Wystąpienie na drogę sądową nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa ust. 3.

Art. 468. 1. Jeżeli w związku z wejściem w życie aktu prawa miejscowego, wydanego na podstawie przepisów ustawy, korzystanie z nieruchomości lub jej część w dotychczasowy sposób lub w sposób zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe albo istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę albo wykupu nieruchomości lub jej części.

2. Do wypłaty odszkodowania albo wykupu nieruchomości jest obowiązany organ, który wydał akt prawa miejscowego, a w przypadku ustanowienia strefy ochronnej – właściciel ujęcia wody.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczących roszczeń z tytułu ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości.

Art. 469. Przepisy art. 467 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do gruntów, na których znajdują się urządzenia wodne, przejęte na podstawie art. 417 ust. 2 na własność właściciela wody.

Art. 470. 1. Do naprawienia szkody, o której mowa w art. 222 ust. 3 i art. 223 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, z tym że odszkodowanie obejmuje koszty sporządzenia projektu, o którym mowa w art. 219 ust. 3.

2. Roszczenie o naprawienie szkody przedawnia się z upływem 2 lat od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o zalaniu gruntu podczas powodzi albo o trwałym, naturalnym zajęciu gruntu przez wodę.

DZIAŁ XII

PRZEPISY KARNE

Art. 471. 1. Kto wbrew przepisowi art. 31 uniemożliwia lub utrudnia korzystanie z wody do zwalczania poważnych awarii, klęsk żywiołowych, pożarów albo innych miejscowych zagrożeń lub do zapobieżenia poważnemu i nagłemu niebezpieczeństwu grożącemu życiu, zdrowiu osób lub mieniu znacznej wartości, którego w inny sposób nie można uniknąć

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Jeżeli następstwem czynu określonego w ust. 1 jest śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu człowieka lub znaczna szkoda w mieniu

– sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 5.

Art. 472. 1. Kto wbrew przepisom, art. 177 ust. 1 art. 192 ust. 1 pkt 3 oraz art. 381 ust. 2 pkt 2 wykonuje w pobliżu urządzeń wodnych lub pomiarowych roboty lub czynności zagrażające tym urządzeniom

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Jeżeli następstwem czynu określonego w ust. 1 jest znaczna szkoda

– sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 473. Kto niszczy lub uszkadza brzegi śródlądowych wód powierzchniowych, brzegi wód morskich, budowle lub mury niebędące urządzeniami wodnymi, tworzące linię brzegu oraz grunty pod śródlądowymi wodami powierzchniowymi albo utrudnia przepływ wody w związku z wykonywaniem lub utrzymywaniem urządzeń wodnych

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 474. 1. Kto bez wymaganej zgody wodnoprawnej albo z przekroczeniem jej warunków, korzysta z wody w inny sposób niż pobierając wodę albo wprowadzając ścieki do wód lub do ziemi, lub wykonuje urządzenia wodne albo inne czynności wymagające tej zgody

– podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Tej samej karze podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków określonych w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie lub cofnięcie pozwolenia wodnoprawnego.

Art. 475. Kto wbrew:

- 1) przepisowi art. 40 ust. 2 nie wykonuje badania jakości wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpielii,
- 2) przepisowi art. 40 ust. 4 nie oznakowuje miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii,
- 3) przepisowi art. 40 ust. 5 nie przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu wyników badań jakości wody w miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpielii,
- 4) przepisowi art. 43 ust. 1 nie oznakowuje kąpieliska,
- 5) przepisom art. 101 ust. 1 i ust. 3 nie prowadzi pomiarów ilości i jakości wody i ścieków,
- 6) przepisowi art. 188 ust. 1 nie utrzymuje urządzeń wodnych,
- 7) przepisowi art. 208 uniemożliwia wejście na grunt,

- 8) przepisom art. 226 ust 1 i 2 nie utrzymuje wód;
- 9) przepisom art. 233 ust. 1 i 2 uniemożliwia dostęp do wody na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymywaniem wód oraz dla ustawiania znaków żeglugowych lub hydrologiczno-meteorologicznych urządzeń pomiarowych albo nie zapewnia dostępu do wody w sposób umożliwiający powszechne korzystanie z wód,
- 10) przepisowi art. 343 ust. 3 nie prowadzi kontroli wewnętrznej
– podlega karze grzywny.

Art. 476. Kto:

- 1) zmienia stan wody na gruncie,
- 2) grodzi nieruchomości przyległe do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, zakazuje przechodzenie przez ten obszar lub je uniemożliwia,
- 3) wbrew przepisowi art. 330 ust. 1 nie przekazuje danych niezbędnych do prowadzenia katastru wodnego,
- 4) wbrew przepisom art. 75 wprowadza ścieki do wód lub do ziemi,
- 5) wbrew przepisom art. 77 ust. 1:
 - a) wprowadza do wód odpady oraz ciekłe odchody zwierzęce,
 - b) spławia do wód śnieg lub go składa na terenach położonych między wałem przeciwpowodziowym, a linią brzegu wody lub w odległości mniejszej niż 50 m od linii brzegu wody;
 - c) na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią lokalizuje nowe przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzi ścieki, odchody zwierzęce, środki chemiczne, a także inne substancje lub materiały, które mogą zanieczyścić wody, prowadzi odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, w tym w szczególności składa odpady,
 - d) myje pojazdy w wodach powierzchniowych oraz nad brzegami tych wód;
 - e) pobiera z wód powierzchniowych wody bezpośrednio do opryskiwaczy rolniczych lub myje opryskiwacze rolnicze w tych wodach,
 - f) używa farby produkowane na bazie związków organiczno-cynowych (TBT) do konserwacji technicznych konstrukcji podwodnych,
 - g) porusza się pojazdami w wodach powierzchniowych lub po brzegach tych wód,
- 6) wbrew przepisom art. 83 nie zapewnia ochrony wód przed zanieczyszczeniem,

- 7) wbrew przepisowi art. 177 ust. 13 będąc właścicielem lub zarządcą wału przeciwpowodziowego nie wprowadza czasowego zakazu poruszania się po wałach przeciwpowodziowych,
- 8) rozcieńcza ścieki wodą w celu uzyskania ich stanu i składu zgodnego z przepisami,
- 9) wykorzystuje ścieki w sposób niezgodny z ustawą,
- 10) wbrew przepisowi art. 83 ust. 5 nie usuwa ścieków ze statku do urządzenia odbiorczego na lądzie,
- 11) nie stosuje koniecznego sposobu lub rodzaju upraw rolnych oraz leśnych w pasie gruntu przylegającym do linii brzegu,
- 12) wbrew przepisowi art. 131 nie oznacza granic terenu ochrony bezpośredniej i ochrony pośredniej ujęcia wody,
- 13) nie stosuje się do zakazów, nakazów i ograniczeń obowiązujących w strefie ochronnej ujęcia wody albo w strefie ochronnej urządzeń pomiarowych,
- 14) niszczy, uszkadza, przemieszcza oznakowanie stref ochronnych ujęć wód albo stref ochronnych urządzeń pomiarowych służb państwowych,
- 15) wykonuje na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią roboty lub czynności utrudniające ochronę przed powodzią, zwiększające zagrożenie powodziowe lub zanieczyszczające wody,
- 16) przemieszcza bez upoważnienia urządzenia pomiarowe służb państwowych,
- 17) nie wykonuje określonego w pozwoleniu wodnoprawnym obowiązku wykonania lub utrzymania w należyтым stanie urządzeń zapobiegających szkodom
– podlega karze grzywny.

Art. 477. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 474-476, następuje w na zasadach i w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013, poz. 359, z późn. zm.¹⁸⁾).

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969.

DZIAŁ XIII

ZMIANY W PRZEPISACH OBOWIĄZUJĄCYCH, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

I KOŃCOWE

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 478. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2014 r. poz. 700 oraz z 2015 r. poz. 349) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:

"b) korekcie przebiegu oraz poprawie parametrów technicznych urządzeń melioracji wodnych lub innych urządzeń wodnych.";

2) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Grunty niezbędne na cele miejscowej użyteczności publicznej, pod ulice i drogi publiczne oraz na wykonanie i utrzymanie albo przewidziane do takiego wykonania i utrzymania urządzeń wodnych stanowiących własność Skarbu Państwa, wydziela się z gruntów Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa lub gminy.";

3) w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Raty, o których mowa w ust. 2, wpłacone przedterminowo przez dotychczasowego zobowiązanego, przypadające za okres od dnia objęcia w posiadanie gruntów przez innego uczestnika, podlegają zwrotowi dotychczas zobowiązanemu.".

Art. 479. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 652) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Do chowu, hodowli lub połowu ryb:

1) uprawniony jest:

a) władający wodami w sztucznym zbiorniku wodnym przeznaczonym do chowu lub hodowli ryb i usytuowanym na publicznych śródlądowych wodach płynących,

b) właściciel albo posiadacz gruntów pod wodami stojącymi lub gruntów pod wodami, do których stosuje się odpowiednio art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r., poz.), zwanej dalej „ustawą - Prawo wodne”,

c) właściciel albo posiadacz gruntów pod stawami rybnymi lub innymi urządzeniami w gospodarstwie rolnym przeznaczonymi do chowu lub hodowli ryb,

- 2) w obwodzie rybackim uprawniony jest podmiot wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego albo osoba władająca obwodem rybackim na podstawie umowy zawartej z:
 - a) właściwym podmiotem na podstawie art. 6d ust. 2, albo
 - b) umowy zawartej z podmiotem wykonującym uprawnienia Skarbu Państwa w zakresie rybactwa śródlądowego do dnia 31 grudnia 2016 r., albo
 - c) umowy zawartej z podmiotem wykonującym do dnia 31 grudnia 2005 r. uprawnienia Skarbu Państwa w zakresie rybactwa śródlądowego, na warunkach określonych przepisami ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1187, z 2013 r. poz. 155 z 2014 r. poz. 1133 oraz z 2014, poz. 349)

- zwani dalej „uprawnionymi do rybactwa”.

2. Uprawnionemu do rybactwa na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje prawo pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres.

3. Uprawniony do rybactwa, o którym mowa w ust. 2, powinien złożyć oświadczenie o skorzystaniu ze swojego prawa w terminie do 6 miesięcy przed dniem upływu okresu, na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Jeżeli uprawniony do rybactwa, o którym mowa w ust. 2, złoży w terminie oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego zawiera z tym uprawnionym umowę, o której mowa w art. 6d ust. 2. Oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego następuje na okres 10 lat, chyba że strony ustalą dłuższy okres.

5. W przypadku gdy dotychczasowa umowa została zawarta na podstawie art. 6d ust. 2, określona w umowie, o której mowa w ust. 6, stawka opłaty rocznej za użytkowanie obwodu rybackiego oraz równowartość nakładów rzeczowych na zarybienia nie ulegają zmianie.

6. W przypadku gdy dotychczasowa umowa została zawarta z Agencją Nieruchomości Rolnych, określone w umowie, o której mowa w ust. 4:

- 1) stawka opłaty rocznej za użytkowanie obwodu rybackiego jest ustalana w wysokości równej maksymalnej stawce opłaty rocznej za 1 ha powierzchni obwodu rybackiego, uwzględniającej rybacki typ wody i jej położenie;
- 2) nakłady rzeczowo-finansowe na zarybienia odpowiadają równowartości czynszu dzierżawnego oraz nakładów rzeczowych określonych w dotychczasowej umowie,

wyliczonych na podstawie średniej rocznej z ostatnich 3 lat trwania tej umowy, pomniejszonych o opłatę roczną.”;

2) w art. 6c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nieprzekazania operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania lub w przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 2, przepis art. 6d ust. 6 stosuje się odpowiednio.”;

3) dodaje się art. 6d i 6e w brzmieniu:

„Art. 6d. 1. Publiczne śródlądowe wody powierzchniowe płynące, stanowiące własność Skarbu Państwa, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, o którym mowa w ustawie z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. . .), przekazuje do rybackiego korzystania w drodze oddania w użytkowanie obwodu rybackiego.

2. Oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego następuje za opłatą roczną, na czas nie krótszy niż 10 lat, na podstawie umowy, do zawarcia której jest upoważnione Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

3. Warunkiem oddania w użytkowanie obwodu rybackiego jest przedłożenie pozytywnie zaopiniowanego operatu rybackiego.

4. Oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego następuje w drodze konkursu ofert, przy czym maksymalna oferowana stawka opłaty rocznej za 1 ha powierzchni obwodu rybackiego nie może być wyższa niż równowartość pieniężna 0,5 dt żyta, ustalona według średniej ceny skupu żyta, o której mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1381 oraz z 2014 r. poz. 40), w zależności od rybackiego typu wody i jej położenia.

5. Nie pobiera się opłat za oddanie w użytkowanie następujących części obwodu rybackiego:

- 1) obrębu ochronnego;
- 2) uzupełniającego obwodu rybackiego;
- 3) wód uznanych, za nieprzydatne do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej.

6. W przypadku nierealizowania założeń zawartych w operacie rybackim, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, o którym mowa w ustawie z dnia 2016 r. - Prawo wodne, może rozwiązać umowę użytkowania w każdym czasie i bez odszkodowania.

7. W sprawach nieuregulowanych dotyczących użytkowania stosuje się odpowiednio przepisy ustaw z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny.

8. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób i warunki przeprowadzania konkursu ofert, o którym mowa w ust. 4, zasady oceniania ofert i elementy oferty podlegającej ocenie, a także maksymalną stawkę opłaty rocznej za 1 ha powierzchni obwodu rybackiego zależnie od rybackiego typu wody i jej położenia.

9. Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, będzie się kierować potrzebą sprawnego przeprowadzenia konkursu, potrzebą wyłonienia oferenta, którego przygotowanie i doświadczenie zawodowe zapewni realizację zasad racjonalnej gospodarki rybackiej zgodnie z przedłożonym operatem rybackim, w celu utrzymania lub uzyskania dobrego stanu wód obwodu rybackiego, a określając tryb i warunki przeprowadzania konkursu ofert, uwzględni w szczególności konieczność udostępnienia oferentom informacji w zakresie:

- 1) rozliczenia obciążeń publicznoprawnych związanych z przedmiotem użytkowania oraz nakładów rzeczowych określonych w operacie rybackim;
- 2) zasad udostępniania wód obwodu rybackiego do celów badań naukowych oraz przekazywania danych na temat wyników prowadzonej gospodarki rybackiej;
- 3) ograniczeń związanych z oddaniem w użytkowanie gruntów pod wodami w obwodzie rybackim na cele określone w art. 260 ust. 1 oraz potrzeby zapewnienia kontroli nad prawidłowością przeprowadzanego postępowania w konkursie ofert.

Art. 6e. 1. Następcą prawny uprawnionego do rybactwa, któremu oddano w użytkowanie obwód rybacki, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z umowy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2.

2. Następcą prawny, o którym mowa w ust. 1, występuje niezwłocznie do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z wnioskiem o dokonanie w umowie, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, w zakresie oznaczenia uprawnionego do rybactwa.

- 3) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Marszałek województwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza w razie zanieczyszczenia znacząco pogarszającego warunki bytowania ryb, albo masowego wystąpienia chorób ryb, może, w drodze decyzji administracyjnej wydanej po zasięgnięciu opinii Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, zwolnić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, lub uznać zbiornik wodny za nieprzydatny do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej na czas określony.”;

4) w art. 15 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

"1. Wojewoda, w drodze rozporządzenia będącego aktem prawa miejscowego, ustanawia i znosi obwody rybackie.

2. Obręby ochronne ustanawia lub znosi zarząd województwa, w drodze uchwały, z urzędu albo na wniosek uprawnionego do rybactwa lub Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Obręb ochronny ustanawia się na czas nieokreślony albo na czas określony.";

5) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

"Art. 15a. Minister właściwy do spraw rybołówstwa otrzymuje do dnia 31 stycznia roku następnego informacje z zakresu rybactwa śródlądowego za rok poprzedni, przekazywane przez następujące organy albo podmioty:

- 1) w zakresie liczby i powierzchni ustanowionych obwodów rybackich i ich zmiany w ciągu roku - wojewodowie;
- 2) w zakresie liczby obwodów rybackich nieoddanych w użytkowanie, przyczyn nieoddania w użytkowanie oraz okresu, w którym obwody rybackie nie są użytkowane rybacko - Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 3) w zakresie liczby umów o oddanie w użytkowanie obwodów rybackich zawartych i rozwiązanych w ciągu roku - Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 4) w zakresie negatywnych ocen użytkowników rybackich dotyczących prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodach rybackich i działań podjętych w tych sprawach - marszałkowie województw;
- 5) w zakresie wysokości przychodów z tytułu oddania w użytkowanie obwodów rybackich - Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 6) w zakresie liczby ogłoszonych i rozstrzygniętych konkursów ofert - Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 7) w zakresie liczby protestów zgłoszonych w konkursach ofert, treści tych protestów i sposobu ich rozstrzygnięcia - Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie."

Art. 480. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 1 w pkt 8a lit. b otrzymuje brzmienie:

"b) grunty zajęte pod sztuczne zbiorniki wodne, z wyjątkiem gruntów przekazanych w posiadanie innym podmiotom niż wymienione w art. 212 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. . . .);";

2) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Z tytułu zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 8a, gminom przysługuje zwrot utraconych dochodów ze środków Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie."

Art. 481. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014 oraz z 2015 r. 1642) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu wniosku o wydanie tego pozwolenia przez ministrów właściwych do spraw: gospodarki, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej."

Art. 482. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1187, z 2013 r. poz. 155 z 2014 r. poz. 1133 oraz z 2014, poz. 349) w art. 24 w ust. 7c wyrazy „regionalnego zarządu gospodarki wodnej” zastępuje się wyrazami „Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie”.

Art. 483. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518, z późn. zm.¹⁹⁾):

1) w art. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

"8) ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz.)";

2) art. 21a otrzymuje brzmienie:

„Art. 21a. W skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 21, nie wchodzi:

- 1) grunty pokryte śródlądowymi wodami płynącymi w rozumieniu ustawy z dnia 2016 r. – Prawo wodne;
- 2) nieruchomości, urządzenia wodne lub ich części stanowiące własność Skarbu Państwa, będące mieniem związanym z gospodarką wodną, wobec których uprawnienia właścicielskie wykonują starostowie oraz organy wymienione w art. 212 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1.”.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 659, 805, 822, 906 i 1200

Art. 484. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 812, z późn. zm.):

1) w art. 9a ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) infrastruktury komunalnej, z wyjątkiem określenia zasad i warunków zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków;”;

2) w art. 11 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) określenia zasad i warunków zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków.”.

Art. 485. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 i 1890) w art. 14 w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) gospodarki wodnej;".

Art. 486. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. Nr 84, poz. 906, z 2010 r. Nr 149, poz. 996 oraz z 2014 r. poz. 768), w art. 13d w ust. 6 pkt 4 wyraz „dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej” zastępuje się wyrazami „Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie”.

Art. 487. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 38 uchyla się lit. c;

2) w Tytule II uchyla się Dział III;

3) w art. 130 ust. 1 uchyla się pkt 2;

4) w art. 134 uchyla się pkt 3;

5) art. 180 otrzymuje brzmienie:

"Art. 180. 1. Eksploatacja instalacji powodująca:

1) wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,

2) wytwarzanie odpadów,

- jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101 i 146 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277 i 478.

2. Eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie ścieków do wód, do ziemi lub kanalizacji jest dozwolona po uzyskaniu zgody wodnoprawnej, jeżeli jest ona wymagana”;

6) w art. 181 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

7) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. Pozwolenia, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4, zgoda wodnoprawna na wprowadzanie na pobór wód oraz zgoda wodnoprawna na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi nie są wymagane w przypadku obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego”;

8) w art. 185 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1. Stroną o wydanie pozwolenia zintegrowanego obejmującego korzystanie z wód obejmujące pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi strona postępowania jest Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.”;

9) w art. 193 w ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenia, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4, oraz zgody wodnoprawne na pobór wód, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi wygasają w części dotyczącej instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego z chwilą upływu terminu, w którym prowadzący instalację powinien uzyskać pozwolenie zintegrowane, chyba że prowadzący instalację uzyskał pozwolenie zintegrowane przed terminem.”;

10) w art. 284 w ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami ponoszą opłaty za korzystanie ze środowiska w zakresie, w jaki korzystanie wymaga pozwolenia na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska.”;

11) w art. 285 uchyla się ust. 3;

12) w art. 286:

a) uchyla się ust. 1a;

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zbiorcze zestawienie informacji o zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza oraz składowania odpadów;”;

13) w art. 286a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzka baza informacji o korzystaniu ze środowiska jest dostępna dla ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, a także dla właściwego ze

względu na miejsce korzystania ze środowiska wojewody, marszałka województwa, starosty, wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, służb statystyki publicznej oraz organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

14) w art. 287 uchyla się ust. 1;

15) w art. 290 :

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 2 i 3,

- uchyla się pkt 5-8,

b) w ust. 2 w pkt 2:

- uchyla się lit b i lit. c,

- uchyla się lit. e,

c) w ust. 3:

- uchyla się pkt 1,

- uchyla się pkt 3;

16) w art. 292 uchyla się pkt 2;

17) w Tytule V w Dziale II tytuł Rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

"Przepisy szczególne dotyczące opłat za składowanie odpadów";

18) uchyla się art. 294 - 296;

19) w art. 298 w ust. 1 uchyla się pkt 2 i 3;

20) w art. 305a w ust. 1 uchyla się pkt 2;

21) w art. 306 w ust. 2 w pkt 2 uchyla się lit. b;

22) uchyla się art. 307;

23) w art. 309 uchyla się pkt 2;

24) uchyla się art. 310;

25) w Tytule V w Dziale III tytuł Rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy szczególne dotyczące kar za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz emisje hałasu”;

26) uchyla się art. 314;

27) w art. 317 uchyla się ust. 1a;

28) w art. 318 uchyla się ust. 3a;

29) uchyla się art. 318a;

30) w art. 319 uchyla się ust. 3a;

31) w art. 400a w ust. 1:

a) uchyla się pkt 1

b) dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

"2a) przedsięwzięcia związane z wdrożeniem programu działań, o którym mowa w art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. . . .);";

c) uchyla się pkt 3-5;

32) w art. 400h w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zatwierdzanie, do dnia 30 czerwca każdego roku, na rok następny list przedsięwzięć priorytetowych wojewódzkich funduszy, po zasięgnięciu opinii Narodowego Funduszu w zakresie finansowania przedsięwzięć z udziałem środków pochodzących z Unii Europejskiej niepodlegających zwrotowi oraz po uzgodnieniu z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie w zakresie finansowania przedsięwzięć dotyczących gospodarki wodnej na terenie regionu wodnego;”;

33) w art. 401 w ust. 7 uchyla się pkt 3;

34) w art. 401c uchyla się ust. 4;

35) w art. 403 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do zadań powiatów należy finansowanie ochrony środowiska w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 8, 9, 15, 16, 18, 21-25, 29, 31, 32 i 38-42 w wysokości nie mniejszej niż kwota wpływów z tytułu opłat i kar, o których mowa w art. 402 ust. 4, 5 i 6, stanowiących dochody budżetów powiatów, pomniejszona o nadwyżkę z tytułu tych dochodów przekazywaną do wojewódzkich funduszy.

2. Do zadań własnych gmin należy finansowanie ochrony środowiska w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 8, 9, 15, 16, 21-25, 29, 31, 32 i 38-42 w wysokości nie mniejszej niż kwota wpływów z tytułu opłat i kar, o których mowa w art. 402 ust. 4, 5 i 6, stanowiących dochody budżetów gmin, pomniejszona o nadwyżkę z tytułu tych dochodów przekazywaną do wojewódzkich funduszy.”.

Art. 488. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2015 r. poz. 139) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 8 uchyla się lit. c;

2) w art. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji

obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunki wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych, w tym dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń w ściekach przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych oraz sposób sprawowania kontroli ilości i jakości ścieków, biorąc pod uwagę:”;

3) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, z zastrzeżeniem art. 12b.”;

4) po art. 12 dodaje się art. 12a-12c w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Udokumentowany system jakości badań wody, o którym mowa w art. 12 ust. 4, powinien być zgodny z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” lub innymi równorzędnymi normami przyjętymi na poziomie międzynarodowym.

2. Zatwierdzenie, o którym mowa w art. 12 ust. 4, jest dokonywane każdego roku przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, na podstawie:

- 1) zaświadczenia potwierdzającego przeszkolenie przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej osób pobierających próbki wody do badań albo certyfikatu laboratorium w zakresie pobierania próbek wody;
- 2) wykazu badań prowadzonych przez laboratorium, charakterystyki metod badawczych oraz dokumentacji potwierdzającej poprawność badań, o których mowa w ust. 3;
- 3) zestawienia wyników i oceny badań biegłości, wykonanych nie później niż dwa lata od dnia wystąpienia o zatwierdzenie.

3. Określa się dwustopniowy system zapewnienia jakości badań obejmujący:

- 1) wewnętrzną kontrolę jakości wyników badań;
- 2) zewnętrzną kontrolę jakości wyników badań realizowaną przez udział w badaniach biegłości.

4. W przypadku zmiany wydania normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”, zatwierdzenie,

o którym mowa w art. 12 ust. 4, wykonywane jest zgodnie z normą obowiązującą w momencie wykonania badań biegłości.

5. Organizator badań biegłości powinien postępować zgodnie z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC 17043 „Ocena zgodności - Ogólne wymagania dotyczące badania biegłości”.

6. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może dokonać kontroli laboratorium przed zatwierdzeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 4, w zakresie zgodności systemu jakości prowadzonych badań z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC-17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” lub innymi równorzędnymi normami przyjętymi na poziomie międzynarodowym.

Art. 12b. 1. Główny Inspektor Sanitarny w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 12 ust. 1, co trzy lata publikuje sprawozdanie w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej wszystkie poszczególne dostawy wody przekraczające średnio 1 000 m³ dziennie lub zaopatrujące ponad 5 000 osób i obejmuje trzy lata kalendarzowe.

12c. 1. Dopuszcza się stosowanie metody alternatywnej w zakresie badania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w przypadku udokumentowania równoważności wyników badania wody przeprowadzonych metodą alternatywną z wynikami badania wody przeprowadzonych metodą referencyjną.

2. Uznanie metody alternatywnej w zakresie badania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi za równoważną z metodą referencyjną następuje zgodnie z aktualnym wydaniem normy PN-EN ISO 17994 „Jakość wody - Kryteria ustalania równoważności metod mikrobiologicznych”.

3. Badania równoważności metody alternatywnej dokonuje się w krajowych laboratoriach akredytowanych.

4. Dokumentacja z badań równoważności metody alternatywnej jest przedkładana instytutowi badawczemu wykonującemu zadania z zakresu zdrowia publicznego, w celu sprawdzenia jej kompletności i poprawności w odniesieniu do wymagań aktualnego wydania normy PN-EN ISO 17994 „Jakość wody - Kryteria ustalania równoważności metod mikrobiologicznych” oraz zachowania spełnienia wymagań określonych w ust.

5. Po uzyskaniu pozytywnej oceny instytutu, o którym mowa w ust. 4, wraz z dokumentacją minister właściwy do spraw zdrowia przedstawia Komisji Europejskiej informacje dotyczące metody oraz jej równoważności.”;

5) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).”;

6) w art. 23:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby określania taryf, w tym:”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:”;

7) w art. 25 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o zatwierdzenie taryf oraz niezbędny zakres informacji zawartych w uzasadnieniu taryf, biorąc pod uwagę:

8) w art. 27 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

”2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, warunki prowadzenia rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, biorąc pod uwagę wyposażenie nieruchomości w przyrządy i urządzenia pomiarowe.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, określi, w drodze rozporządzenia, przeciętne normy zużycia wody dla poszczególnych odbiorców usług, które stanowią podstawę ustalania ilości pobranej wody w razie braku wodomierza, biorąc pod uwagę specyfikę poszczególnych odbiorców usług oraz wskaźniki średniego zużycia wody określone w szczególności dla gospodarstw domowych, usług oraz innej działalności w miastach i na wsiach.”.

Art. 489. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 oraz poz. 443) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

"11) obszary osuwania się mas ziemnych;"

b) po ust. 2a dodaje ust. 2b w brzmieniu:

"2b. W studium można uwzględnić obszary szczególnego zagrożenia powodzią przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego.";

2) w art. 11 w pkt 6:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„występuje o uzgodnienie projektu studium z organami właściwymi na podstawie przepisów odrębnych, z zarządem województwa w zakresie jego zgodności z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa, a także z wojewodą, w zakresie jego zgodności z ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1, oraz występuje o opinie dotyczące rozwiązań przyjętych w projekcie studium do: ”,

b) uchyla się lit. i;

3) w art. 15:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

"7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;"

b) po ust. 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

"2b. W planie miejscowym można uwzględnić obszary szczególnego zagrożenia powodzią przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego.";

4) w art. 36 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli gmina wykaze, że treść planu miejscowego powodująca skutek, o którym mowa w ust. 1, nie stanowi samodzielnej ustalenia przez gminę społeczno-gospodarczego przeznaczenia terenu oraz sposobu korzystania z tego terenu, ale wynika z uwarunkowań geologicznych lub przyrodniczych dotyczących występowania powodzi, określonych na podstawie przepisów odrębnych.”;

5) w art. 39:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 6,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

"5a. W planie zagospodarowania przestrzennego województwa można uwzględnić obszary szczególnego zagrożenia powodzią przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego.";

6) w art. 53 w ust. 4 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

- „11) ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej albo Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie - w odniesieniu do:
- a) przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest minister właściwy do spraw gospodarki wodnej albo Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie,
 - b) obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz.), w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu;”.

Art. 490. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1594, z późn. zm.²²⁾) w art. 9o w ust. 3 w pkt 4 w lit. d wyrazy „dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej” zastępuje się wyrazami „Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie”.

Art. 491. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 687 oraz z 2014 r. poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11d:

- a) w ust. 1 w pkt 8 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią,”
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli realizacja inwestycji drogowej wymaga wydania zgody wodnoprawnej, odpowiednio Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie albo minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wydają to pozwolenie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o jego wydanie. W sprawach

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 644, 768 i 962 oraz z 2015 r. poz. 200.

dotyczących wydania zgody wodnoprawnej nie stosuje się art. 406 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 2016 r. r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. . . .). Dla ustalenia stanu prawnego nieruchomości, o których mowa w art. 408 ust. 2 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne, siedziby i adresy właścicieli tych nieruchomości określa się według katastru nieruchomości.”;

2) w art. 20a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy zarządca drogi nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym zajęciem terenu, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia w drodze pisemnego porozumienia z zarządcą infrastruktury kolejowej lub z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne, zakres, warunki i termin zajęcia tego terenu.”.

Art. 492. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. , poz. 1651) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 16a otrzymuje brzmienie:

„16a) rzeka – każdy ciek naturalny w rozumieniu art. 16 pkt 6 ustawy z dnia...2016 r. – Prawo wodne (Dz. U. . . .);”;

2) w art. 17 w ust. 1 w pkt 7 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 388 pkt 1 ustawy z dnia ... 2016 r. – Prawo wodne”;

3) w art. 24 w ust. 1 w pkt 8 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 388 pkt 1 ustawy z dnia ... 2016 r. – Prawo wodne”;

4) uchyla się art. 118, art. 118a oraz art. 118b.

Art. 493. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. z 2014, poz. 1448 i 1856), w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do projektów realizowanych w ramach programów, o których mowa w art. 8 ust. 1, współfinansowanych z publicznych środków wspólnotowych oraz projektów w ramach strategii wykorzystania Funduszu Spójności, beneficjent może

uzyskać dofinansowanie wkładu własnego z budżetu państwa, jeżeli przewidują to odpowiednio programy, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1-3, albo strategia wykorzystania Funduszy Spójności, w oparciu o kryteria, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7, albo wynika to z przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o finansowaniu infrastruktury transportu lądowego (Dz. U. Nr 267, poz. 2251, z 2007 r. Nr 23, poz. 136 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100), ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931, z późn. zm.), ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1594, z późn. zm.) lub ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz.).”;

Art. 494. W ustawie z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz. U. z 2013 r. poz. 474) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. k w brzmieniu:

„k) zaleceń zawartych w zbiorze zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o którym mowa w art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. . . .)”;

2) w art. 5 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie;”.

Art. 495. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 783, z późn. zm.) w części III załącznika uchyla się ust. 24.

Art. 496. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 210 i poz. 1101 oraz z 2015 r. poz. 277) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„z zakresu ustawy z dnia 2016 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. . . .) – wymagające uzyskania zgody wodnoprawnej;”;

2) w art. 13 w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, zastępuje się wyrazami „Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie”.

Art. 497. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166) w art. 14 ust. 9 w pkt 3 wyrazy „regionalnych zarządach gospodarki wodnej”, zastępuje się wyrazami „Państwowym Gospodarstwie Wodnym Wody Polskie”.

Art. 498. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.1 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do podmiotów, o których mowa w art. 47 1 ustawy - Prawo wodne nie stosuje się przepisów art. 17 ust. 3, art. 20 ust 1 pkt. 1, pkt 2 lit. a, art. 20 ust. 2, art. 25 oraz przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 pkt. 1.”;

2) w art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Umowę, o której mowa w ust. 3, strony przechowują co najmniej przez 3 lata od dnia jej zawarcia.”;

3) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Zabrania się stosowania nawozów:

- 1) na glebach zamrzniętych powierzchniowo do głębokości 30 cm, zalanych wodą, nasyconych wodą, pokrytych śniegiem;
- 2) naturalnych w postaci płynnej:
 - a) na glebach bez okrywy roślinnej, położonych na stokach o nachyleniu większym niż 10 % z wyjątkiem stosowania ich przy użyciu aplikatorów doglebowych;
 - b) podczas wegetacji roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nawożenia stawów wykorzystywanych do chowu lub hodowli ryb.

3. Za glebę zamrzniętą nie uznaje się gleby, która rozmarza co najmniej powierzchniowo, w ciągu dnia”;

4) art. 25 otrzymuje brzmienie:

"Art. 25. 1. Gnojówkę i gnojowicę przechowuje się w szczelnych zbiornikach o pojemności umożliwiającej gromadzenie co najmniej 4-miesięcznej produkcji tego nawozu.

2. Nawozy naturalne inne niż gnojówka i gnojowica przechowuje się w taki sposób, aby wycieki nie przedostawały się do gruntu i wód.”;

5) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, nawozów oznaczonych znakiem "NAWÓZ WE" oraz środków wspomagających uprawę roślin w sposób określony w przepisach o inspekcji ochrony środowiska.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na: sprawdzeniu podmiotów stosujących i przechowujących nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin, przeprowadzanej w oparciu o coroczną analizę ryzyka albo na wniosek zainteresowanych podmiotów.

3. Do podmiotów, o których mowa w ust. 2, niebędących przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.), przepisy rozdziału 5 tej ustawy stosuje się odpowiednio.

4. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska jest uprawniony do wykorzystania danych zgromadzonych w ewidencji gospodarstw rolnych, o której mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów rolnych, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności dla potrzeb realizacji zadań określonych w ust. 1..

5. Dane, o których mowa w ust. 4, są udostępniane nieodpłatnie na wniosek właściwego organu inspekcji ochrony środowiska.

6. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska ma dostęp do danych, o których mowa w ust. 5, i wykorzystuje udostępnione dane do realizacji zadań określonych w ust. 1.

7. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska ochrony środowiska w ramach prowadzonej przez siebie kontroli może powierzyć wykonanie badań agrochemicznych okręgowej stacji chemiczno-rolniczej.”;

6) art. 33 otrzymuje brzmienie”

„Art. 33. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, jeżeli podmiot prowadzący chów lub hodowlę nie posiada pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia, albo posiada plan nawożenia niespełniający wymagań, nakazuje usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku nieusunięcia uchybień, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, z uwzględnieniem zachowania dobrostanu zwierząt oraz potrzeby bezpiecznego dla środowiska zakończenia prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt.”.

7) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, jeżeli podmiot prowadzący chów lub hodowlę stosuje nawozy naturalne niezgodnie z pozytywnie

zaopiniowanym planem nawożenia, nakazuje usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie.

2. W przypadku nieusunięcia uchybień, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ inspekcji ochrony środowiska, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, z uwzględnieniem zachowania dobrostanu zwierząt oraz potrzeby bezpiecznego dla środowiska zakończenia prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt.”.

8) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Właściwy organ inspekcji ochrony środowiska ochrony środowiska, zezwala, w drodze decyzji, na ponowne podjęcie prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, jeśli podmiot prowadzący chów lub hodowlę usunie naruszenia stanowiące podstawę do wydania decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 lub 34 ust. 2.”.

Art. 499. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.²³⁾)). wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 2 w pkt 28:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„z zakresu ustawy z dnia . . . 2016 r. Prawo wodne (Dz. U. poz. . . .) o:”;

b) lit. e otrzymuje brzmienie:

"e) programie ochrony wód morskich,";

c) lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) wystąpieniach, o których mowa w art. 147 tej ustawy;”;

2) w art. 24 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dotyczące wyników badań, o których mowa w art. 348 ustawy z dnia
2016 r. - Prawo wodne”;

3) w art. 25 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. f otrzymuje brzmienie:

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200 i 277.

„f) z zakresu ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne:

- krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 88 ust. 1 tej ustawy,
- sprawozdanie z wykonania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 89 ust. 1 tej ustawy;”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przez wojewodę akty prawa miejscowego, wydawane na podstawie przepisów ustawy z dnia . . . 2016 r. – Prawo wodne;”;

4) w art. 66 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania, w tym odniesienie do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 32 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne, ”;

5) w art. 72 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) pozwolenia wodnoprawnego na regulację wód, pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, w ramach usług wodnych wydawanych na podstawie ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne;”;

6) w art. 81 uchyla się ust. 3.

7) w art. 96 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zgodę wodnoprawną inną niż pozwolenie wodnoprawne wymienione w art. 72 ust. 1 pkt 6 - wydawane na podstawie ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne;”.

Art. 500. W ustawie 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i organach administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525) w art. 56 w ust. 1 uchyla się pkt 7.

Art. 501. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. Nr 42, poz. 340 i Nr 161, poz. 1281 oraz z 2012 r. poz. 951) w art. 6:

1) w ust. 1 w pkt 9 w lit. g wyrazy „dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej” zastępuje się wyrazami „Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;”;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli realizacja inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego wymaga wydania zgody wodnoprawnej, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie wydaje tę zgodę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o jego wydanie. W sprawach dotyczących wydania zgody wodnoprawnej nie stosuje się art. 406 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 2016 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. .). Dla ustalenia stanu prawnego nieruchomości, o których mowa w art. 408 ust. 2 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 2016 r. – Prawo wodne, siedziby i adresy właścicieli tych nieruchomości określa się według katastru nieruchomości.”.

Art. 502. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2014 r. poz. 1501) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1205 oraz z 2014 r. poz. 40 i 1101) oraz zgodnie z ustawą z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz.);”;

2) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu przepisy art. 7, art. 8 ust. 1 i 1a, art. 9 oraz art. 12 stosuje się odpowiednio z tym, że organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.”;

3) w art. 18 ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli realizacja inwestycji w zakresie terminalu wymaga zgody wodnoprawnej, zgodę tę wydaje Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku o jego wydanie. W sprawach dotyczących wydania zgody wodnoprawnej nie stosuje się art. 406 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 2016r. - Prawo wodne.

2. Stan prawny nieruchomości, o których mowa w art. 408 ust. 2 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne, ustala się na podstawie ksiąg wieczystych, a siedziby i adresy właścicieli i użytkowników wieczystych określa się według katastru nieruchomości. Przepisy art. 8 ust. 1 i 1a, art. 11 i art. 12 stosuje się odpowiednio.

2a. Przepis art. 400 ust. 2 ustawy z dnia r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz.) ma zastosowanie również w tych postępowaniach, w których liczba stron nie przekracza 20. Do stron, o których mowa w art. 400 ust. 2 pkt 3 i 4 tej ustawy, stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

2b. W sprawach określonych w ust. 1, w stosunku do:

- 1) wnioskodawcy, stosuje się odpowiednio przepis art. 8 ust. 1 pkt 1;
- 2) strony, o której mowa w art. 400 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne, stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 ust. 1 pkt 2 i ust. 1a oraz art. 12.

3. W przypadku niewydania decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wymierza Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 1.000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.”;

- 3) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Inwestor, niezwłocznie przed planowanym zajęciem terenu, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia w drodze pisemnego porozumienia z zarządcą drogi, zarządcą infrastruktury kolejowej lub z odpowiednimi podmiotami, o których mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne, zakres, termin i warunki zajęcia tego terenu.”;

- 4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Grunty pokryte wodami, stanowiące własność Skarbu Państwa, niezbędne do realizacji inwestycji w zakresie terminalu oddaje się inwestorowi na czas prowadzenia i eksploatacji inwestycji w użytkowanie za opłatą roczną, na zasadach określonych w art. 260 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne.”.

Art. 503. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489 oraz z 2012 r. poz. 951) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 7 lit. l otrzymuje brzmienie:

"l) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w:

- rozdziale 1 pkt 8 załącznika do ustawy, w części dotyczącej elementów hydrograficznych wraz z podjednostkami hydrograficznymi i regionami wodnymi,

z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej,

- rozdziale 3 pkt 8 załącznika do ustawy, w części dotyczącej urządzeń poboru wody,
- rozdziale 3 pkt 12 załącznika do ustawy, w części dotyczącej strefy zagrożenia naturalnego, rozumianych jako obszary zagrożone, charakteryzowane na podstawie zagrożeń naturalnych, w tym zjawisk atmosferycznych, hydrologicznych, które ze względu na swoją lokalizację, dotkliwość i częstotliwość mogą wywierać poważny wpływ na społeczeństwo, w szczególności powodzi, osunięć ziemi i osiadania gruntu;"

2) w art. 22 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;"

Art. 504. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 51 w ust. 3 w pkt 3 w lit. h wyrazy „dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej” zastępuje się wyrazami „Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie,”;
- 2) w art. 54 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Inwestor, nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym zajęciem terenu, uzgadnia w drodze pisemnego porozumienia z zarządcą drogi, zarządcą infrastruktury kolejowej lub odpowiednimi organami, o których mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. . . .), zakres, warunki i termin zajęcia tego terenu.”;

3) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Grunty pokryte wodami stanowiące własność Skarbu Państwa, niezbędne do realizacji inwestycji w zakresie regionalnych sieci szerokopasmowych, oddaje się inwestorowi w użytkowanie na czas prowadzenia i eksploatacji inwestycji, za opłatą roczną, na zasadach określonych w art. 260 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951, 1256 i 1445 oraz z 2014 r. poz. 768.

wodne. Umowę użytkowania zawiera się w terminie 14 dni od dnia podpisania porozumienia, o którym mowa w art. 54 ust. 9.”.

Art. 505. W ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. Nr 143, poz. 963, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40 i 850) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1) budowlach przeciwpowodziowych - rozumie się przez to kanały ulgi, kierownice w ujściach rzek do morza, poldery przeciwpowodziowe, sztuczne zbiorniki wodne posiadające rezerwę powodziową, suche zbiorniki przeciwpowodziowe, wały przeciwpowodziowe wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie, wrota przeciwpowodziowe i przeciwsztormowe, falochrony oraz budowle ochrony brzegów morskich; ”;

2) inwestorze - rozumie się przez to:

a) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, o których mowa w ustawie z dnia 2016 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. . . .),

b) urząd morski,,

c) województwo,

d) powiat,

e) gminę,

f) partnera prywatnego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696) – realizujących inwestycję.”;

2) w art. 6 w ust. 1 w pkt 7 lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.”.

Art. 506. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 w pkt 12:

a) lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych

(Dz. U. z 2013 r. poz. 1205 oraz z 2014 r. poz. 40 i 1101) oraz zgodnie z ustawą z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz.),

b) w lit. p wyrazy „właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej”, zastępuje się wyrazami „Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie”;

2) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Jeżeli realizacja inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wymaga zgody wodnoprawnej, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie wydaje pozwolenie w terminie nie dłuższym niż 65 dni od dnia złożenia wniosku. W sprawach dotyczących wydania pozwolenia wodnoprawnego nie stosuje się art. 406 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne.

2. W celu ustalenia stanu prawnego nieruchomości, o których mowa w art. 408 ust. 2 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 2016r. - Prawo wodne, siedziby i adresy właścicieli tych nieruchomości określa się według ewidencji gruntów i budynków.”;

3) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. przypadku gdy inwestycja w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wymaga przejścia przez tereny wód płynących, dróg publicznych lub tereny linii kolejowej, inwestor jest uprawniony do zajęcia tego terenu na czas realizacji i eksploatacji inwestycji. Inwestor przed planowanym zajęciem tego terenu uzgadnia, w drodze pisemnego porozumienia z odpowiednimi podmiotami, o których mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne, z zarządcą drogi lub z zarządcą infrastruktury kolejowej zakres, termin i warunki zajęcia tego terenu.

2. Grunty pokryte wodami, stanowiące własność Skarbu Państwa, niezbędne do realizacji i eksploatacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, oddaje się inwestorowi na czas prowadzenia i eksploatacji inwestycji w użytkowanie, za opłatą roczną, na zasadach określonych w art. 260 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne.”.

Art. 507 W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. Nr 208, poz. 1240) w art. 2:

1) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) obszarze wodnym - rozumie się przez to wody śródlądowe w rozumieniu art. 19 ustawy z dnia 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz.) oraz wody przybrzeżne w rozumieniu art. 26 tej ustawy, w pasie nieprzekraczającym jednej mili

morskiej od linii brzegu, a także kąpielisko, miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości powyżej 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m;

2) wyznaczonym obszarze wodnym - rozumie się przez to kąpielisko, miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości powyżej 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m;”;

2) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli – rozumie się przez to miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, o którym mowa w art. 17 pkt 27 ustawy z dnia 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz.);

7) kąpielisku – rozumie się przez to kąpielisko, o którym mowa w art. 17 pkt 21 ustawy z dnia 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz.);”;

Art. 508. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1385, z późn. zm.²⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy ustawy stosuje się w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi w rozumieniu art. 16 pkt 41 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. ...).”;

2) w art. 39 ust. 1-4 otrzymują brzmienie:

„1. W stosunku do urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 64 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisu art. 388 pkt 3 tej ustawy.

2. W zakresie wykonywania innych robót związanych z odbudową, remontem i rozbiórką urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 64 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisów art. 377 ust. 1 pkt 4 tej ustawy.

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 1291 oraz z 2014 r. poz. 598.

3. Odbudowa, remont lub rozbiórka urządzeń pomiarowych służb państwowych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi jest możliwa bez uzyskania zgody wodnoprawnej i decyzji, o których mowa w art. 175 ust. 9 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne.

4. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczących pozwoleń wodnoprawnych, o których mowa w art. 388 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, w zakresie poboru wód do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz odwodnienia obiektów lub wykopów budowlanych, nie wstrzymują wykonania tych decyzji. ”.

Art. 509. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.²⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 96 w ust. 12:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na terenach ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, w przypadku ich ustanowienia w akcie prawa miejscowego wydanym na podstawie art. 136 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz.);”;
 - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, w przypadku ich ustanowienia w akcie prawa miejscowego wydanym na podstawie art. 141 ust. 1 ustawy z dnia 2016 r. - Prawo wodne;”;
- 2) w art. 36 ust. 4 oraz w art. 126 ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej” zastępuje się użytymi we właściwych przypadkach wyrazami „Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie”.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 510. Z dniem wejścia w życie ustawy:

²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 965, 1101 i 1322.

- 1) znosi się Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej;
- 2) znosi się dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej.

Art. 511. 1. Tworzy się Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, zwane dalej "Wodami Polskimi".

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powołuje pełnomocnika do spraw organizacji Wód Polskich.

3. Pełnomocnik, o którym mowa w ust. 2, wykonuje także określone w ustawie zadania i kompetencje Prezesa Wód Polskich do czasu powołania Prezesa Wód Polskich, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy

Art. 512. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Wody Polskie wykonują zadania dotychczasowego Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej dotychczasowych dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz marszałków województw związane z utrzymaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, a także inwestycjami w gospodarce wodnej.

Art. 513. Z dniem wejścia w życie ustawy należności, zobowiązania, prawa i obowiązki Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej będącego państwową jednostką budżetową oraz regionalnych zarządów gospodarki wodnej będących państwowymi jednostkami budżetowymi, stają się odpowiednio należnościami, zobowiązaniami, prawami i obowiązkami Wód Polskich.

Art. 514. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Wody Polskie reprezentują Skarb Państwa oraz wykonują uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do stanowiących własność Skarbu Państwa:

- 1) wód, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy uchylanej w art. 548 oraz gruntów pokrytych tymi wodami,
- 2) nieruchomości gruntowych położonych w międzywałach, nieruchomości pod wałami przeciwpowodziowymi oraz wałów przeciwpowodziowych wraz z urządzeniami wodnymi związanymi z nimi funkcjonalnie, przyległych do wód, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 i 3, ustawy uchylanej w art. 548, a także położonych na tych nieruchomościach budynków oraz innych urządzeń, w tym urządzeń wodnych,
- 3) wód, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy uchylanej w art. 548, lub ich części, przyporządkowanych do właściwego marszałka województwa w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 548 oraz gruntów pokrytych tymi wodami

- 4) nieruchomości gruntowych położonych w międzywalu, nieruchomości pod wałami przeciwpowodziowymi oraz wałów przeciwpowodziowych związanych ze śródlądowymi wodami powierzchniowymi, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4, ustawy uchylanej w art. 548, przyporządkowanych do właściwego marszałka województwa w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 2, lub ich części, a także położonych na tych gruntach budynków oraz innych urządzeń, w tym urządzeń wodnych;
- 5) nieruchomości innymi niż określone w pkt 2, oddanymi dotychczas w trwały zarząd regionalnych zarządów gospodarki wodnej będących państwowymi jednostkami budżetowymi oraz położonych na tych nieruchomościach budynków i innych urządzeń oraz lokali.

2. Jeżeli nieruchomości, o których mowa w ust. 1, lub ich części zostały przed dniem wejścia w życie ustawy oddane w użytkowanie lub ustanowiono na nich inne ograniczone prawo rzeczowe, lub zostały wydzierżawione, lub oddane w najem, lub użyczone, z dniem wejścia w życie ustawy w prawa i obowiązki oddającego w użytkowanie, lub ustanawiającego inne ograniczone prawo rzeczowe, lub wydzierżawiającego, lub wynajmującego, lub oddającego do używania, wstępują Wody Polskie.

Art. 515. 1. Trwały zarząd wód, gruntów pokrytych wodami oraz pozostałych nieruchomości, ustanowiony na rzecz regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz marszałków województw lub jednostki organizacyjne samorządu województwa wykonujące zdania marszałków województw, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4, ustawy uchylanej w art. 548, wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis ust. 1 stanowi podstawę dokonania wpisów w księgach wieczystych i w ewidencji gruntów i budynków.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do nieruchomości będących w posiadaniu regionalnych zarządów gospodarki wodnej bez tytułu prawnego.

4. Wpisy do ksiąg wieczystych wynikające z wygaśnięcia trwałego zarządu, o którym mowa w ust. 1, są wolne od opłat.

Art. 516. Z dniem wejścia w życie ustawy składniki mienia ruchomego stanowiącego własność Skarbu Państwa, pozostające w dyspozycji Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej będącego państwową jednostką budżetową oraz regionalnych zarządów gospodarki wodnej będących państwowymi jednostkami budżetowymi, stają się nieodpłatnie własnością Wód Polskich.

Art. 517. 1. W terminie nie dłuższym niż do dnia wejścia w życie ustawy, kierownicy wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych realizujących zadania marszałków województw określone w przepisach ustawy uchylanej w art. 548, opracują i prześlą Prezesowi Wód Polskich oraz właściwym marszałkom województw, wykazy:

- 1) nieruchomości oraz położonych na tych nieruchomościach budynków i innych urządzeń oraz lokali,
 - 2) oraz składników mienia ruchomego
- pozostającego w dyspozycji tych jednostek, służącego realizacji zadań marszałków województw określonych w przepisach ustawy uchylanej w art. 548.

2. Na podstawie wykazów, o których mowa w ust. 1, właściwi marszałkowie województw mogą zawierać z Prezesem Wód Polskich porozumienia dotyczące odpłatnego przejścia nieruchomości oraz składników mienia ruchomego, o których mowa w ust. 1, na własność Wód Polskich.

3. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się nieruchomości oraz składniki mienia ruchomego, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość odpłatności z tego tytułu.

4. Z dniem zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 2, nieruchomości oraz składniki mienia ruchomego, o których mowa w ust. 1, stają się własnością Wód Polskich, .

5. Jeżeli nieruchomości oraz składniki mienia ruchomego, o których mowa w ust. 1, stanowią własność Skarbu Państwa, stają się własnością Wód Polskich nieodpłatnie.

6. W terminie nie dłuższym niż do dnia wejścia w życie ustawy, kierownicy wojewódzkich jednostek organizacyjnych realizujących zadania marszałków województw określone w przepisach ustawy uchylanej w art. 548, opracują i prześlą właściwym wojewodom, wykazy:

- 1) nieruchomości służących realizacji zadań w zakresie ochrony przed powodzią;
- 2) składników mienia ruchomego pozostającego w dyspozycji tych jednostek, służących realizacji zadań w zakresie ochrony przed powodzią, w szczególności sprzętu i wyposażenia przechowywanego w wojewódzkich magazynach przeciwpowodziowych.

7. Z dniem wejścia w życie ustawy, nieruchomości oraz składniki mienia ruchomego ujęte w wykazach, o których mowa w ust. 6, stają się własnością Skarbu Państwa.

8. Z dniem wejścia w życie ustawy, właściwi wojewodowie wykonują uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do mienia, o którym mowa w ust. 7.

Art. 518. 1. Do należności i opłat, o których mowa w 74 ust. 2 oraz w art. 142 ustawy uchylanej w art. 548, należnych przed dniem 1 stycznia 2018 r. oraz do wpływów z tytułu tych należności i opłat stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do opłat za korzystanie ze środowiska należnych do dnia 31 grudnia 2016 r. stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 487.

Art. 519. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) Wody Polskie wstępują w prawa i obowiązki wynikające z zawartych przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej umów w przedmiocie oddania w użytkowanie stanowiących własność Skarbu Państwa gruntów pokrytych wodami oraz z umów i porozumień zawartych przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej w zakresie utrzymywania wód oraz prowadzenia inwestycji w gospodarce wodnej;
- 2) Wody Polskie wstępują w prawa i obowiązki wynikające z koncesji i zezwoleń udzielonych regionalnym zarządom gospodarki wodnej, jeżeli ustawa lub decyzja o udzieleniu koncesji albo zezwolenia nie stanowią inaczej;
- 3) umowy zawarte przez regionalne zarządy gospodarki wodnej będące państwowymi jednostkami budżetowymi zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia lub rozwiązania z tym, że wynikające z tych umów prawa i obowiązki stają się odpowiednio prawami i obowiązkami Wód Polskich;
- 4) Wody Polskie wstępują w prawa i obowiązki wynikające z zawartych przez marszałków województw lub wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne wykonujące zadania marszałków województw, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4 oraz w art. 75 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 548, umów w przedmiocie oddania w użytkowanie stanowiących własność Skarbu Państwa gruntów pokrytych wodami oraz z umów i porozumień zawartych przez marszałków województw lub te jednostki organizacyjne samorządu województwa w zakresie utrzymywania wód oraz prowadzenia inwestycji w gospodarce wodnej;
- 5) Wody Polskie wstępują w prawa i obowiązki wynikające z zawartych przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej umów o użytkowanie obwodów rybackich;
- 6) Wody Polskie, wstępują z mocy prawa w umowy dotyczące rybactwa śródlądowego, w które dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej wstąpili na podstawie art. 217 ust. 6 ustawy uchylanej w art. 548.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy Wody Polskie przystępują do toczących się postępowań sądowych i administracyjnych, w których stronami są:

- 1) Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
 - 2) dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
 - 3) marszałkowie województw,
 - 4) kierownicy wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych
- dotyczących spraw wynikających z przepisów ustawy uchylanej w art. 548.

Art. 520. Z dniem wejścia w życie ustawy urzędy morskie nabywają nieodpłatnie trwałe zarząd będących własnością Skarbu Państwa gruntów pokrytych wodami, o których mowa w art. 212 ust. 1 oddanych dotychczas w trwałe zarząd urzędów morskich.

Art. 521. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Wody Polskie, stają się stronami umów dotyczących przedsięwzięć inwestycyjnych na wodach publicznych będących własnością Skarbu Państwa, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy uchylanej w art. 548, w tym umów finansowanych lub współfinansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.²⁷⁾), realizowanych dotychczas przez regionalne zarządy gospodarki wodnej, województwa, marszałków województw, lub właściwe wojewódzkie jednostki organizacyjne, i zakończą realizację przedsięwzięć na podstawie tych umów i tych decyzji.

2. Po zakończeniu realizacji przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, Wody Polskie są obowiązane realizować obowiązki wynikające z umów lub decyzji, o których mowa w ust. 1.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy Wody Polskie są obowiązane realizować obowiązki wynikające z decyzji dotyczących przedsięwzięć inwestycyjnych zrealizowanych na wodach publicznych będących własnością Skarbu Państwa, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy uchylanej w art. 548 oraz urządzeń melioracji wodnych podstawowych, o których mowa w art. 71 ustawy uchylanej w art. 548, finansowanych lub współfinansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, realizowanych dotychczas przez właściwe wojewódzkie jednostki organizacyjne w ramach działania "Poprawianie i rozwijanie infrastruktury związanej z rozwojem i dostosowaniem rolnictwa i leśnictwa przez gospodarowanie rolniczymi zasobami wodnymi, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013".

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379, 911, 1146 i 1626.

Art. 522. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy wygasa kadencja członków Krajowej Rady Gospodarki Wodnej oraz członków rad gospodarki wodnej regionów wodnych.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powołuje członków pierwszej kadencji Państwowej Rady Gospodarki Wodnej.

Art. 523. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy regionalnych zarządów gospodarki wodnej stają się z mocy prawa pracownikami Wód Polskich na zasadach określonych w art. 23¹ Kodeksu Pracy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Art. 524. 1. W terminie nie dłuższym niż do dnia wejścia w życie ustawy Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej opracuje i przekaze ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz Prezesowi Wód Polskich wykaz pracowników Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz jednostek organizacyjnych utworzonych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, przejmowanych przez urząd zapewniający obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz przez Wody Polskie, uwzględniając ich dotychczasowe przygotowanie zawodowe i zakres wykonywanych czynności oraz wskazując urząd zapewniający obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej albo Wody Polskie jako pomiot przejmujący zadania realizowane przez danego pracownika.

2. W terminie nie dłuższym niż do dnia wejścia w życie ustawy Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej zawiadamia pracowników Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz jednostek organizacyjnych utworzonych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, o treści wykazu, o którym mowa w ust. 1, w formie pisemnej.

3. Z upływem miesiąca od dnia podania wykazu, o którym mowa w ust. 1, pracownikom Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz jednostek organizacyjnych utworzonych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, pracownicy Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz jednostek organizacyjnych utworzonych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, ujęci w wykazie, o którym mowa w ust. 1, stają się z mocy prawa pracownikami, odpowiednio:

- 1) urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej,
- 2) Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

4. Nie później niż z upływem miesiąca od dnia o którym mowa w ust. 3, pracownikom, o których mowa w ust. 3, mogą zostać zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy odpowiednio przez dyrektora generalnego urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej albo Prezesa Wód Polskich, z uwzględnieniem zakresu dotychczasowych obowiązków pracowników o których mowa w ust. 1 oraz zakres obowiązków, które będą realizowane na nowych stanowiskach pracy.

5. Propozycja nowych warunków pracy lub płacy może obejmować nawiązanie stosunku pracy:

- 1) na stanowisku urzędniczym w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111 i 1199), w urzędzie zapewniającym obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej - w odniesieniu do członków korpusu służby cywilnej;
- 2) na stanowisku pracy w Wodach Polskich - w odniesieniu do członków korpusu służby cywilnej oraz innych pracowników.

6. Pracodawca jest obowiązany zawiadomić na piśmie pracowników o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy, w tym o skutkach nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

7. Pracodawca w okresie miesiąca od dnia, o którym mowa w ust. 3, może wypowiedzieć z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia stosunek pracy pracownika, o którym mowa w ust. 3, jeżeli nie jest możliwe powierzenie pracownikowi pracy odpowiadającej kwalifikacjom pracownika.

8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do:

- 1) pracowników objętych szczególną ochroną stosunku pracy przewidzianą na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) pracowników sprawujących opiekę nad dzieckiem, do ukończenia przez dziecko 4 roku życia.

9. W razie wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 7, pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn niedotyczących pracowników.

10. W okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy pracownicy, których stosunek pracy został wypowiedziany na podstawie ust. 7, korzystają z pierwszeństwa w zatrudnieniu w jednostkach, o których mowa w ust. 1.

11. Przepisów ust. 1-10 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Art. 525. 1. W terminie nie dłuższym niż do dnia wejścia w życie ustawy dyrektor generalny urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej opracuje i przekaze ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz Prezesowi Wód Polskich wykaz pracowników urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej przejmowanych przez Wody Polskie, uwzględniając ich dotychczasowe przygotowanie zawodowe i zakres wykonywanych czynności oraz Wody Polskie jako pomiot przejmujący zadania realizowane przez danego pracownika albo oświadczenie woli pracownika o przejściu do pracy w Wodach Polskich.

2. W terminie nie dłuższym niż do dnia wejścia w życie ustawy dyrektor generalny urzędu, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia pracowników tego urzędu, o których mowa w ust. 1, o treści wykazu, o którym mowa w ust. 1, w formie pisemnej.

3. Z upływem miesiąca od dnia podania wykazu, o których mowa w ust. 1, pracownikom urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, o których mowa w ust. 1, pracownicy tego urzędu, o których mowa w ust. 1, ujęci w wykazie, o którym mowa w ust. 1, stają się z mocy prawa pracownikami Wód Polskich.

4. Nie później niż z upływem miesiąca od dnia o którym mowa w ust. 3, pracownikom, o których mowa w ust. 3, mogą zostać zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy przez Prezes Wód Polskich, z uwzględnieniem zakresu dotychczasowych obowiązków tych pracowników oraz zakresu obowiązków, które będą realizowane na nowych stanowiskach pracy.

5. Propozycja nowych warunków pracy lub płacy może obejmować nawiązanie stosunku pracy na stanowisku pracy w Wodach Polskich.

6. Pracodawca jest obowiązany zawiadomić na piśmie pracowników o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy, w tym o skutkach nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

7. Pracodawca w okresie miesiąca od dnia, o którym mowa w ust. 3, może wypowiedzieć z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia stosunek pracy pracownika, o którym mowa w ust. 3, jeżeli nie jest możliwe powierzenie pracownikowi pracy odpowiadającej kwalifikacjom pracownika.

8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do:

- 1) pracowników objętych szczególną ochroną stosunku pracy przewidzianą na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) pracowników sprawujących opiekę nad dzieckiem, do ukończenia przez dziecko 4 roku życia.

9. W razie wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 7, pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn niedotyczących pracowników.

10. W okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy pracownicy, których stosunek pracy został wypowiedziany na podstawie ust. 7, korzystają z pierwszeństwa w zatrudnieniu w Wodach Polskich.

11. Przepisów ust. 1-10 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Art. 526. 1. Pracownicy urzędów marszałkowskich oraz wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych realizujących zadania marszałków województw określone w przepisach ustawy uchylanej w art. 548, mogą złożyć oświadczenie woli o przejściu do pracy w Wodach Polskich.

2. W terminie nie dłuższym niż do dnia wejścia w życie ustawy marszałkowie województw oraz kierownicy wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych realizujących zadania marszałków województw określone w przepisach ustawy uchylanej w art. 548, opracują i prześlą Prezesowi Wód Polskich, wykazy pracowników tych urzędów i jednostek organizacyjnych, którzy złożyli oświadczenie woli o przejściu do pracy w Wodach Polskich, uwzględniając dotychczasowe przygotowanie zawodowe tych pracowników oraz zakres wykonywanych dotychczas czynności.

3. W terminie nie dłuższym niż do dnia wejścia w życie ustawy marszałkowie województw oraz kierownicy wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają pracowników tych jednostek, o treści wykazów, o których mowa w ust. 1, w formie pisemnej.

4. Z upływem miesiąca od dnia podania wykazów, o których mowa w ust. 2, pracownikom urzędów marszałkowskich oraz wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, pracownicy tych urzędów i jednostek organizacyjnych wymienieni w wykazach, o których mowa w ust. 2, stają się z mocy prawa pracownikami Wód Polskich.

5. Nie później niż z upływem miesiąca od dnia o którym mowa w ust. 4, pracownikom, o których mowa w ust. 3, mogą zostać zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy przez Prezesa Wód Polskich, z uwzględnieniem zakresu dotychczasowych obowiązków tych pracowników oraz zakresu obowiązków, które będą realizowane na nowych stanowiskach pracy.

6. Propozycja nowych warunków pracy lub płacy może obejmować nawiązanie stosunku pracy na stanowisku pracy w Wodach Polskich.

7. Pracodawca jest obowiązany zawiadomić na piśmie pracowników o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy, w tym o skutkach nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

8. Pracodawca w okresie miesiąca od dnia, o którym mowa w ust. 3, może wypowiedzieć z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia stosunek pracy pracownika, o którym mowa w ust. 4, jeżeli nie jest możliwe powierzenie pracownikowi pracy odpowiadającej kwalifikacjom pracownika.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się do:

- 1) pracowników objętych szczególną ochroną stosunku pracy przewidzianą na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) pracowników sprawujących opiekę nad dzieckiem, do ukończenia przez dziecko 4 roku życia.

10. W razie wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 8, pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn nie dotyczących pracowników.

11. W okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy pracownicy, których stosunek pracy został wypowiedziany na podstawie ust. 8, korzystają z pierwszeństwa w zatrudnieniu w Wodach Polskich.

Art. 527. 1. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, na obszarach szczególnie narażonych, z których odpływ azotu ze źródeł rolniczych należy ograniczyć, ustanowionych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 548, są obowiązani do stosowania programów działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych, ustanowionych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 7 ustawy uchylanej w art. 548, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

2. Do podmiotów, o których mowa w ust. 1, przepisy wydane na podstawie art. 106 ust. 5, stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Art. 528. 1. Do dnia 31 grudnia 2017 r. utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych szczegółowych należy do zainteresowanych właścicieli gruntów, a jeżeli urządzenia te są objęte działalnością spółki wodnej - do tej spółki.

2. Jeżeli obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie jest wykonywany, wójt, burmistrz, prezydent miasta ustala, w drodze decyzji, proporcjonalnie do odnoszonych korzyści przez właścicieli gruntu, szczegółowe zakresy i terminy jego wykonywania.

Art. 529. 1. Marszałkowie województw prowadzą ewidencję, o której mowa w art. 196 ust. 1, do dnia 30 czerwca 2017 r

2. Do dnia 30 czerwca 2017 r. marszałkowie województw prześlą Wodom Polskim bazy danych, obejmujące zbiory danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej, dotyczących ewidencji, o której mowa w art. 196 ust. 1.

3. Urządzenie melioracji wodnych wykonane przez właściciela gruntów przed dniem wejścia w życie ustawy i niezgłoszone do ewidencji, o której mowa w art. 196 ust. 1, właściciel tego urządzenia zgłasza Wodom Polskim, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, w celu wpisania do tej ewidencji.

Art. 530. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe z tym, że organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, są Wody Polskie.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących decyzji, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz w art. 81 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 498, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących ustalenia linii brzegu, stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Do postępowań w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu, określonych w ustawie zmienianej w art. 501, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Organy, które po wejściu w życie ustawy utraciły właściwość do wydawania pozwoleń wodnoprawnych, niezwłocznie prześlą sprawy wszczęte i niezakończone organom właściwym do wydania zgody wodnoprawnej.

Art. 531. 1. Decyzje wydane na podstawie art. 50 i art. 59 ustawy zmienianej w art. 489, dotyczące nieruchomości lub jej części, znajdujących się na obszarze, o którym mowa w art. 167 ust. 2 pkt 2, lub w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału przeciwpowodziowego po stronie odpowietrznej, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do decyzji wydanych na podstawie art. 50 i art. 59 ustawy zmienianej w art. 489, na podstawie których, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydano decyzje o pozwoleniu na budowę albo dokonano zgłoszeń, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, do których właściwy organ nie wniósł sprzeciwu.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do decyzji wydanych na podstawie art. 50 i art. 59 ustawy zmienianej w art. 489, dotyczących zagospodarowania terenu niezwiązanego z wykonywaniem robót budowlanych lub polegającego wyłącznie na budowie drogi rowerowej, urządzeń melioracji wodnych lub budowli przeciwpowodziowych.

4. Do stwierdzenia wygaśnięcia decyzji wydanych na podstawie art. 50 i art. 59 ustawy zmienianej w art. 489, przepisu art. 162 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, nie stosuje się.

5. W ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wójt, burmistrz, prezydent miasta opracowuje wykaz decyzji, o których mowa w ust. 1.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 6, jest przekazywany właściwym miejscowo organom administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego oraz podlega ogłoszeniu w na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwej gminy.

Art. 532. 1. Do projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, projektów ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego, a także ich zmian, w stosunku do których, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub do sporządzenia lub zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub do sporządzenia lub zmiany ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego, i
- 2) ogłoszono w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie o wyłożeniu projektu studium lub planu do publicznego wglądu

- stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do projektów planów zagospodarowania przestrzennego województw, a także ich zmian, w stosunku do których, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy skierowano projekt planu do ministra właściwego do spraw rozwoju, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Koszty wprowadzenia zmian w dokumentach planistycznych, o których mowa ust. 1 i 2, ponoszą organy właściwe do opracowania tych dokumentów.

Art. 533. Studia ochrony przeciwpowodziowej opracowane dla rzek lub ich odcinków zachowują ważność do czasu przekazania organom, o których mowa w art. 169 ust. 3 pkt 7, 8 i 10 map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego dla tych odcinków rzek.

Art. 534. 1. Obowiązek uzgodnienia, o którym mowa w art. 10, obejmuje obszary szczególnego zagrożenia powodzią wynikające ze studiów ochrony przeciwpowodziowej, dla których nie opracowano map zagrożenia powodziowego.

2. Dokonując uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, należy kierować się ustaleniami map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego, ustaleniami wynikającymi ze studiów ochrony przeciwpowodziowej, dla obszarów, dla których nie zostały opracowane mapy zagrożenia powodziowego, lub analizami hydraulicznymi.

Art. 535. 1. W terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy organy, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 1, ustanowią strefy ochronne obejmujące wyłącznie teren ochrony bezpośredniej dla ujęć wody, dla których dotychczas nie ustanowiono takich stref ochronnych.

2. Właściciele ujęć wody, dla których nie ustanowiono strefy ochronnej obejmującej teren ochrony pośredniej na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 548, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przeprowadzą analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3 i złożą wnioski o ustanowienie stref ochronnych obejmujących teren ochrony bezpośredniej oraz teren ochrony pośredniej, jeżeli jest to uzasadnione wynikami tej analizy.

3. Przepisy art. 133 ust. 2 pkt 2, art. 134 ust. 2, art. 135 ust. 1 pkt 2, art. 137 oraz art. 138 stosuje się odpowiednio.

Art. 536. 1. Wymóg stosowania urządzeń umożliwiających pomiar ilości pobranej wody oraz ilość ścieków wprowadzonych do wód lub do ziemi, o którym mowa w art. 36 oraz w art. 281, obowiązuje po upływie 2 lat od wejścia w życie ustawy.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, Wody Polskie ustalają wysokość opłat za usługi wodne na podstawie zgód wodnoprawnych, pomiarów dokonywanych przez organy administracji oraz innych danych technicznych i technologicznych.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1, Wody Polskie ustalają wysokość opłat za usługi wodne, nie uwzględniając średniego niskiego przepływu z wielolecia (SNQ).

Art. 537. Organizator badań biegłości, o których mowa w art. 316 ust. 6 oraz w art. 12a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 487, w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy, powinien uzyskać potwierdzenie, przez właściwą krajową lub międzynarodową jednostkę do spraw akredytacji, kompetencji spełnienia wymagań zawartych w aktualnym wydaniu normy PN-EN ISO/IEC 17043 „Ocena zgodności - Ogólne wymagania dotyczące badania biegłości” i postępować zgodnie z wymaganiami zawartymi w aktualnym wydaniu tej normy.

Art. 538. 1. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sporządzi programy realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną oraz inwestycji w gospodarce wodnej, o których mowa w art. 240 ust. 5, na rok 2017.

2. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przygotowuje plany finansowe Wód Polskich i przekazuje te plany ministrowi właściwemu do spraw budżetu.

Art. 539. 1. Zachowują ważność dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, aktualizacje:

- 1) krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych;
- 2) planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

2. Ustanowione na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 548:

- 1) krajowy program ochrony wód morskich - staje się programem ochrony wód morskich w rozumieniu art. 159 ust. 1 ustawy i podlega przeglądowi do dnia 31 grudnia 2021 r. i w razie potrzeby aktualizacji;
- 2) program monitoringu wód morskich - staje się programem monitoringu wód morskich w rozumieniu art. 350 ust. 1 ustawy i podlega przeglądowi do dnia 31 grudnia 2021 r. i w razie potrzeby aktualizacji;
- 3) krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych - staje się krajowym programem oczyszczania ścieków komunalnych w rozumieniu art. 88 ustawy i podlega aktualizacji do dnia 1 lutego 2019 r.;

- 4) mapy ryzyka powodziowego - stają się mapami ryzyka powodziowego w rozumieniu art. 170 ustawy i podlegają przeglądowi do dnia 22 grudnia 2019 r. i w razie potrzeby aktualizacji;
- 5) mapy zagrożenia powodziowego - stają się mapami zagrożenia powodziowego w rozumieniu art. 169 ustawy i podlegają przeglądowi do dnia 22 grudnia 2019 r. i w razie potrzeby aktualizacji;
- 6) plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy - stają się planami gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy w rozumieniu art. 317 ust. 1 ustawy i podlegają przeglądowi i aktualizacji do dnia 22 grudnia 2021 r.;
- 7) plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy - stają się planami zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy w rozumieniu art. 172 ustawy i podlegają przeglądowi do dnia 22 grudnia 2021 r. i w razie potrzeby aktualizacji;
- 8) wstępna ocena stanu środowiska wód morskich - staje się wstępną oceną stanu środowiska wód morskich w rozumieniu art. 150 ustawy i podlega przeglądowi do dnia 15 lipca 2018 r. i w razie potrzeby aktualizacji;
- 9) wstępna ocena ryzyka powodziowego - staje się wstępną oceną ryzyka powodziowego w rozumieniu art. 167 ustawy i podlega przeglądowi do dnia 22 grudnia 2018 r. i w razie potrzeby aktualizacji;
- 10) zestaw celów środowiskowych dla wód morskich i związanych z nim wskaźników - staje się zestawem celów środowiskowych dla wód morskich w rozumieniu art. 156 ustawy i podlega przeglądowi do dnia 7 sierpnia 2019 r. i w razie potrzeby aktualizacji;
- 11) zestaw właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich - staje się zestawem właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich w rozumieniu art. 153 ustawy i podlega przeglądowi do dnia 15 lipca 2018 r. i w razie potrzeby aktualizacji.

Art. 540. W ramach aktualizacji planów gospodarowania wodami, o której mowa w art. 544 ust. 2 pkt 6, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej dokona przeglądu i aktualizacji podziału kraju na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych.

Art. 541. 1. W terminie do dnia 22 grudnia 2018 r.:

- 1) właściwy organ inspekcji ochrony środowiska opracuje i przekaze Komisji Europejskiej dodatkowy program monitoringu wód powierzchniowych,

2) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracuje i przekaze Komisji Europejskiej wstępny zestaw działań

- dla substancji priorytetowych zidentyfikowanych na podstawie art. 115.

2. W terminie do dnia 22 grudnia 2021 r. zostanie osiągnięty dobry stan chemiczny wód powierzchniowych w odniesieniu do następujących substancji priorytetowych: antracen, bromowane difenyloetery, fluoranten, ołów i jego związki, naftalen, nikiel i jego związki, oraz wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne.

3. W terminie do dnia 22 grudnia 2027 r. zostanie osiągnięty dobry stan chemiczny wód powierzchniowych w odniesieniu do substancji priorytetowych zidentyfikowanych na podstawie art. 115.

Art. 542. 1. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 58 ust. 1, art. 60, art. 61u ust.1 oraz art. 88t ust. 1 ustawy uchylanej w art. 548, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 32 ust. 1, art. 135 ust. 1 pkt 2, art. 141 ust. 1 oraz w art. 162 ust. 1 niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

2. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 47 ust. 3 oraz art. 47 ust. 7 ustawy uchylanej w art. 548, zachowują moc do dnia 31 grudnia 2017 r.

3. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 43 ust. 2a ustawy uchylanej w art. 544, zachowują moc do dnia 31 grudnia 2017 r., oraz mogą być zmieniane lub uchylane na podstawie tego przepisu.

4. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 114b ust. 5 oraz w art. 120 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 548, zachowują moc do dnia 22 grudnia 2021 r.

5. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 479 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 479 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 543. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 34g, art. 38a ust. 1, 3 i 7, art. 38l ust. 1, art. 45 ust. 2, art. 45a ust. 1, art. 50 ust. 1 i 3, art. 57 ust. 2, art. 64 ust. 2d, art. 66 ust. 1, 66a ust. 4, art. 88j ust. 1, art. 88n ust. 3c, art. 95 ust. 3, art. 114 ust. 2, art. 121, art. 132 ust. 10, oraz w art. 155b ust. 1 ustawy uchylanej w art. 548, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46, art. 51 ust. 4, art. 53 ust. 1-3, art. 72 ust. 1, art. 73 ust. 1, art. 99 ust. 2, art. 100 ust. 1, 114art. 132, art. 174 ust. 1,

art. 179 ust. 2, art. 189 ust. 3, art. 192 ust. 3, art. 193 ust. 8, art. 251 ust. 6, art. 321 ust. 1, art. 349 ust. 1, art. 386 ust. 2 oraz art. 409 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 88h ust. 13 oraz w art. 114 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 548, zachowują moc do dnia 22 grudnia 2021 r. i mogą być zmieniane na podstawie przepisów art. 171 ust. 17 oraz art. 284.

3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 61l ust. 8, art. 61o ust. 8 oraz art. 61s ust. 11, ustawy uchylanej w art. 548, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 154 ust. 8, art. 157 ust. 8 oraz art. 160 ust. 11.

4. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 9 ustawy uchylanej w art. 548, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6d ust. 8 ustawy zmienianej w art. 478 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 544. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracuje projekt programu działań, o którym mowa w art. 104, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 548. 1. W latach 2016 – 2025 maksymalny limit wydatków Budżetu Państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 981,54 mln zł, przy czym w:

- 1) 2017 r. – 98,154 mln zł;
- 2) 2018 r. – 98,154 mln zł;
- 3) 2019 r. – 98,154 mln zł;
- 4) 2020 r. – 98,154 mln zł;
- 5) 2021 r. – 98,154 mln zł;
- 6) 2022 r. – 98,154 mln zł;
- 7) 2023 r. – 98,154 mln zł;
- 8) 2024 r. – 98,154 mln zł;
- 9) 2025 r. – 98,154 mln zł
- 10) 2026 r. - 98,154 mln zł.

2. W latach 2016 – 2025 maksymalny limit wydatków Wód Polskich będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 33.747,24 mln zł, przy czym w:

- 1) 2017 r. – 2.980,88 mln zł;
- 2) 2018 r. – 3.012,82 mln zł;
- 3) 2019 r. – 3088,14 mln zł;
- 4) 2020 r. – 3165,34 mln zł;

- 5) 2021 r. – 3244,48 mln zł;
- 6) 2022 r. – 3325,59 mln zł;
- 7) 2023 r. – 3595,41 mln zł;
- 8) 2024 r. – 3685,29 mln zł;
- 9) 2025 r. – 3777,43 mln zł
- 10) 2026 r. - 3871,86 mln zł.

3. W latach 2016 – 2025 maksymalny limit wydatków budżetów jednostek samorządu terytorialnego będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 2.507,50 mln zł, przy czym w:

- 1) 2016 r. – 245,00 mln zł;
- 2) 2017 r. – 245,00 mln zł;
- 3) 2018 r. – 245,00 mln zł;
- 4) 2019 r. – 245,00 mln zł;
- 5) 2020 r. – 245,00 mln zł;
- 6) 2021 r. – 256,50 mln zł;
- 7) 2022 r. – 256,50 mln zł;
- 8) 2023 r. – 256,50 mln zł;
- 9) 2024 r. – 256,50 mln zł;
- 10) 2025 r. – 256,50 mln zł.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 3 oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 2, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału, została przekroczona:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20%,
- 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15%,
- 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10%

– minister właściwy do spraw gospodarki wodnej stosuje mechanizm korygujący polegający na wstrzymaniu wydatków Wód Polskich.

Art. 546. Wody Polskie, do dnia 31 grudnia 2019 r., dostosują ewidencję, o której mowa w art. 196 ust. 1 do przepisów niniejszej ustawy.

Art. 547. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, po upływie 5 lat od jej wejścia w życie, przedstawi Sejmowi informację o skutkach jej stosowania, obejmującą w szczególności informacje dotyczące:

- 1) dostępności i jakości wody dla ludności i gospodarki;
- 2) ochrony przed powodzią oraz suszą;
- 3) kosztów ponoszonych przez poszczególne sektory gospodarki z tytułu poboru wody;
- 4) kosztów ponoszonych przez prowadzących działalność gospodarczą z tytułu poboru wody.

Art. 548. Traci moc ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469).

Art. 549. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 102, art. 104-111, art. 494, art. 509 ust. 2, art. 517, oraz art. 524-526, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 196 ust. 14, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2017 r.
- 3) art. 103, art. 112, art. 205 oraz art. 206, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.